TamSaha

TFF'nin Aylık Futbol Dergisi ● Ağustos 2019 ● Sayı 177

CEMİL USTA SEZONU

SüperLig

BAŞLIYOR!

ALANYASPOR 1948

ANTALYASPOR 1966

BJK 1903

ÇAYKUR RİZESPOR KULÜBÜ 1953

FENERBAHÇE SPOR KULÜBÜ 1907

1905

GFK 1988

ANKARA GENÇLERBİRLİĞİ SPOR KULÜBÜ 1923

1926 GÖZTEPE

KS 1966

KASIMPAŞA SPOR KULÜBÜ 1921

KONYASPOR 1922

İSTANBUL BAŞAKŞEHİR 2014

MKE ANKARAGÜCÜ 1910

SİVASSPOR 1967

1967

MALATYA

DENİZLİSPOR 1966

Bu kara sular, alın terindir. “Hadi rastgele” dersin,
bırakırsın kendini sert dalgalara...

Yüksek dağların alçak gönüllü insanları...
Onlar ki aslında, içilen çayın her yudumunda.

Bir nefesle ateşe hayat vermek kolay mı?
Sendeki o aşk olmasa...

El emeği göz nuru nedir diye sorarsan eğer,
Kayseri, Uşak, Milas seni bekler.

Ay yıldızın heyecanı, bir an olsun kalbinden çıkmaz.
Sen bu kadar emek verirken, biz hakkını vermezsek olmaz!

Ekmek teknesinden halının ilmeğine...
Çayın tutamından alın terine...
Her zerredeki emekler karşılığını bulsun diye
aşkla çalışıyoruz.

Bugün bu ülkenin en sevilen markasıysak
Senin emeğinle, senin aşkına Türkiye!

Koç

MediaCat Lovemarks 2017

“Türkiye’nin Lovemark’ları 2017 Araştırması”, MediaCat önderliğinde, Ipsos tarafından, 15-55 yaş aralığında Türkiye temsili 3014 kişinin (1549 Erkek-1465 Kadın) katılımıyla gerçekleştirilmiştir. Araştırma sonuçlarına göre Arçelik, Beyaz Eşya kategorisinde birinci olarak kategorinin Lovemark’ı olmuştur.

arçelik

Yeniliği aşkla tasarlar

SPOR TOTO'DAN TÜRKİYE'YE DESTEK.

Spor kulüplerimize
2 Milyar 632 Milyon ₺

Halkımıza
26 Milyar 633 Milyon ₺

Ülkemize 2.541 adet
yeni spor tesisi

Vergiler yoluyla hazinemize
15 Milyar 480 Miyon ₺

SPORTOTO
TEŞKİLAT BAŞKANLIĞI

www.sportoto.gov.tr

TamSaha

Türkiye Futbol Federasyonu Adına Sahibi
Nihat Özdemir

Sorumlu Yazışleri Müdürü
Mazlum Uluç

Yazışleri
Bağış Erten
Barış Tarık Mutlu
Türker Tozar
Gürsel Kuru
Rasim Artagan
Görkem Demir
Görkem Kırgız
Ege Ersöz

Görsel Tasarım
Hasan Teoman

Fotoğraf Editörü
Haydar Tanışan

Yazışma Adresi
Türkiye Futbol Federasyonu İletişim Müdürlüğü Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri Riva-Beykoz İstanbul

Telefon
0216 554 51 00
Dahili: **57 59 / 57 60**
e-mail: **iletişim@tff.org**
Web sitesi
http://www.tff.org

Süper Lig başlıyor 6

Süper Kupa kimin olacak? 28

Brezilya evde rakipsiz 44

VAR'ın 1 yılı

Afrika Uluslar Kupası 72

29 yıllık hasreti dindiren zafer

İstanbul'da süper gece 32

40
Yeni nesil gol silahı

54

58
Ay-yıldız sayesinde Trabzonspor'dayım

CONCACAF Gold Cup 64
Klasik final Azteklerin

84
Yeteneğime ihanet etmedim

Kadınlar Dünya Kupası 88
Zafer yine ABD'nin

Guiseppe Meazza
96
İlk büyük İtalyan markası

Süper Lig'de Cemil Usta'nın adı verilen 62'nci sezon, 16 Ağustos'ta start alıyor. İlk sezonunda Fenerbahçe'nin, son sezonunda ise Galatasaray'ın şampiyon olduğu lig tarihinde mutlu sonla en çok kucaklaşan takım, 22 zaferle Galatasaray. Sarı-kırmızılı takımı 19 şampiyonlukla Fenerbahçe takip ediyor. Beşiktaş'ın 15, Trabzonspor'un 6, bu sezon bir alt ligde mücadele edecek olan Bursaspor'un da 1 şampiyonluğu var. Dört şampiyonun yanı sıra yeni sezonda ligde Alanyaspor, Antalyaspor, Çaykur Rizespor, Gazişehir, Gençlerbirliği, Göztepe, Medipol Başakşehir, Kayserispor, Kasımpaşa, Konyaspor, MKE Ankaragücü, Sivasspor, Yeni Malatyaspor ve Yukatel Denizlispor mücadele edecek.

1959 yılında başlayan lig mücadelesinde 62. sezon 16 Ağustos günü start alıyor. TFF Yönetim Kurulu, yeni sezona, Trabzonspor'un unutulmaz kaptanlarından Cemil Usta'nın ismini verdi. İlk sezonunda Fenerbahçe'nin, son sezonunda ise Galatasaray'ın şampiyon olduğu lig tarihinde mutlu sonla en çok kucaklaşan takım, 22 şampiyonluğu bulunan Galatasaray. Sarı-kırmızılı takımı 19 şampiyonlukla Fenerbahçe takip ediyor. Beşiktaş'ın 15, Trabzonspor'un 6, geçtiğimiz sezon küme düşen ve yeni sezonda 1. Lig'de mücadele edecek olan Bursaspor'un da 1 şampiyonluğu var. Bu sezon dört şampiyon takımın yanı sıra Alanyaspor, Antalyaspor, Çaykur Rizespor, Gazişehir, Gençlerbirliği, Göztepe, Medipol Başakşehir, Kayserispor, Kasımpaşa, Konyaspor, MKE Ankaragücü, Sivasspor, Yeni Malatyaspor ve Yukatel Denizlispor, Cemil Usta'nın adı verilen sezonda mücadele edecek.

Ligimizin Şampiyonları

Sezon	Şampiyon
1959	Fenerbahçe
1959–1960	Beşiktaş
1960–1961	Fenerbahçe
1961–1962	Galatasaray
1962–1963	Galatasaray
1963–1964	Fenerbahçe
1964–1965	Fenerbahçe
1965–1966	Beşiktaş
1966–1967	Beşiktaş
1967–1968	Fenerbahçe
1968–1969	Galatasaray
1969–1970	Fenerbahçe
1970–1971	Galatasaray
1971–1972	Galatasaray
1972–1973	Galatasaray
1973–1974	Fenerbahçe
1974–1975	Fenerbahçe
1975–1976	Trabzonspor
1976–1977	Trabzonspor
1977–1978	Fenerbahçe
1978–1979	Trabzonspor
1979–1980	Trabzonspor
1980–1981	Trabzonspor
1981–1982	Beşiktaş
1982–1983	Fenerbahçe
1983–1984	Trabzonspor
1984–1985	Fenerbahçe
1985–1986	Beşiktaş
1986–1987	Galatasaray
1987–1988	Galatasaray
1988–1989	Fenerbahçe
1989–1990	Beşiktaş
1990–1991	Beşiktaş
1991–1992	Beşiktaş
1992–1993	Galatasaray
1993–1994	Galatasaray
1994–1995	Beşiktaş
1995–1996	Fenerbahçe
1996–1997	Galatasaray
1997–1998	Galatasaray
1998–1999	Galatasaray
1999–2000	Galatasaray
2000–2001	Fenerbahçe
2001–2002	Galatasaray
2002–2003	Beşiktaş
2003–2004	Fenerbahçe
2004–2005	Fenerbahçe
2005–2006	Galatasaray
2006–2007	Fenerbahçe
2007–2008	Galatasaray
2008–2009	Beşiktaş
2009–2010	Bursaspor
2010–2011	Fenerbahçe
2011–2012	Galatasaray
2012–2013	Galatasaray
2013–2014	Fenerbahçe
2014–2015	Galatasaray
2015–2016	Beşiktaş
2016–2017	Beşiktaş
2017–2018	Galatasaray
2018–2019	Galatasaray

1959 yılında kurulan ligin ilk şampiyonu Fenerbahçe

Sezonun sonunda yeni şampiyonu ve ligden düşecek takımları hep birlikte göreceğiz ama şimdi birlikte geçmişe bir yolculuk yapalım ve 1. Lig olarak yola çıkıp Süper Lig adını alan en üst düzeydeki futbol mecramızın 61 sezonluk macerasına şöyle bir göz atalım...

Futbol Federasyonu Başkanı Orhan Şeref Apak'ın girişimleriyle kurulan ve o dönemdeki adı "Millî Lig" olan Türkiye Profesyonel Birinci Ligi'nin ilk maçı 21 Şubat 1959'da İzmir'de İzmirspor ile Beykoz arasında oynandı. İzmirspor'un 2-1 kazandığı maçın 11. dakikasında meşin yuvarlağı rakip filelere gönderen Özcan Altuğ, lig tarihine "ilk golü atan futbolcu" olarak geçti. O sezon 16 takımla oynandı. Takımlar 8'erli iki gruba bölündü ve bu gruplara "Kırmızı", "Beyaz" isimleri verildi. İki grubun birincileri final oynayacak ve şampiyon belirlenecekti. Beyaz Grup'un lideri Fenerbahçe ile Kırmızı Grup'un lideri Galatasaray finale adlarını yazdırdı. İlk maçı 1-0 kaybeden Ignac Molnar yönetimindeki Fenerbahçe, rövanşı 4-0 kazanarak Türkiye 1. Ligi'nin ilk şampiyonu unvanını elde etti.

1959-1960 sezonundan itibaren grup sistemi kaldırıldı ve lig bugünkü haliyle oynanmaya başlandı. "Millî Lig" adı kısa bir süre sonra "Türkiye 1. Ligi" olarak değiştirildi. 1987-1988 sezonuna kadar galibiyete 2 puan verilirken, o sezondan itibaren galibiyete 3 puan verilmeye başlanmasıyla gol ortalamalarında büyük artış görüldü. 90'lı yıllarda iletişim teknolojileri ve TV yayıncılığındaki gelişmeler de ligimize sıçrama yaptırdı. Özel televizyon kanallarının kurulmasının ardından şifreli yayınlara geçilmesi, Türk futbolu için büyük bir gelir kapısı açtı. Galatasaray'ın UEFA Kupası'ndaki başarısı, Millî Takım'ın 2002 yılında Dünya Kupası'nda, 2003 yılında ise Konfederasyon Kupası'nda üçüncü olması, 2008 Avrupa Şampiyonası yarı finali, Türk futbol tarihinin önemli gelişmeleri olarak kayıtlara geçti. Şimdi gelin ligin başladığı günden bu yana neler yaşanmış, geçmişteki sezonlara bir göz gezdirelim.

İki grup üzerinden oynanan ilk sezonda Fenerbahçe'nin şampiyon olduğunu yazının başında belirtmiştik. İkinci sezonda yeni bir şampiyonla tanıştık. 20 takımlı ligde 38 maçta 65 puana ulaşan Andras Kutik'in Beşiktaş'ı ipi göğüslerken, 88 gol atarak siyah-beyazlılardan 20 gol daha fazla kaydeden Fenerbahçe 60 puanla ikinci sırada kaldı. Adalet ve Hacettepe ise 2. Lig'e düşen takımlar oldu.

Üçüncü sezonda Fenerbahçe ikinci kez şampiyonlukla kucaklaştı. Yine 20 takımla oynanan ligde Galatasaray'la kıyasıya bir yarışa girişen sarı-lacivertli takım, Laszlo Szekely'nin teknik direktörlüğünde ipi rakibinin 1 puan önünde göğüsleyerek mutlu sona ulaşırken, bir önceki sezonun şampiyonu Beşiktaş 6 puan geride, üçüncü sırada kalmıştı. Adana Demirspor küme düşerken, Altay ve Altınordu play-off oynaya-

rak ligde kalmayı başardı.
1961-62 sezonu Türkiye'ye yeni bir şampiyon daha getirdi. Galatasaray, Fenerbahçe'nin dört puan önünde ilk şampiyonluğunu elde ederken, Beşiktaş yine üçüncü sırada yer alıyor ve ligin üç büyük geleneği değişmiyordu. O sezon ligden düşen takım olmamış, son üç sıradaki Vefa, Ankara Demirspor ve Şeker Hilal play-off sonunda devam etmeyi başarmıştı. Bu sezonun bir başka özelliği ise ilk üç sezondaki şampiyon Macar teknik adamlar hegemonyasına son veren Gündüz Kılıç'ın, şampiyonluk yaşayan ilk Türk teknik adam olmasıydı.
Ertesi sezon da yine Gündüz Kılıç yönetiminde ipi göğüsleyen Galatasaray, üst üste iki kez şampiyon olmayı başaran ilk takım olarak geçiyordu kayıtlara. Bu defa lig 22 takımla ve iki grup üzerinden oynanıyor, Kırmızı Grup'u Galatasaray, Beyaz Grup'u Beşiktaş ilk sırada tamamlıyordu. İkinci tur, iki grubun ilk 6 sırasını alan 12 takımla oynandı ve Galatasaray, Beşiktaş'ın 1 puan önünde ipi göğüsledi. Üçüncü sırada ise yeni bir takıma yine yer yoktu. Fenerbahçe şampiyonun 9 puan gerisinde o sırayı parsellemişti. Karagümrük, Şeker Hilal, Vefa ve Yeşildirek ise küme düşüyordu.
Bir başka Türk teknik adamın şampiyonluk yaşayabilmesi içinse 12 sezon beklemek gerekecekti. 1963-64 sezonunda yeniden normal lige dönüldü. 18 takımlı sezonda iki takım arasında büyük bir çekişme yaşandı ve Yugoslav Miroslav Kokotoviç yönetimindeki Fenerbahçe, Beşiktaş'ın 1 puan önünde üçüncü şampiyonluğuyla kucaklaştı. Galatasaray ise şampiyonun 11 puan gerisinde kalmasına rağmen üçüncü sırayı yine "üç büyük" dışında bir takıma bırakmadı. Beyoğlu ve Kasımpaşa ise lige veda eden takımlardı.
1964-65 sezonunda lig ilk defa 16 takımla oynandı. Fenerbahçe sadece bir kez yenildiği sezonu 47 puan toplayarak Beşiktaş'ın 6 puan önünde dördüncü kez şampiyon olarak tamamladı. Takımın başında bu defa İngiliz Oscar Hold vardı. Galatasaray 39 puanla üçüncü sıraya yeni bir takımın girmesine izin vermezken, Altınordu küme düşen tek takımdı.
1965-66 sezonunda Yugoslav Ljubusa Spajic yönetimindeki Beşiktaş 48 puan toplayarak ikinci şampiyonluğunu elde ederken, ikinci sırada 42 puanlı Galatasaray vardı. Ligin ancak 8. sezonunda üç büyüğün dışında bir takım ilk üçe girmeyi başarmış, 38 puan toplayan Gençlerbirliği, Fenerbahçe'nin 6 puan önünde üçüncü sırayı almıştı. Şekerspor ve Beykoz ise lige veda eden takımlardı.
Ertesi sezon Beşiktaş, Spajic'in teknik direktörlüğünde şampiyon olarak, ezeli rakipleri gibi üst üste iki zafer yaşamayı başardı. Siyah-beyazlılar 45 puan toplayarak üçüncü şampiyonluğunu elde ederken, Fenerbahçe iki puan gerisinde ikinci, Galatasaray ise dört puan arkada üçüncü sıradaydı. İstanbulspor, İzmirspor ve Karşıyaka o sezon lige mendil salladı.
1967-68 sezonunda yarış yine Beşiktaş ile Fenerbahçe arasında yaşandı. Ama bu defa ipi göğüsleyen taraf 49 puanlı Fenerbahçe oldu. Sarı-lacivertliler, kendilerine ligin ilk sezonunda şampiyonluk yaşatan Ignac Molnar'la bir kez daha mutlu sona ulaşmıştı. Beşiktaş, şampiyonun 7 puan gerisinde ikinci sırada kalmış, Galatasaray ise 13 puanlık farka rağmen üçüncü sırayı kimselere bırakmamıştı. Bu şampiyonluk Fenerbahçe'nin beşinci şampiyonluğuydu ve sarı-lacivertliler iki rakiplerine kısa sürede önemli bir fark atmış durumdaydı.
Ancak 1968-69 sezonunda 46 puanla şampiyon olan Galatasaray'ın bu farkın açılmasına izin vermeyeceği de ortaya çıkmıştı. O sezonun en çarpıcı yanı Yugoslav Toma Kaleperovic yönetimindeki Galatasaray'ın şampiyonluk için çekiştiği takımın Eskişehirspor olmasıydı. Es-Es fırtına gibi estiği sezonda Galatasaray'ın üç puan gerisinde kalmış ama ilk kez bir Anadolu takımı ligi ikinci sırada bitirmeyi başarmıştı. Şekerspor ve İzmirspor ise sezonun küme düşenleriydi.
1969-70 sezonunda yine bir ilk yaşandı. Rumen Traian Ionescu yönetimindeki Fenerbahçe'nin şampiyonluğu olağan bir sonuçtu ve sarı-lacivertliler bu mutluluğu altıncı kez yaşıyordu. Ama ikinci ve üçüncü sırada Eskişehirspor ile Altay'ın yer alması, Galatasaray'ın sekizinci, Beşiktaş'ın ise dokuzuncu sırada kalması o güne dek görülmüş bir şey değildi. O sezonun küme düşenleri ise Gençlerbirliği ve Altınordu olmuştu.

İlk kez üst üste üç defa şampiyon olmayı başaran Galatasaray kadrosu

Trabzonspor, şampiyonluğu ilk defa İstanbul dışına taşıyarak Anadolu ihtilalini gerçekleştirmişti

Galatasaray bu dibe vuruşun acısını, sonraki üç sezonda çıkarmayı başardı. İngiliz Brian Birch'ün çalıştırdığı sarı-kırmızılı takım, 1970-71'de Fenerbahçe'nin, 1971-72'de Eskişehirspor'un, 1972-73'te ise yine Fenerbahçe'nin önünde ipi göğüsleyerek lig tarihinin üst üste üç sezon şampiyonluk elde eden ilk takımı olmayı başardı. Sarı-kırmızılılar böylece 6 kez şampiyon olan Fenerbahçe'yi de yakalamış oluyordu. Bu üç sezonda Beşiktaş bir kez bile ilk üçe giremiyor ve giderek rakiplerinin gerisinde kalıyordu. Ancak Galatasaray da üst üste üç sezon elde ettiği şampiyonluğun ardından tam 13 sezon beklemek zorunda kalacaktı. Bu arada 1970-71'de Adana Demirspor ve Vefa, ertesi sezon Karşıyaka ve İstanbulspor, sonrasında ise PTT ve Şekerspor küme düşüyordu.

1973-74 ve 1974-75 sezonlarında Brezilyalı futbol efsanesi Didi'nin çalıştırdığı Fenerbahçe, üç yıl uzak kaldığı şampiyonlukla üst üste iki kez kucaklaştı. 1973-74'te Beşiktaş bir süredir uzaktan izlediği şampiyonluk yarışına yeniden katılıyor, ancak Fenerbahçe, siyah-beyazlıların 3 puan önünde mutlu sona ulaşıyordu. Üçüncü sırada ise tarihinde ilk kez Boluspor yer almıştı. Son üç sezonun şampiyonu Galatasaray, Eskişehirspor'un da arkasında ancak beşinci sırayı alabiliyor, Vefa ve Mersin İdman Yurdu ise lige veda ediyordu.

1974-75 sezonunda Fenerbahçe, en yakın takipçisi Galatasaray'ın 5 puan önünde şampiyonluğu elde ederken, üçüncü sırada Eskişehirspor yer alıyor, Beşiktaş ise beşincilikle yetiniyordu. O sezon lige çıkan Trabzonspor 30 puanla 9. olurken, hiç kimse bordo-mavili takımdan kısa bir süre sonra gelecek şampiyonlukları beklemiyordu. Ama Trabzonspor, şampiyon Fenerbahçe'den bile az gol yemiş ve başarılı bir savunmanın neler yapabileceğini ertesi sezon göstermek üzere sinyallerini vermişti. O sezon düşen takımlar ise Samsunspor ve Kayserispor'du.

1975-76 sezonunda Türk futbolunda bir ihtilâl yaşandı. 17 sezonda Fenerbahçe, Galatasaray ve Beşiktaş dışında şampiyon görmeyen Türkiye Ligi o sezon yepyeni bir büyükle tanıştı. Ahmet Suat Özyazıcı'nın teknik direktörlüğünü yaptığı Trabzonspor, ikinci sezonunu yaşadığı ligde en yakın rakibi Fenerbahçe'ye 3 puanlık fark atarak şampiyon oldu. Fenerbahçe 40, Trabzonspor ise Galatasaray ve Adanaspor gibi 36 gol atmıştı ama kalesinde sadece 14 gol görmek, bordo-mavililere tarihlerindeki ilk şampiyonluğun kapısını açmıştı. Galatasaray'ın üçüncü olduğu sezonda Ankaragücü ve Balıkesirspor düşüyor, Beşiktaş ise küme düşen takımların 2 puan önünde 11. sırada kendisine yer bulabiliyordu.

Trabzonspor, bu başarının tesadüfi olmadığını 1976-77 sezonunda bir kez daha şampiyon olarak kanıtladı. Bordo-mavili takım bu defa da Fe-

Sezonlar ve Goller

Ligde bir sezonda en fazla gol, 1987–88 sezonunda 380 maçta 1032 golle kaydedildi. En az gol ise 1973–74 sezonunda atıldı. Takımlar 240 maçta fileleri toplam 405 kez havalandırdı. Ligde gol ortalaması en yüksek sezon ise 2000–2001 oldu. 306 maçta toplam 1017 gol atılırken, maç başına düşen 3.32 ortalama, lig tarihine "en bereketli sezon" olarak geçti. En az gol ortalamasının gerçekleştiği sezon ise 1969–70 oldu. 240 maçta toplam 419 gol atılırken, maç başına düşen ortalama gol sayısı 1.74'te kaldı.

nerbahçe'nin 4 puan önünde yer almış, 41 golle ligin en fazla gol atan takımı olurken, kalesinde de sadece 12 gol görmüştü. Altay'ın üçüncülüğü elde ettiği sezonda Beşiktaş dördüncü, Galatasaray beşinci oluyor, Giresunspor ve Göztepe küme düşüyordu.

1977–78 sezonunda 1 puan farkla Trabzonspor'un önünde şampiyonluğa ulaşan Toma Kaleperoviç'in Fenerbahçe'si, rakibinin serisine son verdi. Kaleperoviç, Galatasaray'dan sonra Fenerbahçe'yi de şampiyon yapan teknik adam olarak tarihe geçerken, Trabzonspor o sezon da şampiyon olsa, bugün üst üste 6 şampiyonlukla yanına bile yaklaşılmayacak bir rekorun sahibi olabilirdi. Üçüncülüğü Galatasaray'ın elde ettiği sezonu Beşiktaş beşinci sırada tamamlıyor, Ankaragücü ve Mersin İdmanyurdu ise küme düşüyordu.

1978–79'dan itibaren Trabzonspor üç kez daha şampiyon oldu. O sezon Özkan Sümer yönetiminde sadece 1 kez yenilen ve kalesinde yalnızca 7 gol gören bordo-mavili takım Galatasaray'ın 1 puan önünde 42 puanla mutlu sona ulaşırken, üçüncü sırayı 38 puanla Fenerbahçe elde ediyor, Beşiktaş 9. sırada kalırken, Kırıkkalespor, Boluspor ve Samsunspor küme düşüyordu.

1979–80 sezonunda 39 puan toplayan Trabzonspor dördüncü şampiyonluğuna Fenerbahçe'nin 4 puan önünde, Ahmet Suat Özyazıcı yönetiminde ulaştı. 33 puan toplayan Zonguldakspor tarihinin en başarılı sonucunu alarak üçüncü sırayı elde ederken, Galatasaray 9, Beşiktaş ise 11. sırada sezonu tamamlıyordu. Düşenler ise Diyarbakırspor, Kayserispor ve Göztepe olmuştu.

1980–81 sezonunda ilk iki sırada Anadolu takımları vardı. Özkan Sümer'in Trabzonspor'u 39 puanla şampiyon olurken, 34 puanlı Adanaspor, Galatasaray'ı averajla geride bırakıyor, Beşiktaş 5. sırayı alırken, 29 puanlı Fenerbahçe averajla ligde kalıyordu. Rizespor 29 puanla küme düşerken, lige veda eden diğer iki takım Mersin İdman Yurdu ve Orduspor'du.

1981–82 sezonunun şampiyonu Beşiktaş, mutlu sonla tam 14 sezon sonra kucaklaştı. Eski oyuncusu

14 yıllık şampiyonluk hasretini 1982'de sona erdiren Beşiktaş kadrosu

Trabzonspor 6. ve son şampiyonluğunu 1984'te bu kadroyla kazandı

Yugoslav Djordje Miliç yönetimindeki siyah-beyazlı takım ligi Trabzonspor'un 1 puan önünde 44 puanla şampiyon olarak tamamlarken, Fenerbahçe 41 puanla üçüncü sırayı alıyor, Galatasaray ise 32 puanla 11. sırada kalıyordu. O sezon düşen takımlar Diyarbakırspor, Göztepe ve Eskişehirspor olmuştu.
1982-83 sezonunda Fenerbahçe dört yıl beklediği şampiyonlukla bir kez daha buluştu. Yugoslav Branko Stankoviç'in çalıştırdığı sarı-lacivertliler Trabzonspor'a 2 puan fark atarak zirvede yer alırken sezonu Galatasaray üçüncü, Beşiktaş ise beşinci sırada tamamlıyordu.
O sezonun düşenleri ise Altay, Gaziantepspor, Samsunspor ve Mersin İdman Yurdu'ydu.
1983-84 sezonu Trabzonspor'un şampiyonluğuyla tamamlandı. Ahmet Suat Özyazıcı yönetimindeki bordo-mavili takım, lige çıktığından bu yana 10. sezonunda 6. şampiyonluğunu elde etmişti ama bu aynı zamanda onların mutlu sonla son buluşması olacaktı. Trabzonspor'un 50 puan topladığı ligde Fenerbahçe 45 puanla ikinci, Galatasaray 44 puanla üçüncü, Beşiktaş aynı puanla dördüncü sırada yer alıyordu. Karagümrük, Adanaspor ve Adana Demirspor ise o sezon lige veda etmişti.
1984-85 sezonu inanılmaz bir çekişmeye sahne oldu. Fenerbahçe ile Beşiktaş sezonu 50'şer puanla bitirdi ve ligin şampiyonu ilk kez averajla belirlendi. 65 gol atıp 25 gol yiyen Yugoslav teknik direktör Todor Veselinovic'in Fenerbahçe'si, 49 gol atıp 19 gol yiyen Beşiktaş'ın önünde ipi göğüsledi. Trabzonspor 42 puanla üçüncü, Galatasaray 36 puanla beşinci olabilmiş, Boluspor ve Antalyaspor ise küme düşmüştü.
1985-86 sezonu tıpkı bir önceki gibi geçti. Bir sezon önce şampiyonluğu averajla Fenerbahçe'ye kaptıran Beşiktaş, bu defa Galatasaray'a averajla üstünlük sağlayarak mutlu sona ulaşmıştı. Her iki takımın da 56'şar puanı vardı ancak Beşiktaş 65 gol atıp 21 gol yerken, o sezon hiç yenilmeyen Galatasaray 57 gol atıp 20 gol yemişti. Stankoviç ise Fenerbahçe'nin ardından Beşiktaş'ı da şampiyon yapan teknik direktör olarak kayıtlara geçmişti. Fenerbahçe, Samsunspor ve Sarıyer'in ardından beşinci oluyor, Trabzonspor ise ligdeki ilk sezonu dışında en kötü derecesini yaparak yedinci sırada kalıyordu. Sezonun düşenleri ise Kayserispor, Orduspor ve Sakaryaspor'du.
1986-87 sezonu bir başka hasretin sonu oldu. Son şampiyonluğunu 1973'te elde eden Galatasaray, 13 sezonluk bekleyişin ardından Alman futbol efsanesi Jupp Derwall yönetiminde Beşiktaş'ın 1 puan önünde mutlu sona ulaştı. Sarı-kırmızılılar bir sezon önce namağlup olmalarına rağmen averajla kaptırdıkları şampiyonluğun acısını çıkartmış, üçüncülüğü ise Samsunspor almıştı. Trabzonspor ve Fenerbahçe dört ve beşinci olarak sıralanıyor, Diyarbakırspor ve Antalyaspor lige veda ediyordu.
Galatasaray, hasret yıllarının ardından üst üste ikinci şampiyonluğunu 1987-88 sezonunda elde etti. Sarı-kırmızılı takımın ulaştığı 90 puan da bir rekordu. İkinci Beşiktaş 78, üçüncü Malatyaspor 62, dördüncü Samsunspor ise 60 puan toplayabiliyordu. Trabzonspor 6, Fenerbahçe 8. sıralarda kalmış, Zonguldakspor, Gençlerbirliği, Kocaelispor ve Denizlispor küme düşmüştü.
1988-89 sezonunda çifte rekor kırıldı. Yugoslav Todor Veselinoviç yönetimindeki Fenerbahçe 93 puan toplayarak şampiyon olurken, o güne kadar ulaşılan en yüksek puana erişmişti. Sarı-lacivertlilerin attığı 103 gol ise gruplar olmadan oynanan sezonların bir başka rekoru olarak kayıtlara geçti. İkinci

En farklı skorlar

Ligde şimdiye dek en farklı skorlu galibiyeti Beşiktaş elde etti. Siyah-beyazlılar, 60 sezonu geride kalan ligde, 1989-1990 sezonunda İstanbul'da Adana Demirspor'u 10-0 yenerek, tarihi bir galibiyete imza attı. Ligin en çok gol atılan maçı ise 1991-1992 sezonunda oynanan Fenerbahçe-Gaziantepspor müsabakası oldu. Fenerbahçe'nin 8-4 kazandığı maç, 12 kez filelerin havalandığı en gollü karşılaşma olarak tarihe geçti.

103 gollü rekortmen şampiyon Fenerbahçe

Beşiktaş, Fenerbahçe'nin 10 puan gerisinde kalmış, Galatasaray ise ancak 69 puan toplayabilmişti. Ligden düşenler ise Kahramanmaraşspor, Rizespor ve Eskişehirspor'du. Beşiktaş, İngiliz teknik adam Gordon Milne yönetiminde 1989-90 sezonundan itibaren üst üste üç kez şampiyon olarak, daha önce Galatasaray ve Trabzonspor'un elde ettiği başarıya ortak oldu. 1989-90 sezonunda 75 puan toplayan siyah-beyazlı takım en yakın takipçisi Fenerbahçe'ye 5 puan fark atarken, Trabzonspor ve Galatasaray üç ve dördüncü sıraları paylaşıyor, Sakaryaspor, Adana Demirspor, Samsunspor, Altay ve Malatyaspor küme düşüyor, 18 takımlı ligde takım sayısı da 16'ya indiriliyordu. Baştan da belirttiğimiz gibi ertesi sezon da Beşiktaş'ın tek yenilgi alıp 69 puan toplayarak şampiyonluğa ulaşmasıyla tamamlandı. İkinci sırada kalan Galatasaray, sezonu siyah-beyazlıların 5 puan gerisinde tamamlamış, Trabzonspor şampiyonun 18 puan arkasında üçüncü olabilmişti. Fenerbahçe ise Sarıyer'in ardından beşinci sırada kalmıştı. Zeytinburnu, Karşıyaka ve Adanaspor o sezon lige veda eden takımlardı.

1991-92 sezonunda Beşiktaş bu defa Fenerbahçe'ye 5 puan fark atarak ve üstelik bir sezon öncesindeki tek yenilgilik başarısını daha da geliştirip namağlup olarak şampiyonlukla kucaklaşıyordu. Siyah-beyazlılar, sezonu yenilmeden şampiyon olarak tamamlayan ilk takım unvanıyla da kayıtlara girmişti. Galatasaray'ın üçüncü, Trabzonspor'un dördüncü sırada tamamladığı sezonda Samsunspor, Adana Demirspor ve Boluspor ligden düşüyordu. 1992-93 sezonunda, müthiş çekiş-

Beşiktaş, Gordon Milne döneminde üst üste üç yıl şampiyonluk yaşadı

melerden birisi daha yaşandı ve Alman Karl-Heinz Feldkamp idaresindeki Galatasaray ile Beşiktaş ligi aynı puanda bitirdi. 66'şar puan toplayan iki takımdan Galatasaray 74 gol atıp 21 gol yediği için, 68 gol atıp 23 gol yiyen Beşiktaş'ı averajla arkasında bırakarak şampiyonluğa ulaştı. Trabzonspor'un üçüncü sırayı elde ettiği sezonu Fenerbahçe, Kocaelispor'un ardından beşinci sırada bitirebildi. Konyaspor, Aydınspor ve Bakırköyspor ise o sezonun tutunamayanları oldu.

1993-94 sezonunda Galatasaray bu kez Fenerbahçe ile kıyasıya bir yarışa girdi ve rakibinin 1 puan önünde 70 puan toplayarak üst üste ikinci kez şampiyonluğu yakalamayı başardı. Takımın başında bir başka Alman hoca, Rainer Hollmann vardı. Trabzonspor'un üçüncü, Beşiktaş'ın dördüncü sırada tamamladığı sezonun sonunda Karabükspor, Karşıyaka ve Sarıyer küme düşüyordu.

1994-95 sezonunda Alman teknik adamların hegemonyası devam etti. Bu kez 79 puan toplayan Christoph Daum'un Beşiktaş'ı, Trabzonspor'un 3 puan önünde şampiyonluğu elde etti. Galatasaray'ın üçüncü, Fenerbahçe'nin dördüncü bitirdiği sezon dört büyüklerin sultası altında geçmiş, o sezon Adana Demirspor, Zeytinburnuspor ve Petrolofisi lige veda etmişti.

Dört yıl arka arkaya şampiyon olarak bir rekor kıran Fatih Terim'in Galatasaray'ı

1995-96 sezonunda yarış oldukça dramatik bir biçimde sonlandı. Brezilyalı Carlos Alberto Parreira'nın çalıştırdığı Fenerbahçe, geride kaldığı yarışta Trabzonspor'u Avni Aker'de yenmeyi başarıyor ve 84 puanla mutlu sona ulaşıyordu. Trabzonspor 82 puanla ikincilikte kalarak 11 sezon sonra ayağına gelen şampiyonluk fırsatını tepmişti. Beşiktaş ve Galatasaray'ın üç ve dördüncü sıraları alması, ligin klasik sezonlarından birinin yaşanmasına yol açıyor, Karşıyaka, Eskişehirspor ve Kayserispor da küme düşüyordu.

1996-97 sezonundan itibaren ligde Fatih Terim ve Galatasaray fırtınası esti. Galatasaray bu sezonda üç rakibini de açık ara geride bırakmayı başardı. Sarı-kırmızılılar 82 puanla şampiyon olurken, Fenerbahçe 74, Beşiktaş 73, Trabzonspor da 72 puanda kalmıştı. Bu açık ara şampiyonluk adeta bir rekorun da habercisi gibiydi. Nitekim Galatasaray, sonraki üç sezonu da şampiyon olarak tamamlayacak ve üst üste 4 kez şampiyon olarak bir rekor kıracaktı. O sezonun küme düşenleri ise Sarıyer, Denizlispor ve Zeytinburnuspor olmuştu.

1997-98 sezonunda Terim'in Galatasaray'ı, yine Fenerbahçe'nin önünde ancak bu defa 4 puan farkla, 75 puan toplayarak bir kez daha mutlu sona ulaştı. Trabzonspor'un üçüncü tamamladığı sezonda Beşiktaş, ancak İstanbulspor ve Samsunspor'un ardından 6. olabiliyor, Kayserispor, Şekerspor ve Vanspor ise lige mendil sallıyordu.

1998-99 sezonu yine Galatasaray'ın şampiyonluğu ile noktalandı. Ancak sarı-kırmızılı takım bu defa oldukça zorlanmış, Beşiktaş'ın 1 puan önünde 78 puanla zafere ulaşmıştı. Fenerbahçe ve Trabzonspor'un ilk dördü tamamladığı klasik sezonda

Üst üste şampiyonluk rekoru Galatasaray'ın

Ligimizde üst üste şampiyonluk rekoru Galatasaray'a ait. Sarı-kırmızılı takım, Fatih Terim'in teknik direktörlüğü üstlendiği 1996-97, 1997-98, 1998-99 ve 1999-2000 sezonlarında üst üste dört kez şampiyonluğa ulaşarak tarihi bir başarı yakaladı. Üç sezon üst üste şampiyon olma başarısına ise Galatasaray'ın yanı sıra Trabzonspor ve Beşiktaş sahip. Galatasaray 1970-73, Trabzonspor 1978-81, Beşiktaş da 1989-92 arasında üst üste üçer kez ipi göğüsleyerek tarihe geçti. 1967-1968 sezonunda Fenerbahçe, 1976-1977'de Trabzonspor, 1992-1993 ve 2014-2015'te ise Galatasaray üç büyük kupayı birden (Lig, Türkiye ve Cumhurbaşkanlığı) kazanan takımlar oldu. Ligi domine eden dört büyük takımın, uzun süreli şampiyonluk hasretleri de bulunuyor. Şampiyonluğu İstanbul dışına taşıyarak futbolda yeni bir dönem açan ve bu sevinci tam 6 kez yaşayan Trabzonspor, 1983-84'ten bu yana bir daha şampiyonluk göremedi. Beşiktaş, 1966-67'den itibaren 14, Galatasaray 1972-73'ten itibaren 13 sezon şampiyonlukla buluşamadı. Fenerbahçe'nin şampiyonluk hasreti ise 1988-89'un ardından sadece 7 sezon sürdü.

Sakaryaspor, Çanakkale Dardanelspor ve Karabükspor küme düşmüştü.
1999-2000 sezonu yine Galatasaray'ın şampiyonluğuyla sonuçlandı ve hem sarı-kırmızılı takımın hem de Fatih Terim'in rekoru olarak tarih sayfalarındaki yerini aldı. 79 puanlı Galatasaray'a Beşiktaş ancak 4 puan yaklaşabilmiş, üçüncülüğü Gaziantepspor'un elde ettiği sezonu Fenerbahçe dördüncü, Trabzonspor ise altıncı sırada bitirebilmişti.
O sezonun düşenleri ise Altay, Göztepe ve Vanspor'du.
2000-2001 sezonunda Galatasaray'ın hegemonyasına Mustafa Denizli'nin Fenerbahçe'si son verdi. Dört yıl bekleyen sarı-lacivertliler, 76 puan toplayarak Galatasaray'ın 3 puan önünde şampiyon oluyor, Beşiktaş ve Trabzonspor, üçüncü sırayı alan Gaziantepspor'un arkasında sıralanabiliyordu. Siirt Jetpaspor, Erzurumspor ve Adanaspor ise o sezonun tutunamayanları olmuştu.
2001-2002 sezonu yine aynı iki takımın şampiyonluk yarışına sahne oldu. Bu defa kazanan, 78 puan toplayıp Fenerbahçe'yi 3 puan gerisinde bırakan Mircea Lucescu'nun Galatasaray'ıydı.
Beşiktaş'ın üçüncü olarak tamamladığı sezonda Trabzonspor tarihinin en başarısız dönemini geçirerek 14. sırada kalıyor, Çaykur Rizespor, Antalyaspor ve Yimpaş Yozgatspor ise küme düşüyordu. Küme düşen iki takımla Trabzonspor'un arasındaki puan farkı sadece üçtü.
2002-2003 sezonu 7 yıllık bir aradan sonra Beşiktaş'ın yüzüne güldü. Siyah-beyazlılar sadece bir kez yenildikleri sezonda 85 puan topladı ve en yakın takibi Galatasaray'ın 8 puan önünde şampiyonlukla kucaklaştı. Bu şampiyonluk, kulübün 100. kuruluş yılında gelmesi açısından da oldukça anlamlıydı. Lucescu ise şampiyonluk yaşamasına rağmen kendisini gönderen Galatasaray'a cevabını Beşiktaş'ı mutlu sona ulaştırarak vermiş oluyordu. Gençlerbirliği, Gaziantepspor ve Malatyaspor, zirvedeki ikilinin arkasından sıralanıyor, Fenerbahçe'ye altıncılık, Trabzonspor'a ise yedincilik düşüyordu. O sezon lige veda eden takımlar Altay, Göztepe ve Kocaelispor olmuştu.
2003-2004 sezonunda Fenerbahçe, 1996'da kaçırdığı şampiyonluktan bu yana yarışta hep gerilerde kalan Trabzonspor'la çekişti ve rakibinin 4 puan önünde 76 puanla mutlu sona ulaştı. Daum, Beşiktaş'tan sonra Fenerbahçe'de de şampiyonluk yaşamıştı. Beşiktaş'ın üçüncü sırada tamamladığı sezonda Galatasaray ancak Gaziantepspor ve Denizlispor'un ardından altıncı sırayı alabilmiş, Bursaspor, Adanaspor ve Elazığspor ise küme düşmüştü.
2004-2005 sezonunda merak edilen, Galatasaray'ın 100. yılında şampiyon olup olamayacağıydı. Ancak o sezon da bir kez daha Fenerbahçe ile Trabzonspor çekişti ve Daum yönetimindeki sarı-lacivertliler 80 puan toplayarak bordo-mavilile-

Kuruluşunun 100. yılında şampiyon olan Beşiktaş...

Christoph Daum yönetiminde üst üste iki yıl şampiyon olan Fenerbahçe takımı kupasıyla...

rin 3 puan önünde şampiyon oldu. Galatasaray ve Beşiktaş'ın bu ikiliyi takip etmesiyle bir Türkiye klasiği daha yaşanırken, Sakaryaspor, İstanbulspor ve Akçaabat Sebatspor lige veda etti.

2005-2006 sezonunda Fenerbahçe yine yarışın içindeydi ama bu defa Galatasaray'ın iki puan gerisinde kaldılar. Denizlispor ile oynadıkları son maçı kazanmaları sarı-lacivertlileri şampiyon yapacaktı ama o karşılaşmanın berabere bitmesi, 83 puanlı Galatasaray'ı şampiyon yapmış, Fenerbahçe ise 81 puanla ikinci sırada kalmıştı. Lig tarihinde Belçikalı bir teknik direktör ilk kez şampiyonluk yaşıyor, bu onur da Eric Gerets'in oluyordu. Beşiktaş ve Trabzonspor zirvedeki ikilinin yaklaşık 30 puan gerisinde kalmış, Malatyaspor, Samsunspor ve Diyarbakırspor ise küme düşmüştü.

2006-2007 sezonunda, Fenerbahçe'nin 100. kuruluş yılında şampiyon olup olamayacağı sorusuna cevap arandı. Bir sezon önce dramatik bir biçimde şampiyonluğu Galatasaray'a kaptıran Fenerbahçe'nin bu defa şakası yoktu. Brezilyalı efsane Zico yönetimindeki sarı-lacivertliler 70 puan toplayarak şampiyonlukla kucaklaşacaktı. Beşiktaş, Galatasaray, Trabzonspor üçlüsü ilk dört klasiğini tamamlıyor, Antalyaspor, Kayseri Erciyesspor ve Sakaryaspor ise lig trenine el sallıyordu.

2007-2008'de Galatasaray bir şampiyonluk daha kazandı. Karl-Heinz Feldkamp'la başladığı sezonu Cevat Güler'le tamamlayan sarı-kırmızılı takım, 79 puan toplayarak ezeli rakibi Fenerbahçe'ye 6 puanlık fark attı. Beşiktaş, Fenerbahçe ile aynı puana sahip olmasına rağmen üçüncü sırada kalmış, Sivasspor ve Kayserispor ise Trabzonspor'un önünde dördüncü ve beşinci sıraları almıştı. Bu sezonun düşenleri ise Manisaspor, Rizespor ve Kasımpa-

Beşiktaş'ın derbi rekoru

Fenerbahçe, Galatasaray ve Beşiktaş arasında oynanan derbilerde bir sezonda oynadığı dört derbi maçını birden, üstelik hiç gol yemeden kazanan tek takım 2002-2003 sezonunda Beşiktaş oldu. Beşiktaş 2002-2003 sezonunda, Fenerbahçe'yi 1-0 ve 2-0, Galatasaray'ı 1-0 ve 1-0'lık skorlarla mağlup etti. Lig tarihinde en fazla puan farkıyla şampiyonluğa ulaşan takım ise Galatasaray. Sarı-kırmızılı ekip 1987-88 sezonunda 90 puanla mutlu sona ulaşırken, ikinci sıradaki Beşiktaş 78 puanda kaldı. Aradaki 12 puanlık fark şimdiye dek şampiyonla ikinci arasındaki en fazla puan farkı olarak kayıtlara düştü.

2010 yılı Türkiye'ye yepyeni bir şampiyonu, Bursaspor'u armağan etti

şa'ydı.
2008-09, Beşiktaş'ın şampiyonluk yılı olarak kayıtlara girdi. Mustafa Denizli, Galatasaray ve Fenerbahçe'nin ardından Beşiktaş'la da mutlu sona ulaşmayı başarmıştı. İkinci sırada sürpriz bir takım, Sivasspor vardı. Trabzonspor, Fenerbahçe ve Galatasaray ise tarihinin en başarılı sonucunu elde eden Sivasspor'un ardında sıralandı. Konyaspor, Kocaelispor ve Hacettepe ise sezonun kaybedenleri oldu.
2009-10 sezonu Türk futbol tarihi açısından bir devrim dönemiydi. O güne kadar sadece dört şampiyon çıkartabilen ligimiz, Ertuğrul Sağlam yönetimindeki Bursaspor'un mutlu sona ulaşmasıyla yeni bir şampiyonla daha tanıştı. Son ana kadar Fenerbahçe ile çekişen Bursaspor, sarı-lacivertli takımın evinde Trabzonspor'la berabere kalmasıyla sezonu 75 puanla şampiyon olarak tamamladı. Fenerbahçe'nin 74 puanla ikincilikte kaldığı sezonda Galatasaray, Beşiktaş ve Trabzonspor da bu ikilinin ardında sıralandı. Sezonun küme düşen takımları ise Diyarbakırspor ve Denizlispor'un yanı sıra sezon başında ligden düşürülmesine karar verilen Ankaraspor oldu.
Süper Lig'in 2010-11 sezonu da tarihe geçen sezonlardan birisiydi. Fenerbahçe ile Trabzonspor arasındaki inanılmaz çekişme, iki takımın ligi 82 puanla bitirmesiyle sonuçlandı. İkili averajda rakibine üstünlük sağlayan Aykut Kocaman yönetimindeki Fenerbahçe bu sayede şampiyon olurken, üçüncü sırayı alan Bursaspor bu ikilinin 21 puan arkasında kaldı. Gaziantepspor'un dördüncü, Beşiktaş'ın beşinci bitirdiği sezonu Galatasaray 46 puanda ve sekizinci tamamladı. Bucaspor, Konyaspor ve Kasımpaşa ise küme düştü.
Bir önceki sezonu son derece kötü tamamlayan Galatasaray, adeta küllerinden doğarak 2011-12 sezonunu şampiyon olarak bitirdi. Ancak önce değişen statüden söz etmek gerekiyor. Futbol Federasyonu o sezonu 34 haftalık normal dönemin ardından Süper Final adı altında farklı bir uygulamayla oynattı. 34 haftalık periyotta 77 puan toplayan Galatasaray ile 68 puanlı Fenerbahçe, 56 puanlı Trabzonspor ve 55 puanlı Beşiktaş, Süper Final Şampiyonluk Grubu'nu oluşturdu. 50'şer puana sahip Eskişehirspor, İstanbul Büyükşehir Belediyespor, Sivasspor ve Bursaspor da Süper

60 sezonun 'en'leri

Bir Sezonda En Çok Kazanan	Beşiktaş	29
	Fenerbahçe	29
Bir Sezonda En Çok Berabere Kalan	Ankaragücü	18
Bir Sezonda En Çok Yenilen	Ankaraspor	34
Bir Sezonda En Çok Gol Atan	Fenerbahçe	103
Bir Sezonda En Çok Gol Yiyen	Ankaraspor	102
Bir Sezonda En Az Kazanan	Ankaraspor	0
Bir Sezonda En Az Berabere Kalan	Ankaraspor	0
Bir Sezonda En Az Yenilen	Galatasaray	0
	Beşiktaş	0
Bir Sezonda En Az Gol Atan	Ankaraspor	0

Final Avrupa Ligi Grubu'nda yer aldı. Son üç sırada kalan Samsunspor, Manisaspor ve Ankaragücü küme düşerken, Süper Final gruplarındaki takımlar, topladıkları puanlar ikiye bölünerek yeni bir yarışın içine girdi. Süper Final Şampiyonluk Grubu'nu 48 puanla tamamlayan Galatasaray şampiyonluğa ulaşırken, 47 puanlı Fenerbahçe ikinci, 33'er puanlı takımlardan Trabzonspor üçüncü, Beşiktaş ise dördüncü sırayı elde etti. Fatih Terim Galatasaray'ın başında beşinci şampiyonluğunu yaşarken bu alanda Ahmet Suat Özyazıcı ile paylaştığı unvanın da tek başına sahibi oldu.

Sarı-kırmızılı takım, 2012-13 sezonunda da bu başarısını tekrarladı ve ligin en fazla şampiyon olan takımı unvanını tek başına taşımaya başladı. Sezonun 3. haftasında liderlik koltuğuna oturan Galatasaray, o koltuktan bir daha hiç inmedi ve sezon sonu geldiğinde 71 puana ulaşarak en yakın takipçisi Fenerbahçe'nin 10 puan önünde ipi göğüsledi. Daha önce şampiyonluk yaşamış takımlardan Beşiktaş'ın üçüncü, Bursaspor'un da dördüncü sırada tamamladığı sezonu, Trabzonspor dokuzuncu basamakta bitirebildi. Mersin İdman Yurdu, Orduspor ve İstanbul Büyükşehir Belediyespor ise lige veda eden takımlar oldu.

2013-14 sezonunda ise ligin ilk şampiyonu Fenerbahçe 19. şampiyonluğuna ulaşarak Galatasaray'ı yakaladı. Ersun Yanal'ın öğrencileri, Torku Konyaspor yenilgisiyle girdikleri ligde çok kısa sürede toparlanıp ilk yarının sonunda en yakın rakipleri Galatasaray'a 8, Beşiktaş'a 9 puan fark atarken, ikinci yarıda arayı daha da açtı ve daha sezonun bitmesine 3 hafta kala şampiyonluğunu ilân etti. 74 puanlı Fenerbahçe'nin ardından Galatasaray 65 puanla ikinci, Beşiktaş 62 puanla üçüncü, Trabzonspor ise 53 puanla dördüncü oldu. Şampiyon unvanlı takımlardan Bursaspor ise ligi 46 puanla 8. sırada tamamlayabildi. Son üç sırada kalan Elazığspor, Medical Park Antalyaspor ve Kayserispor ise küme düştü.

2014-15 sezonunda ise Galatasaray bir tarihi dönemece daha imza attı. Süleyman Seba adı altında oynanan sezona İtalyan teknik direktör Cesare Prendalli yönetiminde başlayan ancak daha sonra eski oyuncularından Hamza Hamzaoğlu ile yoluna devam eden sarı-kırmızılı takım, çifte şampiyonluk yaşadığı sezonun ardından dördüncü yıldızı taktı. Müthiş bir çekişmeye sahne olan ligin son düzlüğünde büyük bir atak yapan Galatasaray, 77 puanla şampiyonluğa ulaşırken, Fenerbahçe 74 puanla ikinci, Beşiktaş 69 puanla üçüncü oldu. Dördüncü Başakşehir ise 59 puan topladı. Geçmişte şampiyonluk yaşayan takımlardan Trabzonspor ile Bursaspor, 57'şer puan ve averajla beşinci ve altıncı sıraları paylaştı. Ligin son üç sırasında kalan Kardemir Karabükspor, Kayseri Erciyesspor ve Balıkesirspor ise küme düştü.

Hasan Doğan ismi altında oynanan 2015-16 sezonunda ise Beşiktaş, teknik direktör Şenol Güneş yönetiminde 8 yıllık şampiyonluk hasretini sona erdirdi. Stadının inşa aşamasında olması nedeniyle son üç maçı hariç tüm maçlarını evinden uzakta oynamasına rağmen müthiş bir performans sergileyen ve oynadığı futbolla herkesin beğenisini kazanan siyah-beyazlı takım, yarışı 79 puanla şampiyon olarak bitirdi. Fenerbahçe 74 puanla ikinci olurken, Konyaspor 66 puana ula-

2015-16 ve 2016-17 sezonlarında üst üste şampiyon olan Beşiktaş

Ligin son şampiyonu Galatasaray

şarak tarihinde ilk defa üçüncü sırayı aldı. Medipol Başakşehir ve Osmanlıspor'un dördüncü ve beşinci olarak sıralandığı ligde Galatasaray ancak altıncı olabilirken, şampiyon unvanlı takımlardan Bursaspor 11, Trabzonspor ise 12'nci sırada kendilerine yer bulabildi. Son üç sırada kalan Sivasspor, Eskişehirspor ve Mersin İdman Yurdu ise lige veda etti.

2016-17 sezonu ise Turgay Şeren'in ismi altında oynandı ve bir kez daha Beşiktaş'ın şampiyonluğuyla tamamlandı. Sezonun ilk yarısını Medipol Başakşehir'in bir puan gerisinde ikinci sırada tamamlayan Şenol Güneş'in öğrencileri, 34 haftanın sonunda 77 puana ulaşarak şampiyonluk ipini üst üste ikinci defa göğüsledi. Medipol Başakşehir 74 puanda kalıp şampiyonluğu kaybetse de tarihinin en başarılı sezonunu geçirdi ve ikinci sırayı elde etti. Fenerbahçe ile Galatasaray'ın 64'er puanla üçüncü ve dördüncü olduğu sezonu Antalyaspor 58 puanla beşinci sırada tamamladı. Şampiyon unvanlı takımlardan Trabzonspor 51 puanla altıncı olurken, Bursaspor 38 puanla son haftada ligde kalabildi. Son üç sırada kalan Çaykur Rizespor, Gaziantepspor ve Adanaspor ise küme düştü.

2017-18 sezonuna İlhan Cavcav'ın ismi verildi ve sezon, Galatasaray'ın şampiyonluğu ile nihayete erdi. Sarı-kırmızı takım ilk 16 haftasını Igor Tudor, kalan 18 haftasını Fatih Terim'le tamamladığı sezonun ilk yarısında Medipol Başakşehir'in 1 puan gerisindeydi. İkinci yarıda Terim'le çıkışa geçen Galatasaray, sezonu 75 puanla şampiyonlukla tamamlayıp 21'inci kez mutlu sonla kucaklaşırken, Fenerbahçe 72 puanla ikinci oldu. Fenerbahçe ile aynı puana sahip Medipol Başakşehir'in averajla üçüncü, Beşiktaş'ın 71 puanla dördüncü sırada tamamladığı sezonda ilk dört sırayı İstanbul takımları tapuladı. Son üç sırada kalan Osmanlıspor, Gençlerbirliği ve Kardemir Karabükspor da lige veda etti.

Lefter Küçükandonyadis'in adı verilen 2018-19 sezonu da yine Fatih Terim yönetimindeki Galatasaray'ın 69 puanlı 22. şampiyonluğunu ile nihayete erdi. Üst üste üçüncü sezonu ilk yarı lideri olarak tamamlayıp yarışı uzun süre önde götüren Medipol Başakşehir 67 puanla ikinci, Beşiktaş 65 puanla üçüncü, Trabzonspor 63 puanla dördüncü ve Yeni Malatyaspor da 47 puanla beşinci olurken, Fenerbahçe çok kötü başlayan sezonu 46 puanla altıncı sırada tamamladı. Bursaspor, BB Erzurumspor ve Akhisarspor lige veda ederken, Denizlispor, Gençlerbirliği ve Gazişehir de Süper Lig'e yüksedi.

Şimdi Süper Lig'de yeni bir sezon daha başlıyor. 22 şampiyonluğu bulunan Galatasaray, 19 kez şampiyon olan Fenerbahçe, Tahkim Kurulu kararıyla 1956-1957 ve 1957-1958 sezonlarındaki Türkiye Ligi şampiyonlukları da dâhil edildiğinde 15 şampiyonluğa ulaşan Beşiktaş, 6 şampiyonluğa sahip Trabzonspor bu sayıyı artırmak için ter dökecek. Alanyaspor, Antalyaspor, Çaykur Rizespor, Gazişehir, Gençlerbirliği, Göztepe, Medipol Başakşehir, Kayserispor, Kasımpaşa, Konyaspor, MKE Ankaragücü, Sivasspor, Yeni Malatyaspor ve Yukatel Denizlispor ise tarihi yeniden yazmak için çaba harcayacak. Bakalım 62. sezonda gülen takım hangisi olacak?

Süper Lig Cemil Usta

2019 – 2020 Süper Lig Cemil Usta Sezonu fikstür çekimi TFF Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri Orhan Saka Salonu'nda yapıldı. Fikstür çekimi, Türkiye Futbol Federasyonu 1. Başkan Vekili Servet Yardımcı, Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Ali Düşmez, Yönetim Kurulu Üyesi Hasan Akıncıoğlu, Genel Sekreter Kadir Kardaş, Süper Lig kulüp başkanları ve temsilcilerinin katılımıyla gerçekleştirildi.

Türkiye Futbol Federasyonu 1. Başkan Vekili Servet Yardımcı törende şöyle konuştu: ''Bildiğiniz üzere bu sezon Trabzonspor'un 'Dozer' lâkaplı efsane kaptanı

Cemil Usta adına oynanacak. Türk futbolunda önemli bir iz bırakan Cemil Usta'yı sevgi, saygı ve rahmetle anıyor ve adına yakışır bir sezon yaşayacağımıza inanıyoruz.

Türkiye Futbol Federasyonu olarak amacımız Türk futbolunu her zaman güçlü markalar ile daha da ileriye götürmek. Bu bakımdan dünyanın en önde gelen spor yayıncı kuruluşlarından yol arkadaşımız beIN Sports'a ayrı bir önem veriyoruz. Digiturk ile 18 yıldır aralıksız devam eden bu köklü iş birliğini, ekonomik ve teknolojik olarak daha da ileriye taşımalarından dolayı kendilerine teşekkür ediyoruz. Karşılıklı saygıya ve güvene dayanan bu yolculuğun uzun yıllar devam edeceğine inanıyoruz.

Öncelikle Kulüp Lisans Talimatı'nda yapılan reformlardan da anlaşılacağı üzere, gerek kurullar, gerekse de talimatlarda yapılan yeniliklerle futbol ailesini daha da sağlıklı bir yapıya kavuşturmayı öncelikli olarak hedefliyoruz. Bu değişikliklerle birlikte hepimize tabiî çok önemli sorumluluklar düşmekte. İçinde bulunduğumuz koşulların ve hassasiyetlerin bilinci içerisinde

Sezonu fikstürü çekildi

hareket ederek Türk futbolunu hak ettiği sağlıklı yapıya taşıyacağız. Birlik ve beraberlik ruhuyla, rekabetin dostça yaşandığı, futbolun her anlamda birleştirici olduğu güzel bir sezon geçirmeyi diliyoruz. 2019-2020 Cemil Usta Sezonunun hayırlı olmasını diliyorum. Tüm takımlarımıza başarılar diliyorum."

Teknik detaylar

Fikstür çekiminden önce Maç Planlama Müdürü Besim Yalçın da teknik detayları şu şekilde anlattı: "Fikstür çekiminde 18 takımlı fikstür tablosu kullanılmaktadır. Bu tablo her takımın diğer 17 takım ile iç sahada ve deplasmanda oynamasını sağlamak amacıyla matematiksel olarak düzenlenmiş bir tablodur.

Fikstür tablosunda, hangi numaraların hangi numaralar ile ve hangi haftalarda karşılaşacağı bellidir. Dolayısıyla kulüp temsilcilerinin çektiği numaralar fikstürde yerlerini almakta ve 34 haftalık fikstür belirlenmektedir.

Her sezon fikstür çekiminde bazı kulüplerimize numaralar verilmektedir. Bu sezon da aynı sahayı kullanacak olan Gençlerbirliği ile Ankaragücü kulüplerimize bir takımımız iç sahada iken diğer takımımızın deplasmanda olmasını ve zeminin korunmasını sağlamak amacıyla kendi aralarında numaralar verilmiştir.

Yine Süper Lig'de mücadele edecek olan Kasımpaşa ve Başakşehir kulüplerimize, güvenlik güçlerinin görevlerini daha rahat yerine getirmesi ve İstanbul'daki 5 takımın iç saha-deplasman dengesini sağlamak amacıyla kendi aralarında numaralar verilmiştir.

Bu takımlar haricinde Beşiktaş, Fenerbahçe ve Galatasaray kulüplerimiz de kendi aralarında belirlenmiş olan numaraları çekecekler.

Bu numaralar belirlenirken yayıncı kuruluşun bu üç kulübün kendi aralarında oynayacakları müsabakalara ilişkin talepleri, kulüplerimizin bu taleplerle ilgili görüşleri ve Millî Takımımızın müsabaka tarihleri dikkate alınmıştır.

Bu kriterler göz önünde bulundurularak, tespit edilmiş olan numaralara göre, bu 3 kulübümüzün kendi aralarında oynayacakları haftalar bu sezon 6, 9 ve 16 olarak belirlenmiştir. Ancak bu haftalarda hangi müsabakaların oynanacağı ve hangi kulübün ev sahibi olacağı, kulüplerimizin temsilcilerinin kendilerinin çektiği numaralar ile belirlenecektir."

Süper Lig Cemil Usta Sezonu Fikstürü

1. Hafta
İ.M. Kayserispor–Alanyaspor
Göztepe–Antalyaspor
Sivasspor–Beşiktaş
Konyaspor–Ankaragücü
Kasımpaşa–Trabzonspor
Y. Denizlispor–Galatasaray
Gençlerbirliği–Ç. Rizespor
Y. Malatyaspor–M. Başakşehir
Fenerbahçe–Gazişehir

2. Hafta
Gazişehir–Gençlerbirliği
Galatasaray–Konyaspor
Antalyaspor–Y. Denizlispor
Ç. Rizespor–Sivasspor
M. Başakşehir–Fenerbahçe
Ankaragücü–İ.M. Kayserispor
Alanyaspor–Kasımpaşa
Beşiktaş–Göztepe
Trabzonspor–Y. Malatyaspor

3. Hafta
Y. Malatyaspor–Alanyaspor
Konyaspor–Antalyaspor
Kasımpaşa–Ankaragücü
Göztepe–Y. Denizlispor
İ.M. Kayserispor–Galatasaray
Fenerbahçe–Trabzonspor
Beşiktaş–Ç. Rizespor
Gençlerbirliği–M. Başakşehir
Sivasspor–Gazişehir

4. Hafta
Trabzonspor–Gençlerbirliği
Y. Denizlispor–Konyaspor
M. Başakşehir–Sivasspor
Gazişehir–Beşiktaş
Alanyaspor–Fenerbahçe
Antalyaspor–İ.M. Kayserispor
Galatasaray–Kasımpaşa
Ankaragücü–Y. Malatyaspor
Ç. Rizespor–Göztepe

5. Hafta
Gençlerbirliği–Alanyaspor
Kasımpaşa–Antalyaspor
İ.M. Kayserispor–Y. Denizlispor
Göztepe–Konyaspor
Y. Malatyaspor–Galatasaray
Sivasspor–Trabzonspor
Fenerbahçe–Ankaragücü
Beşiktaş–M. Başakşehir
Ç. Rizespor–Gazişehir

6. Hafta
Ankaragücü–Gençlerbirliği
M. Başakşehir–Ç. Rizespor
Trabzonspor–Beşiktaş
Galatasaray–Fenerbahçe
Y. Denizlispor–Kasımpaşa
Konyaspor–İ.M. Kayserispor
Alanyaspor–Sivasspor
Gazişehir–Göztepe
Antalyaspor–Y. Malatyaspor

7. Hafta
Göztepe–İ.M. Kayserispor
Fenerbahçe–Antalyaspor
Beşiktaş–Alanyaspor
Y. Malatyaspor–Y. Denizlispor
Gazişehir–M. Başakşehir
Sivasspor–Ankaragücü
Ç. Rizespor–Trabzonspor
Kasımpaşa–Konyaspor
Gençlerbirliği–Galatasaray

8. Hafta
Antalyaspor–Gençlerbirliği
Trabzonspor–Gazişehir
Alanyaspor–Ç. Rizespor
Galatasaray–Sivasspor
Y. Denizlispor–Fenerbahçe
Ankaragücü–Beşiktaş
İ.M. Kayserispor–Kasımpaşa
M. Başakşehir–Göztepe
Konyaspor–Y. Malatyaspor

9. Hafta
Göztepe–Kasımpaşa
Gazişehir–Alanyaspor
Sivasspor–Antalyaspor
Y. Malatyaspor–İ.M. Kayserispor
Gençlerbirliği–Y. Denizlispor
Beşiktaş–Galatasaray
Fenerbahçe–Konyaspor
M. Başakşehir–Trabzonspor
Ç. Rizespor–Ankaragücü

10. Hafta
Konyaspor–Gençlerbirliği
Galatasaray–Ç. Rizespor
Alanyaspor–M. Başakşehir
Ankaragücü–Gazişehir
Antalyaspor–Beşiktaş
Y. Denizlispor–Sivasspor
İ.M. Kayserispor–Fenerbahçe
Trabzonspor–Göztepe
Kasımpaşa–Y. Malatyaspor

11. Hafta
Göztepe–Y. Malatyaspor
Beşiktaş–Y. Denizlispor
Gençlerbirliği–İ.M. Kayserispor
Ç. Rizespor–Antalyaspor
Trabzonspor–Alanyaspor
Fenerbahçe–Kasımpaşa
M. Başakşehir–Ankaragücü
Sivasspor–Konyaspor
Gazişehir–Galatasaray

12. Hafta
Kasımpaşa–Gençlerbirliği
Ankaragücü–Trabzonspor
Alanyaspor–Göztepe
Antalyaspor–Gazişehir
Galatasaray–M. Başakşehir
Y. Denizlispor–Ç. Rizespor
İ.M. Kayserispor–Sivasspor
Konyaspor–Beşiktaş
Y. Malatyaspor–Fenerbahçe

13. Hafta
Göztepe–Fenerbahçe
Alanyaspor–Ankaragücü
Gazişehir–Y. Denizlispor
Sivasspor–Kasımpaşa
M. Başakşehir–Antalyaspor
Beşiktaş–İ.M. Kayserispor
Trabzonspor–Galatasaray
Ç. Rizespor–Konyaspor
Gençlerbirliği–Y. Malatyaspor

14. Hafta
Ankaragücü–Göztepe
Antalyaspor–Trabzonspor
İ.M. Kayserispor–Ç. Rizespor
Fenerbahçe–Gençlerbirliği
Y. Denizlispor–M. Başakşehir
Konyaspor–Gazişehir
Galatasaray–Alanyaspor
Kasımpaşa–Beşiktaş
Y. Malatyaspor–Sivasspor

15. Hafta
Trabzonspor–Y. Denizlispor
Sivasspor–Fenerbahçe
Gazişehir–İ.M. Kayserispor
Ç. Rizespor–Kasımpaşa
Alanyaspor–Antalyaspor
Gençlerbirliği–Göztepe
Galatasaray–Ankaragücü
M. Başakşehir–Konyaspor
Beşiktaş–Y. Malatyaspor

16. Hafta
Göztepe–Galatasaray
Konyaspor–Trabzonspor
Kasımpaşa–Gazişehir
İ.M. Kayserispor–M. Başakşehir
Y. Malatyaspor–Ç. Rizespor
Y. Denizlispor–Alanyaspor
Fenerbahçe–Beşiktaş
Antalyaspor–Ankaragücü
Gençlerbirliği–Sivasspor

17. Hafta
Ankaragücü–Y. Denizlispor
Ç. Rizespor–Fenerbahçe
Galatasaray–Antalyaspor
Trabzonspor–İ.M. Kayserispor
M. Başakşehir–Kasımpaşa
Beşiktaş–Gençlerbirliği
Sivasspor–Göztepe
Alanyaspor–Konyaspor
Gazişehir–Y. Malatyaspor

Süper Lig Cemil Usta Sezonu 16 Ağustos'ta oynanacak olan müsabakalarla başlayacak ve ilk yarı 29 Aralık'ta sona erecek. İkinci yarı 17 Ocak'ta oynanacak olan müsabakalarla başlayacak ve sezon 17 Mayıs 2020'de sona erecek.

18. Hafta
M. Başakşehir–Y. Malatyaspor
Ç. Rizespor–Gençlerbirliği
Ankaragücü–Konyaspor
Antalyaspor–Göztepe
Trabzonspor–Kasımpaşa
Alanyaspor–İ.M. Kayserispor
Gazişehir–Fenerbahçe
Galatasaray–Y. Denizlispor
Beşiktaş–Sivasspor

19. Hafta
Göztepe–Beşiktaş
İ.M. Kayserispor–Ankaragücü
Y. Denizlispor–Antalyaspor
Kasımpaşa–Alanyaspor
Gençlerbirliği–Gazişehir
Fenerbahçe–M. Başakşehir
Sivasspor–Ç. Rizespor
Konyaspor–Galatasaray
Y. Malatyaspor–Trabzonspor

20. Hafta
Antalyaspor–Konyaspor
M. Başakşehir–Gençlerbirliği
Y. Denizlispor–Göztepe
Ankaragücü–Kasımpaşa
Galatasaray–İ.M. Kayserispor
Trabzonspor–Fenerbahçe
Ç. Rizespor–Beşiktaş
Gazişehir–Sivasspor
Alanyaspor–Y. Malatyaspor

21. Hafta
Konyaspor–Y. Denizlispor
İ.M. Kayserispor–Antalyaspor
Fenerbahçe–Alanyaspor
Beşiktaş–Gazişehir
Göztepe–Ç. Rizespor
Sivasspor–M. Başakşehir
Kasımpaşa–Galatasaray
Gençlerbirliği–Trabzonspor
Y. Malatyaspor–Ankaragücü

22. Hafta
Alanyaspor–Gençlerbirliği
Gazişehir–Ç. Rizespor
Antalyaspor–Kasımpaşa
Y. Denizlispor–İ.M. Kayserispor
Trabzonspor–Sivasspor
M. Başakşehir–Beşiktaş
Ankaragücü–Fenerbahçe
Konyaspor–Göztepe
Galatasaray–Y. Malatyaspor

23. Hafta
Kasımpaşa–Y. Denizlispor
Y. Malatyaspor–Antalyaspor
Sivasspor–Alanyaspor
Göztepe–Gazişehir
Ç. Rizespor–M. Başakşehir
Fenerbahçe–Galatasaray
Gençlerbirliği–Ankaragücü
İ.M. Kayserispor–Konyaspor
Beşiktaş–Trabzonspor

24. Hafta
M. Başakşehir–Gazişehir
İ.M. Kayserispor–Göztepe
Trabzonspor–Ç. Rizespor
Galatasaray–Gençlerbirliği
Konyaspor–Kasımpaşa
Ankaragücü–Sivasspor
Alanyaspor–Beşiktaş
Antalyaspor–Fenerbahçe
Y. Denizlispor–Y. Malatyaspor

25. Hafta
Fenerbahçe–Y. Denizlispor
Ç. Rizespor–Alanyaspor
Gençlerbirliği–Antalyaspor
Kasımpaşa–İ.M. Kayserispor
Göztepe–M. Başakşehir
Gazişehir–Trabzonspor
Beşiktaş–Ankaragücü
Y. Malatyaspor–Konyaspor
Sivasspor–Galatasaray

26. Hafta
Alanyaspor–Gazişehir
Trabzonspor–M. Başakşehir
Kasımpaşa–Göztepe
Y. Denizlispor–Gençlerbirliği
Ankaragücü–Ç. Rizespor
Antalyaspor–Sivasspor
Galatasaray–Beşiktaş
Konyaspor–Fenerbahçe
İ.M. Kayserispor–Y. Malatyaspor

27. Hafta
Sivasspor–Y. Denizlispor
Fenerbahçe–İ.M. Kayserispor
Beşiktaş–Antalyaspor
M. Başakşehir–Alanyaspor
Y. Malatyaspor–Kasımpaşa
Gençlerbirliği–Konyaspor
Ç. Rizespor–Galatasaray
Gazişehir–Ankaragücü
Göztepe–Trabzonspor

28. Hafta
Alanyaspor–Trabzonspor
İ.M. Kayserispor–Gençlerbirliği
Antalyaspor–Ç. Rizespor
Galatasaray–Gazişehir
Ankaragücü–M. Başakşehir
Y. Denizlispor–Beşiktaş
Konyaspor–Sivasspor
Kasımpaşa–Fenerbahçe
Y. Malatyaspor–Göztepe

29. Hafta
Fenerbahçe–Y. Malatyaspor
Ç. Rizespor–Y. Denizlispor
Gençlerbirliği–Kasımpaşa
Göztepe–Alanyaspor
Gazişehir–Antalyaspor
Sivasspor–İ.M. Kayserispor
M. Başakşehir–Galatasaray
Beşiktaş–Konyaspor
Trabzonspor–Ankaragücü

30. Hafta
Galatasaray–Trabzonspor
Y. Denizlispor–Gazişehir
Y. Malatyaspor–Gençlerbirliği
Antalyaspor–M. Başakşehir
Konyaspor–Ç. Rizespor
Kasımpaşa–Sivasspor
Ankaragücü–Alanyaspor
İ.M. Kayserispor–Beşiktaş
Fenerbahçe–Göztepe

31. Hafta
Sivasspor–Y. Malatyaspor
M. Başakşehir–Y. Denizlispor
Gençlerbirliği–Fenerbahçe
Beşiktaş–Kasımpaşa
Ç. Rizespor–İ.M. Kayserispor
Trabzonspor–Antalyaspor
Göztepe–Ankaragücü
Gazişehir–Konyaspor
Alanyaspor–Galatasaray

32. Hafta
Ankaragücü–Galatasaray
Y. Denizlispor–Trabzonspor
Göztepe–Gençlerbirliği
Kasımpaşa–Ç. Rizespor
İ.M. Kayserispor–Gazişehir
Konyaspor–M. Başakşehir
Antalyaspor–Alanyaspor
Y. Malatyaspor–Beşiktaş
Fenerbahçe–Sivasspor

33. Hafta
Alanyaspor–Y. Denizlispor
Beşiktaş–Fenerbahçe
Gazişehir–Kasımpaşa
Ankaragücü–Antalyaspor
M. Başakşehir–İ.M. Kayserispor
Sivasspor–Gençlerbirliği
Trabzonspor–Konyaspor
Ç. Rizespor–Y. Malatyaspor
Galatasaray–Göztepe

34. Hafta
Antalyaspor–Galatasaray
Y. Denizlispor–Ankaragücü
İ.M. Kayserispor–Trabzonspor
Y. Malatyaspor–Gazişehir
Fenerbahçe–Ç. Rizespor
Kasımpaşa–M. Başakşehir
Konyaspor–Alanyaspor
Gençlerbirliği–Beşiktaş
Göztepe–Sivasspor

Kulüp Lisans Talimatı, fu

TFF Başkanı Nihat Özdemir, bir süre önce yayınlanan Kulüp Lisans Talimatı ile ilgili olarak Kulüpler Birliği Başkanı Fikret Orman'la birlikte basın toplantısı düzenledi. Başkan Özdemir, sistemin detaylarını anlattığı toplantıda, Kulüp Lisans Talimatı'nın Türk futbolunun kurtuluş reçetesi olduğunu vurguladı.

Türkiye Futbol Federasyonu tarafından geçtiğimiz günlerde yayınlanan Kulüp Lisans Talimatı ile ilgili TFF Başkanı Nihat Özdemir ile Kulüpler Birliği Vakfı Başkanı Fikret Orman ortak basın toplantısı düzenledi.
Kulüpler Birliği'nin Maslak'taki merkezinde düzenlenen basın toplantısında TFF Başkanı Nihat Özdemir'in yaptığı konuşmanın tam metni şöyle:
"Geçtiğimiz günlerde yayınladığımız Kulüp Lisans Talimatı'nın getirdiği yenilikler hakkında, kulüpler birliği ile birlikte düzenlediğimiz basın toplantısına hepiniz hoş geldiniz.
Göreve başladığımız 1 Haziran gününden bu yana, kulüplerimizin ve Türk futbolunun sorunlarını çözmek için yoğun bir çalışma süreci yürüttük. Çok kısa bir sürede, çözüme kavuşturduğumuz en önemli konuların başında Kulüp Lisans Sistemi gelmektedir.

tbolun kurtuluş reçetesi

Öncelikle Ankara'da gerçekleştirdiğimiz Genel Kurulumuzda, delegelerimizin teveccühü ile FIFA ve UEFA kurallarına uygunluk ve Bankalar Birliği yapılandırmasının temeli olacak TFF Statüsü'nün maddelerinde değişiklikler yaptık. Bu değişikliklerle, Kulüp Lisans Kurulumuzda reform niteliğinde yapılanmaya gittik. Kurulumuzun üye sayısı ve niteliğini değiştirerek Türk futbolu için daha işlevsel hale getirdik. Aynı zamanda, bankalar ve kulüplerimizle görüşmeler yaptık. Mali yapılarımızı sürdürülebilir hale getirmek için, mali yapılandırma sürecini yürüttük.

UEFA ile güzide kulüplerimiz adına yoğun görüşmelerde bulunduk. Geçtiğimiz ay UEFA merkezine giderek sayın başkan Aleksander Ceferin'i ziyaret ederek talimatımızın detaylarını anlattık. Kendileri de bu uygulamaları çok olumlu bulduklar.Yoğun geçen bu dönemin sonunda da Türk futbolu için devrim niteliği taşıyan Kulüp Lisans Talimatımızı yayınladık. Bu talimat; inşallah Türk futbolunun kurtuluş reçetesi olacak.

Biz Federasyon olarak kulüplerimiz için varız ve Türk futbolunun geleceği için adımlar atıyoruz.

Bu amaçla da Kulüp Lisans Kurulumuzu çok değerli ve alanlarında uzman arkadaşlarımızdan oluşturduk.

Yeni kurulumuzun, büyük bir disiplin ve titizlikle talimatı harfiyen uygulayacağından kimsenin kuşkusu olmasın.

Bu talimatla aslında biz Federasyon olarak yeni bir denetim modeli getirdik. TFF'nin sezonluk denetlemesinin yanı sıra kulüplerimiz bağımsız denetim şirketleri tarafından da yıl boyunca incelemeye tâbi tutulacak.

Geçmişte sezon sonu yaptığımız kontroller artık sezon öncesi sezon ortası ve sezon sonu olmak üzere çok sıkı bir şekilde devam edecektir.

Bu sistemin en önemli ayağına gelince... Sezon öncesi kontrollerimizde, her bir kulübümüze koyacağımız takım harcama limitleri belirlenecek olup web sitemizden ilân edilecektir.

Takım harcama limitlerini aşan kulüplerimizin yeni futbolcu tescilleri yapılmayacak, kulüplerimizin gelir gider dengesi korunacaktır.

Böylece Federasyonumuzun denetiminden geçen ve takım harcama limitini aşmayan kulüplerimiz, Avrupa kupalarına katılım gösterdikleri takdirde, UEFA tarafından herhangi bir yaptırımla karşı karşıya kalmayacaklardır.

Limitlerin aşılması halinde, Kulüp

Lisans Kurulumuzun uygulayacağı yaptırımları da ilân ettik. Kulüplerimizin puan silme, transfer yasağı ve kadro sınırlaması gibi yaptırımlara maruz kalmaması için takım harcama limitlerine uyması zorunludur.
Şu anda 1. Transfer Dönemi'nin içerisindeyiz. Kulüplerimiz elbette ki takımlarını güçlendirmek, yeni sezon öncesinde eksiklerini gidermek isteyeceklerdir.
Ancak tekrar şunu hatırlatmak istiyorum... Kulüplerimiz harcamalarını yaparken çok dikkatli olsunlar. Aksi takdirde bahsettiğimiz ağır cezalara maruz kalabilirler. Bankalar Birliği ile yapacakları muhtemel anlaşmaları riske atabilirler. Bütün bu çalışmaların amacı, kulüplerimizin bu ekonomik girdaptan çıkmasıdır.

Bu sayede kulüplerimizin mali yapıları güçlenecek ve tüm kulüplerimiz çağdaş bir yapıda faaliyetlerini sürdürme imkânına kavuşacaktır. En önemlisi kulüplerimiz, Finansal Fair Play açısından UEFA ile sorun yaşamayacak ve bu dengeli mali yapılar, sportif başarıyı beraberinde getirecektir.
Federasyonumuz ve kulüplerimizin yeni süreci işbirliği içerisinde başarıyla tamamlayacağına yürekten inanıyorum.''

Orman "Futbolumuz bu borç stokunu artık kaldıramıyor"

Kulüpler Birliği Vakfı ve Beşiktaş Kulübü Başkanı Fikret Orman ise şöyle konuştu:
''Sayın Nihat Özdemir açıkça şeffaf olarak durumu izah etti. Kulüplerin geldiği noktalar belli, özellikle şampiyonluk yaşamış kulüpler mali sıkıntılar içinde. Türkiye'nin Avrupa'daki itibarı ve Süper Lig'in marka değerine bakınca çok iyi bir durumda değiliz maalesef.
Kulüpler Birliği'nde göreve geldiğimizde ilk ele aldığımız proje buydu. Çıkan lisans talimatının bütün altyapısını birlikte oluşturduk. Bugünden itibaren herkes bütçeleri içinde kalmak zorunda. Lisans talimatı yürürlüğe girdiği gibi bütün kulüplerin bilançolarına sahip olmak ve sistem içine oturtulması belirli bir süre alacak. Devre arasından itibaren bütün kulüpler sisteme bilançolarını girmiş olacak. Önümüzdeki 6 aylık süreçte, nasıl olsa 6. ayda başlayacak diye bir algı olmaması lâzım. Lisans talimatına bugün itibariyle uyulması gerekiyor.
Eğer uymayan olursa, tedbirlerini almada, taraftarların beklentileri karşısında duramadan yapılan transferlerin cezalarının ağır olacağını ifade ediyoruz. Artık deniz bitti. Bu su Türk futbolunu daha fazla kaldıramıyor. UEFA'nın yaptığı yeni düzenlemelerle Şampiyonlar Ligi'ne almama durumuyla karşı karşıya kalabiliriz. Bütün risklere baktığımızda Türk futbolu için radikal karar alınma süreci.
TFF'ye teşekkür ediyoruz; gelir gelmez büyük bir irade göstererek lisans talimatını çıkarttılar. Bize düşen ise bu lisans talimatına uymaktır. Zor bir süreç evet, dirayetli durmamız ve mantıklı hareket etmemiz lâzım. Mantıklı hareket etmeyen kulüplerimiz de cezalandırılacaktır, bunu buradan ilân etmiş oluyoruz.
Kamuoyunda transfer edilen futbolcuya verilen bedel genelde algılanıyor ancak bilançoda transfer bedeli bunun küçük bir kısmı. Hiçbir transfer bedeli vermeseniz bile oynattığınız oyunculara verdiğiniz ücretlerle de aşım yaparsanız ceza alacaksınız. Bu detayları iyi irdelemek lâzım. Önümüzdeki 3 sene zor olacak ama acı reçeteyi uygulamamız gerekecek. Futbolumuzun marka değerini yukarılara çıkarabilmemizin başka yolu yok maalesef.
Bizim oylarımızla seçilen bir federasyon var ve federasyonun amacı bizlere ceza vermek değil. Bugünden ilân edilen ve söylenen süreçle ilgili olarak bugünden ikaz etmek üzere duyurumuzu yapıyoruz. Hedef Türk futbolunun hem marka değerini ve hem de finansal yapısını düzeltmek.''
Nihat Özdemir ve Fikret Orman, daha sonra basın mensuplarının sorularını cevapladı. Birinci transfer

döneminin kapanmasıyla Kulüp Lisans Kurulu'nun bir hafta içinde tüm takımların harcama limitlerini belirleyeceğini vurgulayan Başkan Nihat Özdemir, şunları kaydetti: ''Bizim yönetmeliğimiz ve hesaplama şeklimiz açıkça belli. Kulüpler hesaplamalarını bugünden yapabilir, bu transfer dönemi için Eylül ayında ilân edeceğimiz limitten fazla harcama yapılırsa puan silme dâhil, cezalarımız olacak. Bu da şampiyonluğu, küme düşmeyi etkileyecek. Kulüpler bunu iyi bilsin. Yedi kişilik Kulüp Lisans Kurulu'nun vereceği kararın herhangi bir geri dönüşü de yoktur.'' Bu sistemle UEFA'nın cezalarının önüne geçileceğini dile getiren Özdemir, ''UEFA ve FIFA'dan sürekli puan silme ve para cezaları geliyor. Bunlara artık son vermek istiyoruz. UEFA ve FIFA'da dosya sayısı en kabarık ülkelerden biriyiz. Buna 'dur' demeliyiz. Dünyanın en büyük 16. ekonomisine sahip olan Türkiye'nin bu kadar dosyası UEFA'ya gitmemeli. Kuralları harfiyen uygulayacağımızı tüm kulüpler bilsin. Transfer politikalarını buna göre yapmaları lâzım. Kamp harcamaları, prim sistemleri hepsi bunun içinde olacak'' diye konuştu. UEFA'nın çok daha katı bir uygulamasının olduğunu anlatan Özdemir, ''Biz 3 yıllık geçiş süreci de bıraktık. Kolaylık sağladık. UEFA bizden daha katıdır ama şuna inanın ve inanıyorum ki bu yönetmeliği uygularsak, kulüpler de buna riayet ederse Türk futbolu 3 sene içinde kurtulabilir'' değerlendirmesinde bulundu. Nihat Özdemir, kulüplere belirlenecek harcama limitinin Türk lirası üzerinden olacağını da aktararak, ''Satılan futbolcunun gelirlerini de göreceğiz. Taksitle oyuncu alınacaksa hangi aylarda giderin olduğunu göreceğiz. Bunlar çok kolay hesaplanır şeyler'' ifadelerini kullandı.

Çok uzun süredir söz konusu talimat üzerinde çalıştıklarını belirten Nihat Özdemir, şunları ifade etti: ''Kulüpler Birliği ile paylaştık. Onlar da varsa itirazlarını yaptı. Türkiye Bankalar Birliği ile UEFA'nın görüşlerini de aldık. Bunun aksayan tarafları olabilir, sonuçta bir yönetmelik. Aldığımız kararları belki de daha da katılaştıracağız. Bir yönetim kurulu kararıyla istediğimiz ilâveleri yapıp ya da çıkarılacakları çıkarıp yolumuza devam ederiz. Önemli olan başlamaktır. Kulüpler Birliğine de canı gönülden teşekkür ediyorum. Kulüplerimizden, UEFA'dan, bankalarımızdan, kamuoyundan tenkit gelebilir, hepsini değerlendiririz ve yolumuza devam ederiz ama prensiplerden taviz vermeyiz.''

Nihat Özdemir, transfer yasağı alan bir kulübün oyuncu alsa da lisans çıkaramayacağını sözlerine ekledi. Kulüpler Birliği Vakfı Başkanı Fikret Orman da belirlenecek bütçe limitinin sadece transfer harcamalarıyla alâkalı olmadığını dile getirdi. Herkesin transfer harcamalarına odaklandığını ve bunun yanlış olduğunu anlatan Orman, şöyle konuştu: ''Transfer harcaması bütçenin sadece küçük bir parçası. Önemli olan kulübün bütçesi. Oyunculara verilen maaş da var. Algı şu olmasın, 'Transfer yapmadım ama bütçem var.' Federasyon yeni talimatta 2 yıllık geçiş süreci de veriyor. 100 liralık bütçeniz varsa ilk sene yüzde 30, ikinci sene yüzde 15 aşabilirsiniz. Üçüncü sene ise 100 liraysa bütçeniz 100 lirayı geçemezsiniz. Bedelsiz transferlerde de harcama vardır. Oyuncu, seyahat giderleri, personel ve antrenör maaşları bunun içinde. Kulüpler Birliği olarak çok etkin şekilde bunun arkasındayız. Önümüzdeki 3 sene zor olacaktır ama bunu acele bir şekilde uygulamamız lâzım.'' Federasyonun çok iyi niyetli olduğunu ifade eden Orman, ''Federasyonumuzun elinde bir cetvel, sopa yok. İyi niyetliler. Onların derdi ceza vermek değil, kulüpleri disipline sokmak. Suiistimal eden olursa ayrımcılık olmadan cezalar verilecektir'' şeklinde görüş belirtti. Borçların Türk futbolunu itibarsızlaştırdığını aktaran Orman, ''Süper Lig'in marka değerine zarar veriyor. Türk futbolunun tek sorunu tabiî bu değil. MHK, kurullar hepsiyle uyumlu çalışmalar yapacağız federasyonla. Finansmanda da sahada da âdil olan bir sistem istiyoruz'' diyerek sözlerini tamamladı.

Süper Kupa kimin olacak?

Süper Lig şampiyonu ve Ziraat Türkiye Kupası sahibi Galatasaray ile Ziraat Türkiye Kupası finalisti Akhisarspor, 7 Ağustos günü Ankara Eryaman Stadı'nda TFF Süper Kupa'nın sahibi olabilmek için mücadele edecek. Galatasaray dokuzuncu TFF Süper Kupa maçında altıncı zaferine ulaşmayı hedeflerken, lige veda eden Akhisarspor ikinci finalinden de kupayla ayrılmak istiyor.

Futbolseverler 2.5 ayı aşan bir aranın ardından 16 Ağustos'ta lig heyecanıyla yeniden buluşacak. Lig öncesinde ise futbolun gala gecesi niteliğindeki Süper Kupa'da Galatasaray ile Akhisarspor kozlarını paylaşacak. Geçtiğimiz sezon da Süper Kupa'da karşı karşıya gelen iki takım arasındaki maç 7 Ağustos'ta Ankara'da oynanacak.

Süper Lig'de sezonu şampiyonlukla tamamlayıp 22'nci zaferine ulaşırken, 18'inci Ziraat Türkiye Kupası'nı da müzesine taşıyan Galatasaray ile Ziraat Türkiye Kupası'nın finalisti Akhisarspor 13. Süper Kupa'nın sahibi olabilmek için Ankara'daki Eryaman Stadı'nda kozlarını paylaşacak. Galatasaray, Süper Kupa'da dokuzuncu maçına çıkıyor. Sarı-kırmızılı takım, bu isim altında ilk kez 2006 yılında düzenlenen Süper Kupa'da sekiz kez final oynamış, 2008, 2012, 2013, 2015 ve 2016 yıllarında beş defa zafere ulaşmıştı. Kısa tarihinde iki kez Ziraat Türkiye Kupası'nda final oynayan ve 2018'de Fenerbahçe karşısında kazandıktan sonra 2019'da Galatasaray karşısında kaybeden Akhisarspor, geçtiğimiz sezon Süper Kupa'da mağlup ettiği sarı-kırmızılı rakibi karşısında bir kez daha mutlu sona ulaşmayı hedefliyor.

Türkiye Ligi Şampiyonu ile Türkiye Kupası şampiyonunu karşı karşıya getiren bir organizasyon düzenleme fikri ilk olarak 1965-66 sezonunda hayata geçirildi ve o tarihten bu güne kadar zaman zaman kesintiye de uğrasa farklı isimlerle bir kupa düzenlendi. Cumhurbaşkanlığı Kupası adı verilen ilk organizasyonda kupayı Galatasaray kazandı. Cumhurbaşkanlığı Kupası, 12 Eylül darbesinin yapıldığı dönemde 1980-81 ve 1981-82 sezonlarında iki kez Devlet Başkanlığı Kupası adı altında olmak üzere 1998 yılına kadar tam 33 kez düzenlendi. Galatasaray, 10 defayla bu kupayı en çok kazanan takım oldu.

1998 yılında sona eren Cumhurbaşkanlığı Kupası'nın yerine tam 7 sezonluk aradan sonra Süper Kupa organizasyonu kuruldu. Yine lig ve kupa şampiyonunu karşı karşıya getiren organizasyonun en önemli farkı, tarihi ve yeri konusundaydı. Cumhurbaşkanlığı Kupası hep Ankara'da düzenlenirken, Süper Kupa ilk defa ülke sınırlarının dışına taşarak Almanya'da organize edildi. Cumhurbaşkanlığı Kupası sezonun hemen bitiminde ve genellikle Haziran ayında eski kadrolarla oynanırken, Süper Kupa yeni sezonun öncesine taşındı ve yeni transferlerin de yer aldığı bir boy gösterisine dönüştü.

Süper Kupa'yı 2006'da Beşiktaş, 2007'de Fenerbahçe, 2008'de Galatasaray, 2009'da Fenerbahçe ve 2010'da da Trabzonspor kazandı. 2011'de Süper Kupa organizasyonu sekteye uğradı. 2012 ve 2013'te Ga-

Galatasaray ile Akhisarspor'un Kupa Maçları

Tarih	Statü	Maç	Skor
17.12.2015	Türkiye Kupası	Galatasaray-TM Akhisarspor	2-1
19.01.2016	Türkiye Kupası	TM Akhisarspor-Galatasaray	1-1
10.02.2016	Türkiye Kupası	TM Akhisarspor-Galatasaray	1-2
02.03.2016	Türkiye Kupası	Galatasaray-TM Akhisarspor	1-1
27.02.2018	Türkiye Kupası	TM Akhisarspor-Galatasaray	1-2
18.04.2018	Türkiye Kupası	Galatasaray-TM Akhisarspor	0-2
05.08.2018	Süper Kupa	Akhisarspor-Galatasaray	1-1 (5-4 pen)
15.05.2019	Türkiye Kupası	Galatasaray-Akhisarspor	3-1

latasaray'ın kazandığı kupanın 2014'teki sahibi Fenerbahçe oldu. 2015 ve 2016'daki kupalarda ise bir kez daha Galatasaray mührü vardı. 2017'de ise Atiker Konyaspor bir ilki gerçekleştirip, dört büyükler dışında Süper Kupa'yı kazanan ilk takım unvanını aldı. 2018'de de Akhisarspor, Konyaspor'un yolundan yürüyerek Süper Kupa'nın yeni sahibi oldu.

Finalistlerin rekabeti

Süper Kupa'da kozlarını paylaşacak iki takım bugüne kadar Süper Lig'de 14, Türkiye Kupası'nda yedi ve Süper Kupa'da bir defa olmak üzere 22 kez karşı karşıya geldi. Galatasaray bu maçların 16'sını kazanırken, Akhisarspor üç defa galip gelebildi, üç müsabaka da berabere bitti. 22 maçta Galatasaray'ın attığı 49 gole Akhisarspor 24 golle karşılık verdi.

İki takım arasındaki ilk kupa mücadelesi 2014-2015 sezonunda yapıldı. Takımlar Ziraat Türkiye Kupası'nın grup aşamasında eşleşmişti. Galatasaray'ın ilk, Akhisarspor'un da ikinci sırada çıkacağı gruptaki ilk maç 17 Aralık 2015'te Türk Telekom Stadı'nda oynandı ve Mustafa Denizli'nin Galatasaray'ı, Cihat Arslan'ın Akhisarspor'unu 9'uncu dakikada Umut Bulut, 24'üncü dakikada da Bilal Kısa'nın golleriyle 2-1 yendi. Misafir takımın tek golünü ise 49'uncu dakikada Lomana Lualua atmıştı. Bu maçın 19 Ocak 2017'deki rövanşı ise Manisa 19 Mayıs Stadı'nda oynanandı ve Akhisarspor'dan Abdülkadir Özdemir, Galatasaray'dan Umut Bulut'un golleriyle 1-1 bitti.

İlginçtir, Galatasaray ile Akhisarspor'un yolu o sezon Ziraat Türkiye Kupası'nın çeyrek finalinde bir kez daha kesişti. 10 Şubat 2016'daki ilk maç Manisa 19 Mayıs Stadı'nda oynandı ve Mustafa Denizli'nin talebeleri, 53'te Hugo Rodallega'dan yedikleri golle geriye düşmelerine rağmen 70'te Wesley Sneijder ve

İki takım son Türkiye Kupası finalinde karşılaşmış ve Galatasaray kazanmıştı

72'de Selçuk İnan'ın art arda iki golüyle 2-1 kazanıp rövanş için avantaj elde etti. Mustafa Denizli ile yollarını ayıran Galatasaray, 2 Mart 2016 günü oynanan rövanşa ise yardımcı antrenör Orhan Atik yönetiminde çıktı. Türk Telekom Stadı'ndaki maçın 9'uncu dakikasında Douglao'nun kendi kalesine attığı golle Galatasaray öne geçecek, Akhisarspor 47'de Hugo Rodallega ile 1-1'lik eşitliği sağlasa da bu skor sarı-kırmızılıları yarı finalist yapacaktı.

Galatasaray ile Akhisarspor 2017-2018 sezonunda da Ziraat Türkiye Kupası'nın yarı finalinde de karşı karşıya geldi. Kupanın ilk randevusunun adresi yeni inşa edilen Spor Toto Akhisar Stadyumu, tarihi ise 27 Şubat 2018'di. Okan Buruk'un Akhisarspor'u 19'uncu dakikada Yevgen Seleznov'la öne geçse de 21'de Ahmet Yılmaz Çalık ve 88'de Sinan Gümüş'le goller bulup 2-1 kazanan Fatih Terim'in Galatasaray'ı evindeki rövanş için avantaj sağlıyordu. Ancak sezonun sonunda tarihinin ilk Türkiye Kupası'yla kucaklaşacak Akhisarspor'un, 18 Nisan'daki rövanşta söylenecek sözü vardı. Akhisarspor, Türk Telekom Stadı'nda oynan maçın 4'üncü dakikasında Yevgen Seleznov'la öne geçip aynı oyuncunun 35'te attığı ikinci golle soyunma odasına 2-0 önde girecek, 77'de Maicon'un kırmızı kart görmesiyle 10 kişi kalan Galatasaray'ın çabaları sonucu değiştirmeyince finale yükselen taraf Ege ekibi olacaktı.

İki takım geçen yılın Süper Kupası'nda da karşı karşıya geldi ve 5 Ağustos 2018 günü oynanan müsabakada normal süre Seleznyov ile Eren Derdiyok'un karşılıklı golleriyle 1-1 sona erdi. Uzatma devrelerinde de eşitlik bozulmayınca geçilen penaltı atışlarında 5-4 üstünlük sağlayan Akhisarspor, TFF Süper Kupa 2018'in sahibi oldu. Galatasaray ile Akhisarspor arasındaki son kupa mücadelesi ise 2018-19 sezonunun Ziraat Türkiye Kupası finalinde yapıldı. Galatasaray, Manu'dan yediği golle 1-0 geriye düştüğü maçı penaltıdan Sinan Gümüş, Sofiane Feghouli ve Mbaye Diagne'nin golleriyle 3-1 kazanıp kupayı müzesine götürdü.

Süper Kupa'ya yeni sahne

Bugüne dek 12 kez düzenlenen Süper Kupa, yeni bir stadyumla daha tanışıyor. Geçmişte üç defa Almanya'da, ikişer defa İstanbul Atatürk Stadı ve Konya Büyükşehir Belediye Stadı'nda, birer kez de Yeni Erzurum, Kayseri Kadir Has, Manisa 19 Mayıs, Ankara Osmanlı ve Samsun Yeni 19 Mayıs Statlarında dü-

zenlenen Süper Kupa'ya bu defa Ankara'daki Eryaman Stadı ev sahipliği yapacak.
Ankara'nın Etimesgut ilçesine bağlı Eryaman semtinde bulunan stadyumu 22 bin kişilik seyirci kapasitesine sahip ve Süper Lig takımlarından MKE Ankaragücü ile Gençlerbirliği'nin iç saha maçlarına ev sahipliği yapıyor.
Şehrin merkezinde yer alan 19 Mayıs Stadyumu'nun kullanım dışı kalmasıyla beraber alternatif olarak Eryaman semtinde inşa edilmeye başlanan stadyumun temeli 5 Mayıs 2016 tarihinde atıldı. Başlangıçta 18 bin seyirci kapasiteli olması planlansa da kapasitesi daha sonra 22 bine yükseltildi. Bu nedenle proje revize edildi ve stadyumun açılış tarihi ertelendi.
28 Ocak 2019 tarihinde MKE Ankaragücü ile Alanyaspor arasında oynanan Süper Lig karşılaşmasıyla hizmete giren stadyumdaki ilk golü Alanyasporlu Djalma Campos kaydederken, misafir ekip sahadan 2-0'lık galibiyetle ayrıldı.
Dört kattan oluşan Eryaman Stadyumu'nda 1.222 kişilik VIP, 658 kişilik loca, 20 kişilik engelli ve refakatçi ile 48 kişilik basın tribünü bulunuyor. Stadyumda ayrıca 5 bin 80 metrekare ticari alan ve 49 adet loca yer alıyor. 734 araçlık açık, 38 araçlık kapalı otopark ve 7 otobüslük park alanına sahip stadyum, 62 bin 255 metrekarelik alanda kurulu. Hibrit çim zemine sahip olan stadyum, Ankara'da bu sistemin kullanıldığı ilk stadyum özelliğini taşıyor. Bunun yanında stadyumda çim havalandırma, alttan ısıtma ve sulama sistemi de bulunuyor.
İlki 1966 yılında düzenlenen ve lig şampiyonu ile Türkiye Kupası sahibini karşı karşıya getiren Cumhurbaşkanlığı Kupası maçlarının tamamı doğal olarak başkent Ankara'da oynanmıştı.
O günden 1998 yılına kadar tam 32 Cumhurbaşkanlığı Kupası maçına ev sahipliği yapan Ankara, kupaya verilen 7 sezonluk arada böyle bir finale hasret kalmıştı. 2005-06 sezonunda lig ve kupa şampiyonunu karşı karşıya getiren Süper Kupa'nın hayata geçirilmesinden sonra da Ankara ev sahipliği için 8 sezon daha beklemişti. 1997-98 sezonunda Beşiktaş'ın Galatasaray'ı uzatmalarda 2-1 yenerek kazandığı Cumhurbaşkanlığı Kupası'na 19 Mayıs Stadı'yla ev sahipliği yaptıktan sonra 2014-15 sezonunda Galatasaray'ın Bursaspor'u 1-0 mağlup ettiği Süper Kupa maçına kapılarını Osmanlı Stadı'yla açan Ankara, dört yıllık bir bekleyişten sonra bu defa da Galatasaray ile Akhisarspor arasındaki Süper Kupa maçını Eryaman Stadı'nda ağırlayacak.

Cumhurbaşkanlığı Kupası

Sezon	Takımlar	Skor
1965-66	Galatasaray-Beşiktaş	2-0
1966-67	Beşiktaş-Altay	1-0
1967-68	Fenerbahçe hem lig hem kupa şampiyonu olduğu için maç yapmadan kupayı aldı	
1968-69	Galatasaray-Göztepe	2-0
1969-70	Göztepe-Fenerbahçe	3-1
1970-71	Eskişehirspor-Galatasaray	3-2
1971-72	Galatasaray-Ankaragücü	3-0
1972-73	Fenerbahçe-Galatasaray	2-1
1973-74	Beşiktaş-Fenerbahçe	3-0
1974-75	Fenerbahçe-Beşiktaş	2-0
1975-76	Trabzonspor-Galatasaray	2-1
1976-77	Trabzonspor-Beşiktaş	1-1 (3-1 Pen.)
1977-78	Trabzonspor-Fenerbahçe	1-0
1978-79	Trabzonspor-Fenerbahçe	2-1
1979-80	Trabzonspor-Altay	3-0

Devlet Başkanlığı Kupası

1980-81	Ankaragücü-Trabzonspor	1-0
1981-82	Galatasaray-Beşiktaş	2-0

Cumhurbaşkanlığı Kupası

1982 83	Trabzonspor-Fenerbahçe	2-0
1983-84	Fenerbahçe-Trabzonspor	1-0
1984-85	Fenerbahçe-Galatasaray	1-1 (4-2 Pen.)
1985-86	Beşiktaş-Bursaspor	2-1
1986-87	Galatasaray-Gençlerbirliği	3-2
1987-88	Galatasaray-Sakaryaspor	2-0
1988-89	Beşiktaş-Fenerbahçe	2-1
1989-90	Fenerbahçe-Beşiktaş	3-2
1990-91	Galatasaray-Beşiktaş	1-0
1991-92	Beşiktaş-Trabzonspor	2-1
1992-93	Galatasaray-Beşiktaş	2-0
1993-94	Beşiktaş-Galatasaray	3-1
1994-95	Trabzonspor-Beşiktaş	2-0
1995-96	Galatasaray-Fenerbahçe	3-0
1996-97	Galatasaray-Kocaelispor	2-1
1997-98	Beşiktaş-Galatasaray	2-1 (uz.)

Süper Kupa

2005-06	Beşiktaş-Galatasaray	1-0
2006-07	Fenerbahçe-Beşiktaş	2-1
2007-08	Galatasaray-Kayserispor	2-1
2008-09	Fenerbahçe-Beşiktaş	2-0
2009-10	Trabzonspor-Bursaspor	3-0
2011-12	Galatasaray-Fenerbahçe	3-2
2012-13	Galatasaray-Fenerbahçe	1-0
2013-14	Fenerbahçe-Galatasaray	0-0 (3-2 pen.)
2014-15	Galatasaray-Bursaspor	1-0
2015-16	Galatasaray-Beşiktaş	1-1 (3-0 pen.)
2016-17	A. Konyaspor-Beşiktaş	2-1
2017-2018	Akhisarspor-Galatasaray	1-1 (5-4 pen.)

İstanbul'da 'Süper' gece

SÜPER KUPA DERBİLERİ

Yıl	Maç	Skor
1990	AC Milan–Sampdoria	3–1
1993	Parma–AC Milan	3–0
2006	Sevilla–Barcelona	3–0
2014	Real Madrid–Sevilla	2–0
2015	Barcelona–Sevilla	5–4
2016	Real Madrid–Sevilla	3–2
2018	A. Madrid–R. Madrid	4–2

Liverpool - Chelsea

▼ Bahri Çiftçi

İstanbul, 14 Ağustos 2019 Çarşamba günü ilk kez düzenleyeceği UEFA Süper Kupa ile bir kez daha dünya futbol sahnesine çıkıyor. Liverpool ile Chelsea arasındaki "İstanbul 2019", ilk İngiliz UEFA Süper Kupa düellosu olarak da tarihteki yerini alacak.

1955-1956 sezonundan 1991-1992 sezonuna kadar 37 Avrupa Şampiyon Kulüpler Kupası, 1992-1993 sezonundan günümüze de 27 UEFA Şampiyonlar Ligi finali oynandı.

64 final içinde 25 Mayıs 2005'te Atatürk Olimpiyat Stadı'nın ev sahipliği yaptığı AC Milan-Liverpool FC maçı kadar futbolun temel unsurları kalite, mücadele, tutku, heyecan ve kahramanlığı içinde barındıran olmadı. Shakhtar Donetsk ile Werder Bremen arasında Şükrü Saracoğlu Stadyumu'nda yapılan karşılaşma da son UEFA Kupası finali olarak tarihteki yerini aldı.

14 Ağustos 2019 Çarşamba günü saat 22.00'de dünya futbolunun gözü bir kez daha İstanbul'da olacak. Beşiktaş Park, UEFA Şampiyonlar Ligi şampiyonu Liverpool ile UEFA Avrupa Ligi şampiyonu Chelsea'yi ağırlayacak. İki İngiliz takımının UEFA Süper Kupa'da karşı karşıya geleceği ilk maç olarak şimdiden tarihe geçen karşılaşma, İstanbul'daki ilk UEFA Süper Kupa olarak da ayrıca tarih sayfalarındaki yerini alacak.

Daha önce ikisi İtalyan, beşi İspanyol olmak üzere aynı ülkeden takımlar, 7 kez UEFA Süper Kupa'da karşı karşıya geldi. Son olarak geçen yıl iki İspanyol'dan Atletico Madrid, Real Madrid'i yenerek kupayı müzesine gösterdi.

UEFA Süper Kupa'yı kazanan son İngiliz takımı ise 2005'te CSKA Moskova'yı uzatmalarda yenen Liverpool olmuştu. Liverpool'un ardından Manchester United (2008 ve 2017) ile Chelsea (2012 ve 2013) çıktıkları UEFA Süper Kupa maçlarını kaybetti.

UEFA Süper Kupa ilk kez 1973-74 sezonunda düzenlendi. 1998-99 sezonuna kadar Avrupa şampiyonu ile Kupa Galipleri Kupası şampiyonu arasında oynandı. Ardından UEFA Süper Kupa'da UEFA Şampiyonlar Ligi şampiyonu ile UEFA Avrupa Ligi şampiyonu karşı karşıya geldi.

UEFA Süper Kupa, 14 yıl Monaco'da oynandıktan sonra Avrupa'da çeşitli kentlerde düzenlenmeye başladı. Kupa, Prag (2013), Cardiff (2014), Tiflis (2015), Trondheim (2016), Üsküp (2017) ve Tallinn'in (2018) ardından İstanbul'a geldi. 2020'de ise Porto'nun Dragao Stadı, UEFA Süper Kupa'ya ev sahipliği yapacak.

Süper Kupa maçında normal sürede eşitlik bozulmazsa 15'er dakikalık iki uzatma devresine geçiliyor. Uzatma devrelerinde de eşitlik bozulmazsa kupayı kazananı seri penaltı atışları belirliyor. Bugüne kadar penaltılarla sadece 2013'te Bayern Münih, Chelsea'ye üstünlük sağladı. UEFA Kupası şampiyonu Galatasaray da Real Madrid'i uzatmalarda atılan altın golle devirip, kupayı Türkiye'ye getirmeyi başarmıştı.

Süper Kupa Şampiyonları

1972–1973	Ajax
1973–1974	Ajax
1975–1976	Dinamo Kiev
1976–1977	Anderlecht
1977–1978	Liverpool
1978–1979	Anderlecht
1979–1980	Nottingham Forest
1980–1981	Valencia
1982–1983	Aston Villa
1983–1984	Aberdeen
1984–1985	Juventus
1986–1987	Steaua Bükreş
1987–1988	Porto
1988–1989	KV Mechelen
1989–1990	AC Milan
1990–1991	AC Milan
1991–1992	Manchester United
1992–1993	Barcelona
1993–1994	Parma
1994–1995	AC Milan
1995–1996	Ajax
1996–1997	Juventus
1997–1998	Barcelona
1998–1999	Chelsea
1999–2000	Lazio
2000–2001	Galatasaray
2001–2002	Liverpool
2002–2003	Real Madrid
2003–2004	AC Milan
2004–2005	Valencia
2005–2006	Liverpool
2006–2007	Sevilla
2007–2008	Milan
2008–2009	Zenit
2009–2010	Barcelona
2010–2011	Atletico Madrid
2011–2012	Barcelona
2012–2013	Atletico Madrid
2013–2014	Bayern Münih
2014–2015	Real Madrid
2015–2016	Barcelona
2016–2017	Real Madrid
2017–2018	Real Madrid
2018–2019	Atletico Madrid

Süper Kupa'yı En Çok Kazanan Ülkeler

Sayı	Ülke	Takımlar
15	İspanya	Barcelona 5, Real Madrid 4, Atlético Madrid 3, Valencia 2, Sevilla 1
9	İtalya	AC Milan 5, Juventus 2, Lazio 1, Parma 1
7	İngiltere	Liverpool 3, Aston Villa 1, Chelsea 1, M. United 1, Nottingham Forest 1

Süper Kupa'yı En Çok Kazanan Takımlar

Sayı	Takımlar
5	AC Milan, Barcelona
4	Real Madrid
3	Atletico Madrid, Liverpool
2	Ajax, Anderlecht, Juventus, Valencia

Süper Kupa'yı En Çok Kazanan Futbolcular

Sayı	Oyuncu	Takımlar
4	Dani Alves	Sevilla 2006, Barcelona 2009, 2011, 2015
4	Paolo Maldini	AC Milan 1989, 1990, 1994, 2003

Süper Kupa'yı En Çok Kazanan Teknik Direktörler

Sayı	Teknik Direktör	Takım
3	Carlo Ancelotti	AC Milan 2003, 2007, Real Madrid 2014
3	Josep Guardiola	Barcelona 2009, 2011, Bayern Münih 2013

Süper Kupa'yı En Çok Oynayan Ülkeler

Sayı	Ülke	Takım
27	İspanya	Barcelona 9, Real Madrid 7, Sevilla 5, Atlético Madrid 3, Valencia 2, Real Zaragoza 1
18	İngiltere	Liverpool 6, M. United 4, Chelsea 4, N. Forest 2, Arsenal 1, Aston Villa 1
13	İtalya	AC Milan 7, Juventus 2, Inter 1, Parma 1, Lazio 1, Sampdoria 1

Süper Kupa'yı En Çok Oynayan Kulüpler

Sayı	Takımlar
9	Barcelona
7	AC Milan, Real Madrid
6	Liverpool
5	Sevilla
4	Bayern Münih, Chelsea, Manchester United, Porto
3	Ajax, Atlético Madrid

Süper Kupa'yı Teknik Adam ve Futbolcu Olarak Kazananlar

Carlo Ancelotti	1990 –2003, 2007, 2014
Josep Guardiola	1992– 2009, 2011, 2013
Diego Simeone	1999 – 2012; 2018
Luis Enrique	1997 – 2015
Zinedine Zidane	1996, 2002 – 2016, 2017

Final Rakamları

En çok gol atılan maç: 2015–Barcelona–Sevilla: 5–4
En farklı galibiyet: 2006–Sevilla–Barcelona: 3–0,
2012–Atlético Madrid–Chelsea: 4–1
En hızlı gol: Diego Costa (2018, Atletico Madrid–Real Madrid) 50. saniye
Hat–trick: Radamel Falcao (2012, Atletico Madrid– Chelsea) ve
Terry McDermott (1977, Liverpool– Hamburg)
Kendi kalesine gol: Patrick Paauwe Feyenoord–Real Madrid: 1–3
Kırmızı kartlar: Paul Scholes (2008, M.United), Rolando ve
Fredy Guarin (2011, Porto), Ramires (2013, Chelsea),
Thimothée Kolodziejczak (Sevilla, 2016).
En çok Süper Kupa oynayan futbolcular
5 Dani Alves Sevilla 2006, 2007, Barcelona 2009, 2011, 2015)
4 Karim Benzema (Real Madrid), Dani Carvajal (Real Madrid),
Alessandro Costacurta (AC Milan),
Roberto Donadoni (AC Milan),
Isco (Real Madrid), Toni Kroos (Bayern Münih, Real Madrid),
Paolo Maldini (AC Milan), Marcelo (Real Madrid),
Daniele Massaro (AC Milan), Lionel Messi (Barcelona),
Luka Modrić (Real Madrid), Sergio Ramos (Real Madrid),
Mauro Tassotti (AC Milan)

Mucize geri dönüş

İnanılmazdı. Henüz 50. saniyede geri düşeceksiniz. İlk yarıyı 3-0 mağlup kapatacaksınız. İkinci yarı çıkıp, skoru 3-3'e getirip, penaltılarla şampiyon olacaksınız. Liverpool, bunu başardı. 2005 Şampiyonlar Ligi finali de "İstanbul mucizesi" olarak literatüre girdi.

Bundan 14 yıl önce bir mucize, bir drama, bir trajedi yaşandı. Atatürk Olimpiyat Stadı, tarihin en unutulmaz maçlarından birine sahne oldu. Liverpool, Milan karşısında 3-0 geriden gelip, Şampiyonlar Ligi şampiyonluğu tacını giydi. Bu maç, İstanbul'un uluslararası düzeyde ev sahipliği yaptığı ilk dev futbol organizasyonuydu.

Maç, Liverpool adına doğal bir felâket gibi başladı. Andrea Pirlo'nun serbest vuruştaki asistinde Paolo Maldini topu ağlara gönderdiğinde hakemin kronometresi henüz 50. saniyeyi gösteriyordu. Liverpool adına korkunç bir starttı. Hernan Crespo'nun ilk yarının son 5 dakikasında attığı goller, felâketi hezimete dönüştürüyordu.

Kaptan Steven Gerrard, şık bir kafayla 54. dakikada farkı bire indirdiğinde "Şeref sayısı" denilip geçildi. Ancak iki dakika sonra Vladimir Smicer, ceza alanı dışından bir kez daha ağları havalandırdığında Atatürk Olimpiyat Stadı, İngiliz taraftarların patlamasıyla adeta yıkılıyordu. Gerrard'a yapılan penaltıyı kaleciye nişanlasa da dönen topu tamamlayan Xabi Alonso, 60. dakikada skoru 3-3'e getirdi. Liverpool, 6 dakika içinde inanılmaz bir geri dönüşe imza atmıştı. Uzatmalar dâhil, sonraki bir saat sinir harbi gibi geçmişti ama gol yoktu. Maç penaltılara gitti. Penaltılarda sahnede Dudek vardı. Liverpool adına Dietmar Hamann, Djibril Cissé ve Vladimír Šmicer seri penaltıları gole çevirirken, John Arne Riise'nin vuruşunu Dida kurtarıyordu. Milan ise Serginho (auta attı) ve Andrea Pirlo (Dudek kurtardı) ilk iki penaltıyı kaçırdı. Jon Dahl Tomasson ve Kaka, ağları bulup Milan'ı umutlandırsa da Andriy Shevchenko'nun penaltısını Dudek'in kurtarmasıyla Atatürk Olimpiyat Stadı'nda tarihin en heyecanlı Şampiyonlar Ligi finalinden Liverpool unutulmaz bir zaferle ayrılıyordu.

Atatürk Olimpiyat Stadı, 2005'teki Liverpool efsanesinin referansında 30 Mayıs 2020'de bir kez daha UEFA Şampiyonlar Ligi finaline ev sahipliği yapacak.

Kadıköy'de samba

Beşi ilk 11'de 6 Brezilyalı ile sahaya çıkan Shakhtar Donetsk'in Werder Bremen'i yenip, son UEFA Kupası'nı kazanması, Doğu'nun Batı'ya karşı nadir zaferlerinden biri olarak okunabilir. Lucescu'nun takımı, Şükrü Saracoğlu Stadı'nda futbolda doğru felsefenin başarı getirdiğinin kanıtı oldu.

Tim Wiese, Naldo, Prödl, Boenisch, Fritz, Baumann, Niemeyer, Frings, Mesut Özil, Markus Rosenberg ve Claudio Pizarro... Werder Bremen'in 20 Mayıs 2009'da Şükrü Saracoğlu Stadyumu'nda Shakhtar Donetsk karşısında sahaya çıkan 11'inin marka değeri, maça 1-0 önde başlamaya yeterdi. Ama futbolu isimler oynamıyor.

A Millî Takımımızın eski teknik direktörü Mircea Lucescu, doğru felsefe ile Shakhtar Donetsk'e önce Ukrayna'da Dinamo Kiev hegemonyasını yıktırdı, ardından İstanbul'da kazanılan UEFA Kupası ile başarısına uluslararası boyut kazandırdı.

Peki, Lucescu'ya İstanbul'da UEFA Kupası'nı kazandırtan felsefe neydi? Basit, Brezilya'dan yetenekli ama adı sanı Avrupa piyasasında henüz duyulmamış isimlere yatırım yapmak. Werder Bremen karşısında Shakhtar'ın 11'inde 5 Brezilyalı oynuyordu: Fernandinho, Ilsinho, Willian, Jadson ve Luiz Adriano... Bir başka Brezilyalı Marcelo Moreno da yedek kulübesinde oturuyordu.

Luiz Adriano, 25. dakikada Razvan Rat'ın asistinde Shakhtar'ı 1-0 öne geçiriyordu. Ama Bremen'in kadrosunda da bir Brezilyalı vardı: Naldo... Sambacı, 35. dakikada skora eşitliği getirdi. Normal süre 1-1 sona erdi. Maç uzatmaya gitti. Shakhtar'da 90+7. dakikada Darijo Srna'nın asistinde bir başka Brezilyalı Jadson sahneye çıktı ve attığı golle Shakhtar UEFA Kupası'nı müzesine götürürken, bir Doğu takımı, bir Batı takımına karşı üstünlük kurdu. Avrupa'nın doğusundan bir takımın Kupa 2'de şampiyon olmasının öncüsü Galatasaray'dı. Sarı-kırmızılı kulübün 2000 yılındaki başarısının ardından Shakhtar'ın yanı sıra CSKA Moskova ve Zenit, bu başarıyı tekrarlayabildi. Avrupa Ligi ismi altında ise Kupa 2'de bugüne kadar İspanyol (6 kez), İngiliz (3 kez) ve Portekiz (1 kez) takımları dışında hiçbir ülke şampiyonluk görmedi.

Liverpool mu Chelsea mi?

İstanbul 2019'u izlemek için onlarca neden sayılabilir. Çırak Frank Lampard'ın Usta Jürgen Klopp karşısındaki duruşunu seyretmek bile başlı başına UEFA Süper Kupa'yı şimdiden benzersiz yapmaya yeter.

2019 UEFA Süper Kupa, başlı başına bir olay. Liverpool ile Chelsea oynuyorsa, maçı izlemek için başka sebebe gerek kalmaz. Ancak Chelsea'nin Maurizio Sarri'nin yerine teknik direktörlük görevine henüz üç yıl önce jübile yapan eski oyuncusu Frank Lampard'ı getirmesiyle İstanbul 2019, başka bir boyut kazandı. Teknik direktör olarak bir efsane olan Jürgen Klopp, futbolcu olarak bir efsane olan Frank Lampard ile ilk kez Beşiktaş Park'ta karşı karşıya gelecek.

Liverpool Teknik Direktörü Jürgen Klopp, Şampiyonlar Ligi, Bundesliga, Almanya Kupası, Alman Süper Kupası şampiyonu... Teknik adam olarak çıktığı 588 maçta 288 galibiyet, 147 beraberlik ve 153 yenilgi yaşarken, yüzde 49 galibiyet oranı tutturdu.

Frank Lampard, tek hocalık tecrübesini İngiltere Championship ekiplerinden Derby County ile yaşadı. Takımı, play-off'ta Aston Villa'ya yenilip, Premier Lig'in eşiğinden döndü. Hoca olarak çıktığı 57 maçta, 24 galibiyet, 17 beraberlik ve 16 yenilgi alıp, yüzde 42.1'lik bir galibiyet oranı ile işe başladı.

Klopp ile Lampard'ı kıyaslamak akla aykırı. Ama Lampard futbolculuk kariyeri ile tarihin en iyi futbolcularından biri. Chelsea'de 13 sezonda birer UEFA Şampiyonlar Ligi ve UEFA Avrupa Ligi, 3 lig, 4 İngiltere Federasyon Kupası, 2 İngiltere Lig Kupası kazandı.

41 yaşındaki Lampard, Chelsea Teknik Direktörü olarak ilk Premier Lig maçına 11 Ağustos'ta Manchester United'a karşı çıkacak. Üç gün sonra ise Jürgen Klopp ile İstanbul 2019'da karşı karşıya gelecek. UEFA Süper Kupa, Lampard'ın teknik adam olarak kariyerinin ilk büyük sınavı olacak.

Peki, Klopp-Lampard düellosu öncesi UEFA'nın istatistikleri Liverpool-Chelsea maçı için ne söylüyor? İşte cevabı:

Liverpool, 6. kez UEFA Süper Kupa'da mücadele edecek. 1977 ve 2005'te Şampiyonlar Ligi şampiyonu ve 2001'de UEFA Kupası şampiyonu olarak, UEFA Süper Kupa'yı da kazanırken, Kupa Galipleri Kupası şampiyonu olarak 1978 ve 1984'te başarısız oldu.

İstanbul'un Liverpool tarihinde ayrı bir yeri var. 2005 UEFA Şampiyonlar Ligi finalini 3-0 geriden gelerek kazandılar ama daha sonra İstanbul'da oynadıkları hiçbir maçı kazanamadılar. İstanbul'daki son 5 maçta 3 yenilgi ve 2 beraberlik yaşadılar.

UEFA Süper Kupa'nın oynanacağı Beşiktaş Park'ta 2007-2008 sezonunda Beşiktaş'a 2-1 yenildiler.

Chelsea, dördüncü kez UEFA Süper Kupa'da mücadele edecek. 1998'de Kupa Galipleri Kupası şampiyonu olarak çıktıkları Monaco'daki maçta Real Madrid'i 1-0 yenmeyi başardılar. 2012'de Atletico Madrid'e, 2013'te ise Bayern Münih'e yenildiler.

Chelsea, İstanbul'da üç Avrupa maçına çıktı, 1 galibiyet, 1 beraberlik ve 1 de yenilgi aldı. Beşiktaş Park'ta ilk kez mücadele edecekler. 2003-2004 Şampiyonlar Ligi gruplarında Beşiktaş ile eşleşmişler ama İstanbul'da oynanması gereken maç Gelsenkirchen'de yapılmıştı.

Bu yol yıldızların yolu...

Ay Yıldızlılar ile yolculuğumuz 1996 yılında başladı.
O günden bugüne tam 21 yıldır, Millilerimiz ile her mücadeleye birlikte çıktık.
Bundan sonra da Millilerimiz'in yanında olmaya devam edeceğiz.

/MercedesMilliTakimlar
/MBMilliTakimlar

Türk Milli Futbol Takımları Ana Sponsoru
21. YIL

Mercedes Benz

Luka Jovic

Yeni nesil gol silahı

Eintracht Frankfurt'taki müthiş performansı henüz 21 yaşında onu 60 milyon euroluk bonservis bedeliyle Real Madrid'e taşıdı. Kızılyıldız'da başlayıp Benfica, Frankfurt ve nihayetinde Madrid'e uzanan kariyer hikâyesinin ilginç dönemeçlerini okuyacağınız Luka Jovic, topu hem kafası hem de her iki ayağıyla üç direğin arasından geçirebilen yeni nesil bir gol silahı.

Bundesliga ekiplerinden Eintracht Frankfurt geçtiğimiz üç sezon boyunca aldığı sürpriz sonuçlarla tüm futbolseverlerin dikkatini çekti. Dört sezon önce küme düşme tehlikesiyle karşı karşıya kalan kulüp, hem yönetim katında hem de sahada doğru hamleler ve doğru kararlarla geleceğini güvence altına almaya başlayarak bugün Avrupa Ligi'nde Chelsea ile yarı final oynayan ve finalin kıyısından penaltı atışlarıyla dönen bir takım haline geldi. Geçtiğimiz aylarda Real Madrid'e 60 milyon euro bonservis bedeli karşılığında transfer olan santrfor Luka Jovic ise Eintracht Frankfurt'un tehlikeli sulardan uzaklaştığının ve her anlamda toparlanmaya başladığının kanıtı niteliğinde. Ancak Luka Jovic'in henüz yolun çok başındayken Real Madrid'e uzanan öyküsü sadece Eintracht Frankfurt'un yönetimsel ve saha dışındaki başarısıyla açıklanacak bir hadise kesinlikle değil. Geride kalan unutul-

maz sezonda 17 defa ağları sarsarak gol krallığı yarışında Robert Lewandowski, Marco Reus ve Paco Alcacer gibi isimlere kafa tutması, Sırp futbolcunun nasıl bir sezon geçirdiğine dair zihinlerde bir fikir oluşturmak için yeterli.

Sınır ötesi antrenman!

Bosna-Hersek'in Bijeljina kentindeki Batar köyünde 23 Aralık 1997'de dünyaya gelen Luka Jovic, doğduğu kentte gerçekleştirilen bir futbol turnuvasında sekiz yaşındayken dönemin Kızılyıldız scoutlarından ve daha sonra U12 takımı antrenörü olacak Tomislav Milicevic tarafından keşfedildi. Bleacher Report'a verdiği röportajda 10 dakika izledikten

sonra ondan çok etkilendiğini söyleyen Milicevic, Jovic'in öğrenilmesi mümkün olmayan bir gol içgüdüsüne sahip olduğunu ve tarzının Gerd Müller'e benzediğini de sözlerine ekliyor. Ardından Kızılyıldız altyapısına geçen Jovic, antrenmanlar için her gün Bijeljina'dan Belgrad'a otobüs yolculuğu yapıp sınırı geçmek zorundaydı. Buna benzer zor koşullar altında da olsa sıkı bir taraftarı olduğu kulüpte rüyalarının peşinden gitmeyi başardı.
2014 yılında ise dönemin Kızılyıldız Teknik Direktörü Slavisa Stojanovic tarafından A takıma yükseltildi. Genç santrfordan beklentiler yüksek olsa da A takıma alındığı sezon ilk maçına ancak şampiyonluğu garantiledikten sonra ligin son haftasında oynanan Vojvodina karşılaşmasında çıktı. Çok az futbolcunun becerebildiği bir şeye imza atarak gol atmayı da başardı.

Şekerleme hastası!

Genç yaşta kötü beslenme alışkanlıkları ve şekerli gıdaları fazla tüketmek gibi sorunlar Jovic hakkında soru işaretleri oluşmasına sebep oluyordu. Antrenmanlardaki düşük performansından ötürü de çok azar yiyen Jovic'in o dönemki teknik direktörü Slavisa Stojanovic yine Bleacher Report'a verdiği röportajda kamp dönemlerinde takımın 'ağabeylerine' Jovic'in kaldığı odanın anahtarını vererek odadaki şekerlemeleri toplamalarını istediğini ve tembel davranışları yüzünden ona çok kızdığını söylüyor. Tüm bunlara rağmen ertesi sezon takımın önemli oyuncularından biri haline geldi ve tarihte Kızılyıldız-Partizan derbisinde oynayan en genç futbolcu oldu. 2014-2015 sezonunda takımına yedekten gelerek katkı sağladı ve çıktığı 22 lig maçında 6 gol ve 2 asist kaydetti.

Karmaşık yollarla Benfica'ya...

İşler bireysel olarak Jovic için iyi gidiyordu ancak Kızılyıldız kulübü için aynı şey söylenemezdi. Mali darboğazda olan kulübün gelir elde etmesi gerekiyordu ve o dönem bunu gerçekleştirmek için kulübün elinde maddi değer oluşturabilecek sayılı oyuncudan biri de kendisi ayrılmayı istememesine rağmen Jovic'ti. Menajerler ve takım sahipleri sayesinde Sırp santrfor ne yazık ki karmaşık yöntemlerle önce 'kâğıt üzerinde' Kıbrıs ekibi Apollon Limassol'e, ardından bir hafta geçmeden Benfica'ya transfer oldu. Her anlamda kötü kokular yayan bu transfer ilerleyen yıllarda Football Leaks belgelerine de yansıdı. Transferin ardından Jovic'in Lizbon'daki yeni kulübüne uyum sağlaması da oldukça zaman aldı. Marca'ya verdiği röportajda o sezon Kızılyıldız'la şampiyonluk yaşamak istediğini ve Lizbon'a gittikten sonra üç gün boyunca ağladığını belirten genç oyuncu, ilk sezonunda çoğunlukla Benfica'nın rezerv takımında forma giydi ve A takım maçlarında bir elin parmağını geçmeyecek sayıda dakika bulabildi. Bu sırada yüzme havuzunda ayağını kesmesi sonucunda bir buçuk ay sahalardan uzak kaldı. Ardından bir maçtan önceki akşam, gece kulübünde görüntülenmesi ise kulüp tarafından doğal olarak hoş karşılanmadı. Benfica'daki ikinci sezonunda da tıpkı ilk senesi gibi aynı durumu yaşadı ve rezerv takımla maçlara çıktı. A takımda ise neredeyse hiç forma yüzü göremedi.

Frankfurt'un Yugoslav sevdası

Üzerindeki kara bulutları dağıtmak isteyen Eintracht Frankfurt yeni bir yapılanma içerisindeydi. CEO görevine Fredi Bobic, teknik direktörlüğe de Niko Kovac getirilmişti. Fredi Bobic göreve geldiği 2016'dan beri kulübe hem maddi hem sportif fayda sağlamak amacıyla oynadıkları takımlarda yer bulamayan yüksek potansiyele sahip genç futbolculara yönelmişti. Yakın zamanlarda transfer edilen Hırvat Ante Rebic, Sırp Luka Jovic ve Filip Kostic bunun en somut örneklerinden sayılabilir. 2017 yaz transfer döneminde Benfica'dan Eintracht Frankfurt'a 7 milyon euro satın alma seçeneğiyle kiralanan Jovic, ilk sezonunda sürpriz performansıyla Real Madrid günlerinin temelini atmaya başlamıştı. Çıktığı 22 Bundesliga maçında da 8 gol ve 1 asist kaydetti. Takımını Schalke 04 ile oynanan yarı final karşılaşmasında Almanya Kupası finaline taşıyan kritik ve aynı zamanda şık golü atması ise Luka Jovic için en önemli dönüm noktalarından biriydi. Çünkü finalde forma şansı bulamasa da Eintracht Frankfurt, Bayern Münih'i 3-1 mağlup ederek kupaya uzanacaktı.

Başarılı sezonun ardından Kartallar Luka Jovic'i satın alma seçeneğini kullanarak 7 milyon euro bonservis bedeliyle kadrosuna kattı. Geride bıraktığımız 2018-2019 sezonunda da 32 maçta 17 gol, 6 asist kaydetti ve gol krallığı yarışında birinci olamasa da Robert Lewandowski, Marco Reus ve Paco Alcacer gibi oyuncularla yarıştı. Takımın gol yollarında Balkan kökenli futbolcuların fazla olması aslında takımda oluşan bu uyumun başlıca sebeplerinden. Örneğin Luka Jovic ile Ante Rebic'in ön tarafta yakaladıkları kimya, Eintracht Frankfurt'un olağanüstü bir sezon geçirmesindeki en önemli etkenlerden biriydi. Fransız forvet Sebastian Haller'in de 15 gollük performansı eklendiğinde Eintracht Frankfurt oldukça iyi bir sezonu geride bıraktı. Her ne kadar UEFA Şampiyonlar Ligi'ni talihsiz biçimde 4 puan farkla, UEFA Avrupa Ligi finalini de penaltı atışlarıyla kaçırsalar da takım olarak çok başarılı bir sezon geçirdiler.

60 milyon euroluk adam

Luka Jovic'in 2018-2019 sezonundaki bireysel performansına göz attığımızdaysa Real Madrid'in onu neden 60 milyon euroya transfer ettiğini anlamak mümkün. Bundesliga'nın internet sitesinden Luka Jovic'in yayınladığı derinlemesine istatistiksel veriler, 1.83 boyunda ve 21 yaşındaki oyuncunun yeteneğini ve golcülüğünü gözler önüne seriyor. Daha önce belirttiğimiz gibi 2018-2019 sezonunda 32 Bundesliga maçına çıkan Jovic, 17 gol ve 6 asist kaydetti. UEFA Avrupa Ligi'nde ise forma giydiği 14 maçta 10 kez ağları sarsmayı başardı. Ligin 8. haftasında Fortuna Düsseldorf karşısında alınan 7-1'lik galibiyette 5 gollük performansı ise hem sezonun hem de kulüp tarihinin de en önemli performanslarından. Yayınlanan verilerde öne çıkan önemli bilgi ise Jovic'in Bundesliga'da şu ana kadar çıktığı karşılaşmalarda kaydettiği toplam 25 golün 10'unu sağ ayağıyla, 10'unu sol ayağıyla ve 5'ini de kafayla atmış olması.

Amatör seviyede futbol oynamış babasının Jovic'e çok küçük yaşta ters ayağı olan sol ayağını geliştirmesi için yaptırdığı antrenmanlar, ona profesyonel seviyede fazlasıyla katkı sağlamış görünüyor. Kullandığı her 4.4 şutta gol bulması ise Sırp santrforun gol yollarındaki keskinliğini kanıtlar nitelikte. Niko Kovac'ın ardından göreve getirilen Adi Hütter'in de planlarının önemli bir parçasını oluşturan Jovic'in topla ortalama 38.6 kez buluşması onun ileri uçta ne kadar önemli bir oyuncu olduğunun göstergesi. Sırbistan Millî Takımı'nın tüm genç yaş takımlarında forma giyen Jovic, A Millî Takım'a da geçtiğimiz yıl Şili ile oynanan hazırlık karşılaşmasında çıktı ve şu ana kadar 2018 FIFA Dünya Kupası'ndaki Brezilya maçının son dakikası dâhil olmak üzere tam 6 kez millî formayı sırtına geçirdi. Millî takımla henüz iki golü bulunan Jovic, ilk golünü 20 Mart 2019'da Almanya ile oynanan hazırlık karşılaşmasında kaydetti. Kelimenin tam anlamıyla bir 'golcü' olan Luka Jovic'i her şey iyi gittiği sürece fazlasıyla parlak bir geleceğin beklediğini söylemek mümkün. Sahne ışıklarının artık tamamen üstünde olacağı bir kulüp olan Real Madrid'e bu kadar genç yaşta transfer olmak her futbolcunun erişemeyeceği bir başarı. Fakat hiç olmadığı kadar yük ve sorumluluğu da beraberinde getiren bir durum. Sırp santrforun sahip olduğu yetenekler Real Madrid'de kalıcı olmaya yetecek seviyede olsa da mental konular her futbolcuda olduğu gibi onun da kariyerinde belirleyici olacak bir unsur. Ancak hiç şüphe yok ki bu transfer futbolseverler olarak 2019-2020 sezonunu iple çekmemizi sağlayan bir başka gelişme.

Brezilya evde rakipsiz

Bu yıl 46.'sı düzenlenen ve ev sahipliğini de Brezilya'nın üstlendiği Copa America'da, daha evvel bu ülkede oynanan dört turnuvada olduğu gibi misafirler eli boş dönmek zorunda kaldı. Brezilya, finalde Peru'yu 3–1 yenerek tarihinin dokuzuncu şampiyonluğunu elde etti.

İlk Tur

A Grubu

Turnuvanın ev sahibi olmasının yanı sıra aynı zamanda 1 numaralı favorisi konumunda da olan Brezilya, ilk turda A Grubu'nda Peru, Venezuela ve Bolivya'yla eşleşmişti. Sambacılar, ilk maçlarında grubun belki de en zayıf takımı konumundaki Bolivya karşısına çıktı ve fazla zorlanmadan 3-0'lık galibiyetle üç puana ulaştı. İki gol atan Phillippe Coutinho, Barcelona'da geçirdiği kâbus gibi yifsiz sezonun ardından millî forma altında bir yeniden dirilişe dair sinyaller verirken, maçtaki diğer golün sahibi olan Everton Soares ise turnuvanın piyasaya sunacağı yeni yıldızlardan biri olabileceğini gösteriyordu. Ertesi gün gruptaki diğer ikiliyi karşı karşıya getiren maçtaysa "gol" sesi çıkmadı ve Brezilya ilk maçlar sonunda grupta zirveye kuruldu.

Ne var ki ikinci maçlara gelindiğinde Brezilya sürpriz bir puan kaybı yaşıyor ve Venezuela ile golsüz berabere kalıyordu. Aslında ev sahibi ekip, bitime dakikalar kala Coutinho ile bir gol bulmuştu ve bu müsabakadan da üç puanla ayrılacak gibiydi. Ancak ofsayt şüphesiyle VAR incelemesine gidilmesinin ardından, biraz tartışmalı bir biçimde de olsa bu şüphede haklılık payı olduğuna

kanaat getirilip gol iptal edilince karşılaşma 0-0 sona erdi. Bu maçtan evvel Peru'nun, bir ara 1-0 yenik duruma düşmesine karşın Bolivya'yı 3-1 mağlup etmesiyse, son maçlar öncesinde Brezilya ile Peru'yu puan puana getirmişti. Yine de iki takımın birbiriyle yapacağı o son maçta Brezilya'ya, grup liderliği için bir puan dahi yetecekti zira averajları, Peru'ya göre daha iyiydi. Lâkin söz konusu maçta bu hesaba gerek dahi kalmıyordu. Yaklaşık yarım saat içinde Casemiro, Firmino ve Everton ile üç gol birden bulan Brezilya, rakibinin erkenden havlu atmasını sağlayacaktı. İkinci yarıda Dani Alves ve Willian'ın da birer gol daha kaydetmesiyle de Sambacılar sahadan 5-0'lık etkileyici bir galibiyetle ayrılarak şampiyonluk iddialarını iyice pekiştiriyordu.

Grupta aynı esnada oynanan öteki maçtaysa Venezuela, Bolivya engelini 3-1'lik skorla aşıyordu. Böylece Venezuela, grupta yedi puanlı lider Brezilya'nın ardından beş puanla ikinci sırayı alıyor ve çeyrek finale yükseliyordu. Dört puan ve eksi üç averajla üçüncü sırada kalan Peru'nun ise en iyi üçüncüler arasına girip girmeyeceği, sonraki iki gün oynanacak maçlar neticesinde ortaya çıkacaktı.

B Grubu

Copa America'yı 15 defa kazanan Uruguay'ın ardından 14 şampiyonlukla bu turnuvada en çok zirveye çıkan ikinci takım olan ancak son şampiyonluğunu 26 yıl evvel yaşayan Arjantin, son iki turnuvada finalde Şili'ye penaltılarla boyun eğmişti. Messi ve arkadaşları artık üzerlerindeki o uğursuzluğu kırmak istiyorlardı. Ancak 15 Haziran'da Kolombiya ile oynadıkları ilk grup maçı, kendilerini yeni bir kâbusun içinde bulacaklarının habercisi niteliğindeydi. Rakibi önünde topa daha çok hâkim olan, daha çok pas yapan ve daha çok şut çeken taraf olmasına karşın yine de izleyenleri etkili bir futbol oynadığına ikna etmekten uzak bir görüntü içinde olan Arjantin, aradığı golü bir türlü bulamadığı maçta, son 20 dakika içinde Kolombiya'nın Roger Martinez ve Duvan Zapata ile cezayı kesmesi üzerine sahadan 2-0'lık mağlubiyetle ayrılıyordu. Ertesi gün oynanan Paraguay-Katar maçındaysa turnuvaya davetiye usulüyle gelen son Asya şampiyonu Katar, rakibi önünde 2-0 yenik duruma düşmesine kar-

şın maçın son çeyreğinde Elmuz Ali ve Rodrigo Rojas'tan (kk) gelen goller sayesinde 2-2'lik beraberliğe ulaşmayı başaracaktı.
İlk maçların ardından kendisini grupta son sırada bulan Arjantin, 19 Haziran'da bu kez Paraguay karşısına çıkıyordu. Tangocular bu kez de şeytanın bacağını kıramayacaktı. Karşılaşmanın ilk yarısını Richard Sanchez'in golüyle 1-0 geride kapayan Arjantin, ikinci yarıda Messi'nin penaltıdan fileleri havalandırmasıyla skora dengeyi getirecekti belki ama daha fazlası olmayınca
mücadele 1-1'lik eşitlikle sona eriyordu. Öte yandan Katar ile Kolombiya arasındaki mücadelede Ortadoğu temsilcisi güçlü rakibine karşı uzun süre direndiyse de bitime dört dakika kala Duvan Zapata'nın attığı tek gol,
Kolombiya'ya üç puanı getirmişti. Böylece Kolombiya, gruptan lider çıkmayı garantilemişti. Arjantin'inse artık puan kaybetme lüksü kalmamıştı ve yola devam edebilmek için Katar'ı mutlaka yenmesi gerekiyordu.
Arjantin, 23 Haziran'daki kader maçında işi sıkı tutarken henüz 4. dakikada Lautaro Martinez ile golü buluyordu. Katar ise erken gelen bu golün de etkisiyle, önceki iki maçta gösterdiği direnci bu kez ortaya koyamıyordu. Arjantin, genelinde baskılı ve atak oynadığı karşılaşmada 82. dakikada bir gol de Sergio Agüero ile bulacak ve böylece 2-0'lık galibiyetle grupta Kolombiya'nın ardından ikinci sırayı alarak çeyrek finale yükselecekti. Kolombiya ise son maçında Paraguay'ı Gustavo Cuellar'ın golüyle 1-0 mağlup ediyor ve üçte üç yaparak iddiasını ortaya koyuyordu. Üçüncü sırada kalan Paraguay'ın aldığı bu yenilgiyle birlikte A Grubu'ndan Peru'nun çeyrek finale kalması da kesinleşmişti.

C Grubu

Son iki Copa America'da zafere ulaşan ancak bunun ardından 2018 Dünya Kupası'na katılamayarak büyük hayal kırıklığı yaşayan Şili'nin 2019 Copa America'da ne yapacağı da büyük merak konusuydu. Bu turnuvayı daha evvel üç kez üst üste kazanmayı sadece Arjantin (1945, 1946 ve 1947'de olmak üzere) başarmıştı. Şili'nin önünde bu rekoru egale etme ve Dünya Kupası'na gidememe talihsizliğini unutturma fırsatı vardı.
Grupta perde, 16 Haziran'da Uruguay ile Ekvador'u karşı karşıya getiren maçla açılıyordu. Oyuna hızlı giren Uruguay, henüz altıncı dakikada Nicolas Lodeiro ile 1-0 öne geçerken, 33'te Edinson Cavani ve 44'te Luis Suarez'in de fileleri sarsmasıyla erkenden işi bitirmiş sayılırdı. 78'de Arturo Mina'nın kendi kalesine attığı gol de skoru tayin ediyor ve Uruguay turnuvaya 4-0'lık güzel bir galibiyetle giriyordu.
Şili ise 17 Haziran'daki ilk maçında, turnuvanın iki Asyalı misafirinden biri olan Japonya'yla karşılaşıyordu. İlk yarının sonlarında bir köşe vuruşu sonrası Erick Pulgar'ın attığı kafa golüyle devre arasına 1-0 önde giren son şampiyon, ikinci yarının başlarında da Eduardo Vargas ile farkı ikiye çıkartıyordu. Bundan sonra da oyunun kontrolünü elinde tutup kontrataklarla fırsat kovalayan Şili, 82. dakikada Alexis Sanchez ve hemen bir dakika sonrasında yine Vargas'ın kaydettiği gollerle mücadeleyi 4-0'lık etkileyici bir skorla geride bırakacak ve üst üste üçüncü şampiyonluk için ne denli iddialı olduğunu da gösterecekti.
Uruguay, 20 Haziran'a gelindiğindeyse beklenmedik bir puan kaybı yaşıyordu. Japonya karşısında 25. dakikada Koji Miyoşi'nin golüyle 1-0 yenik duruma düşen Uruguay, 32. dakikada penaltıdan Suarez ile skoru eşitlediyse de 59'da Miyoşi bir kez daha sahneye çıkarak Japonya'yı 2-1'lik üstünlüğe taşımış, 66'da Jose Gimenez'in topu ağlara göndermesiyle de mücadele 2-2'lik eşitlikle sona ermişti. Grup liderliği yolunda Uruguay ile çekişmesi beklenen Şili de bu fırsatı tepmeye-

cek ve ertesi gün Ekvador'la yaptığı maçtan 2-1'lik galibiyetle ayrılarak son karşılaşmalar öncesinde iki puan farkla zirveye yerleşecekti. Böylece, grupta Uruguay ile Şili arasında oynanacak olan son müsabakada Şili'ye liderlik için beraberlik dahi yetecekti. Ne var ki söz konusu karşılaşmada istediğini alan taraf, Uruguay oluyordu. Maç genelinde Şili'nin oyuna daha hâkim bir görüntü sergilemesine karşın üçüncü bölgede bir türlü istediği etkinliği gösterememesi, 82. dakikada da Cavani'nin şık bir kafa vuruşuyla fileleri havalandırması neticesinde Uruguay, mücadeleyi 1-0'lık galibiyetle kapatıp grubu lider bitiren taraf oluyordu.

Aynı saatte oynanan Ekvador-Japonya karşılaşmasıysa, üç farklı skorda üç farklı senaryo vadetmesi açısından hayli ilginçti. Maçı kazanan taraf, en iyi üçüncüler arasına girip çeyrek finale kalacaktı ancak beraberlik halindeyse Japonya, en iyi üçüncüler sıralamasında Paraguay'ın averajla gerisinde kalacak ve çeyrek finalist de iki gündür bu maçın sonucunu bekleyen Paraguay olacaktı. Hayli çekişmeli ve keyifli bir oyuna sahne olan karşılaşmada ilk gol 15. dakikada Şoya Nakajima ile Japonya'dan gelirken, Ekvador bu gole cevabını 32. dakikada Angel Mena ile veriyordu. Gelgelelim iki takım da galibiyet golü için çokça çaba sarf etse de bundan sonra başka gol gelmeyecek ve müsabakanın 1-1'lik beraberlikle sona ermesiyle de günün kazananı Paraguay olacaktı.

Çeyrek Final

Brezilya-Paraguay: 0-0 (4-3p)

İlk turu sorunsuz bir şekilde geride bırakan Brezilya'nın, çeyrek finale Ekvador ile Japonya'nın berabere kalmaları neticesinde zar zor çıkabilen Paraguay karşısında açıkçası pek zorlanması beklenmiyordu. Lâkin geçmişe bakıldığında Paraguay'ın Copa Americalarda Brezilya'ya bir hayli zorluk çıkardığı da bir gerçekti. 2011 ve 2015'te de iki ekip çeyrek finalde karşı karşıya gelmişti ve bu iki eşleşmede de gülen taraf, penaltılar neticesinde Paraguay olmuştu. Paraguaylıların hedefinde belli ki yine maçı o noktaya götürmek vardı. Zaten Copa America'da statü gereği 90 dakika beraberlikle bittiğinde uzatmalara değil, direkt penaltılara geçiliyordu. Mücadelenin ilk yarısı golsüz sona ererken, işlerin Paraguay'ın istediği gibi gittiği söylenebilirdi. İkinci yarı başladıktan yaklaşık 10 dakika sonraysa çok kritik bir an yaşanacaktı. Rakip savunmanın arkasına sarkan Roberto Firmino, son anda Fabian Balbuena'nın müdahalesiyle yerde kalmış ve hakem penaltı noktasını işaret etmişti. Akabinde yse VAR sisteminden gelen uyarı üzerine pozisyonu tekrar inceleyen hakem, müdahalenin çizginin biraz gerisinde olduğuna kanaat getirip penaltıyı frikiğe çevirdi, Balbuena ise direkt kırmızı kartla oyun dışında kaldı. Kim bilir, belki de

böylesi Paraguay'ın daha çok işine gelmişti zira Brezilya frikikten sonuç alamıyor ve kalan sürede de gol yollarında bir türlü o son dokunuşu yapamayınca maç 0-0 biterek penaltılara kalıyordu.

Gelgelelim penaltılar, bu kez Paraguay'ın istediği gibi neticelenmeyecekti. Henüz ilk atışlarda Brezilya Willian ile golü bulurken, Paraguay Gustavo Gomez ile Alisson engeline takılmıştı. Sonraki ikişer penaltıda takımlar hata yapmazken, Brezilya'nın dördüncü penaltıyı Firmino ile değerlendirememesi üzerine şanslar kısa bir süreliğine tekrar eşitlenecekti. Ancak Brezilya beşinci penaltıda Gabriel Jesus ile golü bulurken Paraguay'ın son atışında Derlis Gonzalez'in topu dışarı yollaması, yarı finalistin Brezilya olduğunu ilân edecekti. Bundan önceki üç Copa America'da yarı final bile görememiş olan Sambacılar, nihayet üzerlerindeki lâneti kırmıştı.

Venezuela-Arjantin: 0-2

Venezuela, yıllar boyunca Güney Amerika futbolunun en zayıf takımı konumundaydı. Hatta CONMEBOL üyesi olan 10 ülke içinde Dünya Kupası'na katılamayan tek takım da onlardı. Son dönemlerde Venezuela futbolunda biraz kıpırdanma emareleri olsa da bu anca, kıtanın en kötüsü unvanını Bolivya'ya devretmelerine yaradı, fazlası henüz mümkün olmadı. En büyük başarılarıysa 2011'de yarı final oynamaktı. Şimdi bir kez daha o noktaya yaklaşmışlardı belki ama karşılarında da her yıl başarıya daha da aç hale gelen bir Arjantin vardı. Yine de iki ekibin Mart ayında yaptıkları özel maçı Venezuela'nın 3-1 kazanmış olması, karşılaşma öncesinde bazı futbolseverlere ''acaba'' dedirtmekteydi.

Arjantin, Katar maçına nasıl erken bir golle başladıysa, Venezuela karşısında da çok beklemeyecekti ve perdeyi açan isim de yine Lautaro Martinez'di. Genç oyuncunun 10. dakikada ağları sarsmasının ardından Venezuela, bu skor dezavantajının altından kalkabilmek adına elinden geleni yapıyordu. Top daha çok onlardaydı, daha fazla pas da yapıyorlardı belki ama kapasite sınırlı olunca bunu üretkenliğe dönüştürmekte de ciddi sorunlar yaşıyorlardı. 74. dakikada da Sergio Agüero'nun ceza sahası üzerinden çektiği şutu Venezuela kalecisi Wuilker Farinez çok kötü bir biçimde sektirince boşta kalan topu Giovani Lo Celso zorlanmadan ağlara yolluyor ve bu golle Arjantin maçı 2-0 kazanarak yarı finalde ezeli rakibi Brezilya ile eşleşiyordu.

Kolombiya-Şili: 0-0 (4-5p)

Copa America'da çeyrek finallere penaltıların ve VAR kararlarının damga vurduğu söylenebilir. Kolombiya ile Şili arasındaki mücadelede de durum farksızdı. Karşılaşmanın başlarında Kolombiya daha istekli ve etkili bir görüntü içindeydi. Ancak 16. dakikaya gelindiğinde sol kanattan hareketlenen Jean Beausejour'un içeri kestiği topa son olarak Charles Aranguiz dokunuyor ve Şili'yi 1-0 öne geçiriyordu. Tabiî yalnızca çok kısa bir süreliğine... Zira sonrasında VAR sistemi tarafından bir ofsayt tespit edilecek ve bu gol geçersiz sayılacaktı. İşin garibi, yayıncı kuruluşun verdiği görüntülerde Beausejour'un topu aldığında ofsaytta olup olmadığı da pek anlaşılamıyordu.

Dakikalar 70'i gösterirken Şili adına bu kez Arturo Vidal bir karambol esnasında düzgün bir şutla fileleri bulacaktı. Lâkin VAR yine devreye giriyor ve Vidal'a gelmeden önce topun takım arkadaşı Guillermo Maripan'ın koluna çarptığı tespit ediyordu. Haliyle bu gol de iptal edildi. 0-0'lık eşitliği bozacak başka bir aksiyon yaşanmayınca da yarı finalisti belirlemek için penaltı atışlarına başvuruldu. Penaltılarda dörder atışın sonunda iki takım da hata yapmamıştı. Kolombiya adına beşinci atışı kullanan William Tesillo'nun penaltıyı kaçırmasıyla birlikte Şili'nin önüne adeta altın bir fırsat geliyor ve Alexis Sanchez'in de bu fırsatı geri çevirmeyerek atışında isabet sağlamasının ardından Şili, üst üste üçüncü şampiyonluk yolunda zor da olsa bir engeli daha geride bırakarak adını yarı finale yazdırıyordu.

Uruguay-Peru: 0-0 (4-5)

15 şampiyonlukla Copa America'yı tarihte en çok kazanan ekip konumundaki Uruguay, Suarez ve Cavani gibi yıldızları hâlâ oynuyorken bu zaferlere bir yenisini daha eklemenin hesapları içindeydi ve ilk turu pek de parlak bir şekilde geçirmeyen Peru ile çeyrek finalde karşılaşacak olmaları, hatta olası yarı final eşleşmesinde de Brezilya ile Arjantin yerine Şili'nin tarafında yer almaları, onlar adına bir avantaj olarak görülüyordu. Hatta hatta birçok futbolsever, 1950'deki o efsanevi Dünya Kupası finalinin bir tekrarının olup olmayacağını ve Brezilya ile Uruguay'ın Maracana'da bir finalde daha karşı karşıya gelip gelmeyeceğini merak etmekteydi.

Ne var ki gol yollarında Uruguay'ın neredeyse her şeyi olan Suarez-Cavani ikilisinin bu maçta son derece bonkör olmaları nedeniyle işler değişecekti. Uruguay, maç boyunca rakip kaleyi 10 kez yoklamasına ve bunların altısında isabet de sağlamasına karşın golü bulamıyor, hal böyle olunca da 90 dakika süresince sadece üç şut çeken, onlarda da isabet bulamayan Peru karşısında 0-0'lık skora, dolayısıyla da yarı finalistin penaltılarla belirlenmesine razı oluyordu.

Suarez'deki bonkörlüğün ilk penaltı atışında da sürmesi ve golcü oyuncunun topu Peru file bekçi Pedro Gallese'ye teslim etmesiyse Uruguay adına sonun başlangıcıydı. Nitekim Perulular kullandıkları atışlarda hiç hata yapmayacak ve son penaltıda da Edison Flores'in topu ağlarla buluşturmasının ardından yarı final vizesini alan taraf olacaktı.

YARI FİNAL

Brezilya - Arjantin: 2-0

Turnuvanın 1 ve 2 numaralı favorileri olan Brezilya ve Arjantin'i yarı finalde karşı karşıya getirecek eşleşme, doğal olarak bir erken final niteliğindeydi. İki ekip arasında 105 yıla uzanan müthiş bir rekabet vardı ve bu süre zarfında oynanan 109 maçta Brezilya 45 kez galip gelirken, Arjantin ise 39 defa sahadan gülerek ayrılmıştı. Yarı final eşleşmesi özelinde de ibre biraz Brezilya'dan yana sayılırdı zira hem ev sahibi olma avantajına sahiplerdi hem de Arjantin hâlâ daha adından beklenen futbolu sahaya yansıtamıyordu.

Öte yandan birçok Brezilyalının, finalin oynanacağı Belo Horizonte ile ilgili ciddi rahatsızlığı da söz konusuydu. Çünkü beş yıl evvel Brezilya Dünya Kupası'na ev sahipliği yaparken, yine yarı finalde, Almanya ile Belo Horizonte'de oynamış ve 7-1'lik korkunç bir mağlubiyete uğramıştı. Bu da demek oluyordu ki Brezilya bu maçta sadece Arjantin'e değil, batıl itikatlara karşı da mücadele edecekti.

Dev maçın başlarında Brezilya, seyircisinin de desteğiyle çok daha iştahlıydı. 16. dakikada da Dani Alves'in başlattığı atakta sağdan Roberto Firmino ceza alanına giriyor ve onun pasında Gabriel Jesus fileleri havalandırarak Brezilya'yı 1-0 öne geçiriyordu. Gol sonrasındaysa ev sahibi ekip sanki frene basıyordu. Onların bu kontrollü oyun tercihi, Arjantin'in yavaş yavaş kendisini göstermesine yol açacaktı. Arjantin'in ilk yarıda gole en çok yaklaştığı pozisyondaysa Messi'nin ceza sahasına doldurduğu topa Agüero'nun yaptığı kafa vuruşunda top üst direğe takılıyordu.
İlk yarının Brezilya'nın 1-0'lık üstünlüğüyle geride kalmasının ardından ikinci yarıda da Arjantin rakibi üzerinde baskı kurmaya çalışıyor fakat bu kez de Messi'nin sol çaprazdan çektiği bir şutta top bu kez de yan direkten dönüyordu. 71. dakikaya gelindiğindeyse gelişen Brezilya kontratağında bu sefer sol taraftan Gabriel Jesus topu getiriyor ve onun içeri çevirdiği topu Firmino ağlara gönderince Sambacılar farkı ikiye çıkartıyordu. Maçın kalan bölümünde Arjantin bastırmayı sürdürüyor fakat kapalı Brezilya savunmasını bir türlü açamıyordu. Son dakikalarda Arthur'un ceza sahası içinde bir pozisyonda Otamendi'nin boynuna dirsek atması fakat VAR hakemlerinin ne hikmetse hakemi pozisyonu izlemeye dahi çağırmamasıysa maç eğer bir çorbaysa, o çorbanın içindeki sinek niteliğindeydi adeta. Neticede Brezilya mücadeleden 2-0 galip ayrıldı ve evindeki finale adını yazdıran ilk takım oldu.

Şili - Peru: 0-3

Peru'nun çeyrek finalde Uruguay'ı sürpriz bir biçimde penaltılarla kupanın dışına itmesi, ilk bakışta belki de Şililileri sevindirmişti. Zira yarı finalde karşılarına, kâğıt üzerinde Uruguay'a göre daha yumuşak bir takım gelmişti. Maç öncesinde favori olan taraf da Şili'ydi. Zaten Peru, bu noktaya gelene kadar oynadığı dört maç içinde sadece Bolivya'yı 3-1 yenmiş, hatta bu maç haricinde gol bile atamazken Brezilya'ya 5-0 yenilmişti.
Ne var ki Peru maça gayet iyi başlıyor ve 21. dakikada sağ kanattan Luis Advincula'nın yaptığı ortaya arka direkte Edison Flores vuruyor ve fileleri havalandırarak Peru'yu 1-0 öne geçiriyordu. Şili, bu golün şaşkınlığını tam olarak üstünden atamamıştı ki 38. dakikada gelişen bir ani atakta Andre Carillo on sekizin sağ yan çizgisi üzerinde Şili kalecisi Gabriel Arias'tan sıyrılıyor ve sonrasında yarım yuvarlak içine çevirdiği topu Yoshimar Yotun'un ağlara göndermesiyle de fark ikiye çıkıyordu. Bu golle birlikte Şili konsantrasyonunu hepten kaybediyordu. 90. dakikada Paolo Guerrero'nun golüyse maçın skorunu belirleyecek, duraklama dakikalarında Şili'nin kazandığı penaltıdan bir şeref sayısı bulma şansını ise Eduardo Vargas harcayacaktı. Böylece maç 3-0 Peru üstünlüğüyle bitiyor ve Copa America 2019'da ev sahibi Brezilya'nın karşısına sürpriz bir finalist çıkıyordu.

ÜÇÜNCÜLÜK MAÇI

Arjantin-Şili: 2-1

Üçüncülük maçları genelde hazırlık karşılaşmalarından hallice bir atmosferde geçse de Arjantin'in Şili'ye karşı ekstra bir bilenme hali olması, bu maçın önemini arttırmıştı. Arjantin bileniyordu zira son iki Copa America'da Şili şampiyon olurken, iki finalde de Arjantin'e penaltılarla üstünlük sağlayarak kupaya uzanmıştı.

Arjantin, söz konusu iki finalde de Şili'ye normal süre içinde gol atamamıştı. Ancak bu kez fazla beklemeyeceklerdi. 12. dakikada orta alanda kazanılan bir serbest vuruşu Lionel Messi hiç bekletmeden kullanıyor ve savunmanın arkasına attığı topu alan Sergio Agüero da kaleciyi geçtikten sonra meşin yuvarlağı ağlara göndererek takımını 1-0 öne geçiriyordu. Arjantin frene basmazken, 22. dakikada bu kez Giovani Lo Celso'nun pasında Paulo Dybala ceza alanına giriyor ve şık bir plaseyle topu kalecinin yanından filelerle buluşturarak skoru 2-0'a getiriyordu. 37. dakikadaysa maçta en son akıllara gelecek şeylerden biri oldu ve Messi, auta çıkan bir topun ardından Gary Medel ile yaşadığı itiş kakışın neticesinde kırmızı kartla oyun dışında kaldı. Messi ile birlikte Medel de oyundan atılmıştı ancak pozisyonda doğrusunu söylemek gerekirse aranan kişi Medel'di ve Messi'nin de görünürde kendisine pek bir karşılık verdiği yoktu. Fakat hakemin kararına VAR tarafından da müdahale gelmeyince yıldız oyuncu kendi adına zaten biraz tatsız-tuzsuz geçen turnuvayı olabilecek en nahoş şekilde noktalamış oluyordu. İlk yarının 2-0 Arjantin üstünlüğüyle noktalanmasının ardından ikinci yarıda Şili'nin çabaları 59. dakikada Arturo Vidal ile bir penaltı golü getiriyordu. Yine de Arjantin, Messi'siz de olsa kalan bölümde elindeki skor avantajını kaptırmamayı biliyor ve maçı 2-1 kazanarak turnuvayı üçüncü sırada tamamlıyordu.

FİNAL

Brezilya - Peru: 3-1

Brezilya'nın ilk tur gruplarında Peru'yu 5-0 mağlup etmiş olması, elbette final öncesinde sürpriz beklentilerini asgari seviyeye indiren bir etmendi. Zaten geçmişten günümüze Brezilya ile Peru arasında oynanan maçlarda Peru sadece dört kez galip gelebilmişti. Ancak Peru'nun son galibiyetiyse bir hayli ilginçti. 2016 Copa America'da ilk tur gruplarının son maçına çıkan iki ekibin karşılaşma

öncesinde dörder puanı bulunuyordu. Peru, mücadeleyi Raul Ruidiaz'ın 75. dakikadaki tek golüyle kazanırken grubu lider bitirmiş, Brezilya ise üçüncü sırada kalarak tarihinde ilk kez bir Copa America'da kendisini ilk sekizin dışında bulmuştu.

Elbette Perululer bir kez daha rakiplerini şaşkına çevirmenin hayalini kuruyordu. Fakat geçmişte ev sahipliğini üstlendiği dört Copa America'nın dördünde de zafere ulaşan Brezilya, beşte beş yapmakta kararlıydı.

Maracana'daki finalin 15. dakikasında da sağ kanattan Gabriel Jesus'un getirip içeri kestiği topu arka direkte Everton gelişine düzgün bir vuruşla ağlara göndererek Brezilya'yı 1-0'lık üstünlüğe taşıyordu.

Yine de bu gol sonrasında Peru, grup aşamasında olduğu gibi kolayca teslim bayrağını çekmiyordu. Hatta 41. dakikada Thiago Silva'nın kendi ceza sahası içinde topa elle temas etmesi üzerine Peru bir penaltı da kazanacaktı. VAR'dan teyit gelmesinin beklenmesi nedeniyle üç dakika rötarlı atılan penaltıda Paolo Guerrero'nun hedefi bulmasıyla da skora denge geliyordu. Bu, aynı zamanda Brezilya'nın turnuvada yediği ilk goldü.

Ne var ki Perululların beraberlik sevinci çok kısa sürüyor ve duraklama dakikalarında Gabriel Jesus, on sekiz üzerinde Arthur'dan aldığı pas sonrasında topu şık bir plaseyle yerden kaleye göndererek Brezilya'nın ilk yarıyı 2-1 önde kapatmasını sağlıyordu. Peru, ikinci yarıda da maçtan kopmamak için elinden gelen çabayı ortaya koymaktaydı. Dahası, 70. dakikada, o ana kadar bir gol ve bir asistle maçın yıldızı olan Jesus'un çift sarı kartla oyundan atılmasıyla birlikte Peru'nun iştahı iyice kabaracaktı. Öyle ya, bir kişi eksik rakiplerine karşı yirmi dakikada bir gol bulsalar maçı en azından penaltılara taşıyabileceklerdi. Ancak 90. dakikada gelişen Brezilya kontratağında Everton çalımlarla rakip on sekize girdiği anda Carlos Zambrano'nun müdahalesiyle yerde kalınca bu kez Brezilya penaltı kazanıyor ve Richarlison'un atışı gole çevirmesiyle de maç 3-1 Brezilya'nın üstünlüğüyle neticeleniyordu.

Böylece Brezilya, 12 yıllık bir aranın ardından nihayet Copa America'da yeniden zirveye çıkıyordu.

Bu, Sambacıların toplamda dokuzuncu zaferiydi ve bu alanda 15 şampiyonluğu bulunan Uruguay ve 14 zaferi olan Arjantin'le aralarındaki makası da bir nebze daha daraltmışlardı. Turnuvayı üçer golle kapatan Everton ile Guerrero arasından Brezilyalı genç yıldız, daha az sürede bu golleri attığı için altın ayakkabı ödülüne de lâyık görülürken, turnuvanın en iyi oyuncusu olarak ise Brezilya'nın yıllanmış şarap tadındaki kaptanı Dani Alves seçildi.

TURKISH AIRLINES
HAVANA
DÜNYANIN EN FAZLA ÜLKESİNE UÇAN HAVAYOLUYLA KEŞFET
KÜBA
TURKISHAIRLINES.COM
A STAR ALLIANCE MEMBER

VAR'ın 1 yılı

Video Yardımcı Hakem (VAR) sisteminin Futbol Oyun Kuralları arasına girmesinin ve yaygın olarak kullanılmasının üzerinden bir yıldan biraz uzun bir zaman geçti. Biz de VAR'ın ilk yılını mercek altına aldık.

İbrahim Koçyiğit

2012-2013 sezonunda Hollanda'da, maça etki etmeden deneme provaları yapılan Video Yardımcı Hakem (VAR), futbolda teknolojiye karşı olduğunu açıkça söyleyen FIFA Başkanı Sepp Blatter'in 2015'te göreve veda etmek zorunda kalmasının ardından, adım adım dünya futbolunun gündemine oturdu. 2016'da ilk defa hakemin maç içinde başvurabileceği bir biçimde denenmeye başlayan sistem, Uluslararası Futbol Birliği Kurulu (IFAB) tarafından Mart 2018'de Futbol Oyun Kuralları arasına dâhil edildi.

Serie A ve Bundesliga'da bir sezon erken başlayan uygulama, geçen yaz Rusya'da oynanan FIFA Dünya Kupası ile küresel bazda görücüye çıkmış oldu. Kupanın ardından, aralarında La Liga, Süper Lig, UEFA Şampiyonlar Ligi'nin de olduğu birçok lig ve organizasyon VAR sistemine geçti. Dünyanın en popüler ligi Premier Lig de yeni sezonda VAR'a geçiyor. Peki, kural kitabına girmesinin ve yaygın olarak kullanılmaya başlamasının üzerinden bir yıl geçmişken, geriye dönüp baktığımızda VAR'ın karnesi hakkında neler söyleyebiliriz?

1. Dünya Kupası iyi bir sınav oldu

Her ne kadar Bundesliga ve Serie A tarafından 2017-2018 sezonundan itibaren kullanılsa da VAR sistemini küresel bazda asıl görücüye çıkaran turnuva, Rusya'da düzenlenen 2018 FIFA Dünya Kupası oldu. Kuşkusuz futbolun en büyük karnavalında sergileyeceği performans, VAR'ın geleceği açısından da bir hayli belirleyici olacaktı. Dünya Kupası'nda VAR hakemleri (hakemler değil) sadece grup aşamasında bile toplam 335 kez sisteme başvurdu. Orta hakemler görüntüleri izledikten sonra, verdikleri kararların 14 tanesini değiştirdi. FIFA, Dünya Kupası'nda sistemin başarı oranını yüzde 99.3 olarak açıkladı. Ayrıca sadece dört kırmızı kartın çıktığı organizasyonun Arjantin 78'den bu yana en centilmence geçen Dünya Kupası olmasında da VAR'ın payının bulunduğunu düşünen insanların sayısı bir hayli fazla.

2. Penaltı kararlarında artış var

Kırmızı kartlarda düşüş olsa da VAR'ın erken etkileri arasında penaltı kararlarındaki artış çok net. Geçen yazki Dünya Kupası'nda hakemler penaltı noktasını tam 29 kez işaret etti ve 1998'de 17 penaltıyla kırılan rekor ciddi bir farkla aşılmış oldu. 13 penaltı kararının çıktığı 2014 Dünya Kupası ile aradaki fark ise çok daha fazla.
Süper Lig'in ilk sezonunda ise hakemler 306 maçta 121 penaltı kararı verdi. VAR'ın kullanılmadığı bir önceki sezon bu sayı 108'di. Aynı zamanda eski bir Premier Lig hakemi olan IFAB Direktörü David Elleray, zaman ilerledikçe oyuncuların, tıpkı kırmızı kart konusunda olduğu gibi, sahadaki hareketlerinin yanlarına kâr kalmayacağını göreceklerini ve penaltı kararlarında bir düşüş yaşanacağını söylüyor. Tabiî ki bunu zaman gösterecek.

3. Tecrübeyle birlikte kayıp zaman azalıyor

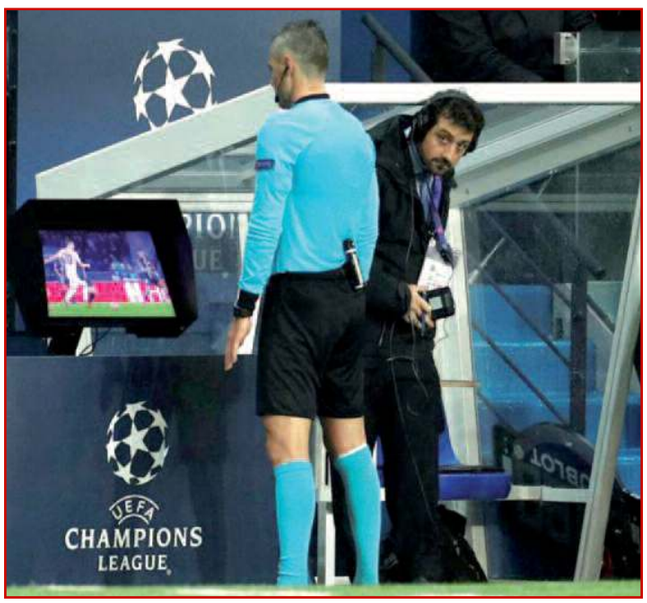

Özellikle ilk dönemlerinde VAR'a yöneltilen en ciddi ve muhtemelen en haklı eleştiri, neden olduğu zaman kaybıydı. Dünya Kupası'nda hakemlerin VAR'a başvurmaları nedeniyle kaybedilen zaman ortalama 80 saniyeydi. Bir başka deyişle bu sürenin 2 dakikanın üzerine çıktığı pozisyonların sayısı hiç de az değildi. Henüz resmi bir araştırma yapılmamış olsa da futbolseverler bu sürelerin zamanla azaldığını net bir şekilde fark edebilir. Artık 2 dakikayı nadiren bulan süreçler (örneğin Ocak 2019'da oynanan Manchester United - Reading maçında olduğu gibi) haricinde, beklemeler haber değeri taşıyacak kadar uzun değil. FIFA kokartlı eski Premier Lig hakemlerinden Keith Hackett, ilk başlarda sürecin uzun sürmesini, hakemlerin henüz VAR hakemlerine güvenmeye başlamamış olmasına bağlıyor. VAR'ın haklı olduğu örnekler ciddi oranlara ulaştıkça, hakemler de ekran başında daha az vakit geçirir oldu.

4. Yorum gerektiren pozisyonlarda tartışmayı körükleyebiliyor

VAR'ın ofsayt gibi doğruluğu/yanlışlığı kesin olan pozisyonlara katkısı tartışılmaz. Ancak penaltı ya da kart tercihi gibi yorumun devreye girdiği konularda, VAR'a gidilmiş olması hakeme yönelik eleştirilerin önüne geçmiyor. Hatta yakın dönemde sıklıkla görüldüğü gibi hakeme yönelik art niyet suçlamalarını körükleyebiliyor. Geçmişte TV'deki pozisyon tekrarında hakemin penaltıyı atladığını düşünen izleyici, artık pozisyon aynı ölçüde yoruma açık olmuş olsa bile, hakemin "tekrarını izlemesine rağmen nasıl olur da kendisinin görebildiği o doğru kararı görmediğini" anlayamıyor. Bu nedenle de hakemin pozisyonu gördüğü ancak art niyetli davrandığı sonucuna daha sık varıyor.

5. Şeffaflık talebi yaygınlaşıyor

VAR ile ilgili eleştirilerden biri, hakemlerin yaptıkları konuşmaların gizli olması. Hatta masadaki VAR hakemlerin hangi pozisyonları inceleyip hangilerini incelemeye değer bulmadıkları da açıklanmıyor. Bu durum da özellikle tansiyonun yüksek olduğu derbilerde yaşanan tartışmalarda yine art niyet iddialarıyla birlikte gündeme getiriliyor. FIFA Hakem Komitesi Başkanı Pierluigi Collina, Dünya Kupası'nın grup aşamasından sonra VAR konuşmalarından birini yayınladığı basın toplantısında, bu konuşmaların tıpkı ragbi ve krikette olduğu gibi mikrofonla seyircilere açık olmasına yönelik talepler sorulduğunda, bunu istediklerini ancak henüz bunun için erken olduğunu söylemişti.

6. Her teknoloji gibi VAR da aksayabiliyor

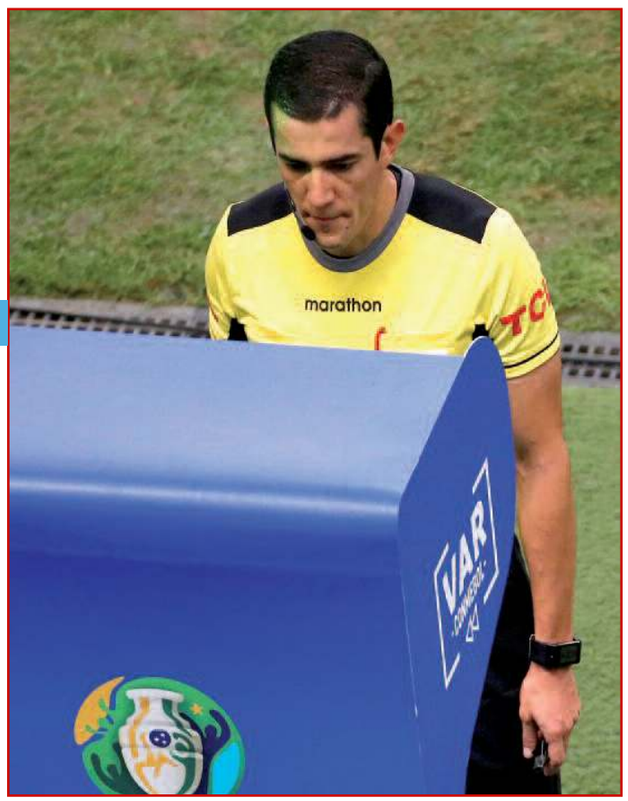

VAR'ın futbol dünyasına girmesi, en çok da reyting ve tiraj kaygısıyla, kulağa hoş gelen ancak çok hatalı bir kıyas üzerinden duyuruldu ve yorumlandı: Kusurlu insanın yerini kusursuz makinenin alması! Oysa son kararı insana bırakıyor olması kadar, her teknoloji gibi aksayabilecek olması bile VAR'ı değerlendirirken gözden kaçırılmaması gereken bir noktaydı. Nitekim VAR sistemi aksadı. Hem de çok kritik anlarda. İlk ciddi aksama haberi 2018 Avustralya Ligi finalinde geldi ve hakem pozisyonun tekrarını izleyemedi. Portekiz'deki bir maçta VAR'ın aksamasının sebebi çok daha farklıydı. Bir taraftarın elindeki bayrak, en kritik kameranın önünü kapatmıştı. Diğer iki aksaklık, çok sevilen iki figür olan Francesco Totti ve Thiery Henry'nin takımlarının başına geldiğinden bir hayli ses getirdi. Türkiye'de de Fenerbahçe-Başakşehir maçında VAR arızası yaşandı. Stadyum dışında bulunan naklen yayın araç alanındaki VAR teçhizatına enerji veren kesintisiz güç kaynağında yaşanan arıza, kamera görüntülerinin aktarımını yapan medya taşıma cihazının kapanmasına neden olurken, cihazın yeniden aktif hale gelmesi için gereken süre nedeniyle 5 dakika 40 saniye boyunca VAR sistemi devre dışı kaldı.

7. Artık yokluğu da eleştiriliyor

VAR'ın ilk yıl karnesi hakkında söylenebilecek son ve belki de en önemli söz, sistemin henüz kullanılmadığı turnuvalarda VAR'ın yokluğunun eleştirilmeye başlaması. UEFA Şampiyonlar Ligi'nde geçen sezon grup aşamasında VAR'ın kullanılmaması üzerine kamuoyundan eleştiriler yükselmiş, UEFA da Aralık ayında toplanarak aldığı kararla "deneme sürecinin başarılı geçtiğini" ve daha önce öngördükleri tarihi geriye çekerek grup aşamasından sonra VAR'a geçileceğini açıklamıştı. VAR'a geçiş için 2020-2021 sezonunun işaret edildiği UEFA Avrupa Ligi'nde de 2018-2019 sezonunun finalinde bu sisteme başvurulmasına karar verilmişti.

Sözün özü, VAR'ın ilk dönemindeki eleştirilerin çoğu artık dillendirilmezken, VAR'ın yokluğuna dair eleştiriler giderek yaygınlaşıyor. Bu da sistemin uygulanması konusunda tecrübe ve alışkanlık oluşup uygulamaya dair sorunlar azaldıkça, VAR'ın futbolun özüne aykırı olmadığı, aksine fayda sağladığına dair inanışı güçlendiriyor.

Coca-Cola
TADINI ÇIKAR™
EVİNDE
KAZANMANIN
MUTLULUĞU
BİR BAŞKA
YANINDA
Coca-Cola®

Ay-yıldız sayesinde Trabzonspor'dayım

Genç oyuncuları oynatıp parlatan Trabzonspor'un 2. Lig takımı Pendikspor'dan kadrosuna kattığı 18 yaşındaki oyuncu bu transferi ay-yıldızlı forma altındaki performansına bağlıyor. Stiliyle Fransız yıldız Paul Pogba'ya benzetilen genç orta saha oyuncusu, Trabzonspor'da sürekli oynayan banko bir isme dönüşmeyi ve sonrasında da Bundesliga 'da forma giymeyi hayal ediyor.

Rasim Artagan

20 Mart 2001 İstanbul Pendik doğumlusun. Öncelikle nasıl bir çocukluk geçirdin?
Benim çocukluğum genelde hep okulla geçti. Babam eğitimim konusunda bana çok baskı yaptı. Ailem okul hayatımın iyi olmasını istedi.

Başarılı bir öğrenci miydin?
Başarılı sayılmazdım. Çünkü çalışmayı çok sevmiyordum. Babam okumamı istediği için o yüzden hep eğitim vardı hayatımda. Ama dediğim gibi ders çalışmayı çok sevmiyordum. Yine de ailemi üzmemek için ben de eğitime ağırlık vermek durumunda kaldım.

Aileni tanıyabilir miyiz? Annen, baban, varsa kardeşlerin neler yapıyorlar?
Tuzla'da oturuyoruz. Bir erkek kardeşim var. Okuyor ve o da benim gibi futbol oynuyor. Pendikspor'da oynuyor... Babam kadın kuaförü... Hep bu mesleği yaptı. Annem kaymakamlıkta memurdu, ayrıldı ve şu an çalışmıyor.

Kardeşinin maçlarına gidiyor musun?
Aramızda üç yaş var. Maçlarına gitmek istiyorum ama benim maçlarımla çakıştığı için vakit bulamıyorum. Kardeşim futbol oynamak istiyor ama bence "Abim oynuyor ben de oynarım" gibisinden düşünüyor. Futbolu

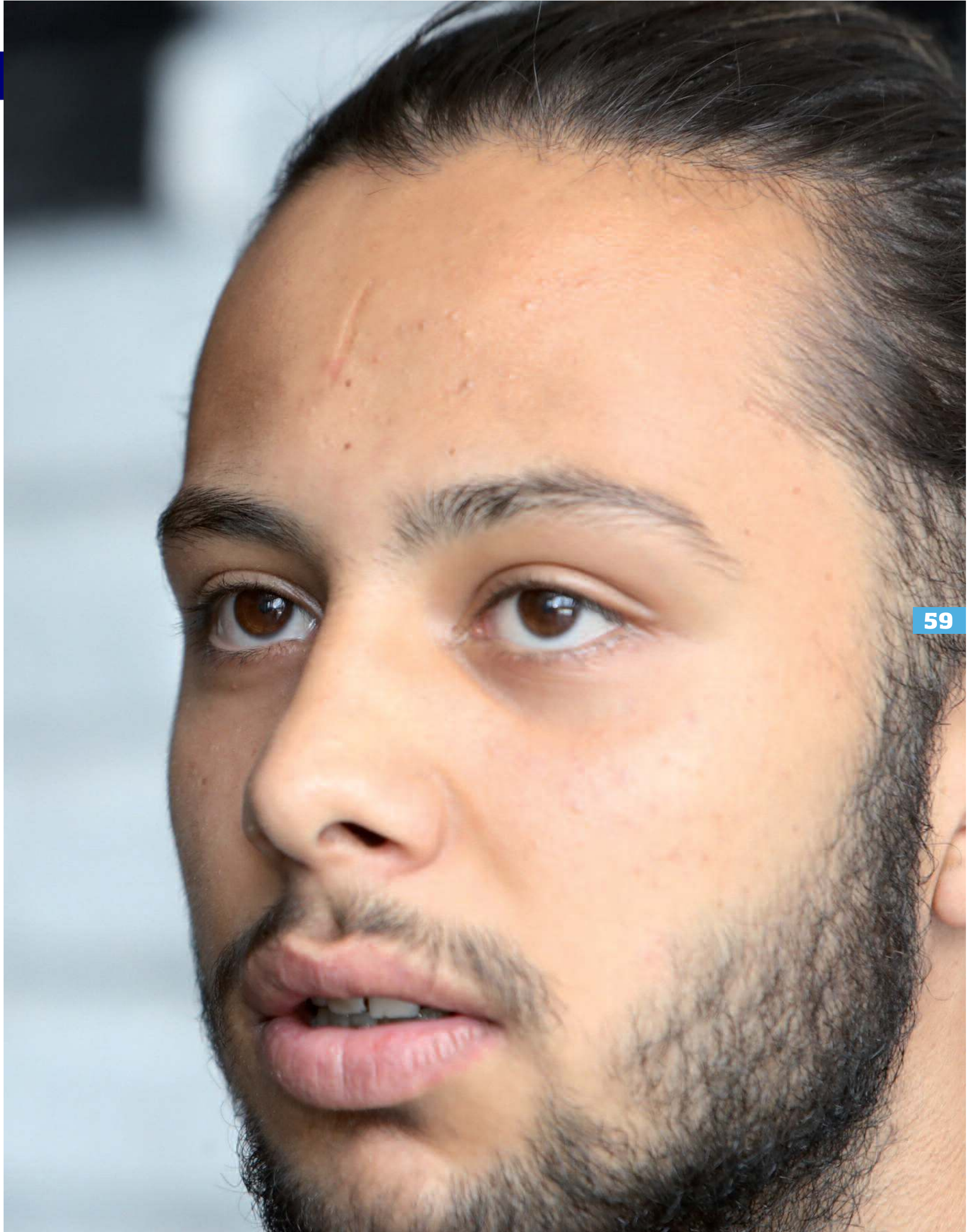

> **Futbola Tuzlaspor'da başladım ama tutunamadım. Fiziksel olarak zayıf bir çocuktum. Okulumuzda Levent Hocamız vardı. Barcelona'nın İstanbul'da açtığı futbol okullarında da çalışıyordu. Aynı zamanda Pendikspor'da da antrenördü. "Barcelona kampından döndükten sonra Pendikspor'da idmanlara başlayacaksın" dedi. O günden itibaren Pendikspor'da oynadım.**

> **Pendikspor farklıydı. Orada hocalar oyuncularına sahip çıkıyor, değer veriyordu. Süper Lig kulüpleri gibi başarılı bir altyapısı var Pendikspor'un... 6 sene oynadım. Hiçbir zaman sorun yaşamadım. Altyapısı çok iyiydi. U18 hariç tüm gruplar vardı.**

konuşmayı fazla sevmiyor. Evde de genelde futbol konuşulmuyor. Okul ya da oyunları konuşuyoruz. Stoper oynuyor. Kendisine tavsiyelerde bulunuyorum. Gördüklerimi söylüyorum. Nasihat veriyorum.

Ailen okul eğitiminin üzerine bu kadar düşerken futbolla tanışman nasıl oldu?

Mahalleden geldiğim için futbola âşık bir çocuk olarak büyüdüm. Babama, "Beni Tuzlaspor'a yazdır. Futbol oynamak istiyorum" dedim. Bana, "Sen yapamazsın" dedi. Bu da beni biraz hırslandırdı. Futbola Tuzlaspor'da başladım ama orada tutunamadım. Hocalar tutmadı beni... Fiziksel olarak zayıf bir çocuktum. Futbol bilgim de zayıftı. Tuzlaspor'dan beni gönderdiler. Çağrıbey Ortaokulu'nda okuyordum ve Tuzlaspor'un altyapısına da okul takımından seçilmiştim. Okulumuzda Levent Hocamız vardı. Barcelona'nın İstanbul'da açtığı futbol okullarında da çalışıyordu. Beni Barcelona kampına götürdü. Aynı zamanda Pendikspor'da da antrenördü. "Barcelona kampından döndükten sonra Pendikspor'da idmanlara başlayacaksın" dedi. O günden itibaren Pendikspor'da oynadım. Levent Hocanın hayatımda bir dokunuşu var kısacası...

Tuzlaspor ve Pendikspor altyapılarında nasıl bir eğitim var?

Tuzlaspor o dönemde ekonomik anlamda çok iyi durumda bir kulüp değildi. Bir de bugünkü gibi o dönemde genç oyunculara değer verilmiyordu. Ama Pendikspor farklıydı. Orada hocalar oyuncularına sahip çıkıyor, değer veriyordu. Süper Lig kulüpleri gibi başarılı bir altyapısı var Pendikspor'un... 6 sene oynadım. Hiçbir zaman sorun yaşamadım. Altyapısı çok iyiydi. U18 hariç tüm gruplar vardı.

Seninle birlikte futbola başlayan birçok arkadaşın başarılı olamadı ama sen bugün Trabzonspor'dasın. Neleri doğru yaptın da hem Genç Millî Takımlarda hem de Trabzonspor kadrosunda yer almayı başardın?

Bence her şey tamamen özgüvenden geçiyor. İnsanın kendine güveni olmadıktan sonra yukarılara tutunamıyorsun. Ben biraz da insanın etrafındaki ortama bağlıyorum. Bir-

likte olduğunuz insanlar, çevre, aile düzgünse ve sen bu işi severek yapıyorsan, zaten istediğin yerlerde olursun. Çalıştıktan sonra her şey olur.

Öğrenim hayatın hakkında bize bilgi verir misin? Halen eğitimine devam ediyor musun?

Başta da dediğim gibi, babam eğitimime çok önem veriyordu. Lise ikinci sınıfı kadar hayatımda hep eğitim ön plandaydı. Lise ikinci sınıfta profesyonel sözleşme imzaladım ve sonrasında bir seçim yapmam gerekiyordu. "Ya okul ya futbol" diyecektim. Ben de geleceğimi kendim yaşayacağım için futbolu seçtim. Liseyi açıktan okumaya başladım. Sınavlar hafta sonu oluyordu; maçlar da hafta sonu oluyordu. Çakıştığı için Açık Lise'yi de bırakmak zorunda kaldım. Şimdi Trabzonspor'da okula gideceğim. Orada liseyi bitirip diploma sahibi olmak istiyorum. Allah korusun kötü bir şey olursa eğitimim de yanımda olsun istiyorum.

Gençlik liglerinde oynadıktan sonra 19 Mart 2017'de Pendikspor-Sivas Belediyespor maçında 2. Lig'e adım attığını görüyoruz. 2016-2017 sezonundan sonra da istatistiklerin hep yukarı doğru gitmiş. O günleri nasıl anlatırsın? O maçı hatırlıyor musun?

> **"Profesyonel liglerdeki ilk maçta golümü atmıştım. Babam izlemeye gelmişti. Ailem izlemeye geldiğinde daha da iyi oynuyorum onlar için. Ligde oynuyorsun, taraftar var, daha 15 yaşındasın, olgunlaşmamışsın. Çok farklı duygulardı.**

Evet hatırlıyorum. İlk maçta ilk golümü atmıştım. 4-2 yenilmiştik. Ama takımın geride olması bana şans tanıdı. İlk maçıma çıkıyordum. Babam izlemeye gelmişti. Ailem izlemeye geldiğinde daha da iyi oynuyorum onlar için. Ligde oynuyorsun, taraftar var, daha 15 yaşındasın, olgunlaşmamışsın. Ama iyi bir şey... Çok farklı duygulardı.

Geriye dönüp baktığında Pendikspor sana neler katmış?

Pendikspor'un bana kattıklarını sayarken en başta Taylan Hocamdan bahsetmem gerekir. Taylan Temel Hocam 6 sene boyunca sadece saha içinde değil, karakter anlamında da beni çok geliştirdi. Baba gibi davrandı bana. Zor zamanlarda hep yanımdaydı. Manevi babam gibi oldu. Pendikspor'da da öyle bir durum vardı.

1 Temmuz 2019'da Trabzonspor'a resmen transfer oldun. Böylesine büyük bir takıma transferin nasıl gerçekleşti? Transfer hikâyeni anlatır mısın?

Trabzonspor'a transferim 1 ay öncesinden konuşuluyordu. Aslında geçtiğimiz sezon 2. Lig'de çok fazla forma şansı bulamamıştım. Sadece 11 maçta oynayabildim. Ama Genç Millî Takımlarda oynamak benim açımdan çok önemli bir avantaj oldu. Ay-yıldızlı forma altında gösterdiğim performans beni Trabzonspor'a taşıdı diyebilirim. U18 Millî Takımı ile Valentin Granatkin Turnuvası'na gitmiştim, orada gösterdiğim performans ve sonrasında Trabzonsporlu squatların Millî Takımlardan aldığı referans sayesinde transferim gerçekleşti.

Böylelikle de turnuvaların ne kadar önemli olduğu ortaya çıkıyor...

Kesinlikle... 3 Temmuz 2019'da Trabzonspor'un ilk dönem kampına katıldım. Ama U19 Millî Takımımızın kampı için buraya geldim. İkinci etap kampına gidemedim.

Kısa bir süre de olsa Trabzonspor'u gördün. Neler yaşadın?

Herkes işini yapıyor. Tempo farkı var, oyun farkı var, futbol zekâsı farkı çok var. 2. Lig'den Süper Lig'e geçince biraz seviye farkı da ortaya çıkmış oluyor. Hız anlamında, teknik zekâ anlamında aradaki fark çok fazla gerçekten.

Dünya genelinde genç oyuncuların yükselişi sürüyor. 19 yaşındaki Joao Felix, 126 milyon euroya Atletico Madrid'e transfer oldu. Eljif Elmas 16 milyon euroya Napoli'ye gitti. Dünyada böyle bir trend varken sen de genç yaşında Trabzonspor'un yolunu tuttun. Gençlerin yükselişini nasıl yorumluyorsun? Böyle

> **18 yaşında olduğum için geliştirmem gereken şeyler var. Başta saha içinde fazla duygusallaşıyorum. Bunu yenmem lâzım. Bu tarz şeyler oyuncuları hırçınlaştırabiliyor. Saha içinde biraz güçsüz olduğum söyleniyor. Kendimi öyle görmüyorum ama söylendiğine göre geliştirmem gerekir diye düşünüyorum.**

transferler seni nasıl etkiliyor?
Gençlerin yükselişi bizim için çok büyük örnek teşkil ediyor. Cengiz mesela AS Roma'ya gitti. Bu tarz transferler bizi de hırslandırıyor. Avrupa'ya açılıyor artık Türk oyuncular... Çok mutlu oluyoruz... İnşallah bu kapılar bize de açılır.

Trabzonspor'da son dönemde büyük bir gençleştirme operasyonu var. Abdülkadir, Yusuf Yazıcı gibi genç oyuncular rüştlerini çok iyi ispatladı. Bu durumu da göz önüne alırsan yeni sezonda forma şansı bulabilmek için ekstra neler yapacaksın? Özel bir çalışma programın ya da planın var mı?
Şu an özel bir çalışma programım yok. Ama forma şansı gelirse bunu sonuna kadar değerlendirmek isterim. 18 yaşında olduğum için geliştirmem gereken şeyler var. Başta saha içinde fazla duygusallaşıyorum. Bunu yenmem lâzım. Bu tarz şeyler oyuncuları hırçınlaştırabiliyor. Bunu düzeltmem gerekir. Saha içinde biraz güçsüz olduğum söyleniyor. Kendimi öyle görmüyorum ama söylendiğine göre geliştirmem gerekir diye düşünüyorum.

Fransa maçında dünya yıldızlarını yakından görme fırsatı buldum. En çok dikkatimi çeken şey hepsinin çok atletik oluşuydu. Bizim oyuncularımız bence bu konuda eksik kalıyor. Sen ne düşünüyorsun? Ne eksik?
Bence disiplin eksik, çalışma istikrarı eksik. Bunları düzeltirsek biz de onlar gibi oluruz. Hatta daha iyi oluruz. Yetenek olarak hiçbir farkımız yok onlardan. Fransa'yı yendik zaten...

Yolun henüz başındasın. Kendine nasıl bir kariyer planlıyorsun? Futbolunu ve vizyonunu geliştirmek için nasıl bir plan yaptın?
Kariyer planım şu an Trabzonspor formasını terletmek... Onun için mücadele edeceğim. Tabiî ki her oyuncu gibi Avrupa'da oynamak isterim. Trabzonspor'a uzun yıllar hizmet edip, sonra gitmek isterim. Kendime Bundesliga'yı çok yakın görüyorum. Sert olduğu için, disiplin olduğu için kendime çok yakın görüyorum.

Disiplin konusunu ikidir dile getiriyorsun. Sen disiplinli misin?
Bu konuyu iyi bulmuyorum kendimde... Çalışma isteğim var. Bunun üstüne gidip kendime alışkanlık haline getirmek istiyorum. Tabiî biraz doğru ellere de denk gelmem gerekir diye düşünüyorum.

Dünya tarihinden sayısız yetenekli, genç, parlayan oyuncular silindi gitti. Böyle bir tehlikenin sen ne kadar farkındasın ve kendini bu tehlikeden korumak için neler yapıyorsun?
Bunun farkındayım. Farkındalığım da şöyle gelişti. 2. Lig'de oynadığım için abilerimiz bu tarz hikâyelerden gelen insanlardı. Bizle konuştular ve tecrübelerini aktardılar. Sağ olsunlar, "Biz gençken böyle böyle hatalar yaptık; sakın sen yapma" gibisinden çok güzel konuşmalar yaptılar. Bizim gibi genç oyuncuları etkilediler. Bu yüzden farkındayım. Korunmam açısından da dışarıda fazla zaman geçirmemeye çalışıyorum. Uzak durmaya çalışıyorum.

Millî Takımlara âşinâ bir oyuncusun ki yararını da gördün. Bugüne kadar U16 ve U18 Millî Takımlarımızın formalarını terlettin. Şu an U19

Millî Takımımızın hazırlık kampındasın. Ay-yıldızlı forma hakkında neler düşünüyorsun? U19 Millî Takımı'ndaki havayı nasıl buldun? Bize ortamı biraz anlatabilir misin?
Ay-yıldızlı formayı giymek bir Türk genci için onur ve gurur... Bunu bir çıkar için değil; Millî Takım'ın ve ülkemizin menfaatleri için yapıyoruz. U19'un diğer yaş kategorilerine oranla farkları var. Futbolcular güç olarak birbirlerine yakın olabiliyor. Futbol zekâsı ve tempo artıyor. Çocukluktan çıkma ve olgunlaşma da var.

Her oyuncunun en büyük hayali A Millî Takım formasını giymektir. A Millî Takım hakkında neler düşünüyorsun?
Biz zaten A Millî Takım formasını giyebilmek için mücadele ediyoruz. Ümit oynamadan A Millî olan oyuncular da var. Bize ne zaman şans gelirse sonuna kadar mücadele etmek için kendimizi hazır tutuyoruz.

Kendine hangi oyuncuları, hangi özellikleriyle örnek alıyorsun?
Pogba'yı kendime örnek alıyorum. Beni benzetenler de var. Saha içindeki adım boyları, vücudunu iyi kullanışı, hava hâkimiyeti, hızı, şutları dikkatimi çeken özellikleri.

opet yine gönüllere damga vurdu

Türkiye Müşteri Memnuniyeti Endeksi ve Türkiye Müşterinin Sesi araştırmalarına göre Opet, bu yıl da gönüllerin zirvesinde. Sonsuz teşekkürler Türkiye!
Gücümüz, sevginiz.

* Türkiye Müşteri Memnuniyeti Endeksi'nde üst üste 9 yıl "müşteri memnuniyeti en yüksek akaryakıt markası" seçilen Opet, Türkiye Müşterinin Sesi Araştırması'nda ise tam 3 yıldır "müşteri bağlılık seviyesi en yüksek akaryakıt markası".

Koç

opet

Araştırma Künyesi - Genel
TMS - Türkiye Müşterinin Sesi Araştırması, Ipsos tarafından KalDer işbirliğiyle gerçekleştirilmiştir.
Araştırma, Ocak - Aralık 2017 döneminde, 18 yaş üzeri toplam 16.451 kişi ile başarılı görüşmeler üzerinden, telefonla anket yöntemiyle (CATI) yapılmıştır. Her sektör en az 1500 yanıt üzerinden raporlanmıştır. Araştırma kapsamında, il sınırlaması olmadan, Türkiye'de ikamet eden 250.000'i aşkın tüketiciyle temas edilmiştir. Her bir sektördeki marka pazar paylarına uyum gözetilerek, gerekli durumlarda ağırlıklandırma kullanılarak raporlanmıştır.

KalDer | TMS TÜRKİYE MÜŞTERİNİN SESİ | Ipsos

Klasik final Azteklerin

Kuzey ve Orta Amerika ile Karayipler'in en iyisini belirleyen CONCACAF Gold Cup'ta geçmişte en çok gerçekleşen senaryo bir kez daha tekrarlandı ve Meksika ile ABD'yi karşı karşıya getiren finalde gülen taraf, bu turnuvada sekizinci kez zafere ulaşan Aztekler oldu.

İlk Tur

A Grubu

Meksika, Kanada, Küba ve Martinik'ten müteşekkil A Grubu'nda herhangi bir sürpriz yaşanmadı ve turnuva öncesinde ne bekleniyorsa aynen gerçekleşti. Grubun mutlak favorisi Meksika, ilk maçında Küba önünde 7-0'lık bir antrenman maçı oynarken Uriel Antuna hat-trick yapıyor, iki gol de Raul Jimenez'den geliyordu. Aynı gün Kanada da Martinik'i 4-0'la geçti. Dört gün sonraysa Meksika, Kanada engelini de 3-1'lik skorla aşmasını bildi ve liderliği garantiledi. Meksika'nın tecrübeli oyuncusu Andres Guardado, attığı iki golle maçın kaderini belirleyen isimdi. Günün diğer maçında Martinik ise Küba'yı 3-0 mağlup etti.

Gruptaki son maçlardaysa Kanada, Küba'yı 7-0 yenerken hem Jonathan David hem de Lucas Cavallini hat-trick yapıyordu. Meksika da Martinik karşısında beklenenden biraz daha fazla zorlansa da 3-2 kazanmayı biliyordu. Böylece Meksika grubu dokuz puanla lider bitirirken Kanada da altı puanla ikinci sırayı aldı.

B Grubu

Kosta Rika, Haiti, Nikaragua ve Bermuda'yı bir araya getiren B Grubu'nda ilk maçlar Kosta Rika'da oynandı ve karşı karşıya gelen ilk iki taraf da Haiti ile Bermuda'ydı. Bermuda, müsabakada ilk yarıyı 1-0 önde kapatsa da Haiti, ikinci yarıda Frantzdy Pierrot'nun golleriyle mücadeleden 2-1 galip ayrılan taraf oluyordu. Grubun favorisi Kosta Rika ise aynı akşam Nikaragua ile yaptığı maçı rahat bir biçimde 4-0 kazanıyordu. Kosta Rika, dört gün sonrasındaysa Bermuda'yı 2-1 mağlup ederken, Haiti de Nikaragua engelini 2-0'lık skorla aştı. Böylece son maçlar öncesinde Kosta Rika ile Haiti'nin gruptan çıkacağı kesinleşmişti. İki ekibin aralarında oynayacağı son maçta, hangi tarafın grup lideri olacağını belirleyecekti. Kosta Rika'ya, averajı daha iyi olduğu için, bu maçta beraberlik dahi yetiyordu. Ne var ki söz konusu karşılaşmada sürpriz bir sonuç ortaya çıkacaktı. Kosta Rika, 13. dakikada Alvaro Saborio'nun golüyle 1-0 öne geçmesine rağmen Haiti, önce 57. dakikada Duckens Nazon'un penaltı golüyle eşitliği yakalıyor, ardından da bitime dokuz dakika kala Djimy Alexis'in fileleri havalandırmasıyla mücadeleden 2-1 galip ayrılıyor ve grubu lider tamamlıyordu. Günün formalite maçındaysa Bermuda, Nikaragua'yı 2-0 yenerek grupta üçüncü sırayı aldı.

C Grubu

Son iki Gold Cup'ta final oynayan Jamaika'nın yanı sıra 2010 ve 2014 Dünya Kupalarında CONCACAF'ı temsil eden Honduras'ı da bulunduran C Grubu'nda diğer iki ekipse El Salvador ve Kurasao'ydu. İlk maçlara Jamaika ev sahipliği yaparken evvela Kurasao ile El Salvador kozlarını paylaşıyor ve Nelson Bonilla'nın tek golü, El Salvador'un bu karşılaşmadan 1-0 galip ayrılmasını sağlıyordu. Jamaika ile Honduras arasındaki müsabakaysa, turnuvanın belki de en keyifli maçlarından birine sahne oluyordu. Jamaika, 15. ve 41. dakikalarda Ankaragücülü Dever Orgill'in golleriyle ilk yarıyı 2-0 önde kapatırken, 54. dakikada Anthony Lozano, Honduras'ı umutlandırıyor ancak sadece iki dakika içinde Jamaika, Damion Lowe ile skoru 3-1'e getiriyordu. Duraklama dakikalarında Rubilio Castillo'nun golü skoru belirledi ve karşılaşma, 3-2 Jamaika lehine sonuçlandı. İkinci maçlara gelindiğindeyse, ilk günü üçer puanla geride bırakan El Salvador ile Jamaika golsüz berabere kalıyor ve son maçlar öncesinde de avantajlı konumda olmayı biliyorlardı. Honduras ise Kurasao'ya Leandro Bacuna'nın golüne engel olamayarak 1-0 kaybetti ve turnuvaya erkenden veda etti. Gruptaki son maçlara bakıldığındaysa ortaya hayli ilginç bir senaryo çıkacaktı. Jamaika, Kurasao önünde 14. dakikada Shamar Nicholson'ın golüyle 1-0 öne geçmişti ve uzun süre de bu skorda bir değişiklik olmayacaktı. Honduras ise iddiası olmamasına karşın El Salvador karşısında ikinci yarıda açılmış ve golleri peş peşe sıralamaktaydı. Duraklama dakikalarına gelindiğinde Jamaika'nın 1-0'lık üstünlüğü devam ederken Honduras ise 4-0 öndeydi. Maçların böyle bitmesi halinde de El Salvador, farklı yenilmesine rağmen dört puanla grup ikincisi olup çeyrek finale kalacaktı. Ancak 90+3'te Kurasao'nun Jurien Gaari ile bulduğu gol sonrasında hesaplar altüst oluyor ve son anda 1-1'lik beraberliğe uzanıp hanesine bir puan daha yazdıran Karayip ülkesi, El Salvador'u averajla geride bırakarak çeyrek final vizesini alan taraf oluyordu.

D Grubu

Gold Cup'ı Meksika'dan sonra en çok kazanan takım olan ABD, 2018 Dünya Kupası'na katılamamasının ardından bu kupada yeniden gücünü göstermek istiyordu ve Birleşik Devletler'in, Panama, Trinidad-Tobago ve Guyana ile birlikte yer aldıkları grupta zorluk çekmesine de ihtimal verilmiyordu. Nitekim ABD ilk maçında Guyana'yı rahat bir biçimde 4-0 mağlup edecekti. Jamaikalı Dever Orgill'den sonra Ankaragücü'nden tanıdığımız bir diğer isim olan Tyler Boyd da bu maçta iki golle oynuyordu. Grupta günün diğer maçındaysa Panama, Trinidad'ı 2-0 mağlup etti. İkinci maçlara gelindiğinde ABD vitesi biraz daha arttırıyor ve Trinidad'ı 6-0'lık bir hezimete uğratıyordu. Bu kez de Aaron Long ve Gyasi Zardes ikişer golle galibiyette ön plana çıkan isimlerdi. Diğer yandan Panama da Guyana karşısında 4-2 kazanmıştı ve son maçlar öncesinde ABD ile Panama'nın çeyrek finale kalmaları kesinleşmişti. Grup liderini belirleyecek son maçtaysa ABD, Panama'yı Jozy Altidore'un 66. dakikada gelen tek golüyle devirdi ve dokuz puanla zirveye kuruldu. İddiasız iki ekibin mücadelesindeyse Trinidad ile Guyana 1-1 berabere kaldı ve

Guyana grubu averajla üçüncü sırada tamamladı.

Çeyrek Final

Haiti - Kanada: 3-2

Tüm turnuvanın heyecan seviyesi belki de en yüksek maçı, çeyrek finallerin ilk karşılaşması olan Haiti-Kanada müsabakasıydı. Haiti, ilk turda sürpriz bir şekilde Kosta Rika'yı geride bırakarak grup lideri olmuştu ve Kanada önünde de bu çıkışlarını sürdürüp sürdüremeyecekleri merak konusuydu. İki ekip arasında 12 yıldır maç yapılmamıştı belki ama bundan evvel oynadıkları son altı maçın altısını da Kanada kazanmıştı. Hatta Haiti rakibini sadece 1973'te oynadıkları ilk maçta yenmişti ve Kanada'ya 10 maçta toplamda yedi kez kaybetmişti. Bunlar maç öncesinde Haiti adına psikolojik bir dezavantaj yaratabilecek verilerdi belki ama birkaç gün önce Kosta Rika'yı yenmiş olmak da çok daha büyük bir psikolojik avantaj oluşturabilecek nitelikteydi. Maça etkili başlayan tarafsa Kanada'ydı. 18. dakikada sağ çaprazdan ceza sahasına giren Jonathan David'in sert vuruşu ağlarla buluşunca Kuzeyliler 1-0 öne geçiyordu. 24. dakikadaysa Alphonso Davies'in frikiğinde top çataldan dönerken, dört dakika sonrasında savunmanın arkasına sarkan Lucas Cavallini, kaleciyi de çalımlıyor ve topu boş kaleye göndererek Kanada'nın farkı ikiye çıkartmasını sağlıyordu. İlk yarı da Kanada'nın 2-0'lık üstünlüğüyle sonuçlandı.

İkinci yarıdaysa maçın gidişatında 180 derecelik bir dönüş oluyordu adeta. 50. dakikada Kanada savunması ile kalecisi arasındaki anlaşmazlıktan yararlanan fırsatçı Duckens Nazon araya girip farkı bire indiriyordu. Umutlanan Haiti rakibinin üstüne daha çok gitmeye başlarken 70. dakikada Herve Bazile'nin ceza sahası içinde düşürülmesi üzerine kazanılan penaltıyı yine bu oyuncu gole çeviriyor ve Haiti skoru eşitliyordu. Altı dakika sonrasındaysa, Alanyaspor'dan da hatırladığımız Doland Guerrier, Kanada savunmasının arkasına atılan pası çok iyi yakalıyor ve kaleciyi de geçtikten sonra fileleri havalandırarak Haiti'nin geri dönüşünü tamamlıyordu. 84. dakikada Atiba Hutchinson'ın attığı golün de ofsayt nedeniyle iptal edilmesi neticesinde Kanada'nın şansı tamamen tükeniyor ve mücadeleden 3-2 galip ayrılan Haiti, yarı finale yükselmeyi başarıyordu.

Meksika - Kosta Rika: 1-1 (5-4p)

Kosta Rika, son yıllarda CONCACAF'ta Meksika ve ABD'den sonra üçüncü önemli güç konumundaydı ve son beş Dünya Kupası'ndan dördüne katılmaları, hatta 2014 Dünya Kupası'nda çeyrek final oynamalarıyla da bunu fazlasıyla kanıtlamışlardı. Yine de Kosta Rika'nın, Meksika'ya karşı şansı pek tutmamaktaydı. Geçmişte yaptıkları 54 maçta rakiplerini sadece yedi kez yenebilmişlerdi ve bu galibiyetlerin sonuncusu da altı sene evveldi.

Artık şeytanın bacağını kırmak isteyen Kosta Rika, Houston'daki mücadelede zorlu rakibine karşı önemli bir direnç sergilese de

44. dakikada Meksika, Raul Jimenez ile gol perdesini açıyordu. İlk yarı da 1-0 Meksika lehine geride kaldıktan sonraysa, ikinci yarının altıncı dakikası içinde Joel Campbell'in ceza sahasına girerken Luis Rodriguez tarafından düşürülmesi üzerine Kosta Rika bir penaltı kazanıyor ve tecrübeli Bryan Ruiz'in atışı gole çevirmesiyle de skora denge geliyordu. Son dakikalarda Meksika adına Carlos Rodriguez'in çektiği bir şutta top üst direğe takılınca da maç 1-1 sona eriyor, ardından yarım saatlik uzatmalarda da netice değişmeyince yarı finalisti belirlemek penaltılara kalıyordu. Penaltılarda her ne kadar Meksika, ilk atışını Jimenez'le kaçırdıysa da sonrasında tam isabet sağlıyor, Kosta Rika ise üçüncü atışında Randall Leal, altıncı atışında da Keysher Fuller ile hedefi tuttura-mayınca Meksika, rakibine bir kez daha üstünlük sağlayarak yarı final vizesini alıyordu.

Jamaika - Panama: 1-0

Jamaika, son iki Gold Cup'ta final oynaması, Panama ise 2018 Dünya Kupası'nda boy göstermesi sebebiyle, son dönemlerde CONCACAF'ın en çok gelişme kat eden iki ülkesi konumundaydı ve bu ikili, çeyrek finalde birbirlerine rakip olmuştu. Ancak iki ekip arasındaki mücadele, Gold Cup'ın en tatsız-tuzsuz maçlarından biri olarak kayıtlara geçiyordu. Gerek Jamaika, gerekse Panama, öncelikle gol yememek üzerine bir oyun anlayışı benimsemişti ve haliyle kalelere doğru dürüst şut bile çekilmeyen bir mücadele ortaya çıkmıştı.

İlk yarıda tek ciddi pozisyon, Panama'dan Abdiel Arroyo'nun, Jamaika kalecisi Andre Blake ile biraz dar açıdan karşı karşıya kaldığı bir pozisyondu ve Arroyo'nun şutunda top yan ağlarda kalıyordu. Maçın kaderiyse 73. ve 75. dakikalar arasında peş peşe yaşanan gelişmelerle şekillenecekti. İlk olarak Dever Orgill'in yerine Darren Mattocks oyuna giriyor, bir dakika sonra Mattocks'ın ceza sahasının köşesinde Michael Murillo ile girdiği hava topu mücadelesinde arkadan itildiğini tespit eden hakem penaltı noktasına gidiyor ve atışı da kullanan Mattocks, Blake'i ters köşeye yatırarak Jamaika'yı 1-0 öne geçiriyordu. Mücadelenin bu skorla tamamlanmasının ardından da Jamaika, üst üste üçüncü kez bu kupada son dörde kalmanın sevincini yaşayacaktı.

ABD - Kurasao: 1-0

Gold Cup'ın Meksika ile birlikte her daim favorisi olan ABD, Hollanda Antilleri'nin dağılmasının ardından futbol dünyasında yeni yeni var olma çabası gösteren Kurasao'ya karşı elbette mutlak favori konumundaydı. Ancak beklenmedik bir biçimde Kurasao, Birleşik Devletler ile başa baş bir mücadele ortaya koyuyordu. Henüz dördüncü dakikada Christian Pulisic'in altıpas üzerinden kaleye gönderdiği topu Kurasao kalecisi müthiş bir refleksle çelerken top önce üst direğe çarpıp ardından kornere çıkıyordu. 25. dakikadaysa Pulisic'in sol kanattan getirip ortaladığı topa arka direkte Weston McKennie'nin kafayı vurmasıyla fileler havalanıyor ve ABD 1-0 öne geçiyordu.

Bu golden sonraysa oyuna ağırlığını koyan taraf Kurasao olacaktı. Fakat ABD savunması sağlam duruyor ve rakibine ciddi bir fırsat sunmuyordu. Maçın sonuna gelindiğinde Kurasao, ABD'nin 11 şutuna karşı 13 şut çekmişti, keza ABD'nin kaleyi tutan dört şutuna karşılık altı defa isabet sağlamışlardı. Topa sahip olma oranları da yüzde 53'tü. Lâkin rakip ceza alanı içerisinde bir türlü üretkenlik sağlanamayınca bu istatistikler hiçbir anlam ifade etmiyordu. Neticede ABD maçı McKennie'nin tek golüyle kazandı ve turnuvada son dört takım arasına kalmayı bildi.

YARI FİNAL

Haiti - Meksika: 0-1

Turnuvada çıktığı dört maçı da kazanarak sürpriz bir biçimde yarı finale kadar gelen Haiti, Meksika'ya karşı geçmişte 11 maç yaparken rakibine sekiz kez yenilmiş, tek galibiyetini ise 1971 yılında almıştı. Bu sicil bir özgüven problemi yaratmış mıdır bilinmez ama Haiti, Glendale'da oynanan yarı final mücadelesinde topu adeta tamamen rakibine bırakıyor ve skoru mümkün mertebe 0-0'a kilitlemeye çalışıyordu.
Meksika ise alışılageldiği üzere ofansif bir futbol oynuyordu belki ama forvetlerinin gününde olduğunu söylemek zordu. Öyle ki çektikleri şutların üçte ikisi

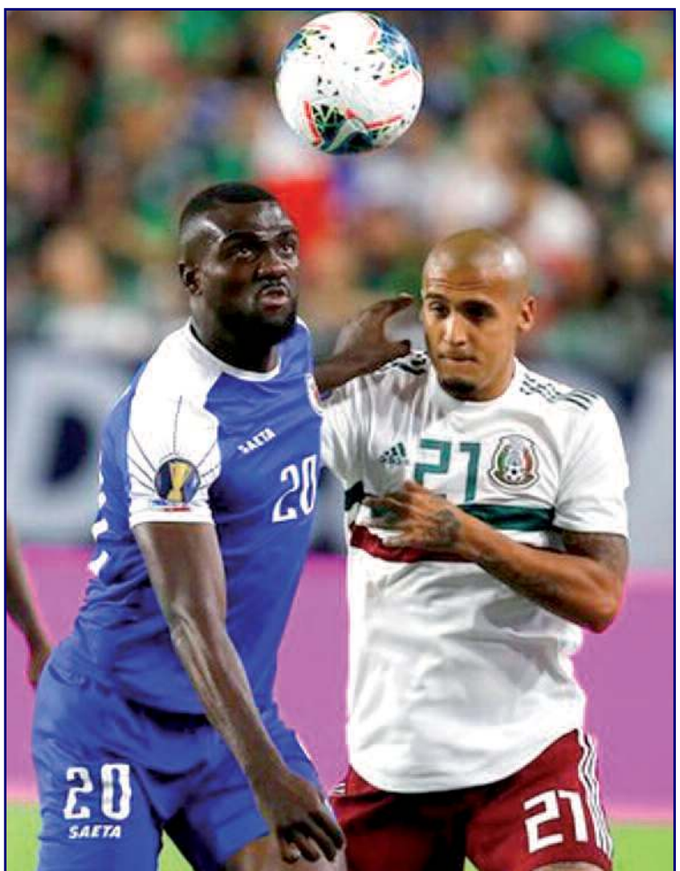

auta gitmekteydi. Geri kalanlarda da başarılı bir performans ortaya koyan Haiti kalecisi Jhony Placide gole izin vermeyince 90 dakikanın bitiminde Haiti'nin istediği oluyor ve golsüz beraberlik neticesinde maç uzatmalara gidiyordu.
Ne var ki Haiti'nin planı bu bölümde daha fazla işlemeyecekti. Uzatmalara geçildikten yalnızca iki dakika sonra Raul Jimenez ile Herve Bazile'in Haiti ceza alanı içerisindeki mücadelesinde hakem biraz tartışmalı bir kararla da olsa penaltı noktasını gösteriyor ve atışı kullanan Jimenez topu ağlara göndererek maçın skorunu ilân ediyordu. Meksika zor da olsa 1-0 kazanmış ve beklendiği üzere finaldeki yerini almıştı.

Jamaika - ABD: 1-3

Yarı finalin ikinci maçı, adeta iki yıl önceki finalin rövanşı niteliğindeydi. 2017 Gold Cup'ta Jamaika ile ABD finalde karşılaşmış ve gülen taraf, 2-1'lik skorla Birleşik Devletler olmuştu. Lâkin iki ekip, 2015 Gold Cup'ta, tıpkı şimdi olduğu gibi yarı finalde karşı karşıya gelmişlerdi ve o maç da 2-1 sonuçlanmışsa da kazananın adı bu kez J amaika'ydı. Aslında iki takım arasındaki rekabet, uzun yıllar tek taraflıydı. Öyle ki 1988'den 2011'e kadar oynadıkları 18 maçta ABD yenilgi yüzü görmezken 10 kez sahadan galibiyetle ayrılmıştı. Son yıllardaysa Jamaika biraz diş göstermeye başlamıştı ve son sekiz maçın beşini ABD kazanırken üçünde de Jamaika sevinmişti. Hatta en son bu yıl 5 Haziran'da oynadıkları hazırlık maçını da Jamaika 1-0 kazanmıştı. Nashville'deki yarı final mücadelesindeyse ABD maça etkili başlayan taraftı. Daha ilk dakikalarda önce Paul Arriola altıpas üzerinden topu kaleciye nişanlamış, bir sonraki ataktaysa Reggie Cannon'ın şutunda top yan ağlarda kalmıştı. Bu sıcağa kar dayanmayacağı da belliydi ve nihayet, dokuzuncu dakikaya gelindiğinde Cannon'ın sağ kanattan yaptığı ortayı Weston McKennie önce güzel kontrol ediyor, ardından da sert bir vuruşla ağlara göndererek ABD'yi 1-0 öne geçiriyordu. İki dakika sonraysa Christian Pulisic'in frikiğinde top direkten dönecekti. Gelgelelim bu hızlı başlangıcın ardından Jamaika oyunda dengeyi kuracaktı. İlk yarıda da ABD adına başka ciddi bir fırsat olmuyor ve devre arasına da 1-0'lık skorla giriliyordu. Lâkin ikinci yarıya ABD yine hızlı giriyor ve 51. dakikada Jordan Morris'in kaleciden dönen şutunu tamamlayan Pulisic farkı ikiye çıkartıyordu. 2-0'dan sonra rakibi karşısında baskıyı arttıran Jamaika, 69. dakikada Shamar Nicholson'ın sağ kanattan gelen ortaya altıpas üzerinde kafayı vurup fileleri sarsmasıyla skoru 2-1'e de getirecekti. Ancak kalan sürede Jamaika ataklarından sonuç çıkmazken, 87. dakikada Pulisic bir kez daha kaleciden dönen topu ağlara gönderiyor ve böylece ABD maçı 3-1 kazanarak Meksika'nın finaldeki rakibi oluyordu.

FİNAL

Meksika - ABD: 1-0

Turnuva öncesinde kimlerin final oynayacağı 100 kişiye sorsalar herhalde en az 90'ı "Meksika-ABD" cevabını verirdi. Öyle ya, bugüne dek Gold Cup 14 defa düzenlenmişti ve bu iki ekip toplamda 13 şampiyonluk kazanmıştı (Tek müstesna şampiyonluksa 2000 yılında Kanada'ya aitti). Hatta oynanan 14 finalin beşi de bizzat Meksika ile ABD arasında geçmişti. Neticede beklentiler aynen karşılandı ve Meksika ile ABD, 15. Gold Cup'ta altıncı kez aralarında bir final oynamak durumunda kaldı.
Chicago'daki final öncesinde iki ekibin aralarındaki büyük rekabetin tarihine bakıldığındaysa Meksika'nın üstün olduğu görü-

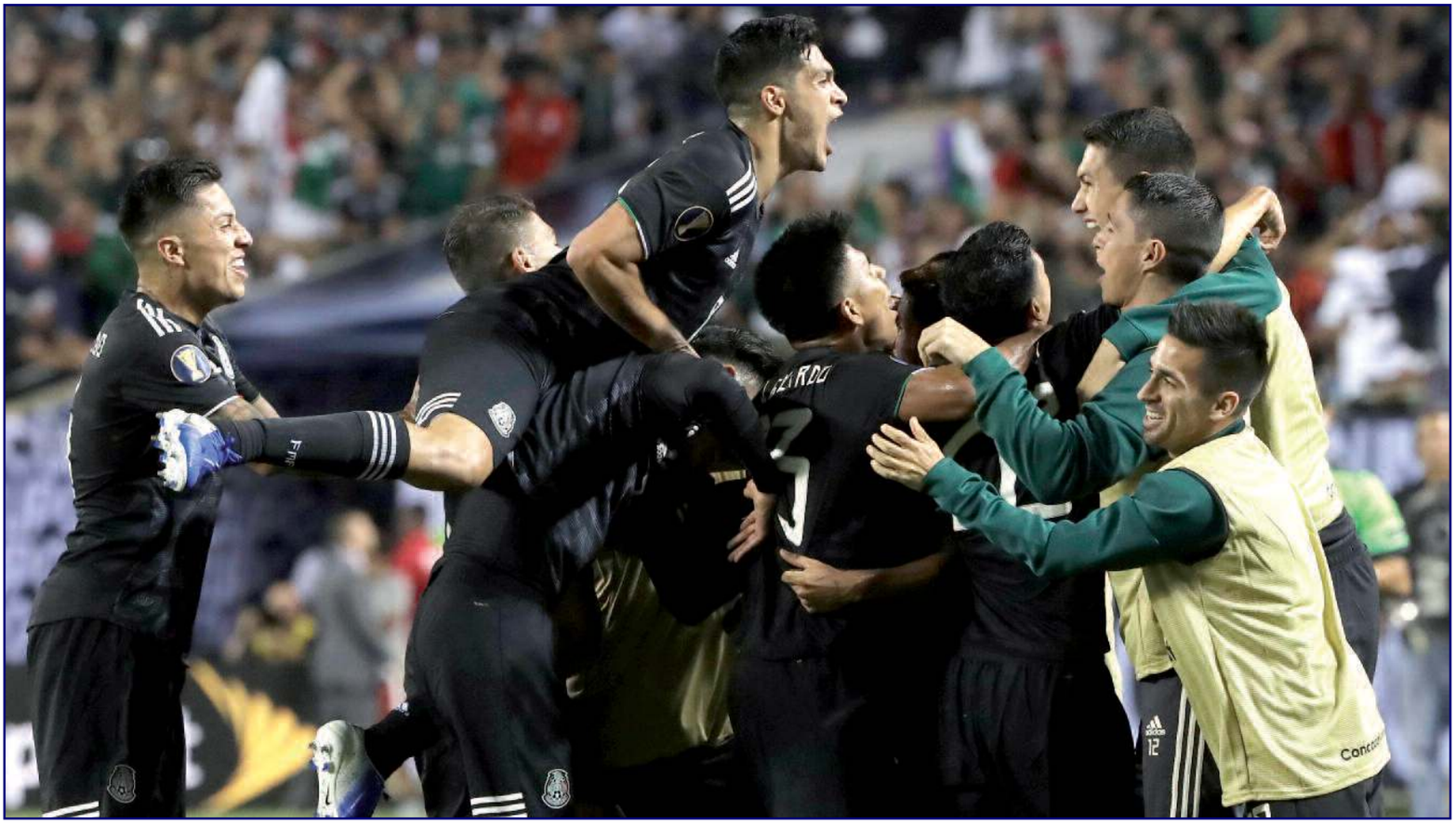

lüyordu. 85 yıllık rekabette yapılan 71 maçta Aztekler 37 defa galip gelirken, Birleşik Devletler rakibini 20 kez yenebilmişti. Ancak bu dengesizlikte, ABD Millî Takımı'nın 1990'lara kadar neredeyse hep amatörlerden oluşmasının etkisi de büyüktü. Zira 1991'den günümüze kadar baktığımızda bu periyotta oynanan 41 karşılaşmada ABD rakibine 18 maçta üstünlük sağlamış, buna karşın Meksika ise 12 kez galip gelmişti. Taraflar en son Eylül 2018'de bir hazırlık maçında kozlarını paylaştığında da ABD tek golle gülen taraf olmuştu.

Gold Cup finalleri özelinde bakıldığındaysa ibre Meksika'dan yanaydı. İki ekibi karşı karşıya getiren ilk Gold Cup finali, 1993 yılındakiydi ve Meksika o maçı 4-0'lık net bir skorla kazanarak kupaya uzanmıştı. Aztekler daha sonra 1998'de 1-0, 2009'da 5-0 ve 2011'de de 4-2'lik galibiyetlerle kupayı rakiplerinin elinden almıştı. ABD'nin Meksika'ya üstünlük sağladığı tek finalde 2007'de 2-1 kazandıkları finaldi.

7 Temmuz'daki finalde, ev sahibi ABD maçın ilk dakikalarında daha etkili olan taraftı. Henüz beş dakika dolmamıştı ki Meksika ceza sahası içinde yaşanan bir karambolde Christian Pulisic altıpasın sol köşesine kadar gelip Meksika kalecisi Guillermo Ochoa ile karşı karşıya kalıyor fakat vuruşunda tecrübeli eldiven gole izin vermiyordu. İki dakika sonraysa Jozy Altidore ceza sahasına girip Ochoa ile bire bir kalıyor fakat yerden plasellediği top direk dibinden auta gidiyordu. 30. dakikadaysa Meksika savunmasında yaşanan bir anlaşmazlıkta Paul Arriola araya girip topu alıyor, ardından Ochoa'dan da sıyrılıyor fakat açısı bir hayli daraldıktan sonra yaptığı vuruşta topu auta yolluyordu. Yarım saatlik bu parlamanın ardındansa Meksika oyunun hâkimi olacak ve her geçen dakika rakibini biraz daha baskı altına alacaktı. Buna rağmen bir sonraki ciddi fırsatı da yine ABD buluyor ancak 50. dakikada bir köşe atışının ardından Jordan Morris'in çektiği kafa şutunda Meksika savunması topu çizgi üzerinden çıkartıyordu. Bu pozisyon haricinde Meksika topla daha çok oynayan, rakibinin üzerine daha çok giden, haliyle rakip kaleyi de daha çok yoklayan taraftı. Bu baskının meyvesiyse 73. dakikada alınacaktı. ABD ceza sahasının biraz içerisinde topla buluşan Raul Jimenez, güzel bir topuk pasıyla arkasındaki Jonathan dos Santos'u görüyor ve bu oyuncu da sol ayak içiyle gelişine güzel bir plase yaparak topu üst direğin altından filelerle buluşturuyordu. Meksika bu güzel golle öne geçtikten sonraysa ABD, yeniden beraberliği sağlama adına en ciddi şansı bitime üç dakika kala yakalıyor fakat altıpas üzerinden Cristian Roldan'ın çektiği şutta günün kahramanı Ochoa bir kez daha reflekslerini konuşturunca bu fırsat da heba oluyordu. Böylece 90 dakika da Meksika'nın 1-0'lık üstünlüğüyle tamamlandı ve Aztekler, tarihlerinde sekizinci kez Gold Cup'ı kazanmanın sevincini yaşadı.

ACIBADEM SPORTS FULYA'DA HİZMETİNİZDE

Acıbadem Sports, Fitness Club ve FIFA akreditasyonuna sahip
Sporcu Sağlığı Merkezi'ni aynı çatı altında birleştirerek fark yaratıyor.
Acıbadem Sports basketboldan futbola, yogadan pilatese,
sporu sağlıkla yapmak isteyen herkese yeni bir yaşam tarzı sunuyor.
Acıbadem'in sportif yüzü Acıbadem Sports hizmetinizde...

ACIBADEM SPORTS / FIFA MEDICAL CENTRE OF EXCELLENCE

29 yıllık hasreti dindiren

2019 Afrika Uluslar Kupası'nın izleyenlere keyif verdiğini iddia etmek güçtü. Başta ev sahibi Mısır olmak üzere bazı şampiyonluk adayı takımların çok silik performanslar gösterip beklenenin yarısı kadar bile ilerleme gösterememesi ve maçların çoğunun gol kısırlığı içinde geçmesi (turnuvada 52 maçta sadece 102 gol atıldı ki bu maç başına 1.96'lık son derece düşük bir ortalama demekti) bu keyifsizliğin altında yatan en büyük sebeplerdi. Bunun yanı sıra katılımcı sayısının 16'dan 24'e çıkmasını değerlendirip turnuvaya renk katan sürpriz ekip olarak Madagaskar dışında başka bir takım çıkmadı. Bu turnuvayla birlikte adını futbol dünyasına ezberleten yeni bir yıldız ise neredeyse hiç yoktu.

Uzun süre genelde tatsız tuzsuz geçen turnuvanın finaliyse, futbolseverlere güzel bir hikâye vadedecek potansiyele sahipti. Çünkü finalistlerden Cezayir, tek Afrika şampiyonluğunu 1990'da kazanmıştı ve 29 yıldır bu başarıyı tekrarlamaya hasretti. Öteki finalist Senegal ise geçmişte bu kupada sadece bir kez final oynamış fakat 2002'deki o finali Kamerun'a penaltılarla kaybetmişti. Dolayısıyla Afrika futbolu ya yeni bir şampiyonla tanışacak ya da uzun bir müddet sonra yeniden zirveye çıkan bir şampiyona tanıklık edecekti. Merakla beklenen finalin sonucunda da bu ihtimallerden ikincisi gerçekleşti ve Senegal'i 1-0 mağlup eden Cezayir, 29 senelik özlemi dindirerek ikinci defa Afrika'nın en büyüğü oldu. Turnuvanın ilk turdan finale kadarki görünümüyse şöyleydi...

n zafer

Bu yıl Mısır'ın ev sahipliğinde düzenlenen 32. Afrika Uluslar Kupası'nda mutlu sona ulaşan taraf Cezayir oldu. Finalde Senegal'i tek golle deviren Kuzey Afrika temsilcisi, böylece 29 yıl aradan sonra turnuvadaki ikinci şampiyonluğuna ulaştı.

İlk Tur

A Grubu

Turnuvanın 1 numaralı favorisi konumundaki ev sahibi Mısır, A Grubu'nda Kongo Demokratik Cumhuriyeti, Uganda ve Zimbabve'ye rakip olmuştu. Mısır, aynı zamanda turnuvanın açılış maçı da olan ilk karşılaşmasında Zimbabve'yi Tregezuet'nin tek golüyle devirirken, ertesi güne gelindiğindeyse Uganda, Demokratik Kongo'ya 2-0'la üstünlük sağlamıştı. İkinci maçlara gelindiğindeyse Mısır, Demokratik Kongo'yu 2-0 mağlup ederken, Uganda ile Zimbabve'nin mücadelesiyse 1-1'lik eşitlikle neticeleniyordu. Böylece gruptaki son maçlarda Mısır ile Uganda'yı karşı karşıya getirecek randevuda ev sahibi ekibe liderlik için beraberlik yetecekti. Mısır buna karşın işi sıkı tutmayı tercih ediyor ve Uganda'yı da 2-0 mağlup etmeyi başarıp, gruptan üçte üç yaparak çıkıyordu. Aynı saatte Demokratik Kongo'nun Zimbabve'yi 4-0 mağlup etmesiyle birlikte de Uganda en azından grup ikinciliğini korumuş oluyor ve final oynadığı 1978'den beri ilk kez bu turnuvada ilk turun ötesini görmeye hak kazanıyordu. Demokratik Kongo ise aldığı bu farklı galibiyet sayesinde en iyi üçüncüler arasına girecekti.

B Grubu

Nijerya, Gine, Madagaskar ve Burundi'nin yer aldığı B Grubu'nda Nijerya'nın liderliğine, Gine'nin de ikinciliğine kesin gözüyle bakılmaktaydı ve grupta oluşabilecek yegâne sürprizin de Gine ile Nijerya'nın yer değiştirmesiyle gerçekleşebileceği düşünülmekteydi. Zira grubun diğer iki ekibi konumundaki Madagaskar ve Burundi, tarihlerinde ilk kez bu turnuvaya katılmaktaydı ve iki ekibin kadrosunda da futbol kamuoyu tarafından az çok bilinen neredeyse bir oyuncu bile yoktu. Gruptaki ilk maçlarda Nijerya, Burundi karşısında zorlansa da bitime 13 dakika kala Odion Ighalo'nun attığı tek golle üç puana uzanmasını biliyordu. Gine ise Madagaskar önünde beklenmedik bir puan kaybı yaşıyor ve bir ara 2-1 yenik duruma düştüğü mücadelede 2-2'lik beraberlikle bir puana razı oluyordu. Gruptaki ikinci maçlardaysa Nijerya, Gine'yi; Madagaskar

da Burundi'yi 1-0 mağlup edince ortaya ilginç bir tablo çıkıyordu. Nijerya gruptan çıkmayı garantilemişti ama belki de çoğu kişinin averaj takımı olacağını düşündüğü Madagaskar, dört puanla ikinci sıraya kurulmuş, bu sırada olacağı tahmin edilen Gine ise bir puanla üçüncü sırada kalmıştı. Tablo böyle olmasına rağmen Madagaskar'ın, gruptaki son maçında Nijerya'ya diş geçirebileceğine halen daha ihtimal verilmiyordu. Lâkin henüz 13. dakikada Lalaina Nomenjanahary'nin golüyle 1-0 öne geçen Madagaskar, 53'te bir gol de Carolus Andriamatsinoro ile buluyor ve böylece 2-0'lık şok bir sonuca imza atarak grubu lider tamamlıyordu. Nijerya ise bu mağlubiyetle ikinci sıraya gerileyecekti. Aynı saatte oynanan Burundi-Gine maçındaysa Gine 2-0 galip geliyor ve dört puanla kendisine en iyi üçüncüler arasında yer buluyordu.

C Grubu

Cezayir, Senegal, Kenya ve Tanzanya'nın yer aldığı C Grubu'nda herhangi bir sürpriz yaşanmayacaktı. 23 Haziran'daki ilk maçlarda Senegal, Tanzanya'yı; Cezayir de Kenya'yı 2-0'lık skorlarla zorlanmadan geçiyordu. 27 Haziran'a gelindiğindeyse, yaklaşık üç hafta sonra şampiyonluk maçına da çıkacak olan Senegal ile Cezayir, o esnada grup liderliği için kozlarını paylaşıyordu. Cezayir, bu mücadeleden Youcef Belaili'nin golüyle 1-0 galip ayrılıyor ve aslında bir bakıma futbolseverlere, yakın gelecekte olabilecekler hakkında bir ipucu da veriyordu. Günün diğer karşılaşmasındaysa Kenya, iki kez yenik duruma düştüğü maçta Tanzanya'yı 3-2 mağlup ederek umutlarını sürdürüyordu. Tablonun şekilleneceği son maçlardaysa Senegal, Kenya'yı, ilk bir saati golsüz geçilen mücadelede sonradan açılarak 3-0 mağlup ederken, Cezayir de Tanzanya'yı yine aynı skorla deviriyordu. Böylece Cezayir, grubu üç maçta dokuz puanla zirvede tamamlıyor, Senegal de altı puanla ikinci sırada yer alarak bir üst tura adını yazdırıyordu. Kenya ise Senegal karşısında aldığı farklı mağlubiyet yüzünden, grubu üçüncü sırada tamamlasa bile en iyi üçüncüler arasına giremediği için turnuvaya erkenden veda edecekti.

D Grubu

Üç eski şampiyonun, Fildişi Sahili, Fas ve Güney Afrika'nın bulunduğu D Grubu'nda diğer katılımcıysa Namibya'ydı. Namibya, grubun figüranı gibi gözükse de ilk maçında Fas karşısında ciddi bir direnç ortaya koyuyor fakat mücadelede son dakikaya girilmek üzereyken Itamunua Keimune'nin talihsiz bir biçimde kendi ağlarını havalandırması üzerine sahadan 1-0'lık yenilgiyle ayrılıyordu. Ertesi gün oynanan Fildişi Sahili-Güney Afrika maçındaysa gülen taraf, Jonathan Kodjia'nin golüyle Fildişi Sahili oluyordu. İlk günün galipleri, 28 Haziran'da karşı karşıya geldiğindeyse Fas, Fildişi Sahili'ni Youssef En-Nesyri'den gelen golle 1-0 mağlup edecekti. Aynı gün Güney Afrika da komşusu Namibya'ya yine 1-0'lık skorla üstünlük sağlayacaktı. Grupta son maçlara gelindiğinde Fas, tek gollü galibiyetler zincirine bir halka daha ekliyor ve Güney Afrika'yı, Mbark Boussoufa'nın son dakika golüyle yenerek grubu lider tamamlıyordu. Fildişi Sahili'yse Namibya'ya herhangi bir şans tanımayarak 4-1'lik bir galibiyete imza atacak ve grup ikincisi olarak son 16'ya kalacaktı. Güney Afrika ise üçüncü sırada kalsa da averajla en iyi üçüncüler arasına girerek yoluna devam edecekti.

E Grubu

Tunus, Mali ve Angola'nın yanı sıra tarihinde ilk kez Afrika Uluslar Kupası'nda boy gösterecek Moritanya'yı da barındıran E Grubu'nda ilk maçlar 24 Haziran'da oynandı. Tunus ile Angola arasındaki mücadele 1-1'lik eşitlikle sonuçlanırken Mali, komşusu Moritanya'ya karşı 4-1'lik net bir galibiyet elde ediyordu. Dört gün sonrasındaysa, grupta zirvenin başlıca iki adayı olan Tunus ile Mali, Wahbi Khazri ve Diadie Samassekou'nun karşılıklı golleriyle 1-1 berabere kaldı. Bu maçtan bir gün sonra oynanan Moritanya-Angola karşılaşmasındaysa 'gol' sesi çıkmadı. 2 Temmuz'daki son maçlara gelindiğindeyse Mali, Angola'yı Amadou Haidara'nın tek golüyle mağlup ederek gruptan lider olarak bir üst tura yükseliyordu. Tunus ise Moritanya ile golsüz berabere kalmasına ve grubu sadece üç puanla, galibiyetsiz bir biçimde bitirmesine karşın ikinci sırayı alarak tur atlamayı bilmişti. İkişer puanla turnuvayı bitiren Angola ve Moritanya'dansa Angola averajla üçüncü sıraya yerleşmişti belki ama onların da puanı, en iyi üçüncüler arasına girebilmek için yeterli olmayacaktı.

F Grubu

Son şampiyon Kamerun'un yanı sıra Gana, Benin ve Gine-Bisau'dan oluşan F Grubu'nda Kamerun, 25 Haziran'da açılışı Gine-Bisau karşısında yapıyor ve zayıf rakibini zorlanmadan 2-0'lık skorla geçiyordu. Aynı akşam tanıdık isimlerin skor tabelasına adlarını yazdırdığı maçtaysa Gana ile Benin 2-2 berabere kalırken Gana'nın bir golü Andre Ayew'dan, Benin'in iki golü de Mickael Pote'den geldi. Dört gün sonraki ikinci maçlardaysa tek bir gol bile atılmıyor, Kamerun-Gana ve Benin-Gine Bisau müsabakaları 0-0'lık beraberliklerle neticeleniyordu. Son maçlara gelindiğindeyse Benin ile Kamerun da golsüz berabere kalıyor ve Gine-Bisau'yu 2-0 mağlup eden Gana, grubu beş puanla lider olarak tamamlıyordu. Gana ile aynı puan ve averaja sahip olan Kamerun, gol sayısı daha az olduğu için ikinci sırada kalırken, üç maçında da berabere kalarak üç puan toplayan Benin ise üçüncü oluyor, yine de en iyi üçüncüler arasında kendisine yer bularak bir üst tura yükselme hakkını elde ediyordu.

İkinci Tur

Fas - Benin: 1-1 (1-4p)

Turnuvada ikinci tur, sürpriz bir sonuçla başlayacaktı. Mısır'a şampiyonluk adaylarından biri olarak gelen ve ilk turda keyif verici bir oyun ortaya koymasa da üç maçını da gol yemeden kazanarak iddiasını pekiştiren Fas, ilk turu galibiyet alamadan geçen Benin'e teslim oluyordu. Benin, 53. dakikada sağ kanattan Cebio Soukou'nun kullandığı köşe atışında Moise Adilehou'nun altıpas civarında yaptığı vuruşta topun ağlara gitmesiyle 1-0 öne geçerken, Fas bitime çeyrek saat kala Mbark Boussoufa'nın rakip savunmadan topu çalıp Yousef En-Nesyri'ye aktarması ve bu oyuncunun da düzgün bir vuruşla fileleri havalandırması sayesinde skoru 1-1'e getirince de maç uzatmalara gidiyordu. Bu bölümdeyse Benin, Khaled Adenon'un çift sarı kartla oyun dışında kalmasına rağmen rakibine daha fazla gol şansı tanımayacak, ardından geçilen penaltılarda da Sofiane Boufal ve En-Nesyri'nin kullandıkları atışları kaçırmaları neticesinde rakibine 4-1'lik üstünlük sağlayarak çeyrek final vizesi alan taraf olacaktı. İlginç bir not: Daha önce üç kez Afrika Uluslar Kupası'na katılan ve hiç maç kazanamayarak hep ilk turda elenen Benin, ilk kez son sekiz takım arasına kalıyordu ama halen daha bir maç kazanamamıştı.

Uganda - Senegal: 0-1

Senegal, turnuvanın favorilerindendi ve ilk turu geçmesi bile sürpriz sayılabilecek Uganda karşısında da Senegal'in pek zorlanacağına ihtimal verilmiyordu. Kahire'deki karşılaşmanın 15. dakikasına gelindiğinde de hücum presle kazanılan bir top sonrasında gelişen ani Senegal atağında Sadio Mane ceza sahasına girip yerden fileleri havalandırınca muhtemelen birçok futbolsever farklı bir skor beklentisine girmişti. Lâkin bu turnuvanın genel karakteristiği olan golsüzlük hastalığı, bu maçta da kendini göstermekte gecikmeyecekti. Golü bulan Senegal adeta bir daha ileri gitmeyi unutuyor, kapasitesi sınırlı Uganda'nın da skoru eşitleme adına ortaya koyduğu çaba sonuç vermeyince maç 1-0 Senegal'in üstünlüğüyle sona eriyordu.

Nijerya - Kamerun: 3-2

Son şampiyon Kamerun ile bir önceki turnuvanın şampiyonu Nijerya'yı İskenderiye'de karşı karşıya getirecek ikinci tur mücadelesi, bu açıdan bir erken final niteliğine de sahipti ve nihayet futbolseverler turnuvada hasret kalınan gollü, keyifli bir müsabakayla karşı karşıyaydı. İki ekibin aralarındaki rekabette Nijerya'nın galibiyet sayılarında 11-3 önde olması ve Kamerun'un 30 yıldır rakibini yenememesiyse maç öncesinde en çok dikkat çeken ayrıntılar arasındaydı. Karşılaşmaya da Nijerya iyi başlıyor ve 19. dakikada Odion Ighalo ile golü buluyordu. Ancak devrenin sonlarında Kamerun, Stephane Bahoken ve Clinton N'Jie ile peş peşe iki gol bulunca devre arasına da 2-1 önde giren taraf olmuştu. İkinci yarıdaysa peşpeşe goller bulma sırası Nijerya'daydı. 63. dakikada sağ kanattan Chidozie Awaziem'in ortasını altıpas üzerinde Ahmed Musa göğsüyle indiriyor ve Ighalo da gelişine bir vuruşla ağları sarsarak skoru bir kez daha eşitliyordu. 66. dakikadaysa günün yıldızı Ighalo'nun pasında ceza sahasına giren Alex Iwobi yerden düzgün bir vuruşla topu ağlara gönderiyor ve bu golle maçı 3-2 kazanan Nijerya, çeyrek finale kalmayı başarıyordu.

Mısır - Güney Afrika: 0-1

Turnuvanın en büyük sürprizlerinden biri, hiç kuşkusuz Mısır'ın ikinci turda Güney Afrika tarafından saf dışı bırakılmasıydı. Mısır, geçmişte bu turnuvaya dört kez ev sahipliği yapmış ve bunların üçünden şampiyonlukla ayrılmıştı. Toplamda da yedi şampiyonlukla bu turnuvanın en başarılı takımı konumundalardı. Üstelik Muhammed Salah gibi, güncelde Afrika'nın en parlak yıldızı olarak adlandırılabilecek bir isme de sahiplerdi. Ne var ki Mısırlı oyuncular maç genelinde son vuruşlarda hayli beceriksiz davranınca, 85. dakikada gelişen Güney Afrika kontratağında Lebo Mothiba'nın pasında ceza sahasına giren Thembinkosi Lorch, kalecinin yanından plasesini yaparak ağları buluyor ve bu tek gol, maçın sonucunu tayin ediyordu. Güney Afrika, Mısır'ı 1-0 mağlup ederek son sekiz takım arasındaki yerini almıştı.

Madagaskar - Kongo Demokratik Cumhuriyeti: 2-2 (4-2p)

İlk turun belki de en büyük sürprizini gerçekleştiren ve Nijerya ile Gine'nin önünde grubunu lider bitiren Madagaskar ile zar zor en iyi üçüncüler arasına girerek tur atlayan Kongo Demokratik Cumhuriyeti arasındaki ikinci tur eşleşmesinde buna rağmen Madagaskar'a hâlâ çok fazla şans tanındığı söylenemezdi. Buna karşın ada ülkesi maça hızlı giriyor ve dokuzuncu dakikada Ibrahim Amada'nın ceza sahası dışından sol ayağıyla çektiği müthiş şutun doksana takılmasıyla da 1-0 öne geçiyordu. Demokratik Kongo ise bu gole cevabı 21. dakikada Cedric Bakambu ile verecekti. Ardından uzun süre eşitlik bozulmuyor, 77. dakikaya gelindiğindeyse Faneva Andriatsima, Madagaskar'ı bir kez daha öne geçiriyordu. Maçın böyle biteceğinin düşünülmeye başlandığı anlarda, duraklama dakikalarına girilmek üzereyken, Demokratik Kongo'nun kazandığı bir köşe vuruşu sonrasında Chancel Mbemba'nın kafa golüyle skor yeniden eşitlenince karşılaşma uzatmalara gidiyordu. Eşitlik yine bozulmayınca geçilen penaltı atışlarındaysa Madagaskar hata yapmazken Demokratik Kongo adına Marcel Tisserand ve Yannick Bolasie hedefi tutturamıyor ve Madagaskar, tarihinde ilk kez katıldığı turnuvada, EURO 2016'da İzlanda'nın yaptığına benzer bir sürprize imza atarak, çeyrek finale kalıyordu.

Cezayir - Gine: 3-0

İlk turu üçte üç yaparak geride bırakan Cezayir, ikinci turda Gine önünde de fazla zorlanmıyordu. 24. dakikada Youcef Belaili, Baghdad Bounedjah ile girdiği verkaç sonrasında şık bir plaseyle topu ağlara göndererek Cezayir'i 1-0 öne geçirirken, 57'de Riyad Mahrez farkı ikiye çıkartıyor, 82'deyse hızla çıkılan kontratağın sonunda Adam Ounas maça son noktayı koyuyordu. Böylece Cezayir, 29 yıllık hasreti dindirme yolunda önemli bir adım daha atarak son sekiz takım arasındaki yerini alıyordu.

Mali - Fildişi Sahili: 0-1

2019 Afrika Uluslar Kupası'ndaki gol kısırlığı haliyle çoğu maçın keyifsiz geçmesine de neden olmuştu. Sadece skor tabelasına bakıldığında Mali ile Fildişi Sahili arasındaki ikinci tur mücadelesinin de izleyenlere tat vermediği düşünülebilir. Ancak karşılaşmanın genelinde özellikle Malili oyuncular gol için fazlasıyla çabalıyor ve güçlü rakiplerinin neredeyse iki katı kadar gol pozisyonu da üretiyorlardı. Gelgelelim Malililerin başta Moussa Marega olmak üzere güvendikleri gol ayakları topu bir türlü üç direk arasından geçirmeyi başaramayınca 76. dakikada "atamayana atarlar" kuralı işliyor ve uzun bir topta ceza sahasında pozisyona giren Wilfried Zaha bu fırsatı geri çevirmeyerek maçtaki tek golün altına imzasını atıyordu. Fildişi Sahili 1-0 kazanarak turu geçen taraf olmuştu.

Gana - Tunus: 1-1 (4-5p)

Tunus, ilk turda oynadığı üç maçta da berabere kalarak bir üst turu görürken, Gana da bir galibiyet ve iki beraberlik elde etmişti. Ayrıca iki ekip de üç maçta kalelerinde ikişer gol görmüştü. Bu iki ekibin aralarındaki mücadelenin yüksek skorlu olmayacağı da aşikârdı. Maçın ilk yarısında Gana'nın şanssız olduğu söylenebilirdi. Zira Andre Ayew'nun attığı şık bir topuk golü, öncesinde Thomas Partey'nin topu eliyle düzelttiği gerekçesiyle iptal edilmişti ancak işin aslı, top Partey'nin göğsüne temas etmişti. Daha sonrasındaysa Kasim Nuhu'nun bir şutunda top direkten dönecekti. İkinci yarıya geçildiğindeyse bu kez Tunus'tan Taha Khenissi'nin şutu direğe takılıyordu. Ancak 73. dakikada Khenissi bunu telafi edecek ve sağ kanattan Wajdi Kechrida'nın içeri çevirdiği topu ön direkte içeri plaseleyerek Tunus'u 1-0 öne geçirecekti. Lâkin Tunus bu fırsatı son anlarda tepiyor ve Rami Bedoui'nin ters bir kafa vuruşuyla kendi ağlarını havalandırması üzerine skor 1-1'e geliyor, maç da uzatmalara gidiyordu.
Bu bölümde de dengenin bozulmaması üzerineyse geçilen penaltı vuruşlarında tek hatayı Gana'dan Caleb Ekuban yapınca Tunus üst üste dördüncü maçını da berabere bitirmesine karşın kendisini çeyrek finalde buluyordu.

Çeyrek Final

Senegal - Benin: 1-0

Çeyrek finale galibiyet görmeden gelen iki ekipten biri olan Benin, turnuvanın favorilerinden Senegal'e karşı da önceki turda Fas önünde yaptığı gibi, öncelikle yenilmemeye odaklanan bir oyun anlayışı içindeydi. İşin garibi maçta uzun süre boyunca gole en çok yaklaşılan an, Senegal kalecisi Alfred Gomis'in kendisine atılan bir geri pası kaçırıp takımına az kalsın gol yedirecek olduğu andı ve bu top içeri girse belki de Benin'in ilginç ilerleyişi devam edecekti. Ancak 70. dakikaya gelindiğinde Sadio Mane'nin pasında ceza sahasına giren Idrissa Gueye'nin plasesinde top ağlarla buluşuyor ve bu hikâyeye de nokta konmuş oluyordu. Senegal böylece maçı 1-0 kazanıyor ve adını yarı finale yazdırıyordu.

Nijerya - Güney Afrika: 2-1

İkinci turda ev sahibi Mısır'ı saf dışı bırakarak turnuvanın en büyük sürprizlerinden birine imzasını atan Güney Afrika ile yine bu turda Kamerun'la giriştiği mücadelede turnuvanın belki de en keyifli maçını oynayan Nijerya'nın çeyrek finaldeki randevularında da futbol kalitesi, turnuva ortalamasının bir hayli üzerindeydi. Maçta gol perdesini 27. dakikada Nijerya'dan Samuel Chukwueze açarken karşılaşma uzun süre 1-0'lık skorla devam ediyordu. İkinci yarıda Nijerya'nın Peter Etebo ile kullandığı bir frikikte top direkten dönerken, 71. dakikada Güney Afrika'nın bir duran top neticesinde Bongani Zungu ile bulduğu kafa golü, ilk başta ofsayt gerekçesiyle iptal ediliyordu. Ancak turnuvada çeyrek finalden itibaren VAR sisteminin kullanılmasına karar verilmişti ve bu sayede tekrardan incelenen pozisyonda Etebo'ya topun rakipten geldiği tespit edilince gol geçerli sayıldı, skor da 1-1'e geldi. Buna rağmen Nijerya, bitime bir dakika kala kazandığı köşe atışı sonrasında arka direkte William Troost-Ekong ile golü bulunca mücadeleden 2-1 galip ayrılmayı bildi ve yarı final vizesini alan taraf oldu.

Fildişi Sahili - Cezayir: 1-1 (3-4p)

Fildişi Sahili ile Cezayir, bundan dört yıl evvel yine Afrika Uluslar Kupası çeyrek finalinde karşı karşıya gelmişlerdi ve o mücadeleden 3-1 galip ayrılan Fildişi Sahili, daha sonrasında Demokratik Kongo Cumhuriyeti ve Gana'yı da geçerek 23 yıllık bir aranın ardından tarihinin ikinci şampiyonluğunu kazanmıştı. Fildişi Sahili bu kez de maça hızlı giriyordu lâkin ilk dakikalar içinde Max Gradel'in sol çaprazdan kaleye gönderdiği şutta top direkten dönüyordu. 20. dakikaya gelindiğindeyse Ramy Bensabaini'nin soldan çizgiye inip geriye çıkarttığı topu Sofiane Feghouli bekletmeden düzgün bir vuruşla ağlara göndererek Cezayir'i 1-0'lık üstünlüğe taşıyordu. Aslında Cezayir farkı daha da arttırabilirdi zira ikinci yarı başladıktan kısa bir süre sonra bir penaltı kazanıyorlardı. Gelgelelim atışı kazandıran Baghdan Bounedjah topu üst direğe nişanlayınca bu fırsat kaçıyordu. 62. dakikadaysa sağ çaprazdan çalımlarla ceza sahasına sokulan Jonathan Kodjia'nın yerden düzgün bir şutla topu uzak direk dibinden ağlara göndermesi neticesinde skor 1-1'e gelecekti. Bu eşitliğin bozulmasıysa ne 90 ne de 120 dakikanın sonunda mümkün olmayınca yarı finalisti belirlemek penaltılara kaldı. 4-3 Cezayir üstünlüğüyle gelinen son penaltıda atışı kullanan Serey Die'nin şutunun yan direkten dönmesiyle de Cezayir, son dörde kalmayı başarıyordu.

Madagaskar - Tunus: 0-3

Turnuvanın Külkedisi konumundaki Madagaskar'ın bu masalı, çeyrek finalde Tunus karşısında son buldu. Tecrübesiz rakibi karşısında maça daha baskılı başlayan Tunus, aradığı golü ilk yarıda bulamasa da 52. dakikaya gelindiğinde Ferjani Sassi'nin şutunda topun Thomas Fontaine'e çarpıp ağlara gitmesiyle Madagaskar'ın direnci kırılıyordu. Sekiz dakika sonra Youssef Msakni'nin farkı ikiye çıkarmasıyla da Madagaskar artık tamamen teslim oluyordu. Duraklama dakikalarında bir gol de Ellyes Sliti'den geliyor ve böylece Tunus, 3-0'lık skorla ilginç bir biçimde turnuvadaki ilk galibiyetini alarak yarı finale kalmanın sevincini yaşıyordu.

Yarı Final

Senegal - Tunus: 1-0

Tunus, yarı finale gelene kadar sadece Madagaskar'ı yenmişti belki ama hiçbir rakibine yenilmediği de bir başka gerçekti. Dolayısıyla Tunus'un, Senegal'e de kök söktürmesi kimse için sürpriz sayılmazdı. Senegal, maçın başlarında Youssouf Sabaly'nin sol çaprazdan çektiği şutta gole çok yaklaşsa da bu futbolcunun şutunda top çataldan dönüyordu. Uzun süre golsüz devam eden maçta 74. dakika içindeyse Ferjani Sassi'nin şutunda top, on sekiz içinde Kalidou Koulibaly'nin koluna çarpınca hakem penaltı noktasını gösteriyordu.

Ne var ki çok kötü bir atış kullanan Sassi, topu kaleci Alfred Gomis'in üstüne vurunca Gomis bu şutu kurtarmayı biliyordu. Beş dakika sonrasındaysa bu kez Senegal penaltı kazanıyor lâkin bu sefer de Henri Saivet'nin vuruşunda Tunus file bekçisi Mouez Hassen gole izin vermiyordu. Golsüz eşitliğin bozulmaması üzerine uzatmalara gidilirken 100. dakikada gelişen Senegal atağında sağ kanattan içeri yapılan bir ortada Tunus kalecisi Hassen'in hatalı çıkışının ardından top Dylon Bronn'un kafasına çarpıp ağlara gidince Senegal 1-0'lık üstünlüğü yakalıyor ve kalan kısa sürede rakibine skoru yeniden eşitleme fırsatı da tanımayınca finale kalmayı başarıyordu.

Cezayir - Nijerya: 2-1

Yarı finalin ikinci ayağını oluşturan Cezayir-Nijerya mücadelesi, turnuva süresince izleyenlere başından sonuna heyecan yaşatan ve keyif veren nadir maçlardandı. İlk dakikalarda Cezayir, Baghdad Bounedjah'ın kaleciyle karşı karşıya kalmasına rağmen kaçırdığı bir pozisyon ile gole yaklaşırken, 40. dakikaya gelindiğinde sağdan ceza alanına giren Riyad Mahrez'in içeri çevirdiği topu William Troost-Ekong ters bir vuruşla kendi ağlarına gönderince Kuzey Afrika temsilcisi 1-0 öne geçiyordu.

Bu skorla sona eren ilk yarının ardından 71. dakikada Peter Etebo'nun şutunu Alissa Mandi'nin on sekiz içinde koluyla kestiği VAR tarafından tespit edilince Nijerya bir penaltı kazanıyor ve atışı Odion Ighalo'nun gole çevirmesiyle de skor eşitleniyordu. Yarım saatlik uzatma bölümüne geçilmesinin beklendiği anlardaysa Riyad Mahrez buna izin vermeyecek ve Cezayir'in 90+5'te yarım yuvarlak civarından kazandığı frikikte harika bir vuruşla topu ağlara göndererek maçın skorunu tayin edecekti. 2-1 kazanan Cezayir, finalde Senegal'in rakibi olmuştu.

Üçüncülük Maçı

Tunus - Nijerya: 0-1

Üçüncülük maçları, takımların üzerinden kaybetme korkusu çoktan kalkmış olduğu için genelde pozitif futbola sahne olan maçlardır ama 2019 Afrika Uluslar Kupası'ndaki gol kısırlığı bu kez üçüncülük maçına bile sirayet ediyordu. Aslında maça Nijerya hızlı girmiş ve üçüncü dakikada, Jamilu Collins'in sol kanattan getirip yerden içeri çevirdiği topta,

Tunus kalecisi Moez Ben Cherifia ile stoperi Yassine Meriah arasındaki anlaşmazlıktan da faydalanan Odion Ighalo bitirici vuruşu yapınca takımını 1-0 öne geçirmişti. Ne var ki bu golden sonra iki ekip de devamını getiremeyecekti. Neticede mücadeleyi tek golle kazanan Nijerya, turnuvayı üçüncü olarak tamamlamanın tesellisini yaşıyordu.

Final

Senegal - Cezayir: 0-1

19 Temmuz'daki finalden iki gün evvel Tunus ile Nijerya arasında oynanan üçüncülük maçı, aslında final maçı için bir tür simülasyon niteliğindeymiş. Zira bu maç da erkenden gelen bir golle açılacak fakat gerisi gelmeyecekti. Cezayir'in maçtaki ilk atağında, dakikalar henüz ikiyi gösterirken Baghdad Bounedjah sol çaprazdan ceza alanına yaklaşırken sert bir şut çekiyor ve Senegal savunmasında Salif Sane'den seken top, kalecinin de üzerinden geniş bir yay çizdikten sonra içeri düşerek filelerle buluşuyordu. Bu şansla karışık golle adeta maça 1-0 önde başlayan Cezayir, kalan neredeyse 90 dakikalık süredeyse rakip kaleye gitmeyi hiç ama hiç düşünmeyecekti. Öyle ki maç bittiğinde istatistik kâğıdında Cezayir'in toplam şut sayısı iki, kaleyi tutan şut sayısıysa bir olarak gözüküyordu ve evet, o tek şut da gol olmuştu. Cezayir'in tamamen kendi yarı sahasına kapanması üzerine Senegal de eli mecbur rakibinin üstüne gitmeye başlıyordu. 38. dakikada Mbaye Niang'ın ceza sahası dışından çektiği sert şut, üst direği adeta sıyırarak dışarı çıkarken, 69. dakikadaysa Youssouf Sabaly'nin 25 metreden çektiği şutu Cezayir kalecisi Rais Mbolhi güçlükle kornere çeliyordu. Son saniyelerde Senegal'in yarım yuvarlak civarında kazandığı serbest vuruşta da Cheikhou Kouyate'nin vuruşunda top barajdan dönünce hakemin son düdüğü geliyor ve Cezayir, 29 yıl aradan sonra tarihinde ikinci kez Afrika şampiyonu olmayı başarıyordu.

Yeteneğime ihanet etmedim

Genç Millî Takımlardaki seviyesini U19'a yükselten 18 yaşındaki kanat oyuncusu, altyapısında 10 yıldır eğitim gördüğü Beşiktaş'la profesyonel sözleşme imzaladı. Siyah-beyazlı takımda Süper Lig'de forma giymenin hayallerini kuran genç oyuncu, yeteneğine ihanet etmemek için yaptığı ekstra çalışmalar sayesinde bugünlere geldiğini anlatıyor.

Rasim Artagan

3 Mart 2001 İstanbul Sarıyer doğumlusun. Öncelikle nasıl bir çocukluk geçirdin?
Futbola başlamadan önceki dönemim de yine futbolla geçti. Hep mahalle aralarında maç yapardık. Sarıyer'de deniz kenarında oturuyoruz. Genellikle her gün yüzdüm. Çocukluğum hep ya yüzerek ya futbol oynayarak geçti. Güzel bir çocukluk geçirdiğimi söyleyebilirim.
Aileni tanıyabilir miyiz?
Annem muhasebeci. Babam üç sene önce vefat etti. İki ablam, bir abim var. Hepsi de evli. Ailenin en küçük çocuğu benim. Aslen Çatalcalıyız. Abim çantacıda çalışıyor. Ablalarım ev hanımı. Abim ve annem maçlarıma geliyor. Ama onlar gelince çok heyecanlanıyorum. Özellikle annemin maçlarımı izlemesi beni çok heyecanlandırıyor.
Ailende senden başka sporla ilgilenen birileri var mı?
Amcam ilgileniyordu zamanında. Kaleciydi... Amatör takımlarda oynamışlığı var. Bir dönem Kartalspor'un kaleciliğini yapmış. Onun dışında ailemde sporla ilgilenen başka birisi yok.
Bir futbol kulübüyle nasıl ve ne zaman tanıştın?
İlk olarak mahalledeki insanlar bana bir kulübe gitmemi tavsiye etti. Sarıyer'de Çayırbaşı kulübünde oynuyordum. Çok ufaktım zaten. Yaşım küçük olduğu için lisansım çıkmamıştı. Büyüklerle oynuyordum. Babam oto sanayide oto kurtarıcı olarak çalışıyordu. Onun bir arkadaşı vardı. Beşiktaş'ın seçmeleri olduğunu söyledi. Beni o gün elimden tutup seçmeye götürdüler. Zaten ilk seçmelerde seçildim. 10 yılı aşkın zamandır Beşiktaş'tayım. Hiç aklımda yoktu Beşiktaş'ta oynamak. Hepsi bir anda oldu. Babamın arkadaşına teşekkür ediyorum. Adını

hatırlamıyorum maalesef. Sağ olsun bana vesile oldu.

Beşiktaş altyapısını bize biraz anlatır mısın? Nasıl bir eğitim var?

Öncelikle altyapı eğitimi çok iyi. Arkadaşlık bağları çok güzel. Aile olarak birbirimize çok yakınız. Önceden imkânlar pek iyi değildi. Biraz kısıtlıydı. Şu an çok güzel oldu. Tesisler harika hale geldi. Nevzat Demir'e de yeni bir tesis yapılacak. Altyapıda çok güzel günler geçirdim. Eğitim çok iyiydi. Hocaların üzerimde çok emeği var. Başta Ozan Köprülü Hocam olmak üzere hepsine teşekkür ederim. Onun emeği çok üstümde...

Seninle birlikte futbola başlayan birçok arkadaşın başarılı olamadı ama sen bugün hem Genç Millî Takımlara yükseldin hem de Beşiktaş'ta profesyonel oldun. Neleri farklı yaptın?

Futbol oynamayı çok seviyorum. Özellikle hep ekstra çalışıyorum. Yeteneğim vardı. Bu yeteneğime ihanet etmek istemiyordum. Herkes bana bunu söylüyordu. Bu yüzden çok çalıştım. Hocalarım da bana profesyonel olmayı lâyık gördü. Çok teşekkür ediyorum. Aralık ayında profesyonel oldum. Bir hafta önce kulübümle üç senelik sözleşme yaptık. Ekstra çalışmam sayesinde buralara geldim diyebilirim.

Öğrenim hayatın hakkında bize bilgi verir misin? Okuyor musun halen?

Evet, okuyorum. Bu sene liseyi bitirdim. Beşiktaş'taki Erhan Gedikbaşı Lisesi'nde okudum. Sonra Açı Koleji'ne gittim. Okul sistemi bize yardımcı oluyor. Liseyi sıkıntısız bitirdim. Bu konuda mutluyum. Üniversite sınavına girdim. Yarım puanla kaçırdım. İnşallah yine gireceğim. Okula da devam etmek istiyorum.

Kariyerin boyunca istikrarlı bir görüntü sergiledin ve bunun sonucunda da profesyonel oldun. Ancak henüz Beşiktaş forması ile Süper Lig'de süre alamadın. Yeni sezondan beklentilerini ve bu süreci bize anlatır mısın?

Kampta bir kez hazırlık maçında kadroya girdim. Yeni sezonda Abdullah Avcı ile birlikte yeni sistem geldi. Gençlere çok önem veriyorlar. İlk kampa katıldık; bizle yaklaşımları çok iyiydi. Biz de bu sisteme ayak uydurmaya çalışacağız. Beşiktaş'ın altyapısı çok iyi. Çok yetenekli oyuncular var. Bize güvenirlerse aramızdan birileri mutlaka parlayacaktır. Böyle düşünüyorum.

> **Yeni sezonda Abdullah Avcı ile birlikte yeni sistem geldi. Gençlere çok önem veriyorlar. Biz de bu sisteme ayak uydurmaya çalışacağız. Beşiktaş'ın altyapısında çok yetenekli oyuncular var. Bize güvenirlerse aramızdan birileri mutlaka parlayacaktır.**

> **U19 Millî Takımı ortamı daha farklı. Her zaman buradaki arkadaşlarımızla beraberiz. Çok iyi bir bağ var aramızda. Rakip gibi değil de daha çok dostuz. Önümüzde Avrupa Şampiyonası var. İnşallah kalırız ve en iyi şekilde ülkemizi temsil ederiz.**

Bu şans bu sene gelecek bence. Türk oyuncular değerlenmeye başladı malûm...

Beşiktaş yıldız oyunculardan kurulu büyük bir takım. Sürekli şampiyonluk beklentisi var. Bu durumu da göz önüne alırsan yeni sezonda forma şansı bulabilmek için ekstra neler yapacaksın? Özel bir çalışma programın ya da planın var mı?

Özel hocalarla ekstra olarak çok çalışıyorum. Ama bu işin içinde şans faktörü de var tabiî ki... Çünkü takımda çok yıldız oyuncu var. Türk futbolunun genelinde de dışarıdan transfer edilen oyunculara daha çok değer veriliyor. Böyle bir gerçek var. Aslında bizim oyunculara da güvenilmesi gerekiyor.

Dünya genelinde genç oyuncuların yükselişi sürüyor. 19 yaşındaki Joao Felix, 126 milyon euroya Atletico Madrid'e transfer oldu. Eljif Elmas 16 milyon euroya Napoli'ye gitti. Çağlar Söyüncü, Cengiz Ünder gibi örnekler var. Gençlerin yükselişini genç bir oyuncu olarak nasıl yorumluyorsun? Böyle transferler seni nasıl etkiliyor?

Bu gelişmelerden çok mutlu oluyorum. Onların transfer olduğunu görmek beni de motive ediyor. Avrupa'da oyuncular çok genç yaşta parlayabiliyor. Biz de öyle olmak istiyoruz. İnsan oynayınca kendini gösteriyor. Şans bulunca değerlendirmek gerekiyor. Neyi kötü yapabiliriz ki? Şampiyonluk baskısı, taraftar baskısı gibi unsurlar için de tecrübe gerekiyor. Oynamadan nasıl bu tecrübeyi kazanabiliriz ki? Oynatacaksın ki tecrübelenecek...

2022 yılına kadar Beşiktaş'la sözleşmen var. Yakın döneme baka-

rak neler planlıyorsun? Başka bir takıma gidip olgunlaşmak gibi bir düşüncen var mı?
Şu an hocalarımla bu durumu konuşmadım. Henüz netleşmiş bir şey yok. Ama eğer öyle bir şey olursa, iyi bir takım olursa düşünürüm. TFF 1. Lig de olur; Süper Lig de olur... Bunlar daha hiç konuşulmadı ama bakalım...

Yolun henüz başındasın. Kendine nasıl bir kariyer planlıyorsun? Futbolunu ve vizyonunu geliştirmek için nasıl bir plan yaptın?
Dediğim gibi 10 sene oldu Beşiktaş altyapısında... İlk önce Beşiktaş A takımında forma giymek istiyorum. Çünkü hayalim o formayla Vodafone Stadı'nın çimlerine çıkabilmek. İlk adımı böyle atmak istiyorum. Sonrasında Avrupa'da iyi bir takıma gitmek isterim. İyi bir oyuncu olup, göz önünde yer almak isterim. Premier Lig veya İspanya'da oynamak hayalim var.

Dünya tarihinden sayısız yetenekli, genç, parlayan oyuncular silindi gitti. Böyle bir tehlikenin sen ne kadar farkındasın ve kendini bu tehlikeden korumak için neler yapıyorsun?
Farkındayım elbette. Önümüzde çarpıcı örnekler var. Çok genç yaşta medyanın önüne çıktığı zaman insan afallıyor. Biraz da para kazandın mı işler değişebiliyor. Ben üzülüyorum silinip giden oyuncuları görünce... O örnekleri gördükçe de kendimi o duruma düşürmek istemem. Onun için çok çalışıyorum. Menajerim benimle çok ilgileniyor. Menajerimden ziyade abim gibi. Hiç sıkıntı yaşamadım.

Millî Takımlarda şans bulmaya başladın. Bugüne kadar U16 ve U18 Millî Takımlarımızın formalarını terlettin. Şu an U19 Millî Takımımızın hazırlık kampındasın. Ay-yıldızlı forma hakkında neler düşünüyorsun?
Çok gurur verici bir ortam... Binlerce çocuğun hayalidir Millî Takımlar. Biz de gururla elimizden geleni yapmaya çalışıyoruz. Kolay değil... Çok oyuncu var. Seçilmek çok güzel bir duygu. Seremonide İstiklal Marşımızı okumak çok acayip bir duygu...

U19 Millî Takımı'ndaki havayı nasıl buldun? Bize ortamı biraz anlatabilir misin?
Küçükken her şey daha farklıydı.

Şimdi olgunlaşıyor insan. Bu sebeple U19 Millî Takımı ortamı daha farklı. Her zaman buradaki arkadaşlarımızla beraberiz. Çok iyi bir bağ var aramızda. Rakip gibi değil de daha çok dostuz. Önümüzde Avrupa Şampiyonası var. İnşallah kalırız ve en iyi şekilde ülkemizi temsil ederiz.

Her oyuncunun en büyük hayalidir A Millî Takım formasını giyebilmek. A Millî Takım hakkında neler düşünüyorsun?
Orası artık en üst seviye... Son zamanlarda çok sayıda genç oyuncu A millî oldu... Bu sebeple bize de şans gelebilir. A Millî Takım gençleşti. Şenol Güneş Hocamız da gençlere ne kadar önem verdiğini gösteriyor. Bu bizim için de çok iyi bir şey... A Millî Takım'ı çok istiyorum. İnşallah Allah nasip eder. A millî olunca herkesin dikkatini çekiyorsun. Herkes sana daha güzel bir gözle bakıyor.

Kendine hangi oyuncuları, hangi özellikleriyle örnek alıyorsun?
Karakter olarak da oyun olarak da eski oyunculardan Ronaldinho'yu çok beğeniyorum. Şimdi yeni dönemde Eden Hazard'ı çok beğeniyorum. Oynadığı mevki itibarıyla da onu kendime çok yakın buluyorum. Messi tabiî tartışmasız muhteşem bir oyuncu. Kendime bu oyuncuları örnek alıyorum.

Özeleştiri yaptığında kendinde eksik bulduğun şeyler neler?
Maç içinde bazen tempom düşüyor. Tempomu yükseltmem gerekiyor. Hocalarım da beni hep bu yönde uyarıyor. Oyundan kopmamam lâzım. Daha üst seviyelere çıktıkça bu durumu da aşarım diye düşünüyorum.

“ Karakter olarak da oyun olarak da eski oyunculardan Ronaldinho'yu çok beğeniyorum. Şimdi yeni dönemde Eden Hazard'ı çok beğeniyorum. Oynadığı mevki itibarıyla da onu kendime çok yakın buluyorum. Messi tabiî tartışmasız muhteşem bir oyuncu.

Zirve yine ABD'nin

Kadın futbolunun en büyük organizasyonu FIFA Dünya Kupası'nın sekizincisi, 7 Haziran–7 Temmuz tarihleri arasında Fransa'da düzenlendi. 24 takım dokuz farklı şehirde kozlarını paylaşırken, dört yıl önce finalde Japonya'yı yenerek şampiyon olan Amerika Birleşik Devletleri, bu kez Hollanda'nın umutlarını yıkarak kupayı kaldırmayı başardı.

A Grubu — Fransa da tulum çıkardı

A Grubu'nda Norveç, Nijerya ve Güney Kore ile eşleşen ev sahibi Fransa, ilk maçında Güney Kore'yi çok rahat geçti. Henüz 9'uncu dakikada sahneye çıkan Le Sommer, millî formayla oynadığı 11'inci maçında 11'inci golünü kayıtlara geçirdi. Renard 35 ve 45+2'de Güney Kore'nin umutlarını söndürürken, son sözü 85'te Henry söyledi. Norveç de Nijerya karşısında gol sıkıntısı yaşamadı. Altın Top sahibi Ada Hegerberg'in erkek ve kadın futbolculara farklı ödül yönetmeliğinde direten Norveç Futbol Federasyonu'na tepki göstererek katılmadığı kupadaki ilk maçlarında İskandinavlar, Reiten, Utland ve Ohale (kendi kalesine) sayesinde 37 dakika içinde 3–0'ı bulduve kalan bölümde de skoru korudu.
Grup liderini belirlemesi beklenen Fransa–Norveç mücadelesinde ilk gol 46'da Gauvin'den geldi. 64'te Renard kendi kalesine attığı golle Norvaç'e bir puan hediye edecek gibi görünüyordu ancak VAR kararıyla

72'de kazanılan penaltıyı gole çeviren Le Sommer, 2-1'lik Fransa galibiyetini ilân etti. Nijerya ise Kim Do-yeon (kendi kalesine) ve Oshoala'nın her iki devrede attığı birer golle Güney Kore'yi 2-0 yendi. Fransa ile Nijerya'yı buluşturan karşılaşmada son 15 dakikaya golsüz eşitlikle girildi. Bu dakikada kazanılan penaltı atışını Fransa adına Renard kullandı. Direk gole izin vermese de 1 Haziran itibarıyla yürürlüğe giren yeni kural işledi. Kural, penaltı anında kalecilerin çizgiyi terk etmesi durumunda VAR'a da gidilerek atışın tekrarlanmasını şart koşuyordu. Renard ikinci denemesinde topu filelerle buluşturmayı başardı. Böylece Fransa, sekizincisi düzenlenen kupada, grup aşamasında tulum çıkaran dördüncü ev sahibi olarak son 16 turuna yükseldi. Nijerya cephesi penaltının tekrarlanması kararına büyük tepki gösterse de en iyi dört üçüncü arasına girerek teselli buldular. Grup ikinciliği ise yüzde 60 oranla topla oynayan Güney Kore'yi her iki devrenin başlarında gelen iki penaltı golü sayesinde 2-1 yenen Norveç'e gitti.

B Grubu

Almanya da teklemedi

2003 ve 2007'de Dünya Şampiyonu olan Almanya, bu seneki kupanın B Grubu'nda İspanya, Çin ve Güney Afrika ile kozlarını paylaştı. İlk maçta Çin savunmasını aşmakta bir hayli zorlanan Almanya, ilk resmi maçına çıkan 19 yaşındaki orta saha Giulia Gwinn'in 66'da attığı golle üç puanı almayı başardı. İspanya ise 25'inci dakikada geriye düştüğü Güney Afrika karşısında 70 ve 83'te gelen Jennifer Hermoso imzalı penaltı golleriyle öne geçti. İkinci penaltı öncesi 10 kişi kalan Güney Afrika'ya son darbeyi 89'da Lucia Garcia indirdi.

Grubun iki favorisini buluşturan Almanya-İspanya maçında gülen ve turu garantileyen taraf Almanya oldu. Maç boyunca topu daha çok İspanya'ya bırakan Almanya'nın tek golü, 42'nci dakikada kaleciden seken topu tamamlayan Sara Dabritz imzasıyla geldi. Gruptaki diğer maçta ise Çin, Güney Afrika'yı Li Ying'in 40'da attığı golle yendi ve rakibinin son 16 turu umutlarını bitirdi.

İlk iki maçını 1-0'lık skorlarla kazanan Almanya, son grup maçında Güney Afrika'yı 4-0 ile geçti. Kaleyi bulan şutlarda rakibine 12'ye 1'lik üstünlük kuran son Olimpiyat Şampiyonu, 14'te Melanie Leupolz, 29'da Sara Dabritz, 40'da Alexandra Popp ve 59'da Lina Magull ile Güney Afrika filelerini havalandırmayı başardı. İspanya'nın Çin'e tek bir şut çektirmediği ve 8'i kaleyi bulan 20 şut attığı maçta ise gol bir türlü gelmedi. Yine de bu sonuç İspanya'yı grup ikincisi yapmaya yetti. Çin de bu puanın yardımıyla en iyi dört üçüncü arasına girerek adını son 16 turuna yazdırdı.

C Grubu — Kıran kırana

2019 FIFA Kadınlar Dünya Kupası'nda en büyük çekişmenin yaşandığı grup C Grubu oldu. Brezilya, İtalya, Avustralya ve Jamaika'nın yer aldığı grupta İtalya, 22'de geriye düşüp 56'da Bonansea ile beraberliği yakaladığı maçta Avustralya'yı aynı oyuncunun 90+5'te attığı golle devirdi. Brezilya ise tarihinde ilk kez Dünya Kupası oynayan Jamaika'yı 3-0 yendi. Cristiane'nin hat-trick'i Brezilyalıları sevince boğdu ancak dokuz gün sonra geriye dönüp baktıklarında biraz daha acımasız davranmadıklarına yanacaklardı.

Brezilya için işler kötü gitmeye, Avustralya maçının 45'inci dakikasından sonra başladı. Marta'nın 27'de (penaltıdan), Cristiane'nin 38'deki golleriyle 2-0'ı bulduktan sonra, 45+2'de Caitlin Foord soyunma odasına girilmeden farkın bire inmesini sağladı. 58'de Logarzo skora denge getirdi. 66'da Alves Monica'nın kafayla kendi kalesine gönderdiği topta önce gol kararı çıktı, ardından ofsayt bayrağı kalktı, sonra da VAR'a giden hakem, Kerr'in pozisyonu etkilemediğini ve Avustralya'nın öne geçtiğini ilân etti. Brezilya bir penaltı isteğinin karşılıksız kaldığı kalan bölümde beraberliği bulamayınca üç puan Avustralya'ya gitti. Diğer maçta ise İtalya, Jamaika'yı Girelli'nin üç, Galli'nin de iki golüyle 5-0 yenmeyi başardı.

Son maç gününde Brezilya, İtalya'yı Marta'nın 74'te penaltıdan attığı tek golle mağlup etti. Altı kez Dünyada Yılın Futbolcusu seçilen yaşayan efsane Marta böylece beşinci kez katıldığı Dünya Kupası'nda 17 gole ulaştı ve Miroslav Klose'nin rekorunu geride bıraktı. Gruptaki diğer maçta ise Avustralya Sam Kerr'in dört golü sayesinde Jamaica'yı 4-1 yendi. Böylece üç takım grubu altı puanla bitirirken, Jamaika karşısında alınan galibiyetler sıralamayı belirledi ve İtalya birinci, Avustralya ikinci, Brezilya da üçüncü sırayı alarak son 16 turuna yükseldi.

D Grubu — İngiltere'den üçte üç

Son iki kupada final oynayan, ilkini kazanıp ikincisini kaybeden Japonya, o jenerasyonun sahneden çekilmesi yüzünden eskisi kadar korkulan bir ekip olmasa da D Grubu liderliği için İngiltere'yi zorlama ihtimali bulunan tek takımdı. Ancak İngiltere grupta çıktığı üç maçı da kazanmayı başardı. Ada ekibi önce komşusu İskoçya'yı Parris ve White'ın ilk yarıda attığı gollerle 2-1 yendi, ardından Arjantin'i Taylor'ın 62'de kaydettiği tek golle geçti, son olarak da grup liderliğini vermemek için çıktığı maçta Japonya'yı White'ın iki golüyle mağlup etti.

Japonya ise ilk maçında Arjantin karşısında golsüz beraberlikle tekledikten sonra İskoçya'yı tıpkı İngiltere gibi ilk yarıda gelen iki gol sayesinde 2-1 yendi ve son maçtaki İngiltere yenilgisine rağmen dört puan toplayarak grup ikincisi oldu.

İskoçya ve Arjantin'i buluşturan son maç ise nefesleri kesti. İskoçya 19, 49 ve 69'da sırasıyla Little, Beattie ve Cuthberg'in attığı gollerle 3-0'ı buldu ve en iyi dört üçüncü arasına girmenin hayallerini kurmaya başladı. Ne var ki Arjantin 74 ve 79'da gelen Menendez ve Alexander (kendi kalesine) imzalı gollerle farkı bire indirip 90+4'te de Bonsegundo ile beraberliği yakaladı. Böylece, kazanan tarafın en iyi dört üçüncü arasına gireceği maç beraberlikle sonuçlandı ve her iki takım da eve dönmek zorunda kaldı.

E Grubu

Hollanda'dan net mesaj

Kadın futbolunda son yıllarda en fazla gelişme kaydeden takım hiç kuşkusuz Hollanda. 2015'te tarihlerinde ilk kez Dünya Kupası oynayıp gruptan çıkmayı da başardılar. Sadece iki yıl sonra ise Avrupa şampiyonu oldular. Tokyo'da ilk Olimpiyat tecrübelerini yaşayabilmek için gerekli sonucu almak hedefiyle gittikleri Fransa'da da grup aşamasında puan kaybetmediler. İlk maçta Yeni Zelanda karşısında galibiyeti

getiren gol için duraklama dakikalarını bekleseler de ardından Kamerun'u 3-1, Kanada'yı da 2-1 yenerek grubu ilk sırada bitirdiler. Kamerun'u tek golle geçtikten sonra Yeni Zelanda'yı 2-0 yenen Kanada ise Hollanda mağlubiyetine rağmen grubu ikinci sırada bitirerek adını son 16 takım arasına yazdırdı. Kamerun ise son maçta Yeni Zelanda karşısında galibiyeti 90+5'te Nchout ile buldu ve bu sayede en iyi dört üçüncü arasına girerek turnuvada yoluna devam etmeyi başardı.

F Grubu

ABD'den gövde gösterisi

Son şampiyon ABD, beklendiği gibi F Grubu'ndan lider çıktı ancak İsveç, Şili ve Tayland'ın bulunduğu grubu domine etme şekilleri uzun süre konuşuldu. İlk maçta kupanın en zayıf takımı Tayland'ı tam 13-0 yenerek Dünya Kupası rekoru kırdılar. Morgan'ın beş gol attığı karşılaşmada frene basmamış olmaları değil ama fark açılmışken bile her gol sonrası yaptıkları sevinç gösterileri oldukça eleştirildi. Son yedi dakikasına golsüz eşitlikle girilen diğer maçta ise İsveç, Şili'yi 2-0

yenmeyi başardı.
İsveç'in averajını daha da artıracağı kesin olan Tayland karşılaşması ise 5-1 bitti. Özellikle hava mücadelelerinde rakibine büyük üstünlük kuran İsveç, bu galibiyet sayesinde son 16 turunu garantilerken, Nice'teki karşılaşma, 9 bin 354 seyirciyle, kupanın en az taraftar çeken maçı olarak kayıtlara geçti. Bu maçın hemen sonrasında başlayan karşılaşmada ise ABD, Şili karşısında 35 dakikada 3-0'ı buldu ve skoru koruyarak gruptan çıkmayı garantiledi.

Grup birinciliği için oynanan maçta ABD, kupadaki ilk ciddi sınavında İsveç filelerini henüz üçüncü dakikada havalandırmasaydı skor ne olurdu bilemeyeceğiz ama bu gole bir de Andersson'un 50'de kendi kalesine attığı gol eklenince, 2-0'lık skorla liderlik ABD'ye gitti. ABD ayrıca bu sonuçla Rio 2016'daki yenilginin de rövanşını almış oldu. Şili ise Tayland'a sadece iki gol atabildi ve üç puan toplamasına rağmen gruptan çıkamayan tek takım olarak eve döndü.

Az sürprizli son 16

Son 16 turu mücadeleleri büyük oranda favori takımların galibiyetiyle sona erdi. Almanya, Nijerya karşısında Popp, Dabritz ve Schüller'in golleriyle 3-0 kazandı ve sekizinci kez düzenlenen kupada sekizinci kez adını çeyrek finale yazdırmayı başardı. Avustralya, Norveç karşısında yaklaşık bir saat geride götürdüğü maçı penaltılara taşımayı başardı fakat dörtte dört yapan rakipleri karşısında sadece üç penaltı kullanabildiler ve kaçan ilk ikisi yüzünden erken havlu attılar.
İngiltere'nin Kamerun'u 3-0 yendiği karşılaşma ise kupanın en utanç verici anlarına sahne oldu. 11'inci dakikada neredeyse altı-pasta yaptıkları geri pas yüzünden sebep oldukları endirekt serbest vuruşun ardından geri düşen Kamerunlu oyuncuların morali, 45+4'te önce ofsayt bayrağına takılan White imzalı vuruşun VAR ile gol kabul edilmesiyle biraz daha bozuldu. İkinci yarıda attıkları golün VAR'a takılması ise mental olarak onları bitirdi. Tüm kararlar doğru olsa da bu kararları hazmedemeyen Kamerunlu oyuncular kasti fauller ve rakibe tükürmelerle geçirdikleri kalan bölümde futbolseverlerin gözünden düşmeyi başardı!

Jamaika karşısında aldıkları 3-0'lık galibiyetin İtalya ve Avustralya tarafından aşılmasıyla grup üçüncüsü olan ve ev sahibi Fransa ile eşleşen Brezilya, bunun bedelini 1995'ten beri ilk kez çeyrek final göremeyerek ödedi. Yaklaşık 24 bin taraftarın önünde 52'de Gauvin ile öne geçen Fransa, Thaisa'nın 63'te attığı golle maçın uzamasına engel olamadı ancak 107'de sahneye çıkan Amandine Henry, Mavileri çeyrek finale taşımayı başardı.
ABD ile İspanya'yı buluşturan maçın henüz yedinci dakikasında ABD Rapinoe'nun penaltı golüyle öne geçti ancak sadece iki dakika sonra Hermoso skora denge getirdi. Fakat 75'te kaptan Rapinoe bir kez daha penaltıdan rakip fileleri havalandırdı ve takımını çeyrek finale taşıdı. 55'te Blackstenius'un attığı tek gol ve Lindahl'in kurtardığı penaltı, İsveç'in Kanada zaferini hazırlarken, İtalya da Çin'i Giacinti ve Galli'nin her iki devrede attıkları gollerle 2-0 yendi. Hollanda ise Japonya karşısında 2-1'lik galibiyete Martens'in son dakika penaltısıyla ulaştı ve ikinci kez katıldığı Dünya Kupası'nda ilk kez çeyrek finale kalmayı başardı.

Çekişme de heyecan da eksik olmadı

Çeyrek finallerden itibaren finale kadar oynanan karşılaşmaların ikisi hariç tamamı tek gol farkla sona erdi. İstisnalardan ilki İngiltere ile Norveç arasında oynanan çeyrek final mücadelesiydi. İngiltere, rakibi karşısında hızlı başladığı maçın henüz üçüncü dakikasında Jill Scott ile öne geçti, Ellen White'ın 40'ta gelen golüyle de soyunma odasına 2-0'lık üstünlükle gitti. Lucy Bronze'un 57'de attığı gol İngiltere'yi tarihinde ikinci kez yarı finale taşırken, rakibiyle neredeyse aynı sayıda isabetli şut bulan Norveç, Hegerberg'in yokluğunda üç fark yiyerek eve dönmüş oldu.
Rakibine birden fazla fark atan diğer takımsa Hollanda'ydı. İtalya karşısında ilk golü bulmak için 70 dakika bekleyen ekip, Miedema'nın kilidi açmasından 10 dakika sonra Van der Gragt ile bir gol daha buldu ve peri masalını devam ettirerek adını yarı finale yazdırdı. Hollanda bu sonuçla turnuvanın en iyi üç Avrupa takımından biri olmayı da garantiledi ve böylece gelecek sene Tokyo'da düzenlenecek Olimpiyat Oyunları'na vize almayı başardı.
Çeyrek finalin en vaatkâr eşleşmesi olan Fransa-ABD maçına da bir önceki turda olduğu gibi Rapinoe damga vurdu. Takımına saha içinde yaptığı kaptanlığın yanı sıra eşit ücret başta olmak üzere kadın

futbolunun sorunları konusunda sesini yükselterek bir anlamda tüm meslektaşlarına önderlik eden Rapinoe, henüz beşinci dakikada Fransa filelerini havalandırdı ve bunu uzun zaman unutulmayacak, özgüven timsali bir gol sevinciyle kutladı. 34 yaşındaki kaptan 65'te bir kez daha sahneye çıkarak skoru 2-0'a getirdi. Fransa 81'de Renard ile umutlansa da maçı uzatmalara taşıyacak golü bulamadı ve böylece yarı finale yükselen taraf Amerika Birleşik Devletleri oldu.

Diğer çeyrek final maçında ise İsveç, 1995'ten bu yana büyük turnuvalarda hiç yenemediği ve dört kez finalde kaybettiği Almanya karşısında henüz 16'ncı dakikada geriye düşmesine rağmen pes etmedi ve önce altı dakika sonra Jakobsson ile beraberliği yakaladı, ardından da ikinci yarının hemen başında Blackstenius ile tarihindeki dördüncü Dünya Kupası yarı finaline uzandı.

İngiltere ile ABD'yi buluşturan ilk yarı final mücadelesinde, golü erken bulan ABD oldu. Sakatlığı bulunan kaptan Rapinoe'nun yerine ilk 11 oynayan Christen Press, henüz 10'uncu dakikada takımını öne geçirdi. Bu seviyeleri ezbere bilen rakibi önünde dağılmayan İngiltere, dokuz dakika sonra Ellen White ile

beraberliği yakaladı. İngiltere kalan bölümde rakibiyle başa başa yakın bir performans sergiledi ancak tecrübeli ABD, 31'de Alex Morgan ile yakaladığı ikinci avantajın yok olmasına bu kez izin vermedi ve sekizinci FIFA Kadınlar Dünya Kupası'nda beşinci kez adını finale yazdırdı.

Tam anlamıyla bir peri masalı yaşayan Hollanda ile 2003 finalisti İsveç'i buluşturan yarı final eşleşmesindeyse İsveç, kalecisi Hedvig Lindahl'in harika performansının yardımıyla uzatma dakikalarını görmeyi başardı ancak Manchester United'ın yeni transferi Jackie Groenen, 99'da maçın tek golünü atarak Hollanda'yı tarihinde ilk kez finale çıkardı.

Yarı finalin mağluplarını karşı karşıya getiren üçüncülük maçına iyi başlayan İsveç, 11'de Asllani ve 22'de Jakobsson ile bulduğu gollerle erkenden avantaj yakaladı. 31'de Fran Kirby ile farkı bire indiren İngiltere, Ellen White ile fileleri bir kez daha havalandırdı ancak gol kararı VAR'a takılınca dünya üçüncülüğü 2-1'lik skorla İsveç'e gitti.

Altın Top Rapinoe'nun

2019 FIFA Kadınlar Dünya Kupası'nda oynanan 52 maçta atılan 146 golle maç başına 2.81'lik bir ortalama yakalandı. Tribünlerde toplam 1 milyon 131 bin 312 seyirci, maç başına 21 bin 756'lık bir ortalama oluşmasını sağladı. İngiltere'den Ellen White ile ABD'den Alex Morgan ve Megan Rapinoe, altışar golle turnuvanın en skorer isimleri oldu. Rapinoe'nun bu goller dışında yaptığı üç asist, altın krampon ödülünü ona getirdi. Daha da önemlisi, kaptan, turnuvanın en iyi oyuncusuna verilen Altın Top ödülünün de sahibi oldu. Altın Eldiven ödülü Hollanda'nın file bekçisi Sari van Veenendaal'e giderken, En İyi Genç Oyuncu ödülünü Almanya'dan Giulia Gwinn kazandı. Brezilyalı Cristiane'nin Avustralya'ya attığı gol ise turnuvanın en iyi golü seçildi. Ev sahibi Fransa turnuvayı umduğu yerde bitiremese de Fair Play ödülüyle minik bir teselli bulmuş oldu.

ABD fişi ikinci yarıda çekti

ABD ile Hollanda'yı 7 Temmuz'da Parc Olympique Lyonnais'de buluşturan ve 57 bin 900 kişinin tribünlerden takip ettiği final mücadelesinde ilk yarının en tehlikeli atağı Hollanda'dan geldi. 39'da Rapinoe'nun sol kanattan yaptığı ortaya Morgan ayak koyarken, Hollanda kalecisi van Veenendaal'in ayağı müthiş bir refleksle topa uzadı ve ardından direğin de yardımıyla pozisyon bertaraf edildi.

Morgan'ın birkaç dakika sonra ceza sahasından gönderdiği ve alt direk dibine giden füzede de van Veenendaal kusursuz iş çıkardı ve ilk yarı golsüz sona erdi. Van Veenendaal'in ABD'li oyunculara geçit vermek zorunda kaldığı ilk pozisyon bir penaltıydı. 60'ta Morgan'ın ceza sahasında düşürülmesiyle kazanılan atışı Rapinoe gole çevirdi ve ABD sonunda kilidi açmayı başardı. Sekiz dakika sonra iki stoperin üzerine ön cepheden cesaretle giden Lavelle, hiçbir rakibi ayağını uzatamadan ceza sahasına girer girmez nefis bir şut çıkardı ve ABD'yi 2-0'lık üstünlüğe taşıdı. ABD maçın kalan bölümünde kontrolü rakibine bırakmayarak skoru korudu ve sekizinci Dünya Kupası'nda, beşinci finalinde, dördüncü şampiyonluğuna ulaşarak bu alandaki rekorunu geliştirdi.

Kadınlarda şampiyonluk, erkeklerde ilk 32 etmiyor

Geçen sene Rusya'da düzenlenen FIFA Dünya Kupası'nın galibi Fransa Erkek Millî Takımı'nın kazandığı toplam 38 milyon dolar para ödülünden bir yıl sonra, Fransa'da kupa kaldıran ABD Kadın Millî Takımı'nın üyeleri toplam 4 milyon dolar aldı. Rusya'da gruplarda elenen erkek takımlarının bile 8 milyon dolar aldığı düşünüldüğünde, eşit ücret tartışmasının 2019 FIFA Kadınlar Dünya Kupası ile birlikte neden daha da alevlendiğini anlamak zor olmasa gerek.

tadelle®

TFF

HAYATIN TADI ELİNDE, KALBİMİZ SENİNLE TÜRKİYE!

MİLLİ TAKIMLAR RESMİ ÇİKOLATA TEDARİKÇİSİ

Futbol dünyasındaki ilk

İtalyanların gelmiş geçmiş en büyük futbol efsanelerinden olan ve 1930'larda peş peşe iki dünya şampiyonluğu da yaşayan Giuseppe Meazza'nın bu ay 40. ölüm yıldönümüne denk geliyor. TamSaha olarak unutulmaz futbol adamının anısının önünde saygıyla eğiliyoruz.

Onur Erdem

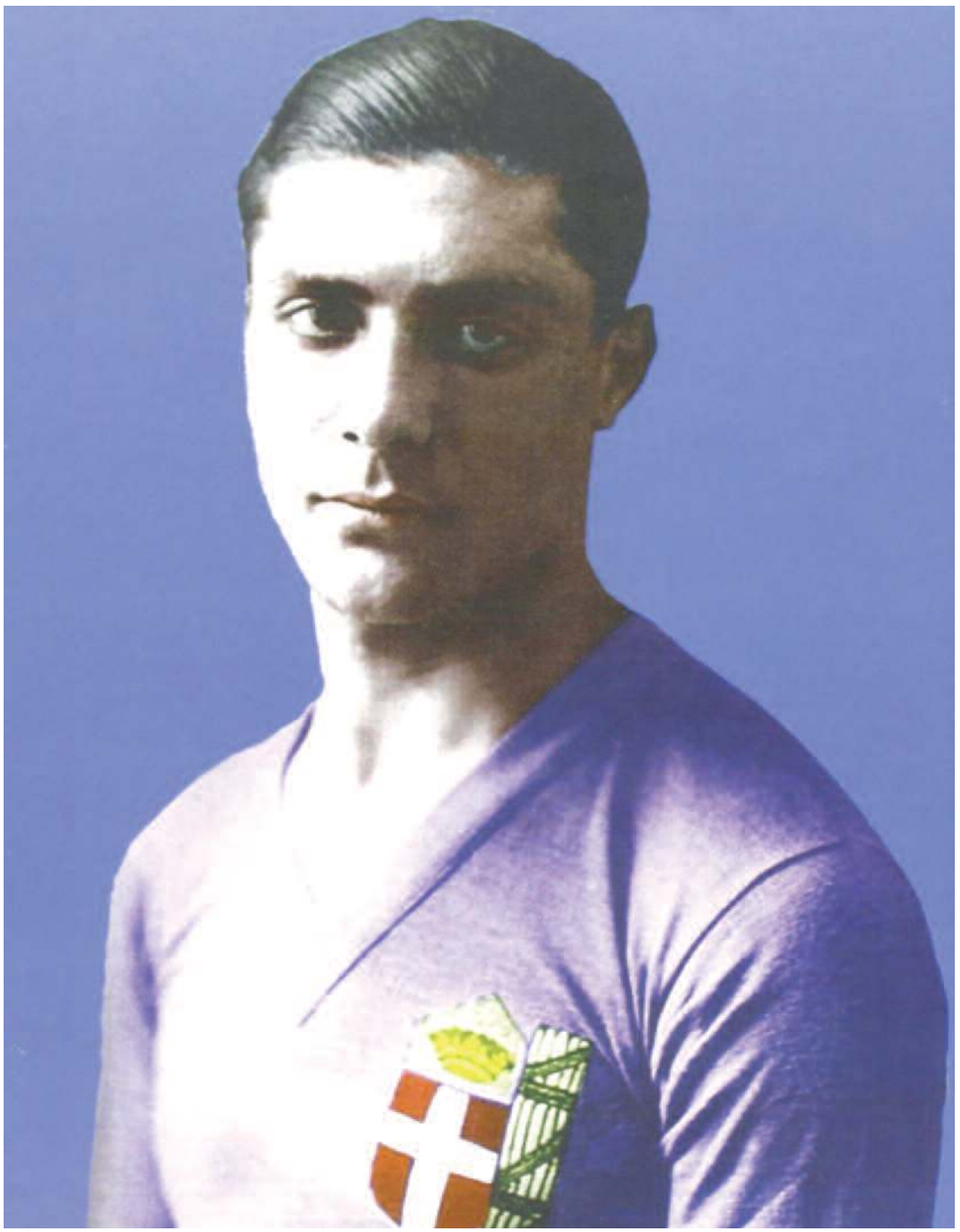

Futbolun, icat edildiği Britanya dışındaki gelişimine bakıldığında Güney Amerika'da, Kıta Avrupasındakine kıyasla daha hızlı bir ilerleme olduğu söylenebilirdi. Zaten ilk Dünya Kupası'na da Uruguay ev sahipliğini yaparken turnuvanın ilk finali de ev sahibi Uruguay ile Arjantin arasında oynanmıştı. Kıta Avrupasındaysa futbol Güney Amerika'dakine göre bir, Britanya'dakine göreyse birkaç adım gerideydi. 1920'lerden itibarense Orta Avrupa futbolunda önemli bir hareketlilik gözleniyordu. Avusturya, Macaristan, Çekoslovakya ve İtalya da dönemin çıkış yapan takımlarıydı. 1934 Dünya Kupası'nın ev sahipliğinin İtalya'ya verilmesi de bu takımların, kendilerini ispat etmeleri ve dünya futboluna yeni yıldızlar sunulabilmesi adına önemliydi. Söz konusu turnuvayı İtalya kazanıp dünya futbolunun artık en büyükleri arasında yer aldığını tescillerken, futbolseverlerin beğenisine de Arjantin'den devşirdikleri Luis Monti (iki farklı takımla Dünya Kupası finali oynayan tek isim), Raimundo Orsi ve Enrique Guaita'nın yanı sıra santrforları Angelo Schiavio ile takımdaki topun ayağına belki de en çok yakıştığı isim olan sağiçleri Giuseppe Meazza'yı sunmuşlardı.

Dört yıl sonra, Dünya Kupası bu kez Fransa'da düzenlenirken son şampiyon İtalya, büyük ölçüde yenilenmiş bir kadroyla turnuvaya katılmıştı. Gök Mavililerin ideal on birinde dört yıl evveline göre aynı kalan tek isimse, artık kaptanlık pazubandını da takmakta olan Meazza'ydı. Meazza'nın liderliğinde İtalyanlar bir kez daha kupayı kazanacak ve artık sadece bulunduğu dönemin

k büyük İtalyan markası

en iyisi olmakla kalmayıp, gelmiş geçmiş en iyi takımlardan biri olarak anılmayı hak edecekti. Bu iki zaferde, teknik direktör Vittorio Pozzo ile birlikte en büyük paya sahip iki isimden biri konumundaki Meazza da haliyle 1930'ların en önemli futbol kahramanlarından biri olmakla kalmıyor, tüm zamanların en iyileri arasına adını hiç silinmemecesine kazıyordu.
21 Ağustos 1979'da hayata gözlerini yuman Giuseppe Meazza'nın bu ay ölümünün 40. yıldönümüne denk geliyor... TamSaha olarak efsane ismi anarken, kariyer hikâyesini, özellikle bu 1934 ve 1938 Dünya Kupalarında yaşananları ön plana çıkartarak futbolseverlerle paylaşıyoruz.

Küçük yaşta büyük zorluklar

Giuseppe Meazza, 23 Ağustos 1910'da, Milano'nun Porta Vittoria semtinde dünyaya geldi. Giuseppe dört yaşındayken patlak veren I. Dünya Savaşı ise milyonlarca ailede olduğu gibi, Meazza ailesinin ocağına da ateş düşmesine neden olacaktı. Zira cephede savaşmaya giden baba Meazza'nın, takvimler 1917'yi işaret ederken hayatını kaybettiği haberi gelecekti. Henüz yedi yaşında yetim kalan Giuseppe için hayat bundan sonra çok daha büyük zorluklar getirecek ve çok daha büyük mücadeleler gerektirecekti. Anne Ersilia, eşini kaybetmesinin ardından, oğluyla kendisinin geçimini sağlayabilmek için pazar yerlerinde meyve satmaya başlamıştı. Giuseppe de günün çoğunu annesinin yanında, ona yardım ederek geçiriyordu. Ancak yedi yaşında bir çocuğu gün boyunca bir işin başında tutmak da elbette mümkün değildi. Her çocuğun olduğu gibi onun da aklında oyun vardı. Oyun dendiğindeyse, saklambaç, körebe, birdirbir gibi bir repertuardan ziyade, Giuseppe için tek bir gerçek vardı; futbol! Fırsatını bulduğu anda peşine birkaç arkadaş takıp ara sokaklarda top peşinde koşturuyordu. Top dediğimize de bakmayın, birbirine sarılıp sıkıştırılmış bir tomar paçavrayla oynamaktalardı. Ayağında ayakkabısı bile olmayan ve sokaklarda yalınayak dolaşan Giuseppe için aslına bakarsanız bu bir tomar paçavra bile büyük bir lütuftu.
Giuseppe 12 yaşına geldiğinde annesi, onun futbol merakının gelip geçici bir çocukluk hevesi olmadığına nihayet ikna olacaktı. Ersilia, böylece oğluna bir kulübe girerek, futbolcu olma hayallerinin peşinden koşması için izin de veriyordu. Bunun sonucunda

Giuseppe'nin ilk adresiyse Gloria FC adında bir yerel kulüp olacaktı. Kulüpteki bir görevlinin kendisine bir çift futbol ayakkabısı hediye etmesiyle de Giuseppe nihayet yalınayak futbol oynadığı günleri geride bırakıyordu.
Giuseppe'nin muazzam bir top tekniği vardı. Kim bilir, belki de küçüklüğünden beri zor şartlar altında futbol oynamaya çabalaması, onun tekniğinin gelişmesine ekstra bir katkı sağlamıştı. Genç oyuncu aynı zamanda son derece kıvrak ve süratliydi de... Boyunun 1.69 metre olduğu da düşünüldüğünde rakibin onun ayağından topu kapabilmesi bir hayli zordu. Hele bir de feyk atma merakı vardı ki, karşısındaki savunmacılar bırakın sadece zor duruma düşmeyi, adeta alay konusu oluyorlardı.

Milan istemedi, Inter'e nasip oldu

Gloria FC her ne kadar küçük bir kulüp olsa da bünyesinde barındırdığı bu cevherin saçtığı ışıltıların Milano'nun iki büyüğünün gözüne takılması da kaçınılmazdı. Gloria'ya katılmasının üzerinden iki yıl geçmişti ki, Giuseppe ilk olarak Milan kulübünün gözlemcilerinin dikkatini çekmişti. Ancak tavsiye üzerine kendisini daha sonra izleyen Milan antrenörleriyse onu fazla çelimsiz bulmuşlar ve altyapıya alınmasını veto etmişlerdi. Bu belki de Milan–Inter rekabetindeki en önemli dönüm noktalarından biriydi. Zira birkaç hafta sonra Giuseppe'yi bu kez Inter yetkilileri izleyecek ve onun yeteneklerinden fazlasıyla etkilenerek 14 yaşındaki oyuncunun Inter altyapısına girmesine karar vereceklerdi.
Inter altyapısında zaman geçirdikçe Giuseppe'nin kalitesi iyice ortaya çıkıyordu. Günün birinde, Inter'in orta saha oyuncularından Fulvio Bernardini, genç takımlar arasında yapılan bir maçı seyrederken Giuseppe'yi görüyor ve 16 yaşındaki oyuncunun tekniğine hayran oluyordu. Bernardini, maçın ardından hemen teknik direktörleri Arpad Weisz'ın yanına gitmiş ve altyapıda gördüğü genç oyuncuyu öve öve bitirememişti. Bernardini'ye göre bu gencin, Inter'in A takımında oynamaması için hiçbir sebep yoktu, hatta takıma girmekle kalmasını bırakın, onların güçlerine güç katabilecek kadar kaliteliydi. Weisz'ın, oyuncusunun bu hararetli anlatımına kayıtsız kalması zordu.
Nitekim Macar teknik adam da çok geçmeden soluğu altyapıda alacak ve Giuseppe'yi çıplak gözle seyredecekti. Gördüklerinin ardındansa Bernardini'nin anlattıklarının hiç de abartılı olmadığına kanaat getirecek ve genç oyuncuyu A takımla birlikte idmanlara çağıracaktı.
Birkaç yıl öncesine kadar sokak aralarında yalınayakla bir paçavra tomarının peşinden koşmakta olan küçük çocuk, artık ülkenin en büyük takımlarından biriyle antrenmana çıkmakta olan bir gençti. Kendisinin lâkabı haline gelecek Il Balilla (küçük çocuk) da bu esnada takım arkadaşı Leopoldo Conti tarafından ona yakıştırılacaktı. Giuseppe Meazza, 12 Eylül 1927 tarihine gelindiğindeyse Inter formasıyla ilk maçına çıkacaktı. Volta di Como Kupası olarak adlandırılan bu özel turnuva maçında Inter, Milanese US adlı bir takımla karşılaşmış ve bu mücadeleyi 6–2 kazanırken, Meazza da iki gole imza atmıştı.
Bu parlak başlangıcın da etkisiyle Meazza 1927–28 sezonuyla birlikte mavi-siyahlı ekibin hücum hattında kendisine düzenli olarak yer bulacaktı. Inter o sezon ulusal ligde sezonu yedinci olarak tamamlayıp pek aradığını bulamadıysa da 33 maçta sahaya çıkan Meazza'nın rakip filelere 12 gol bırakması son derece önemliydi. Meazza asıl patlamasınıysa ertesi sezon yapacaktı. Ligde bu kez 29 maça çıkıp 33 gole imzasını atan genç oyuncu böylece 36 golü bulunan Torinolu Gino Rossetti'nin ardından gol krallığı yarışında ikinci sırayı da almıştı.

Son sürat zirveye

İtalya'da 1890'lardan itibaren düzenlenmekte olan ulusal turnuvalarda 1929–30 sezonuyla birlikte önemli bir değişime gidiliyor ve gü-

nümüze kadar gelecek olan Serie A, ilk defa o sezon organize edilmeye başlıyordu. Inter, bu anlamlı sezonu zirvede tamamlayarak hem Serie A'nın ilk şampiyonu oluyor, hem de kulüp tarihinin üçüncü İtalya şampiyonluğunu elde ediyordu.
33 maçta 31 gol atan Meazza ise bu kez en yakın rakibinin 10 gol ilerisinde gol kralı olarak çifte sevinç yaşamıştı (Ayrıca Meazza'nın Serie A'daki ilk sezonunda ulaştığı bu gol sayısına, aradan 90 sene geçmesine

karşın sonrasında başka hiçbir çaylak oyuncu ulaşamayacaktı). 19 yaşındaki genç yıldız, artık ülkede en çok konuşulan futbolculardan biriydi. Zaten sezon tamamlanmadan, İtalya Millî Takımı Teknik Direktörü Vittorio Pozzo tarafından millî takım kadrosuna da çağrılmış

ve kariyerinde önemli bir eşiği daha geride bırakmıştı. Gök Mavili formayı ilk olarak 9 Şubat 1930 tarihinde, Roma'da İsviçre'ye karşı oynanan bir özel maçta giyen Meazza, İtalya'nın 4-2 kazandığı bu mücadelede de rakip filelere iki gol göndermeyi bilmişti. Meazza adına önemli bir şanssızlık, sezon bitiminde İtalya Futbol Federasyonu'nun, Uruguay'da ilk kez düzenlenecek olan Dünya Kupası'na millî takımı göndermeme kararı almasıydı. Turnuva ilk kez düzenlenmekteydi, başarılı ve sürekli bir organizasyon olup olmayacağı belirsizdi. Sivil hava taşımacılığının neredeyse hiç gelişmediği bir dönemde, adeta dünyanın öbür ucunda oynanacak olması da cabasıydı. Haliyle, turnuva FIFA üyesi her ülkenin katılımına açık olsa da Avrupa ülkelerinden sadece dördü (Fransa, Belçika, Yugoslavya ve Romanya) millî takımlarını Uruguay'a gönderme kararı almıştı. Bunun sonucunda da dünya futbol kamuoyunun Meazza ile tanışması da dört yıllık bir gecikmeye uğrayacaktı. Aslında 1927 yılında, Avrupa'da kayda değer bir uluslararası futbol turnuvası daha başlamıştı. Orta Avrupa Kupası adındaki bu turnuva, anlaşılacağı üzere adını aldığı bölgedeki takımlar olan Avusturya, Macaristan, Çekoslovakya, İsviçre ve İtalya'yı bir araya getiriyordu ve bu beş ekibin, çift devreli lig usulüyle karşılaşacağı bir düzende oynanacaktı. Her takımın sekiz maça çıkacağı bu turnuvanın ilki üç sezona yayılmıştı ve 1930 Şubat'ında millî takım ailesine katılan Meazza da bu turnuvaya, son maçta da olsa yetişmiş olacaktı. Üstelik bu maç, mini-ligin sonucunu tayin edecek müthiş bir final niteliğindeydi. Karşılaşmadan evvel Avusturya ve Macaristan maçlarını tamamlamıştı ve sekizer maçta 10'ar puanla ilk iki sırayı paylaşıyorlardı. Macaristan ile İtalya ise yedişer maçta dokuzar puandaydı. Yani, 11 Mayıs 1930'da Budapeşte'de oynanacak Macaristan-İtalya maçını kazanan taraf, turnuvanın şampiyonu olacaktı. Beraberlik halinde ne olacağı konusundaysa açıkçası kaynaklar biraz yetersiz kalıyor zira Avusturya ile Macaristan'ın attıkları ve yedikleri gol sayıları aynı. Bunun dışında da sıralamanın neye göre yapılacağı belirsiz. Ancak İtalya için gerçek şuydu ki kazanmaları halinde şampiyon olacakları turnuvada, bir beraberlik halinde bile dördüncü sırada kalacaklardı.

Macaristan, turnuvada evinde daha evvel oynadığı üç maçı da kazanmıştı. İtalya'nınsa deplasmandaki tek galibiyeti, sıfır çeken İsviçre'ye karşıydı. Bu açıdan bakıldığında, maç öncesinde ibrenin Macarlardan yana olduğu düşünülebilirdi. Ancak Meazza maçta öyle bir performans sergileyecekti ki söz konusu ibre bir barometrede olsaydı o barometre basınçtan patlar, ortada da ibre mibre kalmazdı, öyle söyleyelim. Nitekim Meazza 17. dakikada İtalya'yı 1-0 öne geçirmiş, ilk yarının da bu skorla İtalya lehine tamamlanmasının ardından, 65 ve 70. dakikalarda iki kez daha fileleri sarsarak hat-trick yapmış ve maçın da fiilen bitmesini sağlamıştı. İtalya, dağılan rakibi karşısında kalan sürede de Mario Magnozzi ve Raffaele Constantino ile birer gol daha bulunca 5-0'lık müthiş bir galibiyet elde ediyor ve ilk Orta Avrupa Kupası'nın da şampiyonu oluyordu.
Meazza, bundan sonraki dört sezondaysa Inter forması altında Serie A'da 86 gol daha kaydedecekti. Ancak mavi-siyahlı ekip, bu gollere rağmen yeni bir şampiyonluk kazanamamış, iki defa ligi ikinci bitirmekle yetinmişti. Millî takım cephesindeyse 1931-32 yıllarında ikincisi düzenlenen Orta Avrupa Kupası'nda bu kez Avusturya şampiyonluğa ulaşırken Meazza'lı İtalya ise ikinci sırada kalmıştı.

İlk dünya şampiyonluğu

Gelelim 1934 Dünya Kupası'na... Aslında bu turnuvanın da bir nevi Orta Avrupa Kupası'na dönüşmesi muhtemeldi. Zira futbol dünyasındaki üç önemli güçten ilkini teşkil eden Britanyalılar, 1928'de FIFA'dan ayrılmaları sonrasında bu turnuvaya doğal olarak katılmıyorlardı. İkinci güç konumundaki Güney Amerikalılardansa son şampiyon Uruguay, ülkesinde düzenlenen ilk turnuvaya Avrupalıların rağbet etmemesine bir tepki olarak Avrupa'daki bu turnuvaya gitmeme kararı almıştı.

İtalya 1934

1930'un finalisti Arjantin ise yakın gelecekte İtalyanların kendilerinden dört millî takım oyuncusunu kapıp devşirmesi sonrasında, başka önemli oyuncuları İtalyanların gözüne sokup onları da kaptırmamak için turnuvaya B takımı denebilecek çapta bir kadro göndermişti. Britanyalılar ve Güney Amerikalılarla ilgili vaziyet böyle olunca geriye, üçüncü güç konumundaki Orta Avrupalılar kalıyordu. Onlar arasında da güncel olarak en istim üzerindeki takım Avusturya'ydı ama İtalyanlar da ev sahibi olma avantajına sahipti ve bu iki ekipten birinin kupaya uzanması beklenmekteydi.

Turnuvanın ilk turunda İtalya, ABD engelini 7-1'lik skorla rahatça aşarken, karşılaşmanın son golü de Meazza'dan gelmişti. Bu skor, ayrıca Dünya Kupası'nın o ana kadarki kısacık tarihi içerisinde görülen en farklı skor olma özelliğine de sahipti. İtalyanların çeyrek finaldeki rakibiyse İspanya'ydı ve bu eşleşme, kelimenin tam anlamıyla kıran kırana bir mücadeleye sahne olacaktı. İki ekip ilk olarak 120 dakikaya giden bir maçta 1-1 berabere kalıyordu. İspanya maçta 1-0 öne geçmiş, sonra da dönemin en ünlü file bekçisi olan kalecisi Ricardo Zamora'nın müthiş performansıyla İtalya'ya direnmiş ve rakibinin bir golden fazlasını bulmasına da engel olmuştu. O dönemde henüz seri penaltı atışları formülü geliştirilmediği için de 120 dakikada eşitliğin bozulmaması neticesinde, iki gün sonra bir tekrar maçı oynanacaktı. Söz konusu tekrar maçındaysa İspanyollar adına büyük bir handikap vardı zira ilk maçın yıldızı olan Zamora, o maçta yaşamış olduğu bir sakatlık sonrasında ikinci maçta sahadaki yerini alamayacaktı. Maç başladıktan sonraysa İtalya golü bulmakta gecikmiyor ve 11. dakikada Meazza topu ağlara gönderiyordu. İspanyol oyuncular, gol öncesinde Meazza'nın topu eliyle kontrol ettiği iddiasıyla maçın hakemine yoğun itirazlarda bulunsalar da gol geçerli sayılmıştı. Önceki günkü yorgunluğun da etkisiyle karşılaşma düşük tempoda geçiyor ve erken gelen bu golün haricinde meşin yuvarlak filelerle bir daha buluşamıyordu. Aslında işin doğrusu, İspanyollar topu iki kez ağlara göndermişti ama bu şutlar, ofsayt gerekçesiyle gol değeri kazanmamıştı. Sonuçta İtalya, 1-0'lık galibiyetle rakibini saf dışı bırakarak yoluna devam ediyordu.

İtalya-İspanya eşleşmesi, turnuvanın Mussolini yönetimi tarafından manipüle edildiği ve İtalya'nın şampiyonluğu için her yola başvurulduğu yönündeki dedikoduların ayyuka çıkmasına da yol açmıştı. İspanyollara göre ilk maçta takımın en iyisi olan kalecileri Zamora'yı İtalyan futbolcular kasten sakatlamış fakat hakemler bu durumu görmezden gelmişti. Keza ikinci maçta da İspanyolların attığı iki golün geçerli sayılmaması ve İtalya'nın Meazza ile bulduğu goldeyse golcü oyuncunun topu eliyle kontrol etmesi de İspanyollara göre birer hakem hatası olmasının ötesindeydi. Ancak İspanyolların, Mussolini'nin ülkesinde kimi kime şikâyet edecekleri de elbette meçhuldü. Sonuçta bu tepkiler havada kalıyor ve İspanya Millî Takımı da evine dönüyordu.

Yarı finale gelindiğindeyse futbolseverler aslında bir "erken final" ile karşı karşıyaydı. Zira turnuva öncesindeki başlıca favoriler İtalya ile

Avusturya, bu turda birbirlerine rakip olmuştu. Zorlu mücadelenin sonucunuysa Enrique Guaita'nın attığı tek gol belirleyecek ve İtalya, adını finale yazdıran taraf olacaktı. İtalya ile kupa arasındaki tek engel olarak kalan takımsa Çekoslovakya'ydı.

10 Haziran 1934'te Roma'da oynanan finalde oyuna atak başlayan taraf, ev sahibi İtalyanlar olmuş, ancak bu bölümde geliştirilen atak-lardan sonuç çıkmamasından sonra oyunu dengeleyen Çekoslovaklar, zamanla kontrolü de ele almıştı. Golsüz sona eren ilk yarının ardından 71. dakikada Antonin Puc'un sol çaprazdan çektiği şutta topu filelerle buluşturması üzerineyse tribünlerdeki 50 bin İtalyan soğuk terler dökmeye başlamıştı. İtalyanların bu gole cevabıysa 10 dakika sonra Raimundo Orsi ile geliyor ve maç uzatmalara gidiyordu. Uzatmaların beşinci dakikasına gelindiğindeyse, bir an için inisiyatifi eline alan Meazza, sağdan takımını atağa kaldıran isim oluyor ve kendi geliştirdiği akında güzel bir pasla Guaita'yı ceza sahasına sokuyor, bu oyuncu da Schiavio'ya final pasını veriyor ve Schiavio'nun golüyle de İtalya skoru lehine çevirmeyi başarıyordu. Gök Mavililer, sonraki 25 dakika içinde bu skoru korumayı da bilince 2-1'lik galibiyete ve tarihlerinin ilk dünya şampiyonluğuna uzanacaklardı. Takımın en iyi oyuncularından biri olan Meazza da böylece henüz 24 yaşındayken futbol tarihinin unutulmazları arasına girmişti.

Highbury muharebesindeki tek güzel ayrıntı

İtalya'nın dünya şampiyonu olmasının üzerinden sadece beş ay geçmişti ki bu kez özel bir maç, dünya futbolunun gündemine oturacaktı. O dönemde FIFA'dan ayrılmış olmaları nedeniyle Dünya Kupalarına katılmayan İngilizler, İtalyanlara bir maç teklifinde bulunmuştu. Bir bakıma "gerçek dünya şampiyonu kim?" sorusuna cevap arayacak nitelikte bir maç olacaktı bu. Teklifin kabul görmesi üzerine de taraflar 14 Kasım 1934'te Londra'nın Highbury Stadı'nda karşı karşıya geldi. Ancak mücadele, oynanan oyundan çok aşırı sertliklerle gündeme gelecek, futbol literatürüne de "Highbury Muharebesi" olarak geçecekti. Henüz ikinci dakikada Luis Monti'nin, Ted Drake'in müdahalesi sonucunda ayağı kırılmış, daha sonraysa İngiltere'den Eddie Hapgood'un burnunda, Eric Brook'un da kolunda kırıklar oluşmuştu. Futbola dönecek olursak, maça İngilizler çok hızlı başlarken henüz ilk dakikada bir penaltı kazanmış fakat bunu Eric Brook ile değerlendirememişlerdi. Fakat Brook bunu iki dakika içinde telafi edecek bir gol atmış, hatta 10. dakikada bir tane daha atarak farkı ikiye çıkarmıştı. 12. dakikadaysa Drake skoru 3-0'a getirmişti. Bundan sonraysa İngiltere fırtınası dinecekti. İkinci yarıyla birlikteyse topu oynayan İtalyanlardı ve Meazza önderliğinde geri dönebilmek için müthiş bir çaba sarf ediyorlardı. Nitekim golcü oyuncu, 58 ve 62. dakikalarda iki kez fileleri havalandıracak ve farkın bire inmesini sağlayacaktı. Meazza daha sonrasında beraberlik golüne de çok yaklaşmış ancak çektiği şutta top direkten dönmüştü. Neticede bu vurdulu kırdılı mücadele 3-2 İngiltere lehine sona eriyordu ama İtalya'nın maçın başında Monti'nin sakatlanması sonrası neredeyse karşılaşmanın tamamını

Highbury'deki İtalya Millî Takımı. Meazza soldan üçüncü sırada...

10 kişi oynaması nedeniyle (o devirde oyuncu değişikliği yoktu) bu sonuç, futbol kamuoyunu en iyinin İngiltere olduğu hususunda pek ikna edememişti. Maçla ilgili üzerinde anlaşılan belki de yegâne noktaysa, Meazza'nın o gün sahanın en iyisi olduğuydu.
Meazza'nın kariyerinde bundan sonraki dört yıllık periyoda bakıldığındaysa, yıldız oyuncunun bu kez dört sezonda Serie A'da 75 gol kaydettiği ve 1936 ile 1938'de gol krallığını da elde ettiği görülüyordu. Ayrıca Inter, 1937–38 sezonunu da şampiyonlukla tamamlamıştı. Millî forma altındaysa, 1933–1935 aralığında üçüncüsü düzenlenen Orta Avrupa Kupası'nda İtalyanlar bir zafer daha elde etmişti.

İkinci Dünya Kupası zaferi

Bir sonraki duraksa, Fransa'da düzenlenecek olan 1938 Dünya Kupası'ydı. Son şampiyon İtalya, komşusuna unvanını korumak için giderken teknik direktör Pozzo, dört yıl öncesine göre 22 kişilik kadrosunda 19 yeni isme yer vermişti. Geri kalan üç eski isimden biri Meazza'ydı, üstelik bu üçlüden sadece Meazza takımın ideal on birinde yer alıyordu.
Turnuvanın ilk turunda İtalya, Norveç ile eşleşmişti. İskandinav ekibi, 1–0 geriye düşmesine rağmen büyük bir direnç ortaya koyup skoru 1–1'e getirmiş ve maçı uzatmalara da taşımıştı belki ama uzatmaların ilk dakikalarında Silvio Piola'dan gelen golle İtalya mücadeleden 2–1 galip ayrılarak çeyrek finaldeki yerini almayı bilmişti.
Çeyrek finaldeyse Gök Mavililer, ev sahibi Fransa'nın rakibi olmuştu. Norveç maçına göre daha etkili bir gününde olan son şampiyon, rakibini Colaussi, Piola ve Bravati'nin golleriyle 3–1 mağlup edecek ve turnuvada son dörde kalarak yoluna devam edecekti.
Yarı finalde İtalya'nın karşısına çıkan tarafsa Brezilya'ydı. Golsüz biten ilk yarının ardından Gök Mavililer ikinci yarıya etkili girmiş ve 51'de Colaussi ile öne geçmişlerdi. 60. dakikada kazanılan penaltıdaysa Meazza, kariyerinin en ilginç anlarından birini yaşayacaktı. Golcü oyuncu, atışı kullanmak için topun başına gelmişti. Ancak o ana kadar kendisini marke etmeye çalışan Brezilyalı oyuncuların sürekli çekiştirip durmasından mütevellit şortunun lastiği herhalde biraz gevşemişti ki Meazza topa hareketlendiğinde o lastik daha fazla dayanamadı ve şort bir anda aşağı iniverdi. Anlatılanlara bakılırsa kimine göre Brezilya kalecisi şaşkınlıktan donakalmış, kimine göreyse katıla katıla gülmeye başlamıştı. Meazza ise istifini bozmadan şortunu toplamış, ardından da şutunu çekerek topu ağlara göndermiş ve farkı ikiye çıkartmıştı. Sonraki bölümde Brezilyalılar bir gol bulduysa da fazlası gelmiyor ve neticede İtalya 2–1 kazanarak bu turnuvada üst üste ikinci kez final oynama hakkını elde ediyordu.

İtalya 1938

19 Haziran'da Paris'te oynanan finalde İtalya, bu kez bir başka Orta Avrupalının, Macaristan'ın karşısındaydı. Maç çok hızlı başlıyor ve altıncı dakikada Colaussi, Gök Mavilileri 1–0 öne geçirirken, iki dakika sonrasında Macarlar buna Titkos ile yanıt veriyordu. 1–1'in ardındansa Meazza oyuna ağırlığını koymaya başlayacak ve gollerinden ziyade bu kez asistleriyle neticeyi belirleyen isim olacaktı. Yıldız oyuncu önce dakikalar 16'yı gösterirken Piola'nın önüne "al da at" dercesine bir pas bırakıyor ve Piola'nın da bu servisi geri çevirmemesi üzerine İtalya yeniden öne geçiyordu. 35. dakikaya gelindiğindeyse Meazza bu kez güzel bir ara pasıyla soldan Colaussi'yi kaçırıyor ve Colaussi de ceza alanına girdikten sonra düzgün bir vuruşla skoru 3–1'e getiriyordu. Macarlar, ikinci yarının ortalarında Sarosi ile farkı bire indirip yeniden maça ortak olma noktasına geldilerse de bitime sekiz dakika kala Biavati son sözü söylüyor ve böylece mücadeleden 4–2'lik galibiyetle

ayrılan İtalya, peş peşe ikinci dünya şampiyonluğunu kazanıyordu. Karşılaşmanın ardından Jules Rimet Kupası, Fransa Cumhurbaşkanı François Lebrun tarafından İtalya kaptanı Meazza'ya takdim edilecekti. Meazza, Dünya Kupalarında saha içinde iki şampiyonluk yaşayan ilk oyuncu olarak da futbol tarihinde kendisine apayrı bir yer edinmişti.

Milan ve Juventus'ta da oynadı

Giuseppe Meazza o tarihte 28 yaşında olsa da kariyeri bundan sonra çalkantılarla geçecekti. 1930'lar günümüzden farklıydı. YouTube'a saçma sapan videolar yükleyen bir kişinin kısa sürede milyonlara hitap eden birisine dönüşmesine daha çok vardı. O günün şartlarında milyonların sevgilisi olan kişiler aktörler, şarkıcılar (ki bu ikisinin sayıları da bugünküne göre çok azdı) ve futbolculardı. Bu büyük popülarite de insanı içki, sigara ve çapkınlık gibi sporculuk yaşantısını aslında son derece olumsuz etkileyecek bir kötü alışkanlıklar girdabına sokuyordu ki Meazza'nın kendisini bu girdaptan kurtarması da pek mümkün olmamıştı. O kadar düzensiz bir yaşantısı vardı ki, bir keresinde maç saati yaklaşırken kulüp yetkilileri kendisinin stada gelmediğini görünce evine baskın düzenlemişler, Meazza'yı yatağında iki kadınla birden uyurken bulmuşlar ve onu apar topar yataktan çekip maçın başlamasına beş dakika kala stada sokabilmişlerdi. Meazza'nın söz konusu maçta üç gol birden atmasıysa, krizin o an için unutulması sağlamıştı tabiî.

Ne var ki bu düzensiz yaşamın üzerine 1939 yılında yaşadığı ağır bir sakatlık da eklenince Meazza, futboldan kopma noktasına gelecekti. 1938-39 sezonunun yarısında ve 1939-40 sezonunun tamamında yeşil sahalardan uzak kalan yıldız oyuncuyla sonrasında Inter'in yola

devam etme gibi bir niyeti de olmayacaktı. Bu noktada Meazza kendisini yetiştiren kulübe karşı tepkisini koymaktan çekinmemiş ve 1940 yılının sonlarında ezeli rakip Milan'a imzayı atmıştı. Ancak Milano'nun kırmızı yakasında geçirdiği bir buçuk sene içinde fazla etkili olamayan Meazza, 1942'de bir transfer çalımı daha atarak bu kez Juventus'a gidecekti. 10 golle tamamladığı bir sezonun ardından Torino ekibine de veda eden Meazza, sonrasında Varese ve Atalanta'da da birer sezon geçiriyor ve 1946-47 sezonunda yuvasına dönerek futbola Inter forması altında noktayı koyuyordu.

Futbolculuğunun son iki yılında Atalanta ve Inter'de oyuncu-teknik adam olarak görev yapan Meazza, aktif futbolculuğu bırakmasıyla birlikte tam zamanlı teknik direktörlüğe de başlayacaktı. Kariyerinin bu bölümü, futbolculuğuna kıyasla sönük geçtiyse de iki önemli ayrıntı ön plana çıkmaktaydı. Birincisi, 1949 yılının Ocak ayında Meazza'nın Beşiktaş Teknik Direktörlüğüne gelmesiydi ki kendisi bu sayede yurt dışında takım çalıştıran ilk İtalyan teknik adam unvanını da ele geçirmişti. Meazza'nın Türkiye macerasıysa beş ayla sınırlı kalacaktı. İkinci önemli ayrıntıysa, 1955'te başına geçtiği Inter altyapısında görev alırken, 1949'da bir uçak kazasında yok olan Torino takımının en önemli oyuncusu konumundaki Valentino Mazzola'nın oğlu olan Sandro Mazzola'yı, Inter altyapısına getiren isim olmasıydı. Kendisi de babasını küçük yaşta kaybetmiş olduğundan, Sandro'ya karşı özel bir empati kuran ve ona kol kanat geren Meazza, Inter'e bir bakıma tarihinin en önemli yıldızlarından birini kazandıracaktı. Zira mavi-siyahlılar, 1964 ve 1965 yıllarında Avrupa şampiyonu olurken Sandro Mazzola, takımın lideri konumundaydı.

1950'lerin sonundan itibaren futbol dünyasından elini eteğini tamamen çeken Meazza, bundan sonrasındaysa, öncekinin aksine sakin denebilecek bir yaşantı sürecekti. 21 Ağustos 1979'da, 70. yaşgününden iki gün evvel pankreas yetmezliği nedeniyle son nefesini veren Meazza, vefatının birinci yıldönümünde Inter ve Milan'ın maçlarını oynadıkları ünlü San Siro Stadı'na adının verilmesiyle onurlandırılacaktı. Efsane oyuncu, millî forma altında 53 maçta attığı 33 golle İtalya Millî Takımı'nın en golcü ikinci ismi ve Serie A'da kaydettiği 216 golle de bu ligin en golcü dördüncü oyuncusu konumunda...

Genç İspanyollardan

Avrupa ve dünya futbolunda 2008-2012 yılları arasını domine eden İspanya, geçtiğimiz bir aylık sürede önce U21, ardından da U19'da Avrupa şampiyonu olarak gelecek için yeniden umutlandı.

2008 ve 2012'de Avrupa, 2010'da ise dünya şampiyonu olan ancak her iki turnuvada da daha sonra çeyrek final dahi göremeyen İspanya, eski günleri geri getirme iddiasındaki gençleriyle geçen ay önce U21 sonra da U19 Avrupa şampiyonluğuna ulaştı.

16-30 Haziran tarihleri arasında İtalya'da düzenlenen U21 Avrupa Şampiyonası'nda 12 ülke üç grupta kozlarını paylaştı. Son finalist İspanya, A Grubu'nda ev sahibi İtalya'nın yanı sıra Polonya ve Belçika ile mücadele etti. Turnuvaya hızlı başlayan ve İtalya önünde henüz dokuzuncu dakikada Ceballos'un harika golüyle öne geçen İspanyollar, Chiesa'nın 36 ve 64'teki, Pellegrini'nin de 82'deki gollerine engel olamayınca, 3-1'lik yenilgiyle sahadan eli boş ayrıldı. Polonya ise erken gol yediği maçta Belçika'yı 3-2 mağlup etmeyi başardı. İspanya, telafi için çıktığı Belçika maçında da

İbrahim Koçyiğit

n çifte şampiyonluk

henüz yedinci dakikada öne geçti ve yine üstünlüğünü koruyamadı. 24'te Bornauw'un golüyle eşitlenen skor, 89'a kadar değişmedi. Bu anda sahneye çıkan Fornals, turnuva devam ederken kendisini transfer eden Premier Lig temsilcisi West Ham'a "içiniz rahat olsun" mesajını göndererek İspanya'ya turnuvadaki ilk üç puanını getirdi. Ev sahibi İtalya ise Polonya önünde ilk yarının bitimine beş dakika kala geriye düştü ve ikinci yarıda biri Pellegrini ile direğe takılan çabalarına rağmen puan almayı başaramadı. Son maç gününde İspanya, turnuvaya istediği başlangıcı yapamamış olmasının acısını Polonya'dan 5-0'lık skorla çıkardı. İtalya da Belçika'yı 3-1 yenince, grupta sıralamayı üçlü averaj belirledi. Altışar puanlı takımlardan İspanya son maçta attığı beş gol sayesinde grup birincisi olurken, İtalya ikinci sırayı aldı ancak en iyi ikinci olamadığı için evindeki turnuvaya grup aşamasında veda etti. Polonya da altı puanla eve dönen bir diğer takım oldu.

Son şampiyon Almanya; Danimarka, Sırbistan ve Avusturya ile kozlarını paylaştığı B Grubu'na 3-1'lik rahat Danimarka galibiyetiyle başladı. Avusturya ise bir topu direkten dönen ve maçı 10 kişi tamamlayan Sırbistan önünde 2-0'lık skorla U21 Avrupa Şampiyonalarındaki ilk galibiyetini kutladı. Danimarka, Almanya yenilgisini ikinci maçında Avusturya'yı 3-1 yenerek telafi ederken, Almanya, Waldschmidt'in hat-trick yaptığı karşılaşmada Sırbistan'ı 6-1'le geçip yarı final yolunda çok büyük avantaj yakaladı. Son maçta gelen 1-1'lik Avusturya beraberliği de Genç

Panzerleri son dört takım arasına taşımaya yetti. Danimarka ise 2-0'lık Sırbistan galibiyetiyle puanını yediye yükseltmesine rağmen tıpkı İtalya gibi yarı final göremedi.

Fransa ve İngiltere'den hangisinin zirvede bitireceği merak edilen C Grubu'nda sürpriz bir lider çıktı. Ianis Hagi'li kadrosuyla turnuvaya 4-1'lik Hırvatistan galibiyetiyle başlayan Romanya, ardından, son sekiz dakikasında dört golün atıldığı düelloda İngiltere'yi 4-2'lik skorla devirdi. Hagi ilk maçta olduğu gibi bu maçta da rakip filelere bir gol bırakmayı başardı. Romanya bu iki galibiyeti alırken Fransa da önce İngiltere'yi Wan-Bissaka'nın 90+5'te kendi kalesine attığı gol sayesinde 2-1 yendi, ardından Hırvatistan karşısında Dembele'nin sekizinci dakikada attığı golle yakaladığı üstünlüğü kaybetmedi. Böylece, taraftarların kaleyi bulan tek bir şut bile göremediği son maçta alınan 0-0'lık beraberlik hem Romanya'ya hem de Fransa'ya yetti. Romanya grup lideri, Fransa ise yedi puan toplayabilen tek grup ikincisi olarak yarı finale yükselmeyi başardı. Turnuvayı galibiyet alamadan bitirmek istemeyen İngiltere ve Hırvatistan'ın düellosu ise 3-3 sona erdi. Karşılaşma boyunca üç kez öne geçip bu üstünlüğünü koruyamayan taraf İngiltere oldu.

Tokyo'ya dört bilet

Yarı final eşleşmeleri Almanya ile Romanya'yı, İspanya ile de Fransa'yı karşı karşıya getirdi. Bu dört takım, yarı finale yükselmeleri sayesinde gelecek sene Tokyo'da düzenlenecek Olimpiyat Oyunları'na da vize almış oldu. Almanya karşısında 21'de yediği gole soğukkanlı tepki veren ve soyunma odasına 2-1 önde giren Romanya, ikinci yarıda kalesinde üç gol görmekten kurtulamadı. İspanya ise henüz 16'ncı dakikada Mateta'nın penaltısıyla geriye düştüğü maçta soyunma odasına 2-1 önde girdi ve sahadan da 4-1 galip ayrıldı. Böylece final, tıpkı iki sene önce olduğu gibi Almanya ile İspanya'yı bir araya getirdi. Son finalin mağlubu İspanya bu sefer işi sıkı tuttu ve henüz yedinci dakikada Fabian Ruiz ile öne geçti. Dani Olmo 69'da farkı ikiye çıkarırken, Amiri'nin 88'de attığı tek gol, ikinci yarıda bir şutu da direkten dönen Almanya'ya yetmedi. Kadrosundaki 23 oyuncunun lig tecrübesinin toplam 1.700 maça yaklaşan İspanya, böylece, bu turnuvadaki beşinci şampiyonluğuna ulaştı ve bu alandaki rekorun sahibi İtalya'yı yakaladı. U21 Avrupa Şampiyonası'nda oynanan 21 maçta toplam 78 gol atılırken, maç başına 3.71'lik harika bir ortalama yakalandı. İtalya'nın altı farklı stadyumunda oynanan maçları tribünlerden toplam 215 bin kişi izledi ve maç başına ortalama 10 bini aşmış oldu. Almanya'dan Luca Waldschmidt yedi golle gol kralı olurken, İspanya'dan Fabian Ruiz turnuvanın en iyi oyuncusu seçildi.

İspanya iki kez son şampiyon devirdi

14-27 Temmuz tarihleri arasında Ermenistan'da düzenlenen U19 Avrupa Şampiyonası'nda da mutlu sona ulaşan ekip İspanya oldu. İber Yarımadası temsilcileri, tıpkı İtalya'da olduğu gibi Ermenistan'da da finalde turnuvanın son şampiyonunu yenerek kupayı kaldırdı. Bu kez finaldeki rakip,

komşu Portekiz oldu.
Erivan'daki üç stadyumun ev sahipliği yaptığı turnuvada sekiz takım mücadele etti. Son şampiyon Portekiz, son finalist İtalya ve müstakbel şampiyon İspanya A Grubu'na "Ölüm Grubu" yakıştırmasını yaptırmak için buluşurken, onlara şanssız ev sahibi Ermenistan eşlik etti. Ermenistan, soyunma odasına 1-0 geride gittiği ilk maçta İspanya önünde 51'de beraberliği yakalasa da kendine gelen İspanyollar maçtan 4-1 galip ayrılmayı başardı. Portekiz ise geçen yılki finalde uzatmalarda yenebildiği İtalya'yı bu kez 3-0'lık net skorla geçti. İlk maçların galiplerini buluşturan karşılaşmada ise Miranda'nın 41'deki golüne Portekizli Vieira 49'da yanıt verdi ve puanlar paylaşıldı. İtalya ise Portekiz hezimetinin acısını Ermenistan'dan 4-0'lık skorla çıkardı ve yarı final umudunu son maça taşıdı. Ne var ki İspanya, ilk yarısını geride kapattığı maçta İtalya'yı yedi dakikada attığı iki gol sayesinde 2-1 yendi ve rakibini eve gönderdi. Portekiz ise Ermenistan'ı 4-0 yendi ve tıpkı kendisi gibi yedi puana ulaşan İspanya'nın önünde, averajla grup

birincisi oldu.
Fransa, Norveç, İrlanda ve Çekya'yı buluşturan B Grubu'nda ise Fransa, tam anlamıyla güle oynaya olmasa da kayıp yaşamadan, hatta gol yemeden ilk sırayı aldı. İlk maçta Çekya'yı 3-0 yenen Fransızlar, ardından İrlanda'yı ve Norveç'i ikinci yarıda attığı goller sayesinde 1-0'lık skorlarla geçti. Grup ikinciliği için çekişen İrlanda ve Norveç 1-1'le yenişemedikten sonra, Norveç, Çekya'ya da 0-0'la takıldı ve grup ikinciliğini aynı ülkeyi 81'de attığı gol sayesinde 2-1 yenen İrlanda'ya bıraktı.
Ölüm Grubu'nu birinci bitirmeyi başararak Fransa'dan kaçınan ve nispeten şanslı bir kura çekmiş olan Portekiz, bunun kıymetini bilerek, yarı finalde karşılaştığı İrlanda'yı 4-0'lık skorla geçti. Maçın yıldızı, attığı üç golle, Benfica altyapısından yetişen Gonçalo Ramos oldu.
Şampiyonu belirleme potansiyeli hiç de az olmayan yarı final eşleşmesinde ise Fransa ve İspanya 120 dakika boyunca birbirinin bileğini bükmeyi başaramadı. İspanya maç boyunca daha fazla pozisyona girse de en net şans, Fransa'nın ilk yarıda Flips ile direğe takıldığı pozisyondu. Bir hayli yorucu geçen mücadelenin galibi ise penaltı atışlarında rakibine 4-3'lük üstünlük sağlayan İspanya oldu.
Grupta yenişemeyen İspanya ve Portekiz, 27 Temmuz'da bu kez şampiyonluk için kozlarını paylaştı. Valencia altyapısından yetişen İspanyol kanat oyuncusu Ferran Torres, her iki yarıda da fırsatçılığını konuşturarak birer gol buldu. Kaleci Tenas da Correira ve Vieira'nın önemli pozisyonlarında gol izni vermeyince zafer, 2-0'lık skorla İspanya'ya gitti. İspanya böylece, bu yaş seviyesindeki sekizinci Avrupa şampiyonluğunu elde ederek kendisine ait rekoru geliştirmiş oldu. Portekiz ise İspanya'nın 2010-2012 arasında yaptığı tekrarlayıp art arda üç final görmeyi başarmış ikinci takım unvanını almakla teselli buldu.
Turnuvada oynanan 15 maçta 37 gol atılırken, maç başına 2.47 gollük bir ortalama yakalanmış oldu. Turnuvanın gol krallığı, dört golle, Portekizli Gonçalo Ramos'a gitti.

HERNANDEZLER

Javier Hernandez

Dedesi ve babası futbolcu olan, bir başka tâbirle iki kuşak profesyonel futbol oynamış bir ailenin çocuğu olan Javier Hernandez, nam-ı diğer 'Chicarito', 1 Haziran 1988 tarihinde Meksika'nın Guadalajara şehrinde dünyaya geldi. 'Bezelyecik' anlamına gelen 'Chicarito' lâkabının hikâyesi ise çoğumuzun bildiği gibi 'Chicaro' (Bezelye) lâkabına sahip olan babasından gelmekte.

Meksika futbolunun son dönemde yetiştirdiği en önemli futbolculardan biri olan Chicarito, henüz 15 yaşındayken ülkenin önemli futbol kulüplerinden Chivas'ın altyapısına katıldı. Geleceği parlak forvet, 2009 yılında Libertadores Kupası ve ligde sergilediği performansla varlığını göstermeye başladı. Ardından 2009-2010 sezonunda Açılış ve Kapanış liglerinde toplam 28 maçta 22 gol ve 7 asistlik performansı, ona Manchester United'ın kapılarını açtı. Genç yaşta çok üst bir seviyeye ulaşan Meksikalı forvet, dört sezon oynadığı Manchester United'da çıktığı 156 maçta 52 gol, 16 asist kaydetti ve iki İngiltere Premier Ligi şampiyonluğunun yanında iki defa da Community Shield kazandı.

Chicarito, Ada serüveninden sonra Real Madrid'e kiralandı. Bir sezon süren Real Madrid macerasında ise çıktığı 33 maçta 9 gol, 9 asist kaydetti ve FIFA Dünya Kulüpler Kupası kazandı. Manchester United'a dönüş yaptıktan çok kısa bir süre sonra Bundesliga ekiplerinden Bayer Leverkusen'e yaklaşık 12 milyon euro bonservis bedeli karşılığında transfer oldu. Almanya'da geçen ilk sezonunda ligde 28 maçta 17 gol ve UEFA Şampiyonlar Ligi'nde 6 maçta 5 gollük performansla Meksikalı yıldız uzun süredir aradığı çıkışı gerçekleştirdi. Ertesi yıl daha sönük bir sezon geçirse de tekrar İngiltere Premier Lig'e, West Ham United'a transfer olarak döndü. West Ham United'daki ilk sezonunda geçmiş yıllarına kıyasla sönük bir grafik çizen Chicarito, geçtiğimiz 2018-2019 sezonunda da benzer bir performans sergiledi. Fazla inişli çıkışlı performanslarına rağmen kalitesi ve gol yollarındaki yeteneği, üst düzey oyun zekâsı sayesinde Avrupa'nın üst seviye olarak nitelendirilebilecek takımlarında her zaman yer bulabildi. Chicarito'nun önümüzdeki senelerde nasıl bir yol çizeceği ise merak konusu.

Soyadaşları serimizde bu ay Latin futbolunun önemli oyuncuları arasında yer alan Hernandez soyadına sahip futbolcuları mercek altına aldık.

Lucas Hernandez

Çoğu futbolseverin Rusya'da düzenlenen 2018 FIFA Dünya Kupası sayesinde dikkatlice izleyebildiği Lucas Hernandez, bu yaz 80 milyon euroya Atletico Madrid'den Bayern Münih'e transfer olarak yeniden spor medyasının gündemine geldi. Oynadığı sol bek pozisyonunun aktif futbolcular arasında en iyilerinden biri olan Lucas Hernandez'in kardeşi Theo Hernandez ise aynı transfer döneminde Real Madrid'den Milan'a transfer oldu.
Fransa'nın Marsilya kentinde doğan İspanyol kökenli Fransız futbolcu, kardeşiyle çok küçük yaşta İspanya'ya taşındı. Ardından Rayo Majadahonda'da futbola başladı ve çok kısa sürede Atletico Madrid altyapısına geçti. Yeteneğinin açık bir şekilde keşfedildiği dönem ise Atletico Madrid'in U19 ve B takımında oynadığı zaman oldu. B takımında oynadığı süre içerisinde A takımın Kral Kupası'ndaki maçlarında da süre buldu ve bir sezon sonra tamamen A takımın oyuncusu oldu. Diego Simeone'nin ona güveniyle zamanla ilk 11'deki yerini sağlama aldı ve Atletico Madrid'in kazandığı UEFA Avrupa Ligi'nin yanı sıra UEFA Süper Kupa şampiyonluklarında önemli pay sahibi oldu.
Fransa A Millî Takımı'nın da çok kısa bir sürede önemli parçalarından biri haline gelen Lucas Hernandez, 2018 FIFA Dünya Kupası'nda tüm maçlarda forma giydi ve performansıyla tüm futbolseverlerin dikkatini çektiği. Bu transfer döneminde ise Fransa Millî Takımı'nda ters kanatta bek oynayan arkadaşı Benjamin Pavard'la yüksek bonservis bedelleri karşılığında Bayern Münih'in yolunu tuttu. Dünya Kupası'nı kazanan takımın iki bekinin Alman devi Bayern Münih'te sergileyecekleri performans ise merakla bekleniyor.

Abel Hernandez

Bir zamanlar fazlasıyla yüksek beklentilerle tanınan ve FIFA, FM gibi oyunlarda olağanüstü yüksek potansiyeliyle ünlü olan Uruguaylı santrfor ne yazık ki hiçbir zaman beklenen seviyeye gelemedi. Penarol'deki performansıyla Avrupa'nın küçük ölçekli takımlarının ilgisini çeken ve İtalyan ekiplerinden Palermo'ya transfer olan Abel Hernandez, Serie B'ye düşene dek ortalamanın biraz üstünde olarak nitelendirilebilecek bir performans sergiledi. Ardından Serie B'de 28 maçta 14 gollük performansıyla İngiltere'nin yolunu tuttu ve Hull City'ye transfer oldu. Premier Lig'de ilk sezonunda oldukça vasat bir form grafiği çizdi ve Hull City ile de küme düşmekten kurtulamadı. Ardından 2015-2016 sezonunda Championship'te 39 maçta 20 gol atan Abel Hernandez, play-off maçlarında sergilediği performans ve kaydettiği golle bir sezon aradan sonra Hull City'nin yeniden Premier Lig'e çıkmasında büyük katkı sağladı. Amiyane tâbirle bir 'asansör' takım haline gelen Hull City ile bir kez daha küme düşen Abel Hernandez, 2017-2018 sezonunda aşil tendonundan yaşadığı sakatlık sebebiyle uzun süre sahalardan uzak kaldı ve sezon sonunda CSKA Moskova'ya transfer oldu. Rus ekibinde de sakatlıklardan bir türlü kurtulamayan Uruguaylı santrfor bu yaz Katar'ın Al Ahli takımına transfer oldu.

Pablo H

ernandez

Yaklaşık on sene önce Valencia'dan tanıdığımız İspanyol futbolcu Pablo Hernandez kariyerinin en parlak dönemini Swansea City'nin 2013'te Lig Kupası'nı kazandığı dönem yani 2012 ila 2014 yılları arasında yaşadı. Michael Laudrup yönetiminde kadrosunda Wilfried Bony, Michu, Scott Sinclair, Jonathan de Guzman ve Jonjo Shelvey gibi önemli isimler barındıran Galler ekibi Pablo Hernandez'in ilk kadrodaki önemli rolüyle çok başarılı iki sezon geçirmişti. Fakat Pablo Hernandez, Swansea City'nin ardından Katar'ın Al-Arabi ve Birleşik Arap Emirlikleri'nin Al-Nasr takımlarına transferiyle futboluna Avrupa dışında devam etti. Kıtaya ve aynı zamanda ülkesine Rayo Vallecano ile dönen sağ kanat oyuncusu, yeniden La Liga'da geçirdiği sezonun ardından 2016'da Championship ekiplerinden Leeds United'a transfer oldu. Bir sezon sonra Marcelo Bielsa'nın takımın başına geçmesiyle kadroda kendine önemli rol bulmayı başararak 34 olan yaşına rağmen 39 maçta 12 gol ve 12 asist kaydetti.

Theo Hernandez

Lucas Hernandez'in aynı mevkide oynayan kardeşi olan Theo Hernandez şu ana dek sahada kardeşinin gölgesinde kalmış gibi görünse de genç yaşta Real Madrid'in UEFA Şampiyonlar Ligi, FIFA Dünya Kulüpler Kupası ve UEFA Süper Kupası gibi başarılar kazanan kadrosunda yer aldı. Futbola ise kardeşi gibi aynı kulüplerde başladı. Ardından 2016'da Alaves'e kiralanan Theo Hernandez, Bask ekibinde sergilediği performansla gelecek vadeden bir oyuncu olarak Real Madrid'e transfer oldu. Heybetine rağmen bazen genç oyuncular için doğru bir tercih olmayan bir kulüp olan Real Madrid'de 2017-2018 sezonu boyunca tüm kulvarlarda toplam 23 maçta seyrek forma şansı bulabildi. Geçtiğimiz sezon bir başka Bask takımı olan Real Sociedad'a kiralanan genç sol bek, sezon sonunda yaklaşık 20 milyon euroya Serie A ekiplerinden Milan'a transfer oldu.

TFF 2. ve 3. Lig fi

TFF 2. ve 3. Lig fikstürlerinin çekimi, TFF Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri Orhan Saka Salonu'nda iki ayrı törenle yapıldı. Fikstür çekimine TFF Başkan Vekili Yılmaz Büyükaydın, Yönetim Kurulu üyesi İsmail Erdem, Genel Sekreter Yardımcısı Özcan Şepik, Maç Planlama Müdürü Besim Yalçın ve kulüp temsilcileri katıldı.

TFF Başkan Vekili Yılmaz Büyükaydın, TFF 2. Lig fikstür çekimi öncesinde yaptığı açılış konuşmasında şunları söyledi:

"Bir önceki kura çekiminde Türkiye'nin her tarafını kapsayacak şekilde gruplarımızı belirlemiştik. Bugün itibarıyla da hep birlikte fikstür çekimini gerçekleştireceğiz. Sizleri saygıyla, sevgiyle selamlıyorum ve hepinize hoş geldiniz diyorum.

Çok heyecanlı ve önemli bir sezona adım atacağız. Tabiî her sezon öncesi sizler çok gayret gösteriyor, çok önemli mücadeleler veriyorsunuz. Bunu hepimiz biliyoruz. Siz değerli başkanlar ve yöneticilerin sezon başındaki hazırlıkları en heyecanlı dönemlerdir. Biz de kulüplerde görev yaptığımız dönemlerde bunu yaşadık. Bu dönemlerde çok ciddi transferler oluyor, sezon hazırlıkları yapılıyor, kamp dönemleri yaşanıyor. Bizler de beraberce bugün müsabakaların programını belirleyeceğiz.

Tabiî siz yöneticilerin vermiş oldukları emek, mesai çok kolay işler değil. Çok zor işler, çünkü ciddi emek sarf ediyorsunuz. Zaman istiyor. Ailenizden, eşinizden, çocuklarınızdan birçoğunuz fedakârlık ederek bu işte görev yapıyorsunuz. Çok önemli görev olduğunu düşünüyoruz. Açıkçası futbolun içinden gelen birisi olarak bu işe verilen emeği önemsiyorum. Bu emeklerin karşılığını da sizlerin almasını temenni ediyorum.

2. Lig'de çok köklü ilçe ve şehir kulüplerimiz var. Bu şehirlerimiz, futbol takımları ile temsil ediliyor. Sezon içerisinde önemli mücadeleler yaparak, Fair Play çerçevesinde, yarışmacı, temiz, ülke futbolumuza katkı sağlayan değerli bir lig olmasını önemsiyoruz. Federasyon olarak, 2. Lig'de çok değerli oyuncuların yetişip üst liglere gelebileceğini düşünerek buradaki emeğe saygı duyuyoruz. Bu ligimizin de kalitesini artırarak

kstürleri çekildi

daha önemli hale getirmek için hep birlikte gayret edeceğiz. Bizler de sizlerin eksiklerinizi ve çabalarınızı biliyoruz ve elimizden geldiğince katkı sunmaya hazırız. Yeni sezonun tüm ülke takımlarımıza hayırlı olmasını temenni ediyorum, hepinizi saygıyla selamlıyorum."

Büyükaydın, daha sonra gerçekleştirilen TFF 3. Lig fikstürür çekiminde de şunları söyledi:

"Yeni bir adım, yeni bir süreç ve uzun bir maraton başlıyor. Her sezon takımlarımız için ayrı bir güzellik ve heyecan. Bazı kulüplerimiz teknik direktör değiştiriyor, bazılarınız yeni transferler yapıyor, diğer taraftan kamp dönemleri var. Bunlar işin zevkli ve heyecanlı tarafları. Sizler, çok zor ve meşakkatli bir görev üstleniyorsunuz. Kulüp yöneticiliği zordur, zaman ve fedakârlık ister. Hele hele vefa yoktur, başarı gelmezse hep eleştirilirsiniz. Umuyorum ki sezon sonu bu emeklerinizin karşılığını alırsınız.

3. Lig bizim için şöyle önemli. Aslında Türkiye'de futbolla ilgili görev yapan tüm amatör kardeşlerimizin bir üst hedefi, her zaman TFF 3. Lig'dir. Profesyonelliğe ilk adım burada atılır. Onların önünü açan, görev verip vitrine çıkaran daima 3. Lig'deki kulüplerimizdir. Bu nedenle siz kulüplerimizi çok önemsiyoruz.

Türk futbolunu hep beraber kalkındırmamız lâzım. Bunun için sizlere ve bizlere önemli görevler düşüyor. Dürüst, ahlâklı, düzgün bir şekilde görev yapmamız gerekiyor. Çünkü bu iş düzgün ve dürüst yapıldığında oyuncuya, kulüplerimize, ülke futboluna ayrı bir değer katıyor. Sizlerin sorunlarını çözmek için elimizden gelen gayreti göstereceğimizi de belirtmek istiyorum. Güzel maçların oynandığı, hataların konuşulmadığı, centilmence bir sezon temenni ediyorum. Yeni sezon 3. Lig ailesine hayırlı olsun."

TFF 1. Lig Fikstürü

2019-2020 TFF 1. Lig fikstür çekimi, TFF Başkan Vekili Yılmaz Büyükaydın, Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Hamit Altıntop, Genel Sekreter Kadir Kardaş, Maç Planlama Müdürü Besim Yalçın, TFF 1. Lig kulüpleri başkan ve temsilcilerinin katılımıyla gerçekleştirildi. Lig 16 Ağustos 2019'da başlayıp 2 Mayıs 2020'de tamamlanacak. 24 ve 27. hafta maçları hafta içi oynanacak.

1. Hafta
Eskişehirspor-Keçiörengücü
Hatayspor-Altınordu
A. Demirspor-Balıkesirspor
Giresunspor-Menemenspor
Osmanlıspor-Boluspor
F. Karagümrük-Bursaspor
Akhisarspor-Adanaspor
BB Erzurumspor-İstanbulspor
Altay-Ümraniyespor

2. Hafta
Balıkesirspor-BB Erzurumspor
Ümraniyespor-Giresunspor
Boluspor-A. Demirspor
Altınordu-F. Karagümrük
İstanbulspor-Altay
Menemenspor-Hatayspor
Bursaspor-Akhisarspor
Adanaspor-Eskişehirspor
Keçiörengücü-Osmanlıspor

3. Hafta
A. Demirspor-Keçiörengücü
Akhisarspor-Altınordu
Giresunspor-Hatayspor
Altay-Balıkesirspor
F. Karagümrük-Menemenspor
Osmanlıspor-Adanaspor
BB Erzurumspor-Boluspor
Eskişehirspor-Bursaspor
Ümraniyespor-İstanbulspor

4. Hafta
İstanbulspor-Giresunspor
Keçiörengücü-BB Erzurumspor
Balıkesirspor-Ümraniyespor
Hatayspor-F. Karagümrük
Adanaspor-A. Demirspor
Boluspor-Altay
Menemenspor-Akhisarspor
Altınordu-Eskişehirspor
Bursaspor-Osmanlıspor

5. Hafta
Altay-Keçiörengücü
Osmanlıspor-Altınordu
Eskişehirspor-Menemenspor
İstanbulspor-Balıkesirspor
Akhisarspor-Hatayspor
BB Erzurumspor-Adanaspor
Ümraniyespor-Boluspor
A. Demirspor-Bursaspor
Giresunspor-F. Karagümrük

6. Hafta
Balıkesirspor-Giresunspor
Boluspor-İstanbulspor
Keçiörengücü-Ümraniyespor
Altınordu-A. Demirspor
Adanaspor-Altay
F. Karagümrük-Akhisarspor
Hatayspor-Eskişehirspor
Bursaspor-BB Erzurumspor
Menemenspor-Osmanlıspor

7. Hafta
İstanbulspor-Keçiörengücü
Giresunspor-Akhisarspor
BB Erzurumspor-Altınordu
A. Demirspor-Menemenspor
Osmanlıspor-Hatayspor
Altay-Bursaspor
Balıkesirspor-Boluspor
Ümraniyespor-Adanaspor
Eskişehirspor-F. Karagümrük

8. Hafta
Hatayspor-A. Demirspor
Boluspor-Giresunspor
Bursaspor-Ümraniyespor
Menemenspor-BB Erzurumspor
Adanaspor-İstanbulspor
Keçiörengücü-Balıkesirspor
Altınordu-Altay
Akhisarspor-Eskişehirspor
F. Karagümrük-Osmanlıspor

9. Hafta
Giresunspor-Eskişehirspor
Boluspor-Keçiörengücü
Ümraniyespor-Altınordu
Osmanlıspor-Akhisarspor
Altay-Menemenspor
BB Erzurumspor-Hatayspor
A. Demirspor-F. Karagümrük
İstanbulspor-Bursaspor
Balıkesirspor-Adanaspor

10. Hafta
Akhisarspor-A. Demirspor
Adanaspor-Boluspor
Altınordu-İstanbulspor
Keçiörengücü-Giresunspor
F.Karagümrük-BB Erzurumspor
Menemenspor-Ümraniyespor
Bursaspor-Balıkesirspor
Hatayspor-Altay
Eskişehirspor-Osmanlıspor

11. Hafta
Giresunspor-Osmanlıspor
İstanbulspor-Menemenspor
Ümraniyespor-Hatayspor
BB Erzurumspor-Akhisarspor
Balıkesirspor-Altınordu
A. Demirspor-Eskişehirspor
Altay-F. Karagümrük
Boluspor-Bursaspor
Keçiörengücü-Adanaspor

12. Hafta
Osmanlıspor-A. Demirspor
Hatayspor-İstanbulspor
F. Karagümrük-Ümraniyespor
Adanaspor-Giresunspor
Bursaspor-Keçiörengücü
Menemenspor-Balıkesirspor
Akhisarspor-Altay
Altınordu-Boluspor
Eskişehirspor-BB Erzurumspor

13. Hafta
BB Erzurumspor-Osmanlıspor
Boluspor-Menemenspor
Balıkesirspor-Hatayspor
Altay-Eskişehirspor
Ümraniyespor-Akhisarspor
Keçiörengücü-Altınordu
Giresunspor-A. Demirspor
İstanbulspor-F. Karagümrük
Adanaspor-Bursaspor

14. Hafta
Altınordu-Adanaspor
Eskişehirspor-Ümraniyespor
Bursaspor-Giresunspor
Akhisarspor-İstanbulspor
Menemenspor-Keçiörengücü
F. Karagümrük-Balıkesirspor
Hatayspor-Boluspor
Osmanlıspor-Altay
A. Demirspor-BB Erzurumspor

15. Hafta
Ümraniyespor-Osmanlıspor
Adanaspor-Menemenspor
İstanbulspor-Eskişehirspor
Balıkesirspor-Akhisarspor
Keçiörengücü-Hatayspor
Boluspor-F. Karagümrük
BB Erzurumspor-Giresunspor
Altay-A. Demirspor
Altınordu-Bursaspor

16. Hafta
Menemenspor-Bursaspor
Hatayspor-Adanaspor
Osmanlıspor-İstanbulspor
A. Demirspor-Ümraniyespor
Giresunspor-Altınordu
F. Karagümrük-Keçiörengücü
BB Erzurumspor-Altay
Akhisarspor-Boluspor
Eskişehirspor-Balıkesirspor

17. Hafta
Bursaspor-Hatayspor
Altınordu-Menemenspor
Boluspor-Eskişehirspor
Keçiörengücü-Akhisarspor
Ümraniyespor-BB Erzurumspor
Altay-Giresunspor
Adanaspor-F. Karagümrük
İstanbulspor-A. Demirspor
Balıkesirspor-Osmanlıspor

18. Hafta

Boluspor-Osmanlıspor
Balıkesirspor-A. Demirspor
Bursaspor-F. Karagümrük
Menemenspor-Giresunspor
İstanbulspor-BB Erzurumspor
Adanaspor-Akhisarspor
Keçiörengücü-Eskişehirspor
Ümraniyespor-Altay
Altınordu-Hatayspor

19. Hafta

BB Erzurumspor-Balıkesirspor
Hatayspor-Menemenspor
Osmanlıspor-Keçiörengücü
F. Karagümrük-Altınordu
Giresunspor-Ümraniyespor
Altay-İstanbulspor
A. Demirspor-Boluspor
Akhisarspor-Bursaspor
Eskişehirspor-Adanaspor

20. Hafta

Keçiörengücü-A. Demirspor
Hatayspor-Giresunspor
Menemenspor-F. Karagümrük
İstanbulspor-Ümraniyespor
Altınordu-Akhisarspor
Bursaspor-Eskişehirspor
Balıkesirspor-Altay
Adanaspor-Osmanlıspor
Boluspor-BB Erzurumspor

21. Hafta

Akhisarspor-Menemenspor
Ümraniyespor-Balıkesirspor
F. Karagümrük-Hatayspor
BB Erzurumspor-Keçiörengücü
Eskişehirspor-Altınordu
Giresunspor-İstanbulspor
Osmanlıspor-Bursaspor
Altay-Boluspor
A. Demirspor-Adanaspor

22. Hafta

Bursaspor-A. Demirspor
Balıkesirspor-İstanbulspor
F. Karagümrük-Giresunspor
Boluspor-Ümraniyespor
Hatayspor-Akhisarspor
Menemenspor-Eskişehirspor
Keçiörengücü-Altay
Adanaspor-BB Erzurumspor
Altınordu-Osmanlıspor

23. Hafta

Osmanlıspor-Menemenspor
Giresunspor-Balıkesirspor
Ümraniyespor-Keçiörengücü
Eskişehirspor-Hatayspor
A. Demirspor-Altınordu
Akhisarspor-F. Karagümrük
Altay-Adanaspor
İstanbulspor-Boluspor
BB Erzurumspor-Bursaspor

24. Hafta

Menemenspor-A. Demirspor
Adanaspor-Ümraniyespor
Altınordu-BB Erzurumspor
Akhisarspor-Giresunspor
Keçiörengücü-İstanbulspor
F. Karagümrük-Eskişehirspor
Boluspor-Balıkesirspor
Bursaspor-Altay
Hatayspor-Osmanlıspor

25. Hafta

BB Erzurumspor-Menemenspor
A. Demirspor-Hatayspor
Balıkesirspor-Keçiörengücü
Eskişehirspor-Akhisarspor
Altay-Altınordu
Osmanlıspor-F. Karagümrük
İstanbulspor-Adanaspor
Ümraniyespor-Bursaspor
Giresunspor-Boluspor

26. Hafta

F. Karagümrük-A. Demirspor
Eskişehirspor-Giresunspor
Bursaspor-İstanbulspor
Hatayspor-BB Erzurumspor
Altınordu-Ümraniyespor
Adanaspor-Balıkesirspor
Keçiörengücü-Boluspor
Menemenspor-Altay
Akhisarspor-Osmanlıspor

27. Hafta

Ümraniyespor-Menemenspor
Altay-Hatayspor
İstanbulspor-Altınordu
A. Demirspor-Akhisarspor
Giresunspor-Keçiörengücü
Osmanlıspor-Eskişehirspor
BB Erzurumspor-F. Karagümrük
Boluspor-Adanaspor
Balıkesirspor-Bursaspor

28. Hafta

Eskişehirspor-A. Demirspor
Bursaspor-Boluspor
Menemenspor-İstanbulspor
Osmanlıspor-Giresunspor
Hatayspor-Ümraniyespor
Akhisarspor-BB Erzurumspor
Adanaspor-Keçiörengücü
Altınordu-Balıkesirspor
F. Karagümrük-Altay

29. Hafta

Balıkesirspor-Menemenspor
İstanbulspor-Hatayspor
BB Erzurumspor-Eskişehirspor
Altay-Akhisarspor
Boluspor-Altınordu
Ümraniyespor-F. Karagümrük
Keçiörengücü-Bursaspor
Giresunspor-Adanaspor
A. Demirspor-Osmanlıspor

30. Hafta

Bursaspor-Adanaspor
Menemenspor-Boluspor
F. Karagümrük-İstanbulspor
Osmanlıspor-BB Erzurumspor
A. Demirspor-Giresunspor
Akhisarspor-Ümraniyespor
Altınordu-Keçiörengücü
Hatayspor-Balıkesirspor
Eskişehirspor-Altay

31. Hafta

Keçiörengücü-Menemenspor
Boluspor-Hatayspor
Ümraniyespor-Eskişehirspor
Adanaspor-Altınordu
İstanbulspor-Akhisarspor
Giresunspor-Bursaspor
Balıkesirspor-F. Karagümrük
BB Erzurumspor-A. Demirspor
Altay-Osmanlıspor

32. Hafta

Menemenspor-Adanaspor
F. Karagümrük-Boluspor
Osmanlıspor-Ümraniyespor
Giresunspor-BB Erzurumspor
Eskişehirspor-İstanbulspor
Bursaspor-Altınordu
Hatayspor-Keçiörengücü
Akhisarspor-Balıkesirspor
A. Demirspor-Altay

33. Hafta

Keçiörengücü-F. Karagümrük
Ümraniyespor-A. Demirspor
Altay-BB Erzurumspor
Altınordu-Giresunspor
Boluspor-Akhisarspor
Balıkesirspor-Eskişehirspor
Adanaspor-Hatayspor
Bursaspor-Menemenspor
İstanbulspor-Osmanlıspor

34. Hafta

Eskişehirspor-Boluspor
Giresunspor-Altay
Osmanlıspor-Balıkesirspor
Akhisarspor-Keçiörengücü
Menemenspor-Altınordu
A. Demirspor-İstanbulspor
BB Erzurumspor-Ümraniyespor
Hatayspor-Bursaspor
F. Karagümrük-Adanaspor

TFF 2. Lig
Beyaz Grup Fikstürü

1. Hafta
Kırklarelispor-İnegölspor
Tarsus İ.Y-Hekimoğlu
Gümüşhanespor-Samsunspor
Manisa BB-Z. Kömür
Y. Çorumspor-1922 Konya
A. Afyonspor-Hacettepe
Pendikspor-Sarıyer
Amed SF-Sancaktepe
BAK SK-Şanlıurfaspor

2. Hafta
Samsunspor-Pendikspor
Sarıyer-BAK SK
Z. Kömür-Amed SF
Sancaktepe-Kırklarelispor
Hacettepe-Manisa BB
Hekimoğlu-A. Afyonspor
İnegölspor-Y. Çorumspor
Şanlıurfaspor-Tarsus İ.Y
1922 Konya-Gümüşhanespor

3. Hafta
BAK SK-Samsunspor
Kırklarelispor-Z. Kömür
İnegölspor-Sancaktepe
Tarsus İ.Y-Sarıyer
Manisa BB-Hekimoğlu
Y. Çorumspor-Gümüşhanespor
A. Afyonspor-Şanlıurfaspor
Amed SF-Hacettepe
Pendikspor-1922 Konya

4. Hafta
Sarıyer-A. Afyonspor
Samsunspor-Tarsus İ.Y
Z. Kömür-İnegölspor
Şanlıurfaspor-Manisa BB
Hekimoğlu-Amed SF
Hacettepe-Kırklarelispor
Sancaktepe-Y. Çorumspor
Gümüşhanespor-Pendikspor
1922 Konya-BAK SK

5. Hafta
BAK SK-Gümüşhanespor
Sancaktepe-Z. Kömür
Kırklarelispor-Hekimoğlu
Tarsus İ.Y-1922 Konya
İnegölspor-Hacettepe
Manisa BB-Sarıyer
A. Afyonspor-Samsunspor
Y. Çorumspor-Pendikspor
Amed SF-Şanlıurfaspor

6. Hafta
Pendikspor-BAK SK
Sarıyer-Amed SF
Samsunspor-Manisa BB
Z. Kömür-Y. Çorumspor
Şanlıurfaspor-Kırklarelispor
Gümüşhanespor-Tarsus İ.Y
Hacettepe-Sancaktepe
Hekimoğlu-İnegölspor
1922 Konya-A. Afyonspor

7. Hafta
Sancaktepe-Hekimoğlu
Kırklarelispor-Sarıyer
İnegölspor-Şanlıurfaspor
Tarsus İ.Y-Pendikspor
Z. Kömür-Hacettepe
Manisa BB-1922 Konya
Y. Çorumspor-BAK SK
A. Afyonspor-Gümüşhanespor
Amed SF-Samsunspor

8. Hafta
BAK SK-Tarsus İ.Y
Pendikspor-A. Afyonspor
Sarıyer-İnegölspor
Samsunspor-Kırklarelispor
Şanlıurfaspor-Sancaktepe
Gümüşhanespor-Manisa BB
Hekimoğlu-Z. Kömür
Hacettepe-Y. Çorumspor
1922 Konya-Amed SF

9. Hafta
Hacettepe-Hekimoğlu
Z. Kömür-Şanlıurfaspor
Sancaktepe-Sarıyer
Kırklarelispor-1922 Konya
İnegölspor-Samsunspor
A. Afyonspor-BAK SK
Manisa BB-Pendikspor
Y. Çorumspor-Tarsus İ.Y
Amed SF-Gümüşhanespor

10. Hafta
Pendikspor-Amed SF
Sarıyer-Z. Kömür
Samsunspor-Sancaktepe
Tarsus İ.Y-A. Afyonspor
Şanlıurfaspor-Hacettepe
Gümüşhanespor-Kırklarelispor
Hekimoğlu-Y. Çorumspor
1922 Konya-İnegölspor
BAK SK-Manisa BB

11. Hafta
Hekimoğlu-Şanlıurfaspor
Hacettepe-Sarıyer
Sancaktepe-1922 Konya
Kırklarelispor-Pendikspor
İnegölspor-Gümüşhanespor
Y. Çorumspor-A. Afyonspor
Z. Kömür-Samsunspor
Manisa BB-Tarsus İ.Y
Amed SF-BAK SK

12. Hafta
BAK SK-Kırklarelispor
Sarıyer-Hekimoğlu
Pendikspor-İnegölspor
Samsunspor-Hacettepe
A. Afyonspor-Manisa BB
Tarsus İ.Y-Amed SF
Şanlıurfaspor-Y. Çorumspor
Gümüşhanespor-Sancaktepe
1922 Konya-Z. Kömür

13. Hafta
Sancaktepe-Pendikspor
Hekimoğlu-Samsunspor
Hacettepe-1922 Konya
Şanlıurfaspor-Sarıyer
Kırklarelispor-Tarsus İ.Y
İnegölspor-BAK SK
Y. Çorumspor-Manisa BB
Z. Kömür-Gümüşhanespor
Amed SF-A. Afyonspor

14. Hafta
Pendikspor-Z. Kömür
Sarıyer-Y. Çorumspor
Manisa BB-Amed SF
Samsunspor-Şanlıurfaspor
A. Afyonspor-Kırklarelispor
Tarsus İ.Y-İnegölspor
Gümüşhanespor-Hacettepe
1922 Konya-Hekimoğlu
BAK SK-Sancaktepe

15. Hafta
Sancaktepe-Tarsus İ.Y
Hekimoğlu-Gümüşhanespor
Hacettepe-Pendikspor
İnegölspor-A. Afyonspor
Kırklarelispor-Manisa BB
Şanlıurfaspor-1922 Konya
Samsunspor-Sarıyer
Z. Kömür-BAK SK
Amed SF-Y. Çorumspor

16. Hafta
Amed SF-Kırklarelispor
Pendikspor-Hekimoğlu
Manisa BB-İnegölspor
A. Afyonspor-Sancaktepe
Y. Çorumspor-Samsunspor
Tarsus İ.Y-Z. Kömür
Gümüşhanespor-Şanlıurfaspor
BAK SK-Hacettepe
1922 Konya-Sarıyer

17. Hafta
Sancaktepe-Manisa BB
Hacettepe-Tarsus İ.Y
Hekimoğlu-BAK SK
İnegölspor-Amed SF
Şanlıurfaspor-Pendikspor
Kırklarelispor-Y. Çorumspor
Z. Kömür-A. Afyonspor
Samsunspor-1922 Konya
Sarıyer-Gümüşhanespor

TFF 2. Lig fikstür çekimi, Riva'da yapıldı. Fikstür çekimine TFF Başkan Vekili Yılmaz Büyükaydın, Yönetim Kurulu üyesi İsmail Erdem, Genel Sekreter Yardımcısı Özcan Şepik, Maç Planlama Müdürü Besim Yalçın ve kulüp temsilcileri katıldı. TFF 2. Lig ve TFF 3. Lig'de sezon 1 Eylül 2019 tarihinde oynanacak maçlarla başlayacak ve normal sezon 25 Nisan 2020 tarihinde sona erecek. TFF 2. Lig ve TFF 3. Lig'de 7 ve 24." hafta maçları hafta içi oynanacak.

18. Hafta
Sarıyer-Pendikspor
Z. Kömür-Manisa BB
Samsunspor-Gümüşhanespor
Şanlıurfaspor-BAK SK
İnegölspor-Kırklarelispor
Hekimoğlu-Tarsus İ.Y
Hacettepe-A. Afyonspor
Sancaktepe-Amed SF
1922 Konya-Y. Çorumspor

19. Hafta
BAK SK-Sarıyer
Gümüşhanespor-1922 Konya
Tarsus İ.Y-Şanlıurfaspor
Kırklarelispor-Sancaktepe
A. Afyonspor-Hekimoğlu
Manisa BB-Hacettepe
Y. Çorumspor-İnegölspor
Pendikspor-Samsunspor
Amed SF-Z. Kömür

20. Hafta
Sarıyer-Tarsus İ.Y
Samsunspor-BAK SK
Şanlıurfaspor-A. Afyonspor
Gümüşhanespor-Y. Çorumspor
Sancaktepe-İnegölspor
Hacettepe-Amed SF
Z. Kömür-Kırklarelispor
Hekimoğlu-Manisa BB
1922 Konya-Pendikspor

21. Hafta
BAK SK-1922 Konya
Kırklarelispor-Hacettepe
Tarsus İ.Y-Samsunspor
İnegölspor-Z. Kömür
Amed SF-Hekimoğlu
Pendikspor-Gümüşhanespor
Y. Çorumspor-Sancaktepe
Manisa BB-Şanlıurfaspor
A. Afyonspor-Sarıyer

22. Hafta
Z. Kömür-Sancaktepe
Pendikspor-Y. Çorumspor
Samsunspor-A. Afyonspor
Sarıyer-Manisa BB
Şanlıurfaspor-Amed SF
Hacettepe-İnegölspor
Hekimoğlu-Kırklarelispor
Gümüşhanespor-BAK SK
1922 Konya-Tarsus İ.Y

23. Hafta
BAK SK-Pendikspor
Sancaktepe-Hacettepe
Kırklarelispor-Şanlıurfaspor
İnegölspor-Hekimoğlu
Tarsus İ.Y-Gümüşhanespor
Amed SF-Sarıyer
Manisa BB-Samsunspor
Y. Çorumspor-Z. Kömür
A. Afyonspor-1922 Konya

24. Hafta
Pendikspor-Tarsus İ.Y
Sarıyer-Kırklarelispor
Samsunspor-Amed SF
Şanlıurfaspor-İnegölspor
Gümüşhanespor-A. Afyonspor
Hacettepe-Z. Kömür
Hekimoğlu-Sancaktepe
BAK SK-Y. Çorumspor
1922 Konya-Manisa BB

25. Hafta
Kırklarelispor-Samsunspor
Tarsus İ.Y-BAK SK
Sancaktepe-Şanlıurfaspor
İnegölspor-Sarıyer
Amed SF-1922 Konya
Y. Çorumspor-Hacettepe
A. Afyonspor-Pendikspor
Z. Kömür-Hekimoğlu
Manisa BB-Gümüşhanespor

26. Hafta
Samsunspor-İnegölspor
Pendikspor-Manisa BB
Sarıyer-Sancaktepe
Tarsus İ.Y-Y. Çorumspor
Şanlıurfaspor-Z. Kömür
Hekimoğlu-Hacettepe
Gümüşhanespor-Amed SF
BAK SK-A. Afyonspor
1922 Konya-Kırklarelispor

27. Hafta
Hacettepe-Şanlıurfaspor
Sancaktepe-Samsunspor
Kırklarelispor-Gümüşhanespor
İnegölspor-1922 Konya
Amed SF-Pendikspor
A. Afyonspor-Tarsus İ.Y
Y. Çorumspor-Hekimoğlu
Z. Kömür-Sarıyer
Manisa BB-BAK SK

28. Hafta
A. Afyonspor-Y. Çorumspor
Samsunspor-Z. Kömür
Pendikspor-Kırklarelispor
Sarıyer-Hacettepe
Tarsus İ.Y-Manisa BB
Şanlıurfaspor-Hekimoğlu
Gümüşhanespor-İnegölspor
BAK SK-Amed SF
1922 Konya-Sancaktepe

29. Hafta
Sancaktepe-Gümüşhanespor
Hekimoğlu-Sarıyer
Hacettepe-Samsunspor
Kırklarelispor-BAK SK
İnegölspor-Pendikspor
Amed SF-Tarsus İ.Y
Y. Çorumspor-Şanlıurfaspor
Manisa BB-A. Afyonspor
Z. Kömür-1922 Konya

30. Hafta
Manisa BB-Y. Çorumspor
A. Afyonspor-Amed SF
BAK SK-İnegölspor
Pendikspor-Sancaktepe
Sarıyer-Şanlıurfaspor
Samsunspor-Hekimoğlu
Tarsus İ.Y-Kırklarelispor
Gümüşhanespor-Z. Kömür
1922 Konya-Hacettepe

31. Hafta
Sancaktepe-BAK SK
Hacettepe-Gümüşhanespor
Hekimoğlu-1922 Konya
İnegölspor-Tarsus İ.Y
Kırklarelispor-A. Afyonspor
Şanlıurfaspor-Samsunspor
Amed SF-Manisa BB
Y. Çorumspor-Sarıyer
Z. Kömür-Pendikspor

32. Hafta
Manisa BB-Kırklarelispor
A. Afyonspor-İnegölspor
Y. Çorumspor-Amed SF
Pendikspor-Hacettepe
Sarıyer-Samsunspor
Tarsus İ.Y-Sancaktepe
Gümüşhanespor-Hekimoğlu
BAK SK-Z. Kömür
1922 Konya-Şanlıurfaspor

33. Hafta
Sancaktepe-A. Afyonspor
Hekimoğlu-Pendikspor
Z. Kömür-Tarsus İ.Y
Hacettepe-BAK SK
İnegölspor-Manisa BB
Şanlıurfaspor-Gümüşhanespor
Kırklarelispor-Amed SF
Samsunspor-Y. Çorumspor
Sarıyer-1922 Konya

34. Hafta
Pendikspor-Şanlıurfaspor
Amed SF-İnegölspor
A. Afyonspor-Z. Kömür
Manisa BB-Sancaktepe
Y. Çorumspor-Kırklarelispor
Tarsus İ.Y-Hacettepe
Gümüşhanespor-Sarıyer
BAK SK-Hekimoğlu
1922 Konya-Samsunspor

TFF 2. Lig
Kırmızı Grup Fikstürü

1. Hafta
Ankara Demir-BB Bodrum
Bayburt Öİ-B. Elazığspor
Van BB-Bandırma Baltok
Sakaryaspor-E. Velimeşe
Eyüpspor-Kırşehir B.
Etimesgut B.-Niğde Anadolu
Kastamonu 1966-Tuzlaspor
Sivas B.-K. Karabükspor
Utaş Uşak-K. Maraşspor

2. Hafta
E. Velimeşe-Utaş Uşak
Niğde Anadolu-Van BB
Kırşehir B.-Kastamonu 1966
BB Bodrum-Sivas B.
Tuzlaspor-Bayburt Öİ
Bandırma Baltok-Eyüpspor
K. Karabükspor-Etimesgut B.
K. Maraşspor-Ankara Demir
B. Elazığspor-Sakaryaspor

3. Hafta
B. Elazığspor-Tuzlaspor
Ankara Demir-E. Velimeşe
Bayburt Öİ-Kırşehir B.
Van BB-K. Karabükspor
Sivas B.-K. Maraşspor
Kastamonu 1966-Bandırma Baltok
Etimesgut B.-BBi Bodrum
Eyüpspor-Niğde Anadolu
Sakaryaspor-Utaş Uşak

4. Hafta
Niğde Anadolu-Kastamonu 1966
BB Bodrum-Van BB
Kırşehir B.-B. Elazığspor
Tuzlaspor-Sakaryaspor
Bandırma Baltok-Bayburt Öİ
K. Karabükspor-Eyüpspor
K. Maraşspor-Etimesgut B.
E. Velimeşe-Sivas B.
Utaş Uşak-Ankara Demir

5. Hafta
B. Elazığspor-Bandırma Baltok
Bayburt Öİ-Niğde Anadolu
Tuzlaspor-Kırşehir B.
Van BB-K. Maraşspor
Sivas B.-Utaş Uşak
Sakaryaspor-Ankara Demir
Eyüpspor-BBi Bodrum
Etimesgut B.-E. Velimeşe
Kastamonu 1966-K. Karabükspor

6. Hafta
Niğde Anadolu-B. Elazığspor
Kırşehir B.-Sakaryaspor
BB Bodrum-Kastamonu 1966
Bandırma Baltok-Tuzlaspor
K. Maraşspor-Eyüpspor
Ankara Demir-Sivas B.
K. Karabükspor-Bayburt Öİ
Utaş Uşak-Etimesgut B.
E. Velimeşe-Van BB

7. Hafta
B. Elazığspor-K. Karabükspor
Bayburt Öİ-BBi Bodrum
Van BB-Utaş Uşak
Tuzlaspor-Niğde Anadolu
Kırşehir B.-Bandırma Baltok
Kastamonu 1966-K. Maraşspor
Etimesgut B.-Ankara Demir
Eyüpspor-E. Velimeşe
Sakaryaspor-Sivas B.

8. Hafta
BB Bodrum-B. Elazığspor
Niğde Anadolu-Kırşehir B.
Sivas B.-Etimesgut B.
Bandırma Baltok-Sakaryaspor
K. Maraşspor-Bayburt Öİ
K. Karabükspor-Tuzlaspor
Ankara Demir-Van BB
E. Velimeşe-Kastamonu 1966
Utaş Uşak-Eyüpspor

9. Hafta
B. Elazığspor-K. Maraşspor
Bandırma Baltok-Niğde Anadolu
Bayburt Öİ-E. Velimeşe
Tuzlaspor-BBi Bodrum
Van BB-Sivas B.
Sakaryaspor-Etimesgut B.
Eyüpspor-Ankara Demir
Kastamonu 1966-Utaş Uşak
Kırşehir B.-K. Karabükspor

10. Hafta
Etimesgut B.-Van BB
Sivas B.-Eyüpspor
Niğde Anadolu-Sakaryaspor
BB Bodrum-Kırşehir B.
K. Maraşspor-Tuzlaspor
Ankara Demir-Kastamonu 1966
K.Karabükspor-Bandırma Baltok
Utaş Uşak-Bayburt Öİ
E. Velimeşe-B. Elazığspor

11. Hafta
B. Elazığspor-Utaş Uşak
Tuzlaspor-E. Velimeşe
Bandırma Baltok-BBi Bodrum
Bayburt Öİ-Ankara Demir
Niğde Anadolu-K. Karabükspor
Kırşehir B.-K. Maraşspor
Kastamonu 1966-Sivas B.
Eyüpspor-Etimesgut B.
Sakaryaspor-Van BB

12. Hafta
Etimesgut B.-Kastamonu 1966
BB Bodrum-Niğde Anadolu
Sivas B.-Bayburt Öİ
Van BB-Eyüpspor
K. Maraşspor-Bandırma Baltok
K. Karabükspor-Sakaryaspor
Ankara Demir-B. Elazığspor
E. Velimeşe-Kırşehir B.
Utaş Uşak-Tuzlaspor

13. Hafta
K. Karabükspor-BBi Bodrum
B. Elazığspor-Sivas B.
Tuzlaspor-Ankara Demir
Bayburt Öİ-Etimesgut B.
Bandırma Baltok-E. Velimeşe
Niğde Anadolu-K. Maraşspor
Kırşehir B.-Utaş Uşak
Kastamonu 1966-Van BB
Sakaryaspor-Eyüpspor

14. Hafta
Eyüpspor-Kastamonu 1966
Etimesgut B.-B. Elazığspor
BB Bodrum-Sakaryaspor
Sivas B.-Tuzlaspor
Van BB-Bayburt Öİ
Ankara Demir-Kırşehir B.
K. Maraşspor-K. Karabükspor
Utaş Uşak-Bandırma Baltok
E. Velimeşe-Niğde Anadolu

15. Hafta
K. Karabükspor-E. Velimeşe
B. Elazığspor-Van BB
K. Maraşspor-BBi Bodrum
Tuzlaspor-Etimesgut B.
Bandırma Baltok-Ankara Demir
Bayburt Öİ-Eyüpspor
Niğde Anadolu-Utaş Uşak
Kırşehir B.-Sivas B.
Kastamonu 1966-Sakaryaspor

16. Hafta
Kastamonu 1966-Bayburt Öİ
Etimesgut B.-Kırşehir B.
Eyüpspor-B. Elazığspor
Sakaryaspor-K. Maraşspor
Sivas B.-Bandırma Baltok
Van BB-Tuzlaspor
Ankara Demir-Niğde Anadolu
E. Velimeşe-BBi Bodrum
Utaş Uşak-K. Karabükspor

17. Hafta
K. Karabükspor-Ankara Demir
K. Maraşspor-E. Velimeşe
B. Elazığspor-Kastamonu 1966
Tuzlaspor-Eyüpspor
Bayburt Öİ-Sakaryaspor
Bandırma Baltok-Etimesgut B.
Niğde Anadolu-Sivas B.
Kırşehir B.-Van BB
BB Bodrum-Utaş Uşak

18. Hafta

Kırşehir B.-Eyüpspor
BB Bodrum-Ankara Demir
Niğde Anadolu-Etimesgut B.
Bandırma Baltok-Van BB
Tuzlaspor-Kastamonu 1966
B. Elazığspor-Bayburt Öİ
K. Maraşspor-Utaş Uşak
K. Karabükspor-Sivas B.
E. Velimeşe-Sakaryaspor

19. Hafta

Utaş Uşak-E. Velimeşe
Ankara Demir-K. Maraşspor
Van BB-Niğde Anadolu
Bayburt Öİ-Tuzlaspor
Sivas B.-BBi Bodrum
Kastamonu 1966-Kırşehir B.
Sakaryaspor-B. Elazığspor
Eyüpspor-Bandırma Baltok
Etimesgut B.-K. Karabükspor

20. Hafta

Kırşehir B.-Bayburt Öİ
BB Bodrum-Etimesgut B.
Niğde Anadolu-Eyüpspor
Bandırma Baltok-Kastamonu 1966
Tuzlaspor-B. Elazığspor
K. Karabükspor-Van BB
K. Maraşspor-Sivas B.
Utaş Uşak-Sakaryaspor
E. Velimeşe-Ankara Demir

21. Hafta

B. Elazığspor-Kırşehir B.
Ankara Demir-Utaş Uşak
Van BB-BBi Bodrum
Bayburt Öİ-Bandırma Baltok
Sivas B.-E. Velimeşe
Sakaryaspor-Tuzlaspor
Eyüpspor-K. Karabükspor
Etimesgut B.-K. Maraşspor
Kastamonu 1966-Niğde Anadolu

22. Hafta

Niğde Anadolu-Bayburt Öİ
BB Bodrum-Eyüpspor
Kırşehir B.-Tuzlaspor
Bandırma Baltok-B. Elazığspor
Ankara Demir-Sakaryaspor
K. Karabükspor-Kastamonu 1966
K. Maraşspor-Van BB
E. Velimeşe-Etimesgut B.
Utaş Uşak-Sivas B.

23. Hafta

B. Elazığspor-Niğde Anadolu
Bayburt Öİ-K. Karabükspor
Van BB-E. Velimeşe
Tuzlaspor-Bandırma Baltok
Sivas B.-Ankara Demir
Kastamonu 1966-BBi Bodrum
Etimesgut B.-Utaş Uşak
Sakaryaspor-Kırşehir B.
Eyüpspor-K. Maraşspor

24. Hafta

Niğde Anadolu-Tuzlaspor
Sivas B.-Sakaryaspor
BB Bodrum-Bayburt Öİ
Bandırma Baltok-Kırşehir B.
Ankara Demir-Etimesgut B.
K. Maraşspor-Kastamonu 1966
K. Karabükspor-B. Elazığspor
Utaş Uşak-Van BB
E. Velimeşe-Eyüpspor

25. Hafta

B. Elazığspor-BBi Bodrum
Bayburt Öİ-K. Maraşspor
Van BB-Ankara Demir
Tuzlaspor-K. Karabükspor
Kırşehir B.-Niğde Anadolu
Eyüpspor-Utaş Uşak
Sakaryaspor-Bandırma Baltok
Etimesgut B.-Sivas B.
Kastamonu 1966-E. Velimeşe

26. Hafta

Etimesgut B.-Sakaryaspor
BB Bodrum-Tuzlaspor
Sivas B.-Van BB
Niğde Anadolu-Bandırma Baltok
K. Maraşspor-B. Elazığspor
K. Karabükspor-Kırşehir B.
Ankara Demir-Eyüpspor
E. Velimeşe-Bayburt Öİ
Utaş Uşak-Kastamonu 1966

27. Hafta

Bandırma Baltok-K. Karabükspor
B. Elazığspor-E. Velimeşe
Van BB-Etimesgut B.
Tuzlaspor-K. Maraşspor
Bayburt Öİ-Utaş Uşak
Kırşehir B.-BBi Bodrum
Kastamonu 1966-Ankara Demir
Sakaryaspor-Niğde Anadolu
Eyüpspor-Sivas B.

28. Hafta

Etimesgut B.-Eyüpspor
BB Bodrum-Bandırma Baltok
Sivas B.-Kastamonu 1966
Van BB-Sakaryaspor
K. Maraşspor-Kırşehir B.
Ankara Demir-Bayburt Öİ
K. Karabükspor-Niğde Anadolu
Utaş Uşak-B. Elazığspor
E. Velimeşe-Tuzlaspor

29. Hafta

B. Elazığspor-Ankara Demir
Sakaryaspor-K. Karabükspor
Tuzlaspor-Utaş Uşak
Bayburt Öİ-Sivas B.
Bandırma Baltok-K. Maraşspor
Niğde Anadolu-BBi Bodrum
Kırşehir B.-E. Velimeşe
Kastamonu 1966-Etimesgut B.
Eyüpspor-Van BB

30. Hafta

Eyüpspor-Sakaryaspor
Etimesgut B.-Bayburt Öİ
BB Bodrum-K. Karabükspor
Sivas B.-B. Elazığspor
Van BB-Kastamonu 1966
K. Maraşspor-Niğde Anadolu
Ankara Demir-Tuzlaspor
E. Velimeşe-Bandırma Baltok
Utaş Uşak-Kırşehir B.

31. Hafta

K. Karabükspor-K. Maraşspor
Tuzlaspor-Sivas B.
B. Elazığspor-Etimesgut B.
Bandırma Baltok-Utaş Uşak
Bayburt Öİ-Van BB
Niğde Anadolu-E. Velimeşe
Kırşehir B.-Ankara Demir
Kastamonu 1966-Eyüpspor
Sakaryaspor-BBi Bodrum

32. Hafta

Sakaryaspor-Kastamonu 1966
Eyüpspor-Bayburt Öİ
Etimesgut B.-Tuzlaspor
Sivas B.-Kırşehir B.
E. Velimeşe-K. Karabükspor
BB Bodrum-K. Maraşspor
Van BB-B. Elazığspor
Ankara Demir-Bandırma Baltok
Utaş Uşak-Niğde Anadolu

33. Hafta

K. Karabükspor-Utaş Uşak
K. Maraşspor-Sakaryaspor
B. Elazığspor-Eyüpspor
Tuzlaspor-Van BB
Bayburt Öİ-Kastamonu 1966
Bandırma Baltok-Sivas B.
Kırşehir B.-Etimesgut B.
BB Bodrum-E. Velimeşe
Niğde Anadolu-Ankara Demir

34. Hafta

Sivas B.-Niğde Anadolu
Etimesgut B.-Bandırma Baltok
Kastamonu 1966-B. Elazığspor
Eyüpspor-Tuzlaspor
Sakaryaspor-Bayburt Öİ
Van BB-Kırşehir B.
Ankara Demir-K. Karabükspor
Utaş Uşak-BBi Bodrum
E. Velimeşe-K. Maraşspor

TFF 3
1. Grup F

1. Hafta
Silivrispor-Erzinspor
Tokatspor-Çatalcaspor
Düzcespor-Kızılcabölükspor
Sultanbeyli B.-Manisaspor
Artvin Hopa-Yomraspor
Serik B.-A. 24erzincan
Cİ Group Buca-Çankaya FK
K. Karaköprü B.-Şile Yıldız
Y. Orduspor-68 Aksaray B.

2. Hafta
68 Aksaray B.-Serik B.
Çatalcaspor-Sultanbeyli B.
Erzinspor-Cİ Group Buca
Kızılcabölükspor-Artvin Hopa
Çankaya FK-Düzcespor
A. 24erzincan-K. Karaköprü B.
Yomra Spor-Tokatspor
Şile Yıldız-Silivrispor
Manisaspor-Y. Orduspor

3. Hafta
Düzcespor-Artvin Hopa
Tokatspor-Kızılcabölükspor
Silivrispor-A. 24erzincan
Sultanbeyli B.-Yomraspor
Çankaya FK-Erzinspor
Serik B.-Manisaspor
Cİ Group Buca-Şile Yıldız
K. Karaköprü B.-68 Aksaray B.
Y. Orduspor-Çatalcaspor

4. Hafta
68 Aksaray B.-Silivrispor
Çatalcaspor-Serik B.
Erzinspor-Düzcespor
Kızılcabölükspor-Sultanbeyli B.
Artvin Hopa-Tokatspor
Şile Yıldız-Çankaya FK
A. 24erzincan-Cİ Group Buca
Yomra Spor-Y. Orduspor
Manisaspor-K. Karaköprü B.

5. Hafta
Düzcespor-Tokatspor
Silivrispor-Manisaspor
Sultanbeyli B.-Artvin Hopa
Çankaya FK-A. 24erzincan
Serik B.-Yomraspor
Erzinspor-Şile Yıldız
Cİ Group Buca-68 Aksaray B.
K. Karaköprü B.-Çatalcaspor
Y. Orduspor-Kızılcabölükspor

6. Hafta
68 Aksaray B.-Çankaya FK
Çatalcaspor-Silivrispor
Kızılcabölükspor-Serik B.
Artvin Hopa-Y. Orduspor
Şile Yıldız-Düzcespor
Yomra Spor-K. Karaköprü B.
A. 24erzincan-Erzinspor
Tokatspor-Sultanbeyli B.
Manisaspor-Cİ Group Buca

7. Hafta
Düzcespor-Sultanbeyli B.
Silivrispor-Yomraspor
Şile Yıldız-A. 24erzincan
Çankaya FK-Manisaspor
Serik B.-Artvin Hopa
K. Karaköprü B.-Kızılcabölükspor
Y. Orduspor-Tokatspor
Cİ Group Buca-Çatalcaspor
Erzinspor-68 Aksaray B.

8. Hafta
Çatalcaspor-Çankaya FK
Kızılcabölükspor-Silivrispor
Artvin Hopa-K. Karaköprü B.
Sultanbeyli B.-Y. Orduspor
Yomra Spor-Cİ Group Buca
A. 24erzincan-Düzcespor
Tokatspor-Serik B.
Manisaspor-Erzinspor
68 Aksaray B.-Şile Yıldız

9. Hafta
Düzcespor-Y. Orduspor
Silivrispor-Artvin Hopa
A. 24erzincan-68 Aksaray B.
Şile Yıldız-Manisaspor
Çankaya FK-Yomraspor
Serik B.-Sultanbeyli B.
K. Karaköprü B.-Tokatspor
Erzinspor-Çatalcaspor
Cİ Group Buca-Kızılcabölükspor

10. Hafta
Çatalcaspor-Şile Yıldız
Kızılcabölükspor-Çankaya FK
Yomra Spor-Erzinspor
Artvin Hopa-Cİ Group Buca
Manisaspor-A. 24erzincan
Sultanbeyli B.-K. Karaköprü B.
Tokatspor-Silivrispor
Y. Orduspor-Serik B.
68 Aksaray B.-Düzcespor

11. Hafta
68 Aksaray B.-Manisaspor
Silivrispor-Sultanbeyli B.
Düzcespor-Serik B.
Şile Yıldız-Yomraspor
A. 24erzincan-Çatalcaspor
Çankaya FK-Artvin Hopa
K. Karaköprü B.-Y. Orduspor
Cİ Group Buca-Tokatspor
Erzinspor-Kızılcabölükspor

12. Hafta
Çatalcaspor-68 Aksaray B.
Y. Orduspor-Silivrispor
Serik B.-K. Karaköprü B.
Artvin Hopa-Erzinspor
Kızılcabölükspor-Şile Yıldız
Yomra Spor-A. 24erzincan
Sultanbeyli B.-Cİ Group Buca
Tokatspor-Çankaya FK
Manisaspor-Düzcespor

13. Hafta
Manisaspor-Çatalcaspor
Düzcespor-K. Karaköprü B.
Silivrispor-Serik B.
Şile Yıldız-Artvin Hopa
A. 24erzincan-Kızılcabölükspor
Çankaya FK-Sultanbeyli B.
Cİ Group Buca-Y. Orduspor
Erzinspor-Tokatspor
68 Aksaray B.-Yomraspor

14. Hafta
Y. Orduspor-Çankaya FK
K. Karaköprü B.-Silivrispor
Çatalcaspor-Düzcespor
Artvin Hopa-A. 24erzincan
Serik B.-Cİ Group Buca
Kızılcabölükspor-68 Aksaray B.
Yomra Spor-Manisaspor
Sultanbeyli B.-Erzinspor
Tokatspor-Şile Yıldız

15. Hafta
Silivrispor-Düzcespor
Manisaspor-Kızılcabölükspor
Şile Yıldız-Sultanbeyli B.
Yomra Spor-Çatalcaspor
A. 24erzincan-Tokatspor
Çankaya FK-Serik B.
Cİ Group Buca-K. Karaköprü B.
Erzinspor-Y. Orduspor
68 Aksaray B.-Artvin Hopa

16. Hafta
Y. Orduspor-Şile Yıldız
Serik B.-Erzinspor
K. Karaköprü B.-Çankaya FK
Artvin Hopa-Manisaspor
Kızılcabölükspor-Çatalcaspor
Sultanbeyli B.-A. 24erzincan
Düzcespor-Yomraspor
Silivrispor-Cİ Group Buca
Tokatspor-68 Aksaray B.

17. Hafta
Manisaspor-Tokatspor
Şile Yıldız-Serik B.
A. 24erzincan-Y. Orduspor
Çankaya FK-Silivrispor
Yomra Spor-Kızılcabölükspor
Çatalcaspor-Artvin Hopa
Erzinspor-K. Karaköprü B.
Cİ Group Buca-Düzcespor
68 Aksaray B.-Sultanbeyli B.

B. Lig Fikstürü

18. Hafta

68 Aksaray B.–Y. Orduspor
Erzinspor–Silivrispor
Çatalcaspor–Tokatspor
Çankaya FK–Cİ Group Buca
Kızılcabölükspor–Düzcespor
A. 24erzincan–Serik B.
Yomra Spor–Artvin Hopa
Manisaspor–Sultanbeyli B.
Şile Yıldız–K. Karaköprü B.

19. Hafta

Sultanbeyli B.–Çatalcaspor
Düzcespor–Çankaya FK
Tokatspor–Yomraspor
Silivrispor–Şile Yıldız
Serik B.–68 Aksaray B.
Artvin Hopa–Kızılcabölükspor
K. Karaköprü B.–A. 24erzincan
Cİ Group Buca–Erzinspor
Y. Orduspor–Manisaspor

20. Hafta

68 Aksaray B.–K. Karaköprü B.
Erzinspor–Çankaya FK
Çatalcaspor–Y. Orduspor
Artvin Hopa–Düzcespor
Kızılcabölükspor–Tokatspor
Manisaspor–Serik B.
Şile Yıldız–Cİ Group Buca
Yomra Spor–Sultanbeyli B.
A. 24erzincan–Silivrispor

21. Hafta

Sultanbeyli B.–Kızılcabölükspor
Düzcespor–Erzinspor
Tokatspor–Artvin Hopa
Silivrispor–68 Aksaray B.
Serik B.–Çatalcaspor
Çankaya FK–Şile Yıldız
K. Karaköprü B.–Manisaspor
Cİ Group Buca–A. 24erzincan
Y. Orduspor–Yomraspor

22. Hafta

68 Aksaray B.–Cİ Group Buca
Çatalcaspor–K. Karaköprü B.
Yomra Spor–Serik B.
Artvin Hopa–Sultanbeyli B.
Kızılcabölükspor–Y. Orduspor
Tokatspor–Düzcespor
Manisaspor–Silivrispor
Şile Yıldız–Erzinspor
A. 24erzincan–Çankaya FK

23. Hafta

Sultanbeyli B.–Tokatspor
Düzcespor–Şile Yıldız
Silivrispor–Çatalcaspor
Serik B.–Kızılcabölükspor
Çankaya FK–68 Aksaray B.
K. Karaköprü B.–Yomraspor
Cİ Group Buca–Manisaspor
Erzinspor–A. 24erzincan
Y. Orduspor–Artvin Hopa

24. Hafta

68 Aksaray B.–Erzinspor
Çatalcaspor–Cİ Group Buca
Artvin Hopa–Serik B.
Kızılcabölükspor–K. Karaköprü B.
Tokatspor–Y. Orduspor
Manisaspor–Çankaya FK
Sultanbeyli B.–Düzcespor
A. 24erzincan–Şile Yıldız
Yomra Spor–Silivrispor

25. Hafta

Şile Yıldız–68 Aksaray B.
Düzcespor–A. 24erzincan
Silivrispor–Kızılcabölükspor
Serik B.–Tokatspor
Çankaya FK–Çatalcaspor
K. Karaköprü B.–Artvin Hopa
Erzinspor–Manisaspor
Cİ Group Buca–Yomraspor
Y. Orduspor–Sultanbeyli B.

26. Hafta

68 Aksaray B.–A. 24erzincan
Çatalcaspor–Erzinspor
Y. Orduspor–Düzcespor
Artvin Hopa–Silivrispor
Kızılcabölükspor–Cİ Group Buca
Tokatspor–K. Karaköprü B.
Manisaspor–Şile Yıldız
Sultanbeyli B.–Serik B.
Yomra Spor–Çankaya FK

27. Hafta

A. 24erzincan–Manisaspor
Şile Yıldız–Çatalcaspor
Düzcespor–68 Aksaray B.
Silivrispor–Tokatspor
Serik B.–Y. Orduspor
Çankaya FK–Kızılcabölükspor
K. Karaköprü B.–Sultanbeyli B.
Cİ Group Buca–Artvin Hopa
Erzinspor–Yomraspor

28. Hafta

Çatalcaspor–A. 24erzincan
Artvin Hopa–Çankaya FK
Serik B.–Düzcespor
Kızılcabölükspor–Erzinspor
Tokatspor–Cİ Group Buca
Manisaspor–68 Aksaray B.
Sultanbeyli B.–Silivrispor
Yomra Spor–Şile Yıldız
Y. Orduspor–K. Karaköprü B.

29. Hafta

68 Aksaray B.–Çatalcaspor
A. 24erzincan–Yomraspor
Şile Yıldız–Kızılcabölükspor
Düzcespor–Manisaspor
Silivrispor–Y. Orduspor
Çankaya FK–Tokatspor
K. Karaköprü B.–Serik B.
Erzinspor–Artvin Hopa
Cİ Group Buca–Sultanbeyli B.

30. Hafta

K. Karaköprü B.–Düzcespor
Çatalcaspor–Manisaspor
Artvin Hopa–Şile Yıldız
Serik B.–Silivrispor
Kızılcabölükspor–A. 24erzincan
Tokatspor–Erzinspor
Sultanbeyli B.–Çankaya FK
Yomra Spor–68 Aksaray B.
Y. Orduspor–Cİ Group Buca

31. Hafta

68 Aksaray B.–Kızılcabölükspor
A. 24erzincan–Artvin Hopa
Şile Yıldız–Tokatspor
Silivrispor–K. Karaköprü B.
Düzcespor–Çatalcaspor
Manisaspor–Yomraspor
Çankaya FK–Y. Orduspor
Cİ Group Buca–Serik B.
Erzinspor–Sultanbeyli B.

32. Hafta

Çatalcaspor–Yomraspor
K. Karaköprü B.–Cİ Group Buca
Artvin Hopa–68 Aksaray B.
Serik B.–Çankaya FK
Kızılcabölükspor–Manisaspor
Düzcespor–Silivrispor
Tokatspor–A. 24erzincan
Sultanbeyli B.–Şile Yıldız
Y. Orduspor–Erzinspor

33. Hafta

68 Aksaray B.–Tokatspor
A. 24erzincan–Sultanbeyli B.
Yomra Spor–Düzcespor
Şile Yıldız–Y. Orduspor
Manisaspor–Artvin Hopa
Çankaya FK–K. Karaköprü B.
Çatalcaspor–Kızılcabölükspor
Erzinspor–Serik B.
Cİ Group Buca–Silivrispor

34. Hafta

K. Karaköprü B.–Erzinspor
Artvin Hopa–Çatalcaspor
Kızılcabölükspor–Yomraspor
Serik B.–Şile Yıldız
Düzcespor–Cİ Group Buca
Tokatspor–Manisaspor
Silivrispor–Çankaya FK
Sultanbeyli B.–68 Aksaray B.
Y. Orduspor–A. 24erzincan

TFF 3
2. Grup F

1. Hafta
Fethiyespor-Erokspor
Turgutluspor-Fatsa B.
B. Derincespor-1877 Alemdağ
Ofspor-Erbaaspor
B. Tepecikspor-Karşıyaka
Payasspor-Kocaelispor
Cizrespor-Kemer 2003
Elazığ B.-Ağrı 1970

2. Hafta
1877 Alemdağ-Ofspor
Ağrı 1970 Spor-Payasspor
Fatsa B.-B. Derincespor
Kemer 2003-Turgutluspor
Erbaaspor-B. Tepecikspor
Erokspor-Cizrespor
Karşıyaka-Kozanspor
Kocaelispor-Fethiyespor

3. Hafta
Kozanspor-Erbaaspor
Turgutluspor-Erokspor
Fethiyespor-Ağrı 1970
B. Derincespor-Kemer 2003
B. Tepecikspor-1877 Alemdağ
Ofspor-Fatsa B.
Payasspor-Elazığ B.
Cizrespor-Kocaelispor

4. Hafta
Elazığ B.-Fethiyespor
1877 Alemdağ-Kozanspor
Ağrı 1970 Spor-Cizrespor
Fatsa B.-B. Tepecikspor
Kemer 2003-Ofspor
Erokspor-B. Derincespor
Erbaaspor-Karşıyaka
Kocaelispor-Turgutluspor

5. Hafta
Kozanspor-Fatsa B.
B. Derincespor-Kocaelispor
Fethiyespor-Payasspor
Turgutluspor-Ağrı 1970
Ofspor-Erokspor
Karşıyaka-1877 Alemdağ
B. Tepecikspor-Kemer 2003
Cizrespor-Elazığ B.

6. Hafta
Fatsa B.-Karşıyaka
Payasspor-Cizrespor
Kemer 2003-Kozanspor
1877 Alemdağ-Erbaaspor
Ağrı 1970 Spor-B. Derincespor
Elazığ B.-Turgutluspor
Erokspor-B. Tepecikspor
Kocaelispor-Ofspor

7. Hafta
B. Derincespor-Elazığ B.
Turgutluspor-Payasspor
Kozanspor-Erokspor
Erbaaspor-Fatsa B.
Ofspor-Ağrı 1970
Karşıyaka-Kemer 2003
B. Tepecikspor-Kocaelispor
Cizrespor-Fethiyespor

8. Hafta
Fatsa B.-1877 Alemdağ
Kemer 2003-Erbaaspor
Payasspor-B. Derincespor
Elazığ B.-Ofspor
Ağrı 1970 Spor-B. Tepecikspor
Erokspor-Karşıyaka
Fethiyespor-Turgutluspor
Kocaelispor-Kozanspor

9. Hafta
Kozanspor-Ağrı 1970
B. Derincespor-Fethiyespor
Turgutluspor-Cizrespor
Karşıyaka-Kocaelispor
Erbaaspor-Erokspor
Ofspor-Payasspor
1877 Alemdağ-Kemer 2003
B. Tepecikspor-Elazığ B.

10. Hafta
Kemer 2003-Fatsa B.
Payasspor-B. Tepecikspor
Ağrı 1970 Spor-Karşıyaka
Elazığ B.-Kozanspor
Cizrespor-B. Derincespor
Erokspor-1877 Alemdağ
Fethiyespor-Ofspor
Kocaelispor-Erbaaspor

11. Hafta
B. Derincespor-Turgutluspor
Kozanspor-Payasspor
Karşıyaka-Elazığ B.
Erbaaspor-Ağrı 1970
Ofspor-Cizrespor
1877 Alemdağ-Kocaelispor
Fatsa B.-Erokspor
B. Tepecikspor-Fethiyespor

12. Hafta
Payasspor-Karşıyaka
Elazığ B.-Erbaaspor
Cizrespor-B. Tepecikspor
Ağrı 1970 Spor-1877 Alemdağ
Erokspor-Kemer 2003
Kocaelispor-Fatsa B.
Fethiyespor-Kozanspor
Turgutluspor-Ofspor

13. Hafta
Kozanspor-Cizrespor
Karşıyaka-Fethiyespor
Erbaaspor-Payasspor
Ofspor-B. Derincespor
1877 Alemdağ-Elazığ B.
Fatsa B.-Ağrı 1970
B. Tepecikspor-Turgutluspor
Kemer 2003-Kocaelispor

14. Hafta
Payasspor-1877 Alemdağ
Cizrespor-Karşıyaka
Elazığ B.-Fatsa B.
Ağrı 1970 Spor-Kemer 2003
B. Derincespor-B. Tepecikspor
Kocaelispor-Erokspor
Fethiyespor-Erbaaspor
Turgutluspor-Kozanspor

15. Hafta
Kozanspor-B. Derincespor
Erokspor-Ağrı 1970
Karşıyaka-Turgutluspor
Erbaaspor-Cizrespor
Fatsa B.-Payasspor
1877 Alemdağ-Fethiyespor
Kemer 2003-Elazığ B.
B. Tepecikspor-Ofspor

16. Hafta
Payasspor-Kemer 2003
Cizrespor-1877 Alemdağ
Elazığ B.-Erokspor
Ağrı 1970 Spor-Kocaelispor
Ofspor-Kozanspor
B. Derincespor-Karşıyaka
Fethiyespor-Fatsa B.
Turgutluspor-Erbaaspor

17. Hafta
Kocaelispor-Elazığ B.
Kozanspor-B. Tepecikspor
Erbaaspor-B. Derincespor
Karşıyaka-Ofspor
Erokspor-Payasspor
1877 Alemdağ-Turgutluspor
Fatsa B.-Cizrespor
Kemer 2003-Fethiyespor

B. Lig Fikstürü

18. Hafta
Kemer 2003-Cizrespor
Fatsa B.-Turgutluspor
1877 Alemdağ-B. Derincespor
Ağrı 1970 Spor-Elazığ B.
Erokspor-Fethiyespor
Karşıyaka-B. Tepecikspor
Erbaaspor-Ofspor
Kocaelispor-Payasspor

19. Hafta
Kozanspor-Karşıyaka
Turgutluspor-Kemer 2003
Fethiyespor-Kocaelispor
Ofspor-1877 Alemdağ
B. Derincespor-Fatsa B.
Cizrespor-Erokspor
Payasspor-Ağrı 1970
B. Tepecikspor-Erbaaspor

20. Hafta
Kemer 2003-B. Derincespor
Fatsa B.-Ofspor
Ağrı 1970 Spor-Fethiyespor
1877 Alemdağ-B. Tepecikspor
Elazığ B.-Payasspor
Erokspor-Turgutluspor
Erbaaspor-Kozanspor
Kocaelispor-Cizrespor

21. Hafta
B. Derincespor-Erokspor
Kozanspor-1877 Alemdağ
Fethiyespor-Elazığ B.
Turgutluspor-Kocaelispor
Ofspor-Kemer 2003
Karşıyaka-Erbaaspor
Cizrespor-Ağrı 1970
B. Tepecikspor-Fatsa B.

22. Hafta
Kemer 2003-B. Tepecikspor
Payasspor-Fethiyespor
Fatsa B.-Kozanspor
1877 Alemdağ-Karşıyaka
Ağrı 1970 Spor-Turgutluspor
Elazığ B.-Cizrespor
Erokspor-Ofspor
Kocaelispor-B. Derincespor

23. Hafta
Kozanspor-Kemer 2003
Turgutluspor-Elazığ B.
B. Derincespor-Ağrı 1970
Ofspor-Kocaelispor
Karşıyaka-Fatsa B.
Erbaaspor-1877 Alemdağ
Cizrespor-Payasspor
B. Tepecikspor-Erokspor

24. Hafta
Payasspor-Turgutluspor
Kemer 2003-Karşıyaka
Fatsa B.-Erbaaspor
Elazığ B.-B. Derincespor
Ağrı 1970 Spor-Ofspor
Erokspor-Kozanspor
Fethiyespor-Cizrespor
Kocaelispor-B. Tepecikspor

25. Hafta
Kozanspor-Kocaelispor
Turgutluspor-Fethiyespor
B. Derincespor-Payasspor
Karşıyaka-Erokspor
Erbaaspor-Kemer 2003
Ofspor-Elazığ B.
1877 Alemdağ-Fatsa B.
B. Tepecikspor-Ağrı 1970

26. Hafta
Kemer 2003-1877 Alemdağ
Payasspor-Ofspor
Cizrespor-Turgutluspor
Elazığ B.-B. Tepecikspor
Ağrı 1970 Spor-Kozanspor
Erokspor-Erbaaspor
Fethiyespor-B. Derincespor
Kocaelispor-Karşıyaka

27. Hafta
Kozanspor-Elazığ B.
B. Derincespor-Cizrespor
Karşıyaka-Ağrı 1970
Ofspor-Fethiyespor
Erbaaspor-Kocaelispor
1877 Alemdağ-Erokspor
Fatsa B.-Kemer 2003
B. Tepecikspor-Payasspor

28. Hafta
Payasspor-Kozanspor
Elazığ B.-Karşıyaka
Cizrespor-Ofspor
Ağrı 1970 Spor-Erbaaspor
Erokspor-Fatsa B.
Kocaelispor-1877 Alemdağ
Turgutluspor-B. Derincespor
Fethiyespor-B. Tepecikspor

29. Hafta
Kozanspor-Fethiyespor
Karşıyaka-Payasspor
Erbaaspor-Elazığ B.
Ofspor-Turgutluspor
1877 Alemdağ-Ağrı 1970
Kemer 2003-Erokspor
B. Tepecikspor-Cizrespor
Fatsa B.-Kocaelispor

30. Hafta
Cizrespor-Kozanspor
Payasspor-Erbaaspor
Elazığ B.-1877 Alemdağ
Ağrı 1970 Spor-Fatsa B.
B. Derincespor-Ofspor
Turgutluspor-B. Tepecikspor
Fethiyespor-Karşıyaka
Kocaelispor-Kemer 2003

31. Hafta
Kozanspor-Turgutluspor
Erokspor-Kocaelispor
Karşıyaka-Cizrespor
Erbaaspor-Fethiyespor
1877 Alemdağ-Payasspor
Fatsa B.-Elazığ B.
B. Tepecikspor-B. Derincespor
Kemer 2003-Ağrı 1970

32. Hafta
Payasspor-Fatsa B.
Ağrı 1970 Spor-Erokspor
Cizrespor-Erbaaspor
Elazığ B.-Kemer 2003
Ofspor-B. Tepecikspor
Turgutluspor-Karşıyaka
Fethiyespor-1877 Alemdağ
B. Derincespor-Kozanspor

33. Hafta
Kocaelispor-Ağrı 1970
Kozanspor-Ofspor
Erbaaspor-Turgutluspor
Karşıyaka-B. Derincespor
Erokspor-Elazığ B.
1877 Alemdağ-Cizrespor
Fatsa B.-Fethiyespor
Kemer 2003-Payasspor

34. Hafta
B. Tepecikspor-Kozanspor
Payasspor-Erokspor
Cizrespor-Fatsa B.
Elazığ B.-Kocaelispor
B. Derincespor-Erbaaspor
Ofspor-Karşıyaka
Fethiyespor-Kemer 2003
Turgutluspor-1877 Alemdağ

TFF 3
3. Grup

1. Hafta
Batman Petrol-1954 Kelkit B.
Muğlaspor-Nazilli B.
H.E. Adıvar-Somaspor
Karacabey B.-Pazarspor
Gölcükspor-Altındağ B.
Yozgat 1959-Osmaniyespor
M. Yeşilyurt B.-Bayrampaşa
Nevşehir B.-Diyarbekirspor
Modafen-Darıca GB

2. Hafta
Pazarspor-Nevşehir B.
Altındağ B.-Muğlaspor
Diyarbekirspor-Modafen
Darıca GB-H.E. Adıvar
Osmaniyespor-Karacabey B.
1954 Kelkit B.-Yozgat 1959
Somaspor-M. Yeşilyurt B.
Bayrampaşa-Gölcükspor
Nazilli B.-Batman Petrol

3. Hafta
Muğlaspor-Bayrampaşa
Batman Petrol-Altındağ B.
1954 Kelkit B.-Nazilli B.
H.E. Adıvar-Diyarbekirspor
Gölcükspor-Somaspor
Yozgat 1959-Karacabey B.
M. Yeşilyurt B.-Darıca GB
Nevşehir B.-Osmaniyespor
Modafen-Pazarspor

4. Hafta
Pazarspor-H.E. Adıvar
Darıca GB-Gölcükspor
Diyarbekirspor-M. Yeşilyurt B.
Altındağ B.-1954 Kelkit B.
Karacabey B.-Nevşehir B.
Osmaniyespor-Modafen
Somaspor-Muğlaspor
Bayrampaşa-Batman Petrol
Nazilli B.-Yozgat 1959

5. Hafta
Nazilli B.-Altındağ B.
Muğlaspor-Darıca GB
Batman Petrol-Somaspor
1954 Kelkit B.-Bayrampaşa
H.E. Adıvar-Osmaniyespor
Gölcükspor-Diyarbekirspor
Yozgat 1959-Nevşehir B.
M. Yeşilyurt B.-Pazarspor
Modafen-Karacabey B.

6. Hafta
Nevşehir B.-Modafen
Pazarspor-Gölcükspor
Karacabey B.-H.E. Adıvar
Altındağ B.-Yozgat 1959
Darıca GB-Batman Petrol
Somaspor-1954 Kelkit B.
Osmaniyespor-M. Yeşilyurt B.
Diyarbekirspor-Muğlaspor
Bayrampaşa-Nazilli B.

7. Hafta
Batman Petrol-Diyarbekirspor
Nazilli B.-Somaspor
Muğlaspor-Pazarspor
H.E. Adıvar-Nevşehir B.
1954 Kelkit B.-Darıca GB
Altındağ B.-Bayrampaşa
Gölcükspor-Osmaniyespor
M. Yeşilyurt B.-Karacabey B.
Yozgat 1959-Modafen

8. Hafta
Nevşehir B.-M. Yeşilyurt B.
Pazarspor-Batman Petrol
Darıca GB-Nazilli B.
Karacabey B.-Gölcükspor
Diyarbekirspor-1954 Kelkit B.
Somaspor-Altındağ B.
Osmaniyespor-Muğlaspor
Bayrampaşa-Yozgat 1959
Modafen-H.E. Adıvar

9. Hafta
Bayrampaşa-Somaspor
Batman Petrol-Osmaniyespor
Muğlaspor-Karacabey B.
Nazilli B.-Diyarbekirspor
1954 Kelkit B.-Pazarspor
Altındağ B.-Darıca GB
Gölcükspor-Nevşehir B.
M. Yeşilyurt B.-Modafen
Yozgat 1959-H.E. Adıvar

10. Hafta
Nevşehir B.-Muğlaspor
Pazarspor-Nazilli B.
Darıca GB-Bayrampaşa
Karacabey B.-Batman Petrol
Diyarbekirspor-Altındağ B.
Somaspor-Yozgat 1959
Osmaniyespor-1954 Kelkit B.
H.E. Adıvar-M. Yeşilyurt B.
Modafen-Gölcükspor

11. Hafta
1954 Kelkit B.-Karacabey B.
Somaspor-Darıca GB
Nazilli B.-Osmaniyespor
Muğlaspor-Modafen
Batman Petrol-Nevşehir B.
Bayrampaşa-Diyarbekirspor
Altındağ B.-Pazarspor
Gölcükspor-H.E. Adıvar
Yozgat 1959-M. Yeşilyurt B.

12. Hafta
M. Yeşilyurt B.-Gölcükspor
Nevşehir B.-1954 Kelkit B.
Pazarspor-Bayrampaşa
Darıca GB-Yozgat 1959
Karacabey B.-Nazilli B.
Diyarbekirspor-Somaspor
H.E. Adıvar-Muğlaspor
Osmaniyespor-Altındağ B.
Modafen-Batman Petrol

13. Hafta
Somaspor-Pazarspor
1954 Kelkit B.-Modafen
Bayrampaşa-Osmaniyespor
Batman Petrol-H.E. Adıvar
Muğlaspor-M. Yeşilyurt B.
Nazilli B.-Nevşehir B.
Darıca GB-Diyarbekirspor
Altındağ B.-Karacabey B.
Yozgat 1959-Gölcükspor

14. Hafta
Pazarspor-Darıca GB
M. Yeşilyurt B.-Batman Petrol
Gölcükspor-Muğlaspor
Karacabey B.-Bayrampaşa
Diyarbekirspor-Yozgat 1959
Osmaniyespor-Somaspor
H.E. Adıvar-1954 Kelkit B.
Nevşehir B.-Altındağ B.
Modafen-Nazilli B.

15. Hafta
Somaspor-Karacabey B.
1954 Kelkit B.-M. Yeşilyurt B.
Nazilli B.-H.E. Adıvar
Muğlaspor-Yozgat 1959
Bayrampaşa-Nevşehir B.
Batman Petrol-Gölcükspor
Darıca GB-Osmaniyespor
Altındağ B.-Modafen
Pazarspor-Diyarbekirspor

16. Hafta
Yozgat 1959-Pazarspor
M. Yeşilyurt B.-Nazilli B.
Nevşehir B.-Somaspor
Gölcükspor-1954 Kelkit B.
Karacabey B.-Darıca GB
Muğlaspor-Batman Petrol
Osmaniyespor-Diyarbekirspor
H.E. Adıvar-Altındağ B.
Modafen-Bayrampaşa

17. Hafta
1954 Kelkit B.-Muğlaspor
Nazilli B.-Gölcükspor
Somaspor-Modafen
Bayrampaşa-H.E. Adıvar
Batman Petrol-Yozgat 1959
Diyarbekirspor-Karacabey B.
Darıca GB-Nevşehir B.
Altındağ B.-M. Yeşilyurt B.
Pazarspor-Osmaniyespor

B. Lig Fikstürü

18. Hafta

Pazarspor-Karacabey B.
Altındağ B.-Gölcükspor
Darıca GB-Modafen
Diyarbekirspor-Nevşehir B.
Bayrampaşa-M. Yeşilyurt B.
Nazilli B.-Muğlaspor
Somaspor-H.E. Adıvar
1954 Kelkit B.-Batman Petrol
Osmaniyespor-Yozgat 1959

19. Hafta

H.E. Adıvar-Darıca GB
Muğlaspor-Altındağ B.
Batman Petrol-Nazilli B.
Karacabey B.-Osmaniyespor
Gölcükspor-Bayrampaşa
Yozgat 1959-1954 Kelkit B.
Nevşehir B.-Pazarspor
M. Yeşilyurt B.-Somaspor
Modafen-Diyarbekirspor

20. Hafta

Pazarspor-Modafen
Darıca GB-M. Yeşilyurt B.
Karacabey B.-Yozgat 1959
Altındağ B.-Batman Petrol
Diyarbekirspor-H.E. Adıvar
Bayrampaşa-Muğlaspor
Nazilli B.-1954 Kelkit B.
Osmaniyespor-Nevşehir B.
Somaspor-Gölcükspor

21. Hafta

1954 Kelkit B.-Altındağ B.
H.E. Adıvar-Pazarspor
Muğlaspor-Somaspor
Batman Petrol-Bayrampaşa
Yozgat 1959-Nazilli B.
Gölcükspor-Darıca GB
M. Yeşilyurt B.-Diyarbekirspor
Nevşehir B.-Karacabey B.
Modafen-Osmaniyespor

22. Hafta

Nevşehir B.-Yozgat 1959
Pazarspor-M. Yeşilyurt B.
Diyarbekirspor-Gölcükspor
Altındağ B.-Nazilli B.
Karacabey B.-Modafen
Darıca GB-Muğlaspor
Bayrampaşa-1954 Kelkit B.
Osmaniyespor-H.E. Adıvar
Somaspor-Batman Petrol

23. Hafta

1954 Kelkit B.-Somaspor
H.E. Adıvar-Karacabey B.
Batman Petrol-Darıca GB
Muğlaspor-Diyarbekirspor
Nazilli B.-Bayrampaşa
Gölcükspor-Pazarspor
M. Yeşilyurt B.-Osmaniyespor
Yozgat 1959-Altındağ B.
Modafen-Nevşehir B.

24. Hafta

Modafen-Yozgat 1959
Nevşehir B.-H.E. Adıvar
Pazarspor-Muğlaspor
Darıca GB-1954 Kelkit B.
Karacabey B.-M. Yeşilyurt B.
Bayrampaşa-Altındağ B.
Diyarbekirspor-Batman Petrol
Osmaniyespor-Gölcükspor
Somaspor-Nazilli B.

25. Hafta

1954 Kelkit B.-Diyarbekirspor
H.E. Adıvar-Modafen
Batman Petrol-Pazarspor
Nazilli B.-Darıca GB
Muğlaspor-Osmaniyespor
Altındağ B.-Somaspor
Gölcükspor-Karacabey B.
Yozgat 1959-Bayrampaşa
M. Yeşilyurt B.-Nevşehir B.

26. Hafta

Nevşehir B.-Gölcükspor
Pazarspor-1954 Kelkit B.
Karacabey B.-Muğlaspor
Darıca GB-Altındağ B.
H.E. Adıvar-Yozgat 1959
Diyarbekirspor-Nazilli B.
Somaspor-Bayrampaşa
Osmaniyespor-Batman Petrol
Modafen-M. Yeşilyurt B.

27. Hafta

1954 Kelkit B.-Osmaniyespor
Muğlaspor-Nevşehir B.
Nazilli B.-Pazarspor
Batman Petrol-Karacabey B.
Bayrampaşa-Darıca GB
Altındağ B.-Diyarbekirspor
Gölcükspor-Modafen
Yozgat 1959-Somaspor
M. Yeşilyurt B.-H.E. Adıvar

28. Hafta

Nevşehir B.-Batman Petrol
M. Yeşilyurt B.-Yozgat 1959
Pazarspor-Altındağ B.
Darıca GB-Somaspor
Karacabey B.-1954 Kelkit B.
Diyarbekirspor-Bayrampaşa
H.E. Adıvar-Gölcükspor
Osmaniyespor-Nazilli B.
Modafen-Muğlaspor

29. Hafta

1954 Kelkit B.-Nevşehir B.
Somaspor-Diyarbekirspor
Bayrampaşa-Pazarspor
Batman Petrol-Modafen
Nazilli B.-Karacabey B.
Muğlaspor-H.E. Adıvar
Altındağ B.-Osmaniyespor
Gölcükspor-M. Yeşilyurt B.
Yozgat 1959-Darıca GB

30. Hafta

M. Yeşilyurt B.-Muğlaspor
Nevşehir B.-Nazilli B.
Pazarspor-Somaspor
Gölcükspor-Yozgat 1959
Diyarbekirspor-Darıca GB
Karacabey B.-Altındağ B.
Osmaniyespor-Bayrampaşa
H.E. Adıvar-Batman Petrol
Modafen-1954 Kelkit B.

31. Hafta

Somaspor-Osmaniyespor
1954 Kelkit B.-H.E. Adıvar
Nazilli B.-Modafen
Muğlaspor-Gölcükspor
Batman Petrol-M. Yeşilyurt B.
Bayrampaşa-Karacabey B.
Altındağ B.-Nevşehir B.
Darıca GB-Pazarspor
Yozgat 1959-Diyarbekirspor

32. Hafta

M. Yeşilyurt B.-1954 Kelkit B.
Nevşehir B.-Bayrampaşa
Yozgat 1959-Muğlaspor
Gölcükspor-Batman Petrol
Diyarbekirspor-Pazarspor
Karacabey B.-Somaspor
Osmaniyespor-Darıca GB
H.E. Adıvar-Nazilli B.
Modafen-Altındağ B.

33. Hafta

1954 Kelkit B.-Gölcükspor
Somaspor-Nevşehir B.
Bayrampaşa-Modafen
Batman Petrol-Muğlaspor
Nazilli B.-M. Yeşilyurt B.
Diyarbekirspor-Osmaniyespor
Darıca GB-Karacabey B.
Altındağ B.-H.E. Adıvar
Pazarspor-Yozgat 1959

34. Hafta

Yozgat 1959-Batman Petrol
M. Yeşilyurt B.-Altındağ B.
Gölcükspor-Nazilli B.
Karacabey B.-Diyarbekirspor
Muğlaspor-1954 Kelkit B.
H.E. Adıvar-Bayrampaşa
Osmaniyespor-Pazarspor
Modafen-Somaspor
Nevşehir B.-Darıca GB

TFF Kurulları

Merkez Hakem Kurulu

Başkan
Zekeriya Alp

Başkanvekili
Oğuz Sarvan

Üyeler

Ünsal Çimen
Zihni Aksoy
Türkay Güdü
Hamza Işın
Murat Ilgaz
Yunus Yıldırım
Ahmet Şahin

Profesyonel Futbol Disiplin Kurulu

Başkan
Aytaç Yüksel

Asıl Üyeler
Mehmet Erol
Ahmet Can Acaroğlu
Canan Sarı
Veli Tolu
Mehmet Sağlam
Recep Şencan

Yedek Üyeler
Fatih Hasbal
Memet Aslan
Zuhal Bereket Baş
Tamer Sağcan
Deniz Aksoy
Ali Atay

Etik Kurulu

Başkan
Taci Bayhan

Asıl Üyeler
Ali Kemal Atçeken
Rıza Tiryaki
Bestami Tezcan
Mehmet Hakan Tüfekçi

Yedek Üyeler
İlyas Çelik
Hanife Tuba Sağcan
Ahmet Kılıç

Amatör Futbol Disiplin Kurulu

Başkan
Selçuk Akgün

Asıl Üyeler
Cafer Geyik
Mehmet Tamöz
Esin Gürel
İsmail Yıldız
Muzaffer Enes Cirit
Hasan Oymak

Yedek Üyeler
Serkan Sokuluoğlu
Hakan Başsorgun
Aysel Gülle
Yasin Çağrı Karaca
Muhammed Hardalaç
Şafak Kuş

Engelli Futbolu Koordinasyon Kurulu

Başkan
Ömer Gürsoy

Üyeler
Arif Ümit Uztürk
Yakup Ümit Kihtir
Birol Aydın
Savaş Ekin
M. Alaattin Nalcıoğlu
Ali Yazlı

Tahkim Kurulu

Başkan
Murat Balcı

Asıl Üyeler
Emine Yazıcıoğlu
Yusuf Öksüzömer
O. Baturhan Dursun
Murat Erbilen
Eyüp Kul
Haluk Sonsuz

Yedek Üyeler
Abdürrahim Güneşdoğdu
Alper Türközmen
Tuğçe Dinçer
Mehmet Karcıoğlu
Savaş Yarkın
Yakup Önder Mercangöz

Sağlık Kurulu

Başkan
Prof. Dr. Ömer Taşer

Başkan Yardımcısı
Prof. Dr. Bülent Bayraktar

Üyeler
Prof. Dr. Mete Düren
Prof. Dr. Kemal Memişoğlu
Prof. Dr. Eyüp Gümüş
Prof. Dr. Nevin Ergün
Uzm. Psk. Mine Görgün
Prof. Dr. Hakan Gür
Doç. Dr. İlker Yücesir
Prof. Dr. Gökhan Malkoç
Prof. Dr. Muhittin Tayfur
Uzm. Fzt. Mesut Selami İlia Ginoviç
Prof. Dr. Orhan Şen
Prof. Dr. Soner Şahin
Prof. Dr. Ata Can Atalar

Kulüp Lisans Kurulu

Başkan
Ömer Okan Çağlar

Başkan Yardımcısı
Nejdet Hüddam

Asıl Üyeler
Prof. Dr. Murat Atalı
Fatih Aygören
Hasan Tuncay
Berrin Mahmutoğlu
Savaş Çıtak

Yedek Üyeler
Abdülkadir Güzeloğlu
Yakup Şimşek
Erdal Aydın
Bekir Çiğnitaş
Özcan Aksu
Cemal Öztürk
Atilla Zaimoğlu

Dopingle Mücadele Kurulu

Başkan
Prof. Dr. Ömer Taşer

Başkan Yardımcısı
Prof. Dr. Yunus Söylet

Prof. Dr. Mehmet Kurtoğlu
Prof. Dr. Ahmet Araman
Prof. Dr. Sadi Kurdak
Prof. Dr. Erdal Cevher
Prof. Dr. Gökhan Metin
Dr. Öğr. Üyesi Eren Eroğlu

Temsilciler Kurulu

Başkan
Abdurrahman Arıcı

Asıl Üyeler
Burhan Cuci
Osman Diyadin
Kerim Altıay
Ertuğrul Aslan
Ömer Demir
Yakup Aksoy

Uyuşmazlık Çözüm Kurulu

Başkan
Celal Candan

Asıl Üyeler
Kenan Kenan
Yavuz Aksoy
Tarkan Erdal
Başbuğ Pınarbaşı
Sidar Tunca
Yasin Eker

Yedek Üyeler
Alper Çağrı Yılmaz
Elif Demirhan
Armağan Üçer
Oğuz Turhan
Halit Öğün
Seyit Kıvanç Koç

Dış İlişkiler Kurulu

Başkan
Ali Güven

Üyeler
Alican Ulusoy
Kaya Enişte
Zeynep Şener
Özdem Bilirdönmez
Celalettin Çakıcı
Buse Arıcı
Hakkı Görken Perinçek
Gürkan Teoman
Hasan Gümüşkesen
Mustafa Yemlihalıoğlu
Mustafa Küçükmeral
Murat Kocakaya
Mehmet Besceli
Aygün Denli

İsmail Gökçek

Nevi şahsına münhasır

Sözlük, "Kişiliğiyle herkesten ayrılan, kendine özgü tutum ve davranışı olan kişi" diye tanımlıyor "nevi şahsına münhasır"ı. Sayın Özkan Sümer de böyle biriydi. Sezona Özkan Hocayla başlamıştık Trabzonspor'da üçüncü sezonumdu; ilk iki sezonu müthiş geçirmiştim. İlk on birin banko oyuncusuydum. Oynamadığım maç sayısı iki sezonda üçü geçmezdi. Hocanın oyun kriterlerine uymadığım için beni yedek bırakıyor, antrenmanlardaki çalışkanlığım ve tuttuğum formu görerek defans mevkiinde bir sıkıntı olduğunda beni on birde oynatıyor veya sonradan oyuna sokuyordu. Ben hoca için acil durumlarda camı kıran çekiç gibiydim; mecbur kalmadıkça oynatmıyor, mecburiyet hâsıl olduğunda da çekinmeden oynatıyordu. Alacağı verimi biliyor, ben de hocamı yanıltmıyordum. Oyuncunun sakatlık veya cezası bittiğinde, beni yine yedek bırakıyordu.

Ali Sami Yen Stadı'nda Galatasaray'la oynuyorduk. Maç başlamış, biz de kulübede yerimizi almıştık ki, kulübenin tam arkasında oturan, taraftar demeye dilimin varmadığı holiganın biri Özkan Hocayı tahrik etmeye başladı. Nasıl küfürler ediyor anlatamam. Bu arada Hoca gayet sakin... Bizler tepki gösterdiğimizde de sakin olmamız konusunda uyarıyordu. Sinkaflı hakaretler otuz dakika kadar sürdü. Hocamın, olmazsa olmazı gözlükleri vardı. Holiganın "Özkan Hoca senin o kara gözlüklerini..." diye başlayan sinkaflı cümlesi sabır taşını çatlatmış, bu çatlama volkan etkisi yaparak, o ana kadar kendisini tutan hocanın kontrolünü kaybetmesine sebep olmuş ve hocanın tellere tırmanmasıyla sonuçlanmıştı.

Özkan Hoca haftanın ilk antrenmanı öncesi soyunma odasına iner, cezaları açıklardı. Galatasaray maçı sonrası da cezaları açıklamaya başladı.

En sonunda, "Özkan Sümer beş bin lira, kontrolünü kaybedip tellere tırmanarak kötü örnek olduğu için..." diyerek, kendine de ceza vermişti.

●●●

Hocanın kelime dağarcığı oldukça genişti. Boztepe'de çamların arasında antrenman yapıyorduk. Antrenmanın bir bölümünde hoca "Herkes partnerini bulsun" dedi. Tüm oyuncular eşleşmiş, bir tek Lemi ağaçlar arasında dolaşıp duruyordu.

Hoca, "Lemi ne yapıyorsun?" diye sorduğunda "Park yerini arıyorum" cevabını aldı. Meğer arkadaşımız partneri, park yeri anlamış. Bu yanlış anlama gülümsemelere sebep olmuş, antrenmana neşe katmıştı.

●●●

Hoca eleştirirken bile özlü sözler söylemeyi severdi. Sezon sonuna doğru tesislerimizde antrenman yapıyorduk. İdmanda yükleme yapılmış, ceza sahası içinde aktif dinlenmeye geçmiştik. Hoca orta sahadan bize doğru ismimizi söyleyerek yüksek top atıyor, bizim de gelen topu havada kontrol ederek ikinci vuruşta hocaya atmamız gerekiyordu. Hocanın "İsmail" dediğini duydum, gelen yüksek topa giderek ayak içimle havada bir kez sektirdim ve ikinci vuruşumla adrese teslim geri gönderdim. Bunun üzerine Hoca, "Ölecek olan karınca kanatlanıp uçarmış" dedi. Takım arkadaşlarım "Sezon sonu gidicisin galiba" diyerek gülümsedi. Oysa Hoca benden beklemediği ölçüde hareketi tamamladığım için bu sözü söylemişti.

●●●

Avrupa kupalarında Barcelona ile eşleşmiştik. İlk maçı sahamızda oynayacaktık. Ben de bu maçta oynamayı çok istiyordum. Hocanın bana bakışını da biliyordum ama ortam beni oynatmasına müsaitti ve oynama şansımı fazla gördüğüm için beklentim de büyüktü. Hoca tesislerde maçın kadrosunu açıkladı, ben ilk on birde yoktum. Hocanın tercihi beni hayal kırıklığına uğratmıştı. Toplantı bitmiş, maç saatini beklemek için odalarımıza çekilmiştik. Moral bozukluğunu gören yardımcı hoca Ali Kemal Denizci arkamdan odaya gelerek beni teselli etmeye çalıştı. O gün ilk defa on birde oynayamadığım için ağlamıştım hocanın yanında. Maçın on beşinci dakikasında bir oyuncu sıkıntı yaşadığını belirterek kulübeye haber gönderdi, Özkan Hoca hemen benim ısınmamı söyledi. Çabuk çabuk ısındım. Arkadaşımın sıkıntısı hafiflediği için Hocaya, "İdare ederim" dedi. İlk yarı bitmişti ama hoca benim ısınmaya devam etmemi istemişti. İkinci yarı başladığında da benim ısınmam devam ediyordu. Hoca kulübeye çağırdı, nerede görev yapacağımı söyledi. Nihayet oyuna girebilecektim. Oyuna girdiğimde dakikalar yetmiş beşi gösteriyordu. Daha ilk topa kayarak müdahale etmek isterken ayağım çime takıldı, bileğimden çat diye bir ses geldi. Hakem hemen yanımda olduğu için çıkan sesi duymuş, biraz yanımda duraksamış, kırık olmadığını anladığında oyunu devam ettirmiş ve oyun durduğunda sahaya sağlık ekibini çağırmıştı. O pozisyonda bilek bağlarımda kısmi kopma meydana gelmişti. Sağlık ekibi ayağıma bandaj yaparak oyuna devam etmemi sağladı. Maçı 1-0 almış, Trabzonspor olarak yazdığımız futbol destanlarına bir yenisini daha eklemiştik. Oynamak uğruna ağladığım maçta sakatlanmıştım. Bu da bana çok istemek yerine hayırlısını istemenin doğru olduğunu göstermişti.

Yaşama sevinciniz hiç bitmesin. Sağlıkla kalın...

OTHELLO®

Başarının anahtarı sağlıklı bir uyku

Othello yastık,yorgan ve uyku pedleri ile tesislerimizde uykular artık daha konforlu.

"TFF Hasan Doğan Milli Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri Resmi Destekçisi"

www.othellobedding.com

TFF

Üst Klasman Hakem, Yardımc

Üst Klasman Hakem Listesi

Caner Ak	Adana
Zorbay Küçük	Adana
Özgüç Türkalp	Ankara
Serkan Tokat	Ankara
Ali Palabıyık	Ankara
Yaşar Kemal Uğurlu	Ankara
Kadir Sağlam	Ankara
Erkan Özdamar	Ankara
Mustafa Öğretmenoğlu	Antalya
Burak Şeker	Antalya
Murat Erdoğan	Antalya
Sarper Barış Saka	Antalya
Bahattin Şimşek	Aydın
Arda Kardeşler	Bursa
Cihan Aydın	Bursa
Ali Şansalan	Çanakkale
Ümit Öztürk	Denizli
Özgür Yankaya	Edirne
Suat Arslanboğa	Eskişehir
Turgut Doman	Eskişehir
Fırat Aydınus	İstanbul
Cüneyt Çakır	İstanbul
Mete Kalkavan	İstanbul
Hüseyin Göçek	İstanbul
Volkan Bayarslan	İstanbul
Emre Malok	İstanbul
Onur Özütoprak	İstanbul
Tugay Kaan Numanoğlu	İstanbul
Mert Güzenge	İstanbul
Hakan Ceylan	İzmir
Halis Özkahya	İzmir
Alper Ulusoy	İzmir
Kutluhan Bilgiç	İzmir
Halil Umut Meler	İzmir
Yiğit Arslan	İzmir
Direnç Tonusluoğlu	İzmir
Abdulkadir Bitigen	Kayseri
Alper Çetin	Kocaeli
Koray Gençerler	Manisa
Atilla Karaoğlan	Sakarya
Bülent Birincioğlu	Trabzon
Ramazan Keleş	Trabzon
Yasin Kol	Trabzon

Üst Klasman Yardı

Furkan Ürün	Adana
Anıl Usta	Ankara
Asım Yusuf Öz	Ankara
Erdinç Sezertam	Ankara
Mehmet Cem Satman	Ankara
Mustafa Sönmez	Ankara
Önder Yılmaz	Ankara
Serkan Çimen	Ankara
Serkan Olguncan	Ankara
Utku Tunavelioğlu	Ankara
Ali Can Alp	Antalya
Gökhan Barcın	Antalya
Murat Ergin Gözütok	Antalya
Seyfettin Ünal	Antalya
Kamil Çetin	Aydın
Bilal Gölen	Balıkesir
Ali Saygın Ögel	Bursa
Hakan Yemişken	Bursa
Kemal Elmas	Bursa
Osman Gökhan Bilir	Denizli
Emrah Ünal	Düzce
Ali Tuna	Erzincan
İsmail Şencan	Eskişehir
Ömer Tevfik Özkoç	G.Antep
Mehmet Cem Hanoğlu	Hatay
Aleks Taşcıoğlu	İstanbul
Alpaslan Dedeş	İstanbul
Bahattin Duran	İstanbul
Bahtiyar Birinci	İstanbul
Candaş Elbil	İstanbul
Cemal Bingül	İstanbul
Ceyhun Sesigüzel	İstanbul
Deniz Caner Özaral	İstanbul
Erdem Bayık	İstanbul
Erkan Akbulut	İstanbul
Esat Sancaktar	İstanbul
Hasan Hüseyin Tetik	İstanbul
Kemal Mavi	İstanbul
Kemal Yılmaz	İstanbul
Kerem Ersoy	İstanbul
Mehmet Emin Tuğral	İstanbul
Mehmet Kapluhan	İstanbul
Mehmet Salih Mazlum	İstanbul

ı Hakem ve Gözlemci Listeleri

mcı Hakem Listesi

Mehmet Yıldırım	İstanbul
Murat Altan	İstanbul
Oğuz Kağan Çalışır	İstanbul
Orkun Aktaş	İstanbul
Serkan Ok	İstanbul
Süleyman Özay	İstanbul
Tarık Ongun	İstanbul
Yusuf Bozdoğan	İstanbul
Baran Eraslan	İzmir
Bersan Duran	İzmir
Cevdet Kömürcüoğlu	İzmir
Gökmen Baltacı	İzmir
Hüseyin Aylak	İzmir
Hüsnü Emre Çelimli	İzmir
İbrahim Bozbey	İzmir
İlker Takpak	İzmir
Mustafa Emre Eyisoy	İzmir
Sezgin Çınar	İzmir
Oğuz Terzi	Kastamonu
Mustafa Savranlar	Kayseri
Cem Özbay	Kocaeli
Ata Yıldırım	Malatya
İbrahim Çağlar Uyarcan	Manisa
Volkan Ahmet Narinç	Manisa
Gökhan Memişoğlu	Muğla
Hakan Karabalcık	Muğla
Cemal Alpay	Ordu
Samet Çavuş	Ordu
Uygar Bebek	Ordu
Mehmet Kısal	Rize
Selahattin Altay	Rize
Samet Çiçek	Samsun
Mehmet Şahan Yılmaz	Ş.Urfa
Mehmet Ali Akkor	Tekirdağ
Abdullah Bora Özkara	Trabzon
Burak Cansız	Trabzon
Cemil Tunç	Trabzon
Mehmet Metin	Trabzon
Muhammet Yumak	Trabzon
Murat Şener	Trabzon
Özgür Ertem	Trabzon
Serdar Diyadin	Trabzon
Deniz Turgut	Uşak

Üst Klasman Gözlemci Listesi

Cengiz Akyüz	Ankara
R. Sürhat Müniroğlu	Ankara
Metin Tokat	Ankara
Adnan Şeker	Antalya
Kamil Abitoğlu	Antalya
Selami Şimşek	Aydın
Aytekin Durmaz	Balıkesir
Nedim Göklü	Balıkesir
Taner Gizlenci	Denizli
Ahmet İbanoğlu	Denizli
Hakan Sivriservi	Eskişehir
Ziya Çetin	Gaziantep
Mürvet Sezer	Giresun
Serdar Çakır	İstanbul
Mehmet Kaya	İstanbul
Şahin Taşkınsoy	İstanbul
Sabri Çelik	İstanbul
Muhittin Boşat	İstanbul
Orhan Erdemir	İstanbul
Süleyman Abay	İstanbul
Mustafa Arslan	İzmir
Necdet Erdilek	İzmir
Erol Ersoy	İzmir
Aykut Gümülü	İzmir
A. Somer Karakaş	İzmir
Tolga Özkalfa	İzmir
Hüseyin Sabancı	İzmir
Sebahattin Şahin	İzmir
Sami Şamar	İzmir
Mustafa Çulcu	Kocaeli
İbrahim Aksoy	Manisa
Akif Uğurdur	Manisa
Çağatay Şahan	Manisa
Kadir Tozlu	Mersin
Namık Karaman	Samsun
M. Muammer Tokat	Sivas
Kemal Çakmak	Trabzon
Sabit Hacıömeroğlu	Trabzon

Bakan Fatih Dönmez'den Nihat Özdemir'e ziyaret

Enerji ve Tabiî Kaynaklar Bakanı Fatih Dönmez, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Nihat Özdemir'i ziyaret etti. TFF Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde gerçekleşen nezaket ziyaretinde, TFF Başkan Vekili Mehmet Baykan, TFF Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Ali Düşmez, Genel Sekreter Kadir Kardaş da yer aldı. Başkan Nihat Özdemir, Bakan Fatih Dönmez'e A Millî Takım forması takdim etti.

Şenol Güneş spor basını ile bir araya geldi

A Millî Takım Teknik Direktörü Şenol Güneş, spor basını temsilcileriyle öğle yemeğinde bir araya geldi. Türkiye Futbol Federasyonu'nun 4. Levent'teki binasında gerçekleştirilen organizasyonda Güneş, katılımcılarla Türk futbolu ve Millî Takım'ın mevcut durumu ve geleceğiyle ilgili sohbet edip fikir alışverişinde bulundu. Güneş, günün anısına davete katılan medya mensuplarıyla TFF binası önünde fotoğraf çektirdi.

Andorra, Arnavutluk ve İzlanda maçları İstanbul'da

A Millî Takımımızın 2020 UEFA Avrupa Futbol Şampiyonası Elemeleri H Grubu'nda kendi sahasında oynayacağı Andorra, Arnavutluk ve İzlanda maçlarının yerleri belli oldu. Türkiye ile Andorra arasında 7 Eylül 2019 Cumartesi günü oynanacak EURO 2020 eleme grubu müsabakasına Beşiktaş Park ev sahipliği yapacak. Maç saat 21.45'te başlayacak. Millî Takımımızın Arnavutluk ile 11 Ekim 2019 Cuma günü yapacağı karşılaşma ise Şükrü Saracoğlu Stadyumu'nda oynanacak. Karşılaşmanın başlama saati 21.45. Ay-yıldızlıların İzlanda ile 14 Kasım 2019 Perşembe günü yapacağı müsabaka ise Ali Sami Yen Spor Kompleksi'nde oynanacak. Bu maç ise saat 20.00'de başlayacak.

Fatma Şahin'den Nihat Özdemir'e ziyaret

Gaziantep Büyükşehir Belediye Başkanı Fatma Şahin, Gaziantep Milletvekilleri ve Gaziantep Valisi Davut Gül ile birlikte Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Nihat Özdemir'e nezaket ziyaretinde bulundu. TFF Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde gerçekleşen ziyarette, TFF 1. Başkan Vekili Servet Yardımcı, Yönetim ve İcra Kurulu üyesi Ali Düşmez ile Gaziantep Milletvekilleri Derya Bakbak, Ahmet Uzer, Abdullah Nejat Koçer, Mehmet Sait Kirazoğlu yer aldı.

FATMA ŞAHİN
27

AHMET UZER
27

NEJAT KOÇER
27

DAVUT GÜL
27

Hasan Doğan'ı saygıyla anıyoruz

Türkiye Futbol Federasyonu olarak merhum başkanımız Hasan Doğan'ı vefatının 11. yılında saygı ve rahmetle anıyoruz. Saygınlığı ve örnek yöneticiliği ile daima hatırladığımız, güler yüzüyle hafızalarımızda yer edinen Hasan Doğan'ı 5 Temmuz 2008'de ebediyete uğurlamıştık. Türk futboluna değerli katkılarda bulunan Hasan Doğan'ın ismi Riva Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde yaşıyor. Spor Toto Süper Lig'de 2015-2016 sezonu da merhum başkanımız Hasan Doğan anısına oynanmıştı.

Altınordu Başkanı Özkan'dan Nihat Özdemir'e ziyaret

Altınordu Kulübü Başkanı Seyit Mehmet Özkan, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Nihat Özdemir'i ziyaret etti. TFF Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde gerçekleşen nezaket ziyaretinde TFF 1. Başkan Vekili Servet Yardımcı, TFF Yönetim Kurulu Üyeleri Hamit Altıntop ve Alkın Kalkavan ile Kulüpler Birliği Başkanı Fikret Orman ve Altınordu Kulübü İcra Kurulu Başkanı Barış Orhunbilge de yer aldı.

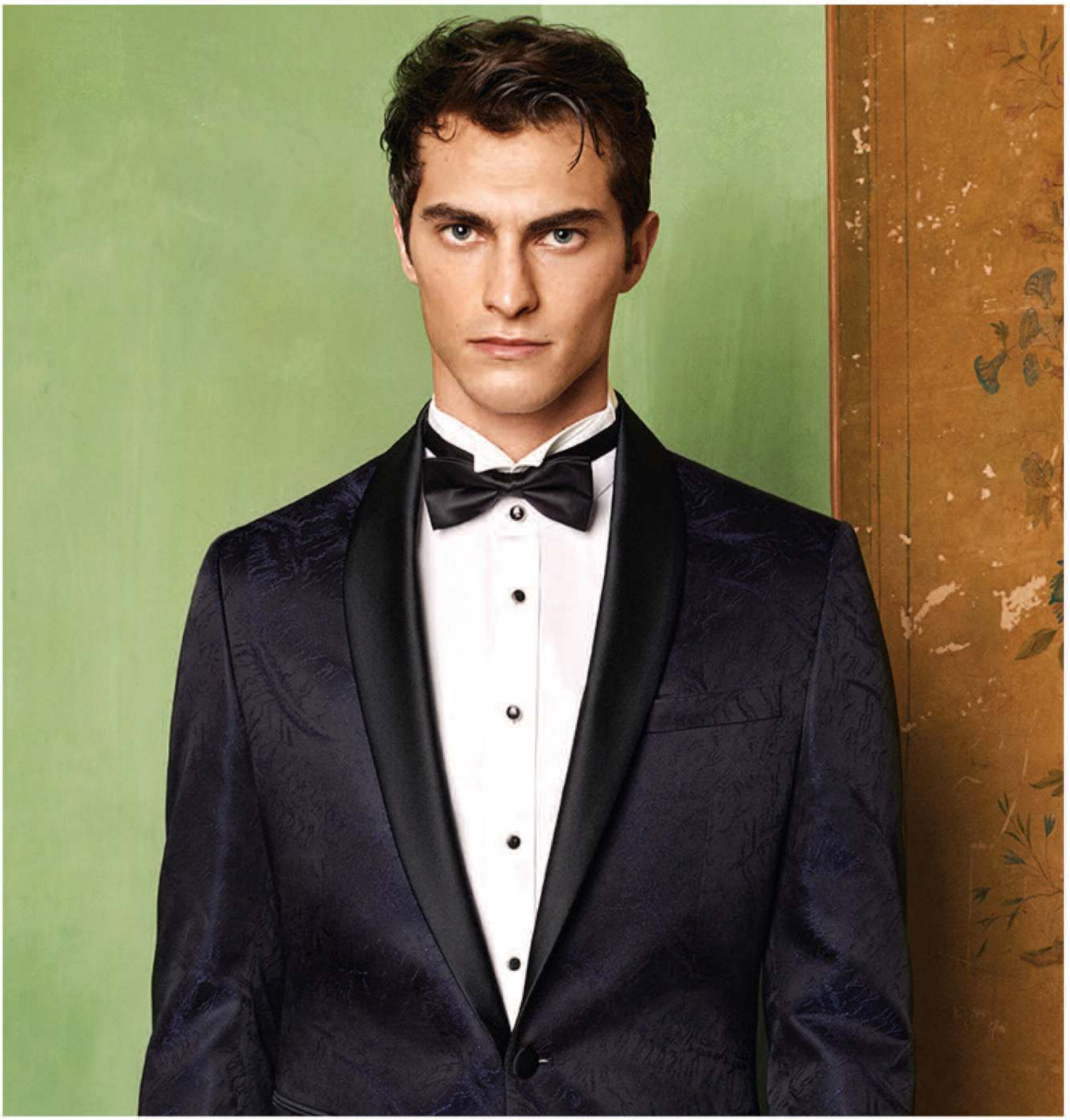

DAMAT

SPRING / SUMMER

www.damattween.com

KTFF Başkanı Sertoğlu Riva'da

Kıbrıs Türk Futbol Federasyonu Başkanı Hasan Sertoğlu, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Nihat Özdemir'e nezaket ziyaretinde bulundu. TFF'nin Riva'da bulunan merkezinde gerçekleşen ziyarette TFF Başkan Vekili Erhan Kamışlı, TFF Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Hamit Altıntop, Genel Sekreter Kadir Kardaş ile KTFF 1. Başkan Vekili Orçun Kamalı, Dış İlişkilerden Sorumlu Yönetim Kurulu Üyesi Muhittin Özsağlam da yer aldı.

ATFF'den Nihat Özdemir'e ziyaret

Avrupa Türk Futbol Federasyonu Başkanı Levent Karaca ve yönetim kurulu üyeleri, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Nihat Özdemir'e nezaket ziyaretinde bulundu. TFF'nin Riva'daki merkezinde gerçekleşen ziyarette, TFF 1. Başkan Vekili Servet Yardımcı ve TFF Yönetim Kurulu üyeleri Hamit Altıntop, İsmail Erdem ve Genel Sekreter Kadir Kardaş yer aldı.

Netaş'tan Nihat Özdemir'e ziyaret

Netaş CEO'su ve İcra Kurulu Başkanı Müjdat Altay, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Nihat Özdemir'i ziyaret etti. TFF'nin Riva'daki merkezinde gerçekleşen nezaket ziyaretinde TFF Başkan Vekili Yılmaz Büyükaydın, Yönetim Kurulu üyeleri Alkın Kalkavan, Mustafa Hacıkerimoğlu ve Genel Sekreter Kadir Kardaş ile Netaş Kamu, Savunma ve Telekom Sektörü Genel Müdürü Kamil Orman da bulundu.

Türk Telekom'dan Başkan Özdemir'e tebrik

Türk Telekom Genel Müdür Yardımcısı Ümit Önal, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Nihat Özdemir'e tebrik ziyaretinde bulundu. TFF'nin Riva'daki merkezinde gerçekleşen nezaket ziyaretinde, TFF 1. Başkan Vekili Servet Yardımcı ve TFF Yönetim Kurulu Üyesi Alkın Kalkavan ve Genel Sekreter Kadir Kardaş da yer aldı.

Aktif Bank Genel Müdürü Riva'da

Aktif Bank Genel Müdürü Serdar Sümer, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Nihat Özdemir'i ziyaret etti. TFF'nin Riva'daki merkezinde gerçekleşen nezaket ziyaretine, TFF 1. Başkan Vekili Servet Yardımcı, TFF Başkan Vekili Yılmaz Büyükaydın, Yönetim Kurulu üyeleri Alkın Kalkavan, Mustafa Hacıkerimoğlu ve Genel Sekreter Kadir Kardaş katıldı.

UEFA Şampiyonlar Ligi ve Avrupa Ligi kuraları çekildi

Temsilcilerimiz Medipol Başakşehir, Trabzonspor ve Yeni Malatyaspor'un mücadele ettiği UEFA Şampiyonlar Ligi ile UEFA Avrupa Ligi 3. Eleme Turu kuraları İsviçre'nin Nyon kentindeki UEFA merkezinde çekildi. UEFA Şampiyonlar Ligi 3. Eleme Turu kura çekiminde, kuraya Lig Yolu'ndan katılan temsilcimiz Medipol Başakşehir'in rakibi, Viktoria Plzen'i eleyen Yunanistan'ın Olympiakos takımı oldu. Şampiyonlar Ligi 3. Eleme Turu'nda ilk maçlar 6-7 Ağustos'ta, rövanş karşılaşmaları ise 13 Ağustos'ta oynayacak. UEFA Avrupa Ligi 3. Eleme Turu kura çekiminde ise temsilcilerimiz Trabzonspor ile Yeni Malatyaspor'un rakipleri de belirlendi. Trabzonspor, UEFA Avrupa Ligi 3. Eleme Turu'nda Sparta Prag ile eşleşti. Yeni Malatyaspor ise, 2. Eleme Turu'nu geçmesi halinde Connah's Quay Nomads - Partizan eşleşmesinin galibiyle karşılaşacak. UEFA Avrupa Ligi 3. Eleme Turu'nda ilk karşılaşmalar 8 Ağustos, rövanşları ise 15 Ağustos'ta oynanacak.

TÜRFAD'dan Nihat Özdemir'e ziyaret

Türkiye Futbol Adamları Derneği (TÜRFAD) Yönetim Kurulu üyeleri, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Nihat Özdemir'e nezaket ziyaretinde bulundu. TFF Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesislerinde gerçekleşen ziyarette, TFF Genel Sekreteri Kadir Kardaş ile Türkiye Futbol Adamları Derneği Asbaşkanı Naci Arkan, Yönetim Kurulu üyeleri Ogün Altıparmak, Adem Mat ve Genel Sekreter Hüsamettin Çelik yer aldı.

Turkcell'den Başkan Nihat Özdemir'e kutlama

Türkiye Futbol Federasyonu ana sponsorlarından Turkcell'in Genel Müdürü Murat Erkan, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Nihat Özdemir'e nezaket ziyaretinde bulundu. TFF Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde gerçekleşen ziyarette, TFF 1. Başkan Vekili Servet Yardımcı, Başkan Vekili Yılmaz Büyükaydın, Yönetim Kurulu Üyesi Alkın Kalkavan ve Genel Sekreter Kadir Kardaş'ın yanı sıra Turkcell Kurumsal İletişim Direktörü İsmail Özbayraktar katıldı.

P&Gden Başkan Özdemir'e ziyaret

Türkiye Futbol Federasyonu resmi tedarikçilerinden Procter&Gamble'ın Türkiye ve Kafkasya Yönetim Kurulu Başkanı Tankut Turnaoğlu, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Nihat Özdemir'i ziyaret etti. TFF'nin Riva'daki merkezinde gerçekleşen nezaket ziyaretinde, TFF 1. Başkan Vekili Servet Yardımcı, Başkan Vekili Yılmaz Büyükaydın, Yönetim Kurulu üyeleri Mustafa Çağlar ve Alkın Kalkavan, Genel Sekreter Kadir Kardaş ile Procter&Gamble Türkiye ve Kafkasya Ticari Operasyonlar Direktörü İpek Ersavaş da yer aldı.

Ali Düşmez'den Boluspor'a ziyaret

2018–2019 Sezonu U16 Türkiye Şampiyonası nedeniyle Bolu'da bulunan TFF Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Ali Düşmez ve beraberindeki heyet, Boluspor Kulübü'nü ziyaret etti. Ziyarette Boluspor Kulüp Başkanı Necip Çarıkçı ile Teknik Direktör Giray Bulak da hazır bulundu.

Ali Düşmez, Kastamonu Valisi ve Belediye Başkanı'nı ziyaret etti

2018 – 2019 Sezonu U14 Türkiye Şampiyonası nedeniyle Kastamonu'da bulunan TFF Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Ali Düşmez ve beraberindeki heyet, Kastamonu Valisi Yaşar Karadeniz ve Kastamonu Belediye Başkanı Dr. R. Galip Vidinlioğlu'nu makamlarında ziyaret etti. Kastamonu Gençlik ve Spor İl Müdürü Reşat Asrak ve Kastamonu ASKF Başkanı Adem Keloğlu'nun da bulunduğu ziyaretlerde TFF Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Ali Düşmez, Türkiye ve Kastamonu amatör futbolu ve altyapı ligleri hakkında bilgi verdi.

Kayhan Alyürük'ü kaybettik

TFF Federasyon Üst Klasman Temsilcisi Kayhan Alyürük, yakalandığı koah hastalığı nedeniyle vefat ettiği. Kayhan Alyürük'ün cenazesi 29 Temmuz 2019 Pazartesi günü İzmit Fevziye Cami'sinde ikindi namazını müteakip kılınan cenaze namazının ardından toprağa verildi. Merhum Kayhan Alyürük'e Allah'tan rahmet; ailesi ve sevenlerine başsağlığı dileriz.

Hakemler kamptan geçti

Merkez Hakem Kurulu tarafından düzenlenen Üst Klasman Hakem Kampı, TFF Riva Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde yapıldı. 23 Temmuz 2019 Salı günü başlayan ve 9 gün süren kampta hakemler sezona fiziksel olarak hazırlanırken, VAR konusunda da eğitim aldı. Hakemlere uygulanan VAR Eğitim Programı teorik uygulamaların yanında, video testler, simülatör çalışmaları ve saha uygulamalarından oluştu..

Kampın ilk gününde MHK Başkanı Zekeriya Alp ve tüm kurul üyeleri hakemlerle birlikte çalışmalara katılırken, daha sonraki günlerde de MHK üyeleri kampa katılarak hakemlere eşlik etti. ÜKH Sezon hazırlık kampı, 31 Temmuz 2019 Çarşamba günü hakemlere uygulanan FIFA Fiziksel Yeterlilik Testi ile sona erdi.

15 Temmuz'u unutmadık

Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Nihat Özdemir, 15 Temmuz Demokrasi ve Millî Birlik Günü nedeniyle bir mesaj yayınladı. Başkan Nihat Özdemir'in "15 Temmuz'u unutmadık, unutmayacağız" vurgusunda bulunduğu mesajı şöyle:

"15 Temmuz; Türkiye Cumhuriyeti'nin varlığını ve bütünlüğünü yok etmeyi amaçlayan, antidemokratik bir düzen getirmek isteyen terör örgütü ve iş birlikçilerine tarihi bir tokattır.

15 Temmuz mermi, tank, bombalara karşı tek vücut göğsünü siper eden milletimizin gösterdiği direnişle, hainlere karşı kazandığı unutulmayacak, unutturulamayacak bir zaferdir.

15 Temmuz aynı zamanda, köklü tarihiyle yıkılmaz bir kale olan, hiçbir kuvvet karşısında diz çökmeyen yüce Türk milletinin özgürlük sembolüdür.

Ülke tarihinde görülmemiş ihanetin bertaraf edilmesine önderlik eden Sayın Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan, tarihi bir liderlik duruşu göstermiştir.

Futbol ailemiz de demokrasi mücadelemize milletimizle birlikte katılmış, devletimizin yanında durarak millî birlik ve beraberliğimize sahip çıkmıştır. Cumhuriyetimizle yaşıt olmaktan gurur duyan Federasyonumuz ve futbol ailesi, demokrasi anlayışla, darbelere karşı durmaya, bayrağına sahip çıkmaya da devam edecektir.

Bu ülke milletimize o kara günü yaşatan hainleri asla unutmayacak, özgürlük ve demokrasi mücadelesinde şehit düşen kahramanlarını daima gönüllerinde yaşatacaktır.

Bu vesileyle 15 Temmuz Demokrasi ve Millî Birlik Günü'müzün üçüncü yılında kanlarıyla demokrasi destanını yazan aziz şehitlerimize Allah'tan rahmet diliyor, saygı, minnet ve şükranla yâd ediyorum. Gazilerimize sağlıklı uzun ömürler diliyorum."

Plaj Futbolu Millî Takımı 15 Temmuz'u andı

Dünya Kupası Avrupa Eleme maçları hazırlıklarını Riva'da yapan Plaj Futbolu Millî Takımı, 15 Temmuz Demokrasi ve Millî Birlik Günü dolayısıyla bir anma töreni düzenledi. TFF Riva Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde yapılan kampta, Plaj Futbolu Millî Takımı antrenman öncesinde 15 Temmuz şehitleri anısına saygı duruşunda bulundu ve takım halinde fotoğraf çektirdi.

Antrenörler 15 Temmuz'u unutmadı

UEFA Elit Genç A Lisans Kursu'na katılan kursiyerler ve eğitmenler, 15 Temmuz Demokrasi ve Millî Birlik Günü dolayısıyla 15 Temmuz şehitleri için anma töreni düzenledi. TFF Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde düzenlenen kursta yer alan antrenörler, 15 Temmuz şehitleri anısına saygı duruşunda bulundu.

Etem Atasoy'u kaybettik

Eski millî hakemlerimizden Etem Atasoy hayatını kaybetti. 1950 doğumlu Etem Atasoy, 1976 yılında Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi Jeoloji Mühendisliği Bölümünden Jeoloji Yüksek Mühendisi olarak mezun olduktan sonra uzun yıllar kamuda çalışırken 1992 yılına kadar da Süper Lig'de hakemlik yapmıştı. Etem Atasoy'un cenazesi, Konya'nın Bozkır ilçesinde 9 Temmuz 2019 Salı günü öğle namazını müteakip toprağa verildi. Merhum Ethem Atasoy'a Allah'tan rahmet; ailesi ve tüm sevenlerine başsağlığı dileriz.

U21 Ligi'nin kaldırılması ile ilgili değerlendirme toplantısı yapıldı

Türkiye Futbol Federasyonu yetkilileri ile Süper Lig kulüplerinin altyapı sorumluları, 3 Ağustos 2018 tarihinde TFF tarafından 2018-2019 sezonunda son kez düzenleneceği duyurulan U21 Ligi'nin durumunu gözden geçirmek için bir araya geldi. Riva Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde gerçekleşen toplantıya TFF Yönetim Kurulu Üyeleri Hamit Altıntop ve Hasan Akıncıoğlu, Genel Sekreter Kadir Kardaş, Futbol Gelişim Direktörü ve Genç Millî Takımlar Sorumlusu Tolunay Kafkas, Futbol Gelişim Direktörlüğü ve Genç Millî Takımlar Koordinatörü Oğuz Çetin, Kulüpler Birliği Genel Sekreteri Çağrı İlk ile kulüp temsilcileri katıldı. Yapılan değerlendirmeler sonucunda Türk futboluna beklenen katkıyı sağlayamadığı gerekçesiyle U21 Ligi'nin kaldırılması kararının doğru olduğu dile getirildi ve ligin oynanmaması konusunda görüş birliğine varıldı. Bunun yanı sıra TFF ve Kulüpler Birliği'nin, bu ligin yerini dolduracak alternatif organizasyonlar üzerinde çalışma yapması kararlaştırıldı. Ayrıca TFF'nin antrenör eğitimi ve Grassroots konularında kulüplere danışmanlık hizmeti vereceği bilgisi kulüp temsilcilerine aktarıldı.

MİLLİ TAKIMIN
EN RENKLİ
DESTEKÇİSİ
dyo

TÜRKİYE KIRMIZI BEYAZ

dyo

Tüm renklere saygılıyız, kırmızı beyaza aşığız.
Milli takımın en renkli destekçisi DYO, ay yıldıza başarılar diler.

TFF
Türkiye Futbol Federasyonu
Turkish Football Federation

Plaj Futbolu Millî Takımımız Avrupa Şampiyonası finallerinde

Teknik direktör Emrah Aykurt yönetimindeki Plaj Futbolu A Millî Takımımız, Avrupa A Ligi maçlarında bir galibiyet, iki yenilgiyle grubunu üçüncü sırada tamamladı ve tarihinde ilk defa Avrupa Şampiyonası finallerinde mücadele etmeye hak kazandı. Portekiz'in Nazare şehrinde düzenlenen A Ligi maçlarının ilkinde İspanya'ya 6-2 yenilen takımımızın gollerini Cem Keskin attı. İkinci maçında Cem Keskin ve Volkan Yeşilırmak'la iki gol bulan Plaj Futbolu Millî Takımımız, Rusya'ya 5-2 mağlup oldu.

Son maçını Azerbaycan'la oynayan millîlerimiz, Barış Terzioğlu'nun üç, Cem Keskin'in iki ve Semih Türkmen'in bir golüyle 6-2 kazanarak tarihinde ilk defa Avrupa Şampiyonası Finalleri'ne katılma hakkını elde etti. Plaj Futbolu Avrupa Şampiyonası Finalleri 5-8 Eylül 2019 tarihleri arasında Portekiz'de düzenlenecek. Plaj Futbolu Millî Takımımızın Avrupa A Ligi maçları kadrosunda yer alan oyuncuların mevkileri ve kulüpleri şöyle:
Kaleciler: Mehmet Aşlamacı, İsmail Turhan (Alanya Belediyespor), Serkan Banazlı (Gümüldürspor). Defans: Erkan Anzaflıoğlu (Seferihisar), Oğuzhan Karaca, Recep Demir, Efe Lorenzo Deniz (Manavgat Belediyesi), Semih Türkmen, Yasin Bağcı (Alanya Belediyespor), Volkan Yeşilırmak (Erciş Belediyespor), Ferhat Gülbağ (Tepecikspor). Forvet: Seyit Ahmet Süer, Cem Keskin (Alanya Belediyespor), Ömer Behiç Benlidayı (Manavgat Belediyespor), Barış Terzioğlu (Erciş Belediyespor), Erkan Akbal (Seferihisar).

Futsal U19'da Letonya'ya fark attık

Teknik direktör Murat Kaya yönetimindeki Futsal U19 Millî Takımımız, Letonya ile deplasmanda oynadığı ilk maçtan 3-3'lük beraberlikle ayrılırken, ikinci maçı 6-0 kazandı. Daugavpils Olympic Sport Centre'da oynanan ve 3-3 biten ilk maçta gollerimizi Berkan Mahmut Keskin (2) ve Arda Köksal kaydetti. Ludza Sports Hall'da oynanan ve 6-0 üstünlüğümüzle tamamlanan ikinci maçtaki gollerimizi ise Berkan Mahmut Keskin (2), Mustafa Acar, Muhammed Furkan Özhan, Mustafa Gürkan Varlık ve Muhammed Yusuf Aygün attı. Futsal U19 Millî Takımımızın Letonya maçları kadrosunda yer alan oyuncuların mevkileri ve kulüpleri şöyle:

Kaleciler: Adem Enes İbrahimağaoğlu (Trabzonspor), Recep Taş (Alibeyköspor), Erkan Çınar (Beşiktaş). Savunma: Muhammed Yusuf Aygün, M.Gürkan Varlık (Beşiktaş), Ümit Bayraktar (Trabzonspor), Berkan Mahmut Keskin (Galatasaray). Kanat: Emir Şenocak, Abdulkadir Gül (Bursaspor), Mustafa Acar (Antalyaspor), Semih Çeliktürk (Trabzonspor), Arda Köksal (BB Erzurumspor). Forvet: Muhammed Furkan Özhan (BB Erzurumspor), Zeynullah Türkay (Bursaspor).

Plajda Dünya Kupası elemelerini geçemedik

Teknik direktörlüğünü Emrah Aykurt'un yaptığı Plaj Futbolu Millî Takımımız, Rusya'nın Moskova şehrinde oynanan Dünya Kupası Avrupa Elemelerinde final vizesini alamadı. Grubunda Belarus, İsviçre ve Litvanya ile mücadele eden Plaj Futbolu Millî Takımımız, oynadığı üç maçtan da yenilgiyle ayrıldı.
20 Temmuz'da Belarus karşısına çıkan Plaj Futbolu Millî Takımımız rakibine 6-3 yenilirken, üç golümüzü Barış Terzioğlu, Seyit Ahmet Süer ve Semih Türkmen kaydetti. Millîlerimiz, 21 Temmuz'daki İsviçre karşılaşmasından da 4-2'lik yenilgiyle ayrıldı. Bu maçtaki gollerimizin ikisini de Barış Terzioğlu kaydetti. Plaj Futbolu Millî Takımımız, 22 Temmuz'da grubundaki son maç için karşı karşıya geldiği Litvanya'da da 2-0'lık skorla mağlup oldu. Son 16 eleme turu maçında da İsviçre'ye 8-2 mağlup olan takımımız, Dünya Kupası'na katılma hakkını kazanamadı. Bu maçtaki gollerimizi ise Barış Terzioğlu ve Erkan Anzaflıoğlu kaydetti. Plaj Futbolu Millî Takımımızın, Dünya Kupası Avrupa Eleme maçları kadrosuna yer alan oyuncuların mevkileri ve kulüpleri şöyle: Kaleciler: Mehmet Aşlamacı, İsmail Turhan (Alanya Belediyespor), Serkan Banazlı (Gümüldürspor). Defans: Erkan Anzaflıoğlu (Seferihisar), Oğuzhan Karaca, Recep Demir, Efe Lorenzo Deniz (Manavgat Belediyesi), Semih Türkmen, Yasin Bağcı (Alanya Belediyespor), Volkan Yeşilırmak (Erciş Belediyespor), Ferhat Gülbağ (Tepecikspor). Forvet: Seyit Ahmet Süer (Alanya Belediyespor), Barış Terzioğlu (Erciş Belediyespor), Erkan Akbal (Seferihisar).

Ptt KARGO
MİLLİ KURULUŞ Ptt
MİLLİ TAKIMIMIZIN
DAİMA YANINDA!
Ptt
A MİLLİ FUTBOL TAKIMI
RESMİ KARGO TEDARİKÇİSİ
ptt
444 1 788
UAB
Ptt
www.ptt.gov.tr
/PTTKurumsal
/Ptt.Kurumsal
/pttkurumsal

U14 Millî Takımı için kapsamlı oyuncu taraması yapıldı

Geride kalan sezon süresince İstanbul U13 Ligi'nde mücadele eden 400 amatör kulüpten 10.000'i aşkın oyuncu TFF Bölge Antrenörleri ve gönüllü antrenörler tarafından izlendi. TFF Futbol Gelişim Direktörü ve Genç Millî Takımlar Sorumlusu Tolunay Kafkas, FGD ve Genç Millî Takımlar Koordinatörü Oğuz Çetin, TFF Bölgeler Koordinatörü Nevruz Şerif'in denetiminde, TFF Bölgeler Koordinatörlüğü ve Genç Millî Takımlar işbirliği ile gerçekleştirilen bu kapsamlı tarama sonrasında tespit edilen 600 futbolcu arasında seçmeler yapıldı.

TFF Bölge Antrenörleri tarafından, Kamil Doygun'un sorumluluğunda, İstanbul'da biri Anadolu yakasında, üçü Avrupa yakasında olmak üzere 4 merkezde düzenlenen seçmeler neticesinde 154 kişilik geniş bir oyuncu havuzu oluşturuldu. Futbolcuların ailelerinin yoğun ilgi gösterdiği ve kulüplerin de önemli destek verdiği organizasyon sonunda belirlenen bu genç yıldızlar, 22'şer kişiden oluşan 7 karma halinde U14 Millî Takımı seçmelerine katılacak. Eylül ayında daha önce Tekirdağ, Kırklareli ve Edirne'de ön çalışmaları yapılan Trakya Karması'nın 22 futbolcusu da belirlenecek. Türkiye'nin diğer bölgelerinde de yapılacak seçmeler sonunda U14 Millî Takımı'nın temel oyuncu kaynağı saptanmış olacak.

Ayrıca bu süreçte izlenen futbolcuların gelişimi takip edilecek, aşama kaydedenler yeniden değerlendirilecek ve gerekirse oyuncu havuzuna dâhil edilecek.

1 Yıkamada
Mükemmel Leke Çıkarma
Şimdi Ay Yıldızlı Formalarda
TÜRKİYE
ARİEL
1
ARIEL
DAĞ ESİNTİSİ
ARIEL
DAĞ ESİNTİSİ
ARIEL
P&G
TFF
Türkiye Kadın Milli Futbol Takımı Gururlu Sponsoru

U16 Türkiye Şampiyonası'nda zafer Bursa TSE Arabayatağı'nın

2018-2019 sezonu U16 Türkiye Şampiyonası'nda şampiyon Bursa TSE Arabayatağı Spor oldu. 69 ilden 119 takımın katılımı ile 12 Haziran 2019 tarihinde başlayan Türkiye Şampiyonası'nda oynanan birinci ve ikinci kademe müsabakaları sonunda finale katılma hakkı kazanan TSE Arabayatağı Spor (Bursa), İskenderun Kayraspor (Hatay,) Kadıköyspor (Samsun) ve Yaşamkent İlker Spor (Ankara) takımları arasında U16 Türkiye Şampiyonası final müsabakaları 6-7 Temmuz 2019 tarihlerinde Bolu'da oynandı.

Final müsabakasında Ankara Yaşamkent Spor'u 3-2 yenen Bursa TSE Arabayatağı Spor şampiyon olurken, penaltı atışları sonunda İskenderun Kayraspor'a 7-6 üstünlük sağlayan Samsun Kadıköyspor da üçüncülüğü elde etti. Dereceye giren takımlara kupa ve madalyaları TFF Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Ali Düşmez, Boluspor Başkanı Necip Çarıkçı ile Bolu ASKF Başkanı Zekeriya Gökmen tarafından verildi.

1 Blue3™

8 TIRAŞA KADAR DAYANIR

P&G 30 YIL

Gillette

1923

TÜRK MİLLİ FUTBOL TAKIMI ERKEK BAKIM MARKASI

U14'ün Türkiye şampiyonu Manisa Büyükşehir Belediyespor

2018-2019 sezonu U14 Türkiye Şampiyonası'nda Kastamonu'da oynanan final müsabakaları sonucunda Manisa Büyükşehir Belediyespor şampiyon oldu.
U14 kategorisine 74 ilden 1700 takım arasında illerde dereceye giren 126 takımın katılımı ile 23 Mayıs 2019 tarihinde başlayan şampiyona, 7-8 Temmuz 2019 tarihlerinde Kastamonu'da oynanan yarı final ve final müsabakaları ile sonuçlandı.
Kastamonu Gazi Stadyumu'nda Sakaryaspor'la oynadığı final müsabakasını 5-0 kazanan Manisa Büyükşehir Belediyespor Türkiye birinciliğini elde ederken, Sakaryaspor Türkiye ikincisi oldu.
Batman TEİAŞ Spor'u 4-0 yenen Trabzon Hekimoğlu Doğanspor da üçüncülüğü aldı. Kastamonu'da düzenlenen organizasyona katkıları nedeniyle Kastamonu Gençlik ve Spor İl Müdürü Reşat Asrak'a, Kastamonu ASKF Başkanı Adem Keloğlu'na, Kastamonu Futbol İl Temsilcisi Serdar Akın Badioğlu'na, İl Hakem Kurulu Başkanı Bahri Beytekin'e TFF'nin hazırlamış olduğu teşekkür plaketleri TFF Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Ali Düşmez tarafından verildi.
Ali Düşmez kupa töreni öncesi yaptığı konuşmada, 1700 takım arasında ilk dörde giren finalist takımların yönetici, antrenör ve futbolcularını tebrik ederek başarılarının devamını diledi.
Futbolcu ailelerine ve antrenörlere de seslenen Düşmez, ''Çocuklarınızın önce iyi bir insan, başarılı, çalışkan, değerlere saygılı, ahlâklı birer birey olması için çaba göstermenizi, futbolcu olarak da arkadaşlarıyla uyumlu, rakibine saygılı, fair play felsefesine uygun yetişmeleri için gayret göstermenizi bekliyoruz'' dedi.
Dereceye giren dört takıma kupa ve madalyaları, önceki dönemlerde İçişleri ve Spordan Sorumlu Devlet Bakanlığı görevlerinde bulunan Murat Başeskioğlu, TFF Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Ali Düşmez, Kastamonu Gençlik ve Spor İl Müdürü Reşat Asrak, TFF Genel Sekreter Yardımcısı Adnan Ersan ve Kastamonu ASKF Başkanı Adem Keloğlu tarafından törenle verildi.

TURKSPORU
Her şeyimizle destekliyoruz.
bip
fizy
TV+
lifebox
Dergilik
GOLLER CEPTE
10
arena
TURKCELL
/turksporu
turksporu.com.tr

ODAKLAN
MERCURIAL VAPOR
AKIŞINA BIRAK
AEROSWIFT STRIKE DRILL TOP
NIKE.COM/FOOTBALL